

& Materiarum.

Pater non obstante statuto exclusio femininarum potest filium in hereditate iuri communi ad successione non excludere, quia ibid. pater non cogit, sed eius voluntas insinuat, ibidem num. 11.

Et voluntas patris in legendi iuri communi ac recedendi a statu exclusio femininarum clare refutat ex eo quod filium hereditate vniuersalem in hereditate, ibidem num. 12.

Institutio filia in hereditate nequit loco dotationis a statuto contemplata, quod requirit dotacionem cum qualitate exclusiois, ibidem num. 13.

Et in comparabile est, quod alia constitutio potest simul ut institutio est filiam ad successione vniuersalem admittere, & ut dotacionis eandem excludere, ibidem num. 14.

Pater instituendo filiam hereditatem vniuersalem censetur reuocare a statuto exclusio femininarum, & voluisse filiam succedere de iure communi, ibidem num. 11.

Pater non potest filio in iure legitimam minuere, & si minus detur, ei competit actio personalis ad supplementum, decil. 179 num. 3.

Et si bona patris fuerint de consensu partium liquidata ad effectum supplementi legitima talis liquidationis standum est, ibidem num. 5.

Pater diuidendo bona inter filios an censetur illa donasse, vel in pecuniam, & administracionem concessisse, iuris talis diuisionis naturam ad vltimam voluntatem, & pater non obstante donatione potest de ad. bonis ad libitum disponere, vide hanc materiam in verbo Diuisio.

Pater & filius si heredes fuerint instituti ab eo in quo non talis necessitas insinuat, sed solus ordo charitatis, tunc insinuat non autem ordine successio instituti censetur, decil. 274 num. 14.

Limita non procedere quando ex coniecturis constat de successione vocatione, & quod in Testatore voluntas, ibidem num. 15. & voluntas successione vocationis ex quibus educatur, ibidem num. 16. 17. 18. & seqq.

Pater & filii ex eo nascuntur si a Testatore vocantur, an filii quocumque tempore mortis Testatoris sui nati, vel concepti succedant simul cum patre, ibidem num. 23. & sub num. 24. & 26. ubi pro vtraque parte afferuntur contraria opinio, & num. 30, quod Rota vtraque opinionem sequatur est.

Pater & filius si simul vendunt presumitur pretium ad matrem patris peruenisse, dec. 305 num. 27.

Pater filia aliquid in testamento legauit cum prohibitione, ut plus potere possit ex suis bonis si deinde eam vocauit ad fiduciariam particularem admitti debet, non obstante dicta prohibitione, decil. 279 num. 19.

Pater si filia dotem legauit sub conditione nubendi in certo loco, tale legatum, vbi nullus non debetur, quia conditio nubendi tanquam restrictio libertati matrimonij rescindenda est, dec. 89 num. 7.

Item nec minus debetur si sit adiecta parua aliquid solvendi in causa contrahentis, quia non debet quis inuitari ad matrimonium nisi pane, ibidem num. 8. Contra num. 11. 12. & 13.

Pater relinquere potest filiam sub conditione nubendi in certo loco, & sub contraria relictum admittere, & mandare ut aliquid soluat tertio, quia exinde non coarctatur matrimonij libertas, quando eo loci plurima ad sunt occasiones nubendi, ibidem num. 11.

Nec talis dispositio dicitur penalit, cum non inducat priuationem alicuius rei, que sit propria filia, sed tantum lucri conditionaliter prouenientis, cuius sic licet allicere filiam nubendi in certo loco, ibidem num. 12.

Et contraria opinio improbat maior DD. pondere, ibidem num. 13.

Pater restituens filio primogenituram in vita non potest in ea imponere onera euoluenda excedentia, dec. 388 num. 4.

Et imponere non potest onera declaratione ipsius patris licet post factam restitutionem primogenitura, que est attendenda, preferat quando verba sunt ambigua, ibidem num. 5.

Et filius recipiendo a patre primogenituram cum onere dotandi sorores, si dotari recusauerit, nullum tenentur patre, perceptis restituere, ibidem num. 18. & vide etiam in verbo Filius.

Pater potest pro filio stipulari, dec. 232 num. 20.

Pater datus exceptio doli quod doli facti creditur, qui quod patris est non potest, peti a filio, ibidem num. 15.

Pater transiit ad secundas nuptias tenetur quoad proprietatem restituere bona materna ei per obitum filii ex successione, delata fori & filia respellente ex primo matrimonio, decil. 330 num. 34.

Declarata procedere in terminis successiois filii delata Patri ex dispositione iuris communis, secus vero in terminis successiois statutaria, & reddunt variis, num. 36. & 37.

Contumacia, quod etiam in terminis successiois statutaria Pater sine nuptias contractis ante, sine post successione filii tenetur bona materna restituere fori, ac filia respellente tenentur plures, ibidem num. 39. & 40.

Pater tenetur dotare filiam, dec. 304 num. 4.

Et dotata presumitur ex bonis Patris cum ad id possit illius heres compelli, ibidem num. 5.

Pater relicta filia legitima potest de eius bonis ad libitum disponere, & in eis presumitur adesse eum, quem heredem vniuersalem insinuat, dec. 317 num. 35. & 36.

Pater quod renouare voluerit fiduciariam, filii vero secus verisimile non est, dec. 134 num. 18.

Pro Patre si filius pecuniam exegit, censetur tanquam eius procurator, sine Adhyster exegisse, & sic exactio cedit periculo Patris, dec. 135 num. 11.

Patris mandatum in filio presumptiois probari potest, ibidem num. 14. & facile presumitur, num. 26.

Patris scientia, & patientia de exactione pecuniarum facta a filio ex quibus deducatur, ibidem num. 15. & seqq.

Pater si scilicet filium exegisse eius nomine pecuniam & tacuit, tunc censetur filium praecepisse ad exigendum, ibidem num. 15.

Et ex quibus talis scientia deducatur, ibidem num. 16. & seqq.

Patris mandatum presumitur in filio, si pecunia pro Patre exegit, & que descripti filii nomine Patris in libro, in quo Pater similes exactio eius descriptus forebat, ibidem num. 19.

Prælectioni si in eodem libro filius adnotauit alias paritas pro Patre exactio, exinde enim colligitur, quod Pater eius fidei, & opera uteretur, ibidem num. 20.

Pater si ingratum pecuniarum summam deposuit in aliquo Barco, nec constet pecuniam depositatam potuisse a Patre aliunde comparari, tunc oritur presumptio, quod dicta pecunia sint eademmet a filio pro Patre exactio, ibi num. 21.

Pater venit appellatione proximioris agnati, decilio 350 num. 33.

Pater nequit instituire illegitimum statum prole legitima, dec. 488 num. 19.

Patris bona sunt hypothecata pro dote, quam pro filio ipse recepit, dec. 310 num. 16.

Patris hereditas inter filios diuiditur in capita, dec. 46 num. 3.

Patris voluntas circa legitimacionem filiorum vide in verbo Legitimatio, & in verbo Voluntas.

Patris acquiritur quocumque filius acquirit, dec. 129 num. 19.

Patris aequaliter succedunt fratres, & sorores, decilio 46 num. 2.

Patientia de parendo iuxta mandatum Iudicis continet virtualiter in se tacitam renouacionem omnino gestorum, dec. 37 num. 7.

Patientia, & acquiescentia non potest considerari, ubi pendet instantia iudicialis, dec. 249 num. 12.

Sine patientia, & acquiescentia possessio civilis non amittitur, quoniam ab alio fuerit occupata naturalis, ibidem num. 15.

Patientia, & acquiescentia non dicitur indulta ex taciturnitate, si illa casus potest ex alia causa, quare ex negligentia recuperari non potest, ibidem num. 12.

Patientia, & acquiescentia ad effectum attendenda presumuntur

Index Rerum,

ciatlem ex antecedenti taciturnitate, quando indulto non dicitur, ibid. n. 15

Patentia, & acquiescentia excluditur per appellationem interpositam, dec. 254. n. 13

Patentia, & acquiescentia excluditur ex protestationibus, & declarationibus in contrarium, dec. 563. n. 13

Patria potestas est fundamentum iurium, decilio 51. numero 12

Patria potestas deest matri, ibid. n. 12

Patrimonialis filius opponens se ad beneficium Diocesis Calaguritane, si solus renuncietur habilis ad curam animarum, dum ex prescripto Constitutionis Clementinae, ei debitum est beneficium, quantum non habet presentationem beneficiorum, debet nihilominus ab ordinario insinuari, decil. 284. num. 6

Non attendo quod adversarius sui etiam approbatus ad curata in gradu appellationis, quia ad hunc effectum attenditur approbatio privativa, quoad alias oppositores tempore institutionis ordinarii, ibid. n. 7

Patrimonialis filius habens qualitates requisitas à Constitutione Clementis VIII. habetur pro presertato, si nemo alius concurrat, dec. 502. n. 9

Patrimoniale beneficium in Diocesi Calaguritana debetur esse habenti qualitates requisitas à Constitutione Clementina, vide in verbo Adjudicatio Beneficij, & in verbo Motus proprius Clementis VIII.

Patrimonialitas probatur si constat Patrem, vel avum fuisse tales, ut Constitutio Clementis VIII. requirit, decil. 572. numer. 10

Item probatur ex sententia lata super patrimonialitate, presertim si ab ea non fuit ab aliis oppositoribus appellatum, ibid. num. 13

Item sine mandato Episcopi directo Capitulo ad presertandum unum ex filiis patrimonialibus & ab ea acceptata inter alios patrimoniales descriptos reperitur, itam amplius non possit uti talis impugari, ibid. n. 14

Ad Patrimonialitatem probandam respectu unius fratris plurimum confert si alter frater possidet in eadem Ecclesia beneficium patrimoniale, dec. 663. n. 2

Sententia lata super patrimonialitate tanquam super statu facti sui quoad omnes, decil. 284. n. 4

Patronus admiittens alium ad presertandum non potest deinde ei obicere, quod non sit Patronus, dec. 396. n. 5

Patronus aliquem ad presertandum si admisit, & contra admissum urgens verba fundationis, non obstante dicta admissione potest in futura vacatione contra eum excipi de non pertinencia Iurispatronatus, ibid. n. 30

Et talis admissus, licet fuerit constitutus in quasi possessione presertandi, non tamen sui presertandi per dictam admissionem acquisivit, ibid. n. 31

Quicquid sit quando evidens non est ius veri Patroni, & non ius eius qui ultima vice presertavit, ibid. n. 32

Patronus non debet interim dum per ordinarium cavet Iurispatronatus ad formam Sac. Concilii Tridentini privari quasi possessione presertandi, dec. 162. n. 22

Patronus presertare tenetur habentem qualitatem requisitam in fundatione, dec. 264. n. 16

Esti talem presertare omisit iste ex sola oppositione habetur pro presertato, dec. 189. n. 10. 11. & 12

Patronus non valet presertare seipsum, decil. 231. num. 8. Declara num. 10

Amplia procedere etiam in beneficiis simplicibus, ibid. n. 9

Patronus potest supplicare Ordinario ut stante paritate votorum ibidem gratificando ad beneficium admittat, ibidem numer. 11

Patronus non potest seipsum presertare, potest tamen supplicare Ordinario, ut sibi beneficium conferat, decil. 277. nu. 35. & decil. 314. 11

Esti ordinarius patrono supplicanti institutionem denegavit

potest Rota vigore Clementinae Auditor de rescript. illam concedere, decil. 314. n. 16

Non tamen tenetur Ordinarius ex debito gratificare Patrono, decil. 277. n. 14

Patronus potest a sententia super beneficio Iurispatronatus appellare, presertim quando contra ipsam nominatum lata appareat, dec. 351. n. 6

Patronus est legitimus contradiitor ad impedientem confirmationem electionis, & possessionem electionis sine sua presentatione neglecta alius admittatur, dec. 351. n. 7

Patronus consentire censetur presentationi facta à compatrono, quies non presertavit, dum poterat, dec. 361. n. 8

Patronus erga alium compatronum spatio 40. annorum suffraganeus etiam sine titulo prescribit, quicquid dicendum sit, quando agitur de presertando Iurispatronatus contra Ecclesiam liberam esse praesertentem, ibid. num. 15

Patronus ut adversus compatronum spatio 40. annorum Iurispatronatus prescribat, requiritur bona fides, decil. 383. num. 4. & 9

Patronus tunc Iurispatronatus prescribit si presentationes fuerint ab eo factae privative ad compatronum, & ipse sciat, & acquiescit, decil. 361. n. 16

Et ex quibus privativa presertatio desumatur: ibid. nu. 17. 18. & 19

Scientia patroni de presentatione privativa alterius patroni presertatur ex diuturnitate temporis, & presentationum multiplicitate, ibid. n. 20

Patronus ut presertare valeat sufficit beneficium vacare de iure, licet non vacet de facto, dec. 388. n. 11

Patronus habet quadrimestre ad presertandum, quod computari debet à die scientia vacationis, ibid. n. 13

Et exaducto probandum est patronum ante notitiam vacationis habuisse cum ignorantia presertatur, ibid. n. 4

Patronus neminem presertans presertatur adhaerere presentationi facta à compatrono, ibid. n. 23

Patronus potest variare in presertando, dummodo variatio fiat cumulativa, decil. 512. n. 14

Patronus presertare potest lite pendente super hereditate cui Iurispatronatus inheret, quantum prius in possessione presertandi non existeret, dec. 358. n. 22

Patronus presertare nequit, quando litis est super Iure patronatu, vel presertandi, ibid. n. 23

Patronus praediciari nequit à presertato si post presentationem, & possessionem beneficij per plures annos titulo presentationis collationem ab ordinario accepit, dec. 368. n. 10

Et an Episcopus per talem collationem constituitur in quasi possessione liberè conferendi in concursu patroni? ibidem numer. 11

Patronus existens in quasi possessione presertandi si solus presertat censetur quasi possessionem alterius Patroni presertare, decil. 39. n. 13. & dec. 361. n. 7

Declara conclusionem procedere inter plures compatronos existentes in possessione presertandi in quibus cadit subiectum presertabile possessionis secus vero si deficiat possessio, qua presertari non potest, dec. 39. n. 14. & dec. 361. n. 9

Patronus constitutus dicitur in quasi possessione presertandi ex unica presentatione effectum sortita, dec. 388. n. 17

Patroni alterius emissi post presentationem non relecti in praedictum presertandi, dec. 128. n. 11

Fixi etiam quando deiegitur erronea, dec. 164. n. 15

Patroni consensus est omnino necessarius in votione beneficii Iurispatronatus, decil. 382. n. 15

Et quando plures sunt patroni, omnium consensus requiritur, ibid. n. 4

Consensus patroni cum presertativa Iurispatronatus operatur, ut illud per votionem non amittatur, ibid. n. 13. & 24

Et quibus talis consensus desumatur, ibid. n. 24

Et consensus etiam ex actu nullo, & inefficaciter desumitur ibid. n. 25

Consensus

& Materiarum.

Consensus Patroni cuiusvis beneficii Patronatus quo modo fuerit ab initio praestitus desinitur ex obseruatione subiecta, ibid. n. 16

Patroni uxor in Patronatu gentilitio succedere nequit, dec. 512. num. 15

Patrono proprie conuenis reedificationem Ecclesie diruta, dec. 145. n. 2

Item Patrono licet defendere providere, & consulere Ecclesiae, dec. 145. n. 3

Patrono non citato non nocet sententia lata ad fauorem praesentis, dec. 512. n. 10

Præcipue quando ex alio non iustificatur, ibid. nu. 11

Sententia lata ad fauorem praesentis à vero Patrono ne reuertitur contra praesentium ab existente in quasi possessione praesentis sufficit aliquid contra eam posse opponi, dec. 512. n. 12

Substitutio facta in causa quo Patronus praesentare non possit, nec ualis, uide in uerbo Substitutio.

Patroni licet pendente super pertinencia Iurispatronatus praesentare ualent, dec. 3. n. 3

Quicquid sit quando lis pendet inter praesentatos, quo casu bene procedat dispositio text. in c. 1. & 2. vt lit. pend. in 6. ibid. num. 4

Patroni regulariter licet pendente praesentare nequeunt, dec. 118. n. 18

Patroni possunt praesentare ad beneficium Iurispatronatus resignatum ipsi contradicentibus, si contradicito fuit ante collationem, & hoc in panam ingratiuitatis non datur resignanti amplius regressus, etiamsi resignatio fuerit facta cum clausula non alias aliter, dec. 158. n. 25

Amplia procedere etiam in resignatione ad fauorem facta uxoram Papae, ibidem n. 24

Patroni Laici variare possunt cumulatiue, dec. 382. n. 29

Patroni etiamsi non praesentent non proinde Ecclesiae Patronata vindicare libertatem, cum ad hunc effectum in sum collatorare debeant alius positum contrarij seruituti, dec. 118. n. 16

Patronorum consensus praestitus prouisioni Apostolicae de Beneficio Iurispatronatus vim habet praesentationis, decisio 118. num. 5

Patronorum numerus non attenditur in abstracto, sed eorum uicium, qui reuiter praesentant ad effectum vs quo praesentatio dicitur à mediocitate patronorum, dec. 388. nu. 25. & decisio 412. num. 4

Et hoc ad effectum ut praesentatus habere dicatur mediocritatem uocum patronorum, ibid. n. 5. & seqq.

Inter patronos diuisio Terni non efficit, quod tam Iurispatronatus, quam praesentandi penes quemlibet patronorum in solidum uideatur, sed tantum diuisi uisum, & exercitium, dec. 106. n. 10

Et tunc ei, qui praesentatus competit ex quadam iure accretendi, ibid. n. 11

Inter patronos, quod sit diuisum Iurispatronatus, ac praesentandi per sursum declaratur ex concordia inter eos inita, quamuis sit inefficax, dec. 382. n. 28

Patronis laici sui uariandi concessum praedicatur de uariatione cumulatiue, non autem priuatiue, dec. 154. num. 6. & dec. 512. n. 14

Nec censetur recessum quamuis non exprimitur, quod secunda praesentatio sit cumulatiue, dec. 154. n. 7

Patronia nequit ab Ordinario praedictum inferri absque eorum consensu, dec. 162. n. 24

Patroni supra à Testatore nominatis, si sit omni iurisdictione praesentandi Sacerdotem; extas sit minus Clericum de descendente, tale omnis non egreditur illorum personas, dec. 553. n. 9

Patronis laici in dubio non censetur Papa uelle praedictare, dec. 558. n. 31

Lis inter Patronos, uide in uerbo Lis.

Papa derogando mediocritati Patronorum censetur Intelligere de mediocritate Patronorum existentium in possessione praesentandi, dec. 1. 6. n. 6

Et ad hunc effectum non attenditur qui sit uerus Patronus,

sed quis possessor Iurispresentandi, ibid. n. 7. & n. 33. & seqq.

Reliqua circa materiam derogationis, me dicitur Patronatus, uide in uerbo Derogatio, & in uerbo Gratia Apostolica.

Præscriptio et non praesentatio est facta ab alio Patrono non suffragatur contra praesentatum à possessore Iurispresentandi, dec. 5. 2. n. 15

Patruus alimentis si praesitit neponibus ea potius ratione pietatis, & consanguinitatis praesititit censetur quam famulatus, quamuis aliqui seruicia neputi praesititit, dec. 67. n. 6

Et ratio est, quia alimentarius tenetur secundum qualitatem suae persona praestare operas alenas, nec stare debet in domo, sicut corpus mortuum, ibid. n. 7

Patruus dotatus neprem praesentatur in dubio eam de propria dotasse, decisio 41. n. 1

Et si poterat dotare neprem de bonis ascendens praesentatur dotasse de proprijs, & dotasse nisi expresserit se dotare de bonis ascendens, & dotem ad se reuerti stipulatus fuerit, ibid. n. 4

Patruus dotare tenetur neprem bonis ascendens non extantibus, & ex stentia probanda non est à possessore, dec. 473. n. 1

Secus quando bona patris, uel matris existunt tunc dotare non tenetur, ibid. n. 22

Patruus regulariter non tenetur dotare neprem, decisio 41. num. 23

Patruus scire praesentatur se non teneri dotare neprem, ibid. n. 25

Paupertas ad effectum obtinendi praesentationem in affectio nem beneficiorum plurimum attenditur, uide in uerbo Adjudicatio, & in uerbo Praelatio.

Paupertas mariti ad effectum euitandi omni alendi uxorem concludendum probanda est, decisio 11. n. 7

Paupertas mariti ad effectum consequendi sumptus litis ab uxore diuite pendente licet super foderre matrimony ex quibus probetur, decisio 141. n. 6. & 7

Et an sit sufficienter probata ad effectum consequendi sumptus litis pendet ab arbitrio Iudicis, ibid. n. 7

Paupertas ad hoc dicitur probata ad effectum consequendi sumptus litis, quamuis quis possit ex industria sibi uictum quare, & pecunias profubstitutione litis, ibid. n. 8

Paupertas non nimis scdm testis, dum est persona honesta, dec. 618. num. 5

Peculium profectitium sub Dominio patris existere dicitur, dec. 511. nu. 8

Pecunia cum non sit de per se fructifera in ea interesse intrinsecum non cadit, dec. 187. n. 7

Pecunia reuincenda in stabilitibus reputaretur tanquam species, nec de illa iudicatur sicut de quantitate, sed sicut de specie, dec. 303. n. 8

Pecunia identitas praesentatur ex alium uicinitate, decisio 671. num. 6

Pecunia numeratio in actu impositionis census, uide in uerbo Numeratio.

Pecuniam non fuisse numeratam alleganti, non potest allegare solutionem, nam ualde differt non numeratio à solutione, dec. 50. num. 13

Pecuniaz exalite à filio nomine patris, uide in uerbo Exactio, & in uerbo Filius, & in uerbo Pater.

Pecunia reperita si fuerint in hereditate, tunc ex eis legata soluta praesentatur, dec. 27. n. 14

Pecunia uentilite ex impositione census efficiuntur propria ipsius imponens, dec. 606. n. 12

Pecunia non dicitur realiter soluta si coram Notario exhibita fuerint ad solam apparentiam, & statim restituta, tunc enim in recipientem dicitur irruisse annu dominium pecuniarum, ut requiritur ad effectum solutionis, dec. 214. n. 19

Pecunia regulariter in actu impositionis census seu alterius contractus deservitur in sacculo indeque exarabuntur, & numerantur, dec. 584. n. 3

Pecunia socialis prouenientis à lucris societatis pro mediocritate ad socios aequaliter praesentatur, dec. 177. n. 28

Index Rerum,

Idem enim est dicere pecunias sociales, & pecunias communis, *ibid.* n. 29

Pecunia socialis proveniens ex prima solidatione facta inter socios, si erogari debeant in . . . computata, nec probatur erogata concia possunt prima alione ex socio, *dec.* 197. num. 11

Pecunias qui ad negotiandum recepit, & suscepit in se-risum capitalis, talis susceptio intelligitur de alio periculo amissionis capitalis, quam proveniens ex natura negotii puta per decolitionem mercatorum quibus dantur pecunia ad cambium, *dec.* 191. n. 18

Et si talis promissit restituere capitale, talis promissio non intelligitur de toto capitali, sed de eo, quod supererit, *ibid.* n. 19

Pecunias ad negotiandum recipiens, si suscepit in se omne-risum amissionis capitalis, etiam respectu nominum debito-rum, quod mercatores appellant state del credere, talis sus-ceptio periculi est illicita, & usuraria, *ibid.* n. 20. 23. & 24

Pecuniarum dominium spectat ad Monachum Mena-sterio dicitur qualium, vide materiam in verbo Religiosus.

Pecuniarum dominium ad eum spectat, ad eum creditum in libro Bianchi descripta reperitur, *dec.* 541. n. 2

Pensio domus. Personae Domus exacte presumuntur a possessore, *dec.* 141. n. 2

Requiritur tamen ad hunc effectum, quod locatio concurrat, *dec.* 143. nu. 5

Personae domus taxantur ad rationem quinque pro cen-tario, *dec.* 199. n. 36 & *dec.* 240. n. 32. & *dec.* 406. n. 11

Personae domus debentur a die mota litis, *dec.* 380. n. 12

Pensio Ecclesiastica. Pensio à Papa imponi solet super beneficium quoties pro titulari remanent duae tertiae partes fru-ctuum, *decil.* 410. n. 6

Pensio quando est reservata sub conditione ante illius veri-ficationem nihil ponit in esse, ita ut pensionario agenti incumbat onus probandi, & iustificandi conditionem appositam, *decil.* 222. num. 1

Ampla quamvis agatur contra titularem qui consensit, quia talis consensus censetur presertim sub eadem conditione sub qua pensio fuit reservata, *ibid.* n. 2

Item ampla quamvis titularis se obligaverit in forma Cam-merae, quia illa arctius quidem ligat, sed non extendit obligati-onem ultra formam reservationis, *ibid.* n. 3

Pensio etiam si reservata motu proprio nihilominus si re-servatio non est pura, sed conditionalis adhuc iustificanda est à pensionario, *ibid.* n. 4

Ratio est quia dum Papa conditionem reservationis apposuit exinde colligitur non fuisse satis certitatum de valore ex pro-cessu consistoriali, & in eo pedes figere noluisse, *ibid.* n. 5

Clausula Dummodo. &c. reddit reservationem pensio-nis conditionalem, & ita qualificat totam gratiam, ut nihil con-cessum censetur, donec plene iustificetur, *ibid.* n. 6

Clausula Dummodo pensiones, &c. eatenus reddit reser-vationem pensio-nis conditionalem quatenus sit adiecta ipsi re-servationi secus vero si post reservationem pure concessam, *ibid.* n. 7

Ratio diversitatis est, quia prima casu conditio est consub-stantialis reservationi, secundo vero casu conditio consequitur post reservationem, pure etiam in esse deducit, *ibid.* n. 8

Clausula Dummodo quando est adiecta post reservationem pensio-nis, tunc censetur Papam voluisse consilere tam pen-sionario, ne possit impugnavi validitatem pensio-nis, Titulari ve-ro ut non teneatur ad solutionem novae pensio-nis existentibus au-guis, *ibid.* n. 9

Clausula Dummodo, &c. adiecta post verbum reservamus, & sic post reservationem perfectam non dicitur inesse ipsi re-servationi, praesertim quando regitur ab alio verbo in oratione separata, *ibid.* n. 10

Clausula Dummodo, &c. quando est ante verbum refer-tur inesse censetur in ipso corpore reservationis, & pensio à di-ctis verbo referatur suam recipi perfectionem, *ibid.* n. 11

Et dum claudatur sub omnia oratione dicitur adiecta ipsi re-servationi, eique consubstantialis, *ibid.* n. 12

Verbum referamus post clausulam Dummodo qualificat uniformiter pensionem, & conditionem, *ibid.* n. 13

Ita ut reservatio sit iudicialis, non sicut ac si in venire reser-vationis adiecta esset Clausula Dummodo remanentis mite, pro Episcopo, *ibid.* n. 14

Clausula Dummodo antiquae, & novae pensiones tertiam partem fructuum non excedant, &c. quoniam saepe post reservationem, nihilominus pensionarius adhuc teneatur ad iustificationem probata pro parte titularis, existitiam aliarum pensio-nis quia reservatio ipsa efficitur conditionalis ex mente concedentis, *ibid.* n. 15

Et existitiam aliarum pensio-nis probatur ex asserione Pe-pae emissa in literis reservationis pensio-nis, quae assertio cum sit de facto, propterea plene probatur, *ibid.* n. 16

Item probatur existitiam aliarum pensio-nis ex literis anti-guae pensio-nis validae reservatae, & effectivae notante solutio-ne, *ibid.* n. 18

Pensio reservata cum clausula Dummodo remanent centum pro Rectore iustificanda est à Pensionario plene, & con-cludenter, *decil.* 155. n. 1. & 3

Ita ut non sufficiat probatio per publicam vocem, & famam, *ibid.* n. 4

Pensio quando est reservata ex causa resignationis, vel pro-missionis per obitum, tunc quia fructus exprimitur in provisione non est necesse, quod exprimitur in literis pensio-nis, *ibid.* n. 5

Clausula Dummodo remanent centum, &c. respiciunt dum tempus praesens, sed etiam futurum, adeo ut si tempore reservationis remaneant centum, & postea fructus sui adeo diminuti, ut Rectori non possit se substatuere nisi locum reductioni pensio-nis, *ibid.* n. 12

Clausula Dummodo, &c. verificanda est de tempore re-servationis pensio-nis, *ibid.* n. 18

Eaque non iustificata per pensionarium pensio censetur in to-tum, *ibid.* n. 29

Pensio quando est reservata super fructibus certis, & incerti-s, tunc in valore beneficii calculandi sunt fructibus incerti funeralium, & oblationum, *ibid.* n. 30

Pensio reservata non in titulum beneficii, sed pro aliqua officio, seu servitio imposto non amittitur per militiam, *decil.* 355. num. 2

Personae reservatio est gratia praedicialis tertio, *decil.* 410. numer. 15

Pensio reservari requirit ad sanorem filij naturalis super fru-ctibus beneficii, quod pater possidet iuxta dispositionem S. Con-cilij Tridentini, *ibid.* n. 24. & 35

Pensio, quod fuerit similitate reservata, ex quibus presump-tionibus, & coniecturis arguitur, *ibid.* n. 25. 27. 30. & 31

Pensionem reservatam narrans in supplicatione, non ideo censetur ei consentire, *dec.* 500. n. 49

Praetertim quando narratio emanavit ad diversam esse-ntiam, *ibid.* num. 50

Pensionis reservatio iustificatur ex literis Apostolicis, quae loco tituli habentur, *dec.* 516. n. 1

In reservatione pensio-nis, quod fraus intervenit, ex quibus desumatur, *dec.* 470. n. 32

Pensio per emissionem professionis in Religione Hierosoly-mitana, an exquiratur, *dec.* 657. n. 6

Pensio exquiratur per professionem emissam in Religione approbata, *dec.* 658. n. 1

Limita non procedere accedente dispensatione Apostolica re-ferenda per se etiam emissam professione, *ibid.* n. 2

Dispensatio referendi per se etiam praevia praesertim profes-sione, & remanet omne impedimentum suppleto quatenus in-terparatatem ex futura professione contrahendam, *ibid.* n. 3

Pensio an praesertim ad extinctionem ex professione interor-dia inter supplicationem signatam, & literas Apostolicas dis-pensationis, & pro negatio facium verba Regulae Castellanae 53 *quid*

& Materialium.

quod nulla dispensatio suffragetur ante consecras literas, ibid. num. 13. & 14.

Ratio est nam si intermedia prescriptio pensionem non extinguat vigore supplicationis signata suffragetur contra mentem regulæ, ibid. n. 15.

Item quod quantum pertinet ad personam dispensari perinde, ac si nunquam dispensatio emanasset, ibid. n. 16.

Nam aliud est, quod ante literas expeditas que dicuntur habere gratiam dispensationis, & aliud quod gratia libertatem admissam respectu sui, in quem est inserta, ibid. n. 17.

Pensio expirat, si pensionarius in Religione professus pensionem exegit ante expeditionem literarum dispensationis, ibid. num. 17.

Declaratur in terminis regulæ 53. Cancellaria non incurrit priuationem ante literas expeditas nisi in supplicatione ad se decretum annullatum gratia in casum exactionis, ibid. n. 18.

Pensio non amittitur a pensionario non incedente in habitum clericali si est miles Laetavianus, decil. 135. n. 1.

Pensio secunda dicitur subrepticia, si Papa narratum non fuit beneficium alia pensione grauatam existere, decil. 136. num. 8.

Pensio si pro rata sui translata, & pro alia remanente, preter pensionarium cassata de consensu eiusdem pensionarij censetur extincta in totum etiam quoad ratam non translata, dec. 113. n. 33.

Quicquid dicendum sit si pensionarius cassationi consensit, et eadem quantitas ad suorum translataj referretur, & non aliter, ibid. n. 34.

Quantitas pensionis non translata cassari potest de consensu pensionarij, ibid. n. 35.

Pensio solui debet ex fructibus beneficij, dec. 175. n. 2.

Nec pro ea excoquenda detineri potest ad alienationem bonorum Ecclesie, ibid. n. 3.

Pensio solua probatur ex publico Instrumento quietantia cum clausula actualiter, & in contentis, dec. 556. n. 14.

Non tenetur ad solutionem terminorum pensionis post dimissum beneficium, ibid. n. 15.

Pensionem soluendi tempore resignationis, quo casu resignans in mora non dicitur, ibid. n. 18.

Pensionis solutio in iure non retardatur pendente lite super nullitate pensionis, decil. 136. n. 3.

Preletum existente pensionario in quasi possessione exigendi, ibid. n. 4.

Pensio soluenda est ad possessorem beneficij persone grauatæ, dec. 21. num. 7.

Pensionis solutio an probetur ex confessione de recepto vide in verbo Confessio de recepto, & late in verbo numeratio.

Pensionis solutio integraliter probanda est, usque ad obitum, sicut decreto annullatio in literis reservationis adiecto in casum non solua pensionis, dec. 14. n. 11.

Pensio solua in re aliter dici non potest, si pensionarius aliquam quantitatem puta frumentis recepit, nisi solidaris computus æqualeat credito pensionis, ibid. n. 12.

Pensionis solutio et suffragetur debet esse integra, sicut decreto annullatio in literis reservationis adiecto, dec. 40. n. 15.

Pensio non probatur solua ex libris mercatoris, qui pro tertio contra tertium non probant, decil. 216. num. 1. Declaratur numer. 13. & 15.

Maximè quando solutio afferretur facta de ordine sine mandato, tunc enim ordo aliunde iustificari debet, ibid. num. 2.

Declaratur num. 14.

Proteruita in soluenda pensionem ex quibus ducatur in reservationarij, dec. 53. n. 17.

Pensionem soluendi quasi possessio in summa reduda non suffragatur successoris in beneficio, quando illa una cum titulo obligatorio in futurum, quia personalis erat expirauit in persona predecessoris, dec. 216. n. 16.

Pro pensione sunt obligati fructus beneficij grauatæ, decil. 145. numer. 6.

Termini pensionis decursa ante instantem, si non fuerint petiti, non per ioc censentur renisi, ibid. n. 7.

Termini pensionis delinunt principaliter iure allionis, ibid. n. 8.

Esti fuerint in futurum omisi adhuc peti possunt, ibid. n. 9.

Pensionem exigendi quasi possessio quando est turbata semper intrat arbitrium pro illius retardatione, dec. 19. n. 27.

Pensionem exigendi quasi possessio non dicitur quasi pensionario, quando solutio est acquisita, dec. 114. n. 14.

Item nec acquisita censetur per compensationem, quia solutionem importat per modum factam, ibid. n. 26.

Pensionem exigendi quasi possessio quæstia dicitur pensionario medijs modis solutio nisi facta, ac insisteri ex libris mercatorum, qui concurrentibus administratis plene probant, dec. 216. n. 13. & 15.

Pensionem exigendi quasi possessio probatur ex solutionibus factis pensionario, tam a moderno titulari, quam a predecessore, qui suffragatur etiam aduersus successorem, quia iam mentionatur ex persona alterius, dec. 236. n. 5.

Item probatur ex quietantijs per publica Instrumenta, dec. 617. num. 1.

Item probatur ex sententia condemnante pensionarium ad restitutionem pensionum perceptarum, qua condemnatio supponit in necessarijs antecedens exactionem pensionis, ibid. n. 2.

Pensionem exigendi quasi possessio acquisita ex solutionibus factis ad antecessorem prodest in summarijs possessoris etiam contra successorem, quia iam mentionatur ex persona alterius, nec mutatur, mutata persona rei, ibid. num. 3.

Pensionem exigendi quasi possessio, vi probetur ad effectum obtinendi manutentionem sufficit mandatum presumpsum ex comitibus, ibid. n. 5.

Ad pensionem exigendam mandatum procura speciale requiritur, dec. 40. n. 16.

Amplius presertim quando adest forma in decreto annullatio pensionis prescripta, ibid. n. 17.

Agens ad nullitatem pensionis pure reservate ex capite excessus tenetur excessum concludere et probare, decil. 215. n. 3.

Gratiam pensionis impugnans ex capite valoris beneficij tenetur probare valorem per decem annos, dec. 212. n. 13.

Pensionis reductio, vide in verbo Reductio pensionis.

Valor narratus in reservatione pensionis, vide in verbo Valor.

Pensionis decursa si petuntur tanquam fori principalis restituenda sunt etiam decursa ante mortem item, ratio est, quia debentur non ratione mora, aut mala fidei, sed iure domini actoris, dec. 136. n. 4.

Quæ conclusio in simili procedit, siue termini decursa petantur a titulari ad solutionem obligato, siue a tertio qui illos exegit, narratione rei aliena ad restitutionem obligatus remansit, ibid. num. 5.

Lite pendente super nullitate pensionis in petitorio potest iudex ante litem sententiam impetitoris ad effectum manutentionem possessionis citra litem attentari deuenire, dec. 148. n. 9.

Super nullitate pensionis seu illius reductione intentari potest iudicium per titulum, quoties fructus non sufficiunt pro congrua sustentatione, dec. 175. n. 14.

Pensionarius docere tenetur de integra solutione omnium terminorum pensionis sicut decreto annullatio in literis reservationis appoio, dec. 40. n. 1.

Nec ad hunc effectum solutio probatur per confessionem de recepto, ibid. n. 2.

Preletum si confessio emanauit ab eodem, & ignoro titulari, & in loco insoluto, ac ex pluribus alijs veritas redditur suspensa, ibid. num. 3. & 4.

Nec administrari potest ex fructibus, quoniam illa confessioni aduersatur, ibid. n. 5. & 10.

Pensionarius tenetur in fructu gratiam pensionis reservate sub conditione, dec. 112. n. 1.

Amplius quantum titularis consensit, & sub obligatione Canonis est obligauerit quia confessio etiam presertim sub eadem conditione, ibid. n. 2. & 3.

Index Rerum,

Item amplia etiam si pensio sit reservata motu proprio, & in consilio, quia dum Papa conditionem reservationi apposuit exinde colligitur non nisi se suis certioratum de valore, ibid.n.4. & 5.

Pensionarius tenetur iustificare clausulam dummodo antiqua, & nouz pensiones tertiam partem fructuum non excedant, &c. quomodo sit apposta post reservationem quando pro parte titularis probatur existentia aliarum pensionum, quia reservatio ipsa efficitur conditionalis ex mente concedentis, ibid.n.15.

Et existentia aliarum pensionum probatur ex assertione Papae emissa in literis reservationis quae assertio cum sit de facto proprio plene probas, ibid.n.16.

Item probatur existentia aliarum pensionum ex literis antiqua pensionis valida reservata, & effectua mediante solutione, ibid.n.18.

Pensionarius probare tenetur valorem per ascensum, quia gratia Papa censetur fundata in dicta assertione, decil. 236. numer. 9.

Pensionarius potest obtinere gratiam realidotariam, quando dubitatur de subreptione reservationis pensionis, ibid.n.13.

Pensionarius tenetur in petitorio iustificare clausulam dummodo plene, & concludenter, dec. 155. n.1. & 3.

Itaque non sufficit probatio per publicam vocem, & samum, ibid.n.4.

Pensionarius tenetur probare plene, & concludenter valorem narratum per ascensum ea ratione, quia valer sic narratus dicitur causa, & fundamentum gratia licet fecus sit quando narrativa est simpliciter pars gratia, ibid.n.6.

Amplia praesertim quando agitur de pensione reservata beneficio pleno, quia tunc sit punctualis fructuum narratio ut Papa certus sit, quantum gravare possit beneficium, cum aliunde de eo iustificari non valeat, ibid.n.7.

Pensionarius ideo iustificare tenetur ultra clausulam, dummodo valorem narratum per ascensum, quia utraque respicit diversos effectus, & tempora, ibid.n.9.

Narrativa valoris respicit tempus praesens, ac determinationem quantitatis pensionis, cum Papa non presumatur velle gravare beneficium ultra tertiam partem vel medietatem, ibid.n.10.

Clausula dummodo respicit ipsam reservationem pensionis, quam scilicet Papa nullatenus reservare intendit, nisi centum liberi pro Rectore remaneant, ibid.n.11.

Pensionarius si contra titularem mantentionem obtinuit, nulla interposita appellatione potest non obstante sententia in petitorio lata super nullitate pensionis, a qua pro executione absque vitio attentatum, decil. 148. n.3. 4. & seqq.

Pensionarius in petitorio tenetur iustificare valorem narratum per ascensum tanquam fundamentum sua intentionis, dec. 410. numer. 1.

Amplia praesertim quando agitur de pensione reservata beneficio pleno, ibid. numer. 2.

Pensionarius in Iudicio possessorio non tenetur iustificare valorem narratum, cum ei sufficiat docere de quasi possessione exigendi, sed onus probandi falsitatem valoris incumbit titulari, fecus vero quando agitur in petitorio, tunc valor probandus a pensionario, ibid.n.3. & reddatur ratio, n.4.

Pensionarius excusatur a mala expressione valoris quod tenentis duacertia partes fructuum pro titulari, ibid.n.7.

Debet tamen hoc probari de ductis oneribus, ibid.n.11.

Item excusatur si tempore expressionis pensionarius erat pater tener a etatis, & agitur contra titularem, qui consensu pro reductione pensionis, ibid.n.12.

Pensionarius tenetur pro rata ad impensas necessarias, dec. 213. numer. 32.

Pensionarius si pensionem exegit in summa, & quantitate, reddita absque aliqua praestatione sibi dicitur praesidat, dec. 16. numer. 9.

Pensionarius dicitur consensu in quasi possessione exigendi

pensionem ex solutionibus ei factis, & iustificata ex libris mercatorum, qui concurrenter ad manum plene probant, ibid.n.13. & 15.

Pensionarius existens in possessione exigendi integram pensionem, si deinde pensio sit redacta, & in instrumentis reductionis reservavit sibi facultatem illam integre exigendi contra successores, sicut tali praesertim facta de iuris animam retinendi antiquam possessionem, ibid.n.21.

Pensionarius quando existit in possessione exigendi, tunc non est retardanda pensio pendente lite super nullitate, decil. 239. n.3. & 4.

Pensionarius quando existit in quasi possessione exigendi, quantum ad sine Teste hinc inde in contrarium ad hoc mantentionis est, quia ad dicta testium velorem cognoscendum erit in petitorio, & interim probatio probationem non excludit, ibid.n.12.

Pensionarius non constituitur in quasi possessione exigendi pensionem nisi actu vera, & actuali solutionis concurret, non autem per confessionem de recepte, dec. 114. n.1.

Item nec constituitur dicitur in possessione exigendi si solutio est a quivoca, ibid.n.24.

Pensionarius mantentionis est in possessione exigendi pensionem, donec discantur exceptiones super validitate, vel ex inelione pensionis, dec. 110. n.17.

Item mantentionis est in possessione exigendi integram pensionem secus tempore reductionis, si reductio erat temporaria, dec. 216. n.18.

Item mantentionis in possessione exigendi non obstante sententia contra eum lata de declinante pensionem exprasse, si dicta sententia fuit in grada restitutionis in integram remota, & ad hoc praedat contraversa an pensio exprimeret, decil. 657. numer. 7.

Perceptio decimarum sonat in exactionem ut facti est, non autem significat sui exigendi quod formaliter absque perceptione distinguitur, dec. 401. n.7.

Perceptio fructuum ex possessione praesumitur, dec. 145. n.2. & dec. 575. n.10.

Fallit in fructibus seu pensionibus domus, nam cum domus sit fructifera ultra possessionem locatio concurrere debet, decil. 145. numer. 5.

Secus in bonis de sui natura fructiferis, dec. 575. n.10.

Et de perceptione fructuum quoties agitur, tunc ad eam probandam plene probationes requiruntur, secus vero si contraversa solum versatur circa quantitatem tunc enim leniores probationes sufficiunt, dec. 142. n.10.

Perceptio fructuum distinguitur a iure usufructus, decil. 401. numer. 8.

Ad perceptionem fructuum probandam locationes, quando facti effectuate plurimum conduunt, dec. 575. n.2.

Petitus eligi potest ex officio a Iudice in contumaciam partis non eligentis, dec. 164. n.21.

Petitus super statu rei referre non potest nisi illum viderit, & si est informatus non tanquam petitus, sed tanquam testis examinari debet, dec. 279. n.32.

Petiti relatio de consensu partium iudicialiter electi fidem non facit, dec. 556. n.4.

Facta parte non citata non nocet, ibid.n.6.

Facta super insubsistentia crediti fideicommissi contra gratum non citate fideicommissario ad causam admitti non nocet, qui tamen citandus est tunc in electione quam in relatione, ibid.n.7. & 8.

Petiti relatio ex quibus suspensa reddatur? dec. 596. n.11.

Quando est erronea attendi non debet, dec. 657. n.8.

Nec nocet non citatis, ibid.n.25.

Si erronea detegatur in aliquibus sufficit ut ei nulla sit praestanda fides in reliquis, quia Petitus errare potuit in ceteris, dec. 596. n.10.

Petiti relatio sine citatione partis electi nihil probat, decil. 199. numer. 15.

Petiti

& Materiarum.

Periti à Iudice electi relationi standum est, quantum ab aliis disforde, decil. 291. n. 9.

Periti relationi standum est quoad instrumenta inutilia, & inutilia, decil. 364. n. 15.

Periti relatio nequit impugnari ab eo à quo suis electus, dec. 609. numer. 18.

Periti à Iudice electo plena fides est adhibenda, dec. 306. numer. 40.

À periti relatione appellari taxarius in aliqua parte, taxarius, in reliquis in dicta relatione contentis concessisse videtur, dec. 291. n. 6.

Et quando datur appellatio à sententia lata in vim relationis periti, non videtur in verbo appellatio.

Periti relatio circa defensionem mensura vide in verbo mensura.

Periti differunt in quantitate, dicuntur tamen concordari in summa minor, quia in maiori summa inest minor, decil. 291. numer. 8.

Periti estimare debent valorem rei de tempore contractus, ibid. n. 10.

Erciam post contractum estimare possunt, quando status rei non est novatus, ibid. n. 11.

Item estimare debent rei valorem etiam de tempore currentis, & si sequatur evulsionem, dec. 314. n. 2.

Item quando ad tempus futurum fuit collata executio contractus, quod attendi debet, non autem conventionis, dec. 291. numer. 15. & dec. 114. n. 4.

Item estimare debent quanti domus vendi potest, non autem temeraria, dec. 609. numer. 17.

Peritorum relatio iudicialiter electorum standum est, dec. 364. numer. 7.

Maximè quando ab ea non fuit appellatum, & consonantia relatio necnon plures locationes super statu rei, ibidem numer. 8.

Peritorum relatio standum est pro liquidatione, valore factuum, dec. 380. n. 12.

Peritorum relationes circa melioramenta prevalet testibus, decil. 199. n. 3.

Peritorum relationes, quo locationibus corroborantur eo magis attendende sunt, decil. 364. n. 20.

Ad peritorum ulteriorem electionem quando non sit deventum, ne datur processus in iudicium, dec. 364. n. 25.

Peritorium sine perfidia ac dolo non incurritur, decil. 52. numer. 45.

Peritius audiri non debet in Iudicio, dec. 290. n. 11.

Nec obtinere potest sententiam favorabilem contra formam iuramenti, ibid. n. 12.

Permissio latius interpretari debet, quam prohibitio, dec. 31. numer. 18.

Permutatio est species alienationis, decil. 61. n. 4.

Permutatio honorum fideicommissi fit sine falla ab herede, cum aliis bonis, tunc bona recepta ex causa permutatioms tanquam subrogata cadunt sub fideicommissio, ibid. n. 7.

Subrogatio tamen requiritur expressa, ibid. n. 7.

Et subrogatio permittitur quoties permutatio est licita, quia sine falla ex causa necessitatis, vel ex litas, & ex dicta permutatioms fideicommissarius non leditur, ibid. n. 9.

Subrogatio ut valeat ultra causas requiritur in entia Principis, ibid. n. 10.

Permutatio honorum fideicommissi, ut valeat consistere debet de necessitate, vel utilitate fideicommissi quia certa esse debet de tempore contractus, & probanda ex adverso, ibidem numer. 11.

Permutatio falla à gravato sine iusta causa potest à fideicommissario ex propria persona impugnari, quantum sit eius heres, ibid. n. 14.

Est illi in eius electione acceptare per fideicommissio bonorum, permutatioms recepta, & permutatioms impugnari, ibid. n. 15.

Permutatio honorum fideicommissi fieri nequit ab herede, gravato sine causa, ibid. n. 15.

In concursu permutatioms, quae fit à muliere debet Iudici exprimi causa, & ab eo approbari, dec. 1240. n. 8.

Contactus permutatioms inter contractus inominatos computatur, ibid. n. 17.

Alienatione prohibita censetur etiam prohibita permutatio.

Personam eadem licet representare nequeat vices duarum, quando habetur respectus persone ad personam, potest tamen quando consideratur persona rationis officij, quia cum possit plura officia exercere potest plures personas representare, decil. 431. numer. 5.

Personam alicuius approbata non potest amplius eam representare, decil. 7. n. 3.

Personarum pluralitas eiusdem nominis non presumitur, decil. 79. n. 11.

Iur. viri, quae persona quando in via concurrunt considerantur de per se verumque personam naturam, ac si una essent persona, decil. 186. n. 9.

Pertinentia Iurispatronatus probatur ex probatione descendencia ab eo qui fuit in quasi possessione presentandi, decil. 118. numer. 18.

Item probatur consilio de descendencia ab existente in quasi possessione presentandi, quantum non probatur descendencia à primo fundatore, dec. 108. n. 2.

Item probatur, probata descendencia ab existente in quasi possessione presentandi, decil. 154. n. 1.

Pertinentia Iurispatronatus ad auctorem successoris probatur ex pluribus presentatiombus antecessorum, decilio 188. numer. 6.

Pertinentia Iurispatronatus ad donantem probanda non est si constat de illius quasi possessione presentandi tempore donationis Iurispatronatus, aliquando necessaria est illius probatio, dec. 264. n. 8.

Pertinentia collationis ad Ordinarium resultat ex pluribus collationibus ab eo factis, dec. 615. n. 12.

Pertinentie. Appellatione pertinentiarum veniunt bona omnia etiam penitus separata, & diversae naturae quando ex aliquo aduulso generalitas non restringitur, decil. 22. numer. 1.

Pertinentiarum appellatione quid fuerit comprehensum dignoscitur ex appositione corum, ibid. n. 2.

De pertinentiis domus reparari debet quod est eidem demum communi, & cum eo comprehensum sub unico praeio, decil. 105. numer. 18.

Petitio. Conclusio in petitionibus principaliter attenditur, dec. 299. numer. 24.

Petitio quantum sit generalis tamen inspicitur quid à concedente fuerit concessum, ibid. n. 25.

Petitiorum possessorum absorbet, dec. 396. n. 19.

Ad petitiorum vel possessorum plenarium reuocantur exceptiones deductae in Iudicio manutentioris reuocantur dominium, vel non Ius possessoris, dec. 159. n. 5.

Nec possunt reuocari manutentio nisi probetur incontinenti per confessionem partis vel rem indicatam, ibid. numer. 6.

In Petitio non reuocantur probationes factae possessoris, decil. 431. numer. 16.

Res indicata in petitio absorbet possessorem, decil. 37. numer. 5.

De conexione petitio, & possessoris vide in verbo possessorium, & de sententia lata in petitio quando non suspendat executionem mandata de manutentio vide in verbo possessorium in verbo manutentio, & in verbo appellatio.

Pia causa non comprehenditur sub generali prohibitione, dec. 55. numer. 12.

Favore pia causa, quando praetertum Testatoris emanavit, tunc legata legatario adscripiuntur debetur, quantum legatus sit

Index Rerum,

a iella conditio impeditur libertatis matrimonij, quia huic li e ius pia causa praefertur, decil. 89. n. 18

Faustore pia causa conuabitur mora absque aliqua interpel. l. i. e. dec. 111. n. 27

Pignus a d. b. uore contrahi nequit fauore secundi creditore in praedictum licentia concessa primo creditori vendendi, & iuritransferendi, dec. 43. n. 5

Pignus sine hypotheca secundi creditore resoluatur, & habitus, ac si nunquam fuisset contracta, si venditio fit a creditore anteriori iure antea, ibid. n. 6

Iure pignoris venditio facta censetur a creditore anteriori, si pretium rei vendita peruenit ad manus debitoris, ibidem numet. 12

Pro excolesione autem Iuris offerendi nihil interfit quod pretium rei vendita fuerit creditori anteriori solum, ibid. n. 13

Pignus distractum si sine iudicio pretio tunc in distraktionem factum, & dolus interuenisse praesumitur, dec. 95. n. 15

Pignus a primo creditore si fuit venditum ex facultate sibi concessa, tunc Ius offerendi non competit, ibid. n. 16

Huiusmodi tamen potestas non censetur creditori concessa ut ipsimet vendatur, ibid. n. 17

Pignus praesumitur a creditore anteriori emptum potius tueri deus Iuris gratia, quam acquirendi dominium, & praesumptio refutat eo ipso quod emi pro summa non excedente creditum, & emi iure creditore, ibid. n. 18. 19. & 20

Pignus iure creditore vendens tenetur praesumere se potiorum ceteris creditoribus, dec. 321. n. 30

Pignus extinguitur pro solutione debiti, dec. 391. n. 1

Item dissoluitur ex voluntate contrahentium, ibid. n. 2

Ex pignore fructus percepti imputantur in sortem, decisio 85. numet. 14

Pignus refutat ex illis verbis per tendet sicuro, dec. 637. n. m. 15

Pignus etiam de rebus immobilibus praedicitur, decil. 629. nu. n. 7

Inter pignus, & hypothecam quantum ad allionem hypothecarum attinet differentia constituitur, dec. 629. n. 9

Pignus etiam sine traditione contrahitur, ibid. n. 10

Pignus est contractus, quo res aliqua traditur creditori propter creditum reseruendi fidem, ibid. n. 14

Pignus re contrahitur, hypotheca autem nudo pacto, ibid. d. num. 14

Pignoris appellatione veris hypotheca si ei sunt adiuncta constituta, & precariorum, dec. 627. n. 15

Pro recuperatione pignoris competi nedum pignori anti alio pignoratitia que personalis est, sed etiam interdictionem recuperanda per viam ipsi, si se pro spoliato habuit, necnon etiam remedium associationis, si se pro spoliato non habuit, idcil. 391. nu. 3. 4 & 5

Pignoris dominium penes debitorem manet, dec. 391. n. 7

Pignoris fructus si fuerint a debitore assignati creditori, tunc assignatio inportat reseruacionem dominij fauore eiusdem debitoris, ibid. n. 6

Assignatio fructuum rei pignorate facta a debitore creditori cum pacto resolutiuo, eoque purificato exprat ipso iure absque alia traditione, & possessio reuolat ad debitorem, cuius commodo creditor possidet, ibid. n. 10

Et operatur ac si nunquam penes creditorem fuisset, ibidem numet.

Practertim quando pacta resolutiuo est adiectum verbum statim, & ad est specialis probatio ne creditor ulterius se ingerat, hoc e captioe fructuum, ibid. n. 12

Itaque possit debitor hoc casu ut omnibus remedijs possessoris etiam inuentionis, idid. n. 13

Vilicari soluitur si agit ad dominum ob reia se sua non sit a sumatio piscium qui capta non sunt, quia non probatur paratio ipsi piscis, & capere, dec. 16. n. 12

Piscator, cuius reia nauigantia segerunt agere nequit ad est nauigantio piscium, quos reibus integris capere potuisset,

quia certus non erat an capisset, dec. 185. n. 16

Planta alienius domus centesima secundum statum praesentem non probat illius antiquum statum tempore mortis Testatoris, dec. 279. n. 30

Planta extrajudiciali non releuat, dec. 97. n. 20

Plana sine partis citatione confecta fidem non meretur, dec. 169. num. 24

Pluralitas numerus uno est contentus, dec. 177. n. 5

Pluralitas bonorum non praesumitur, decil. 366. n. 8

Pluralitas causarum non praesumitur, sed probanda est, dec. 306. numet. 19

Pluralitas mandatorum procura, vide in verbo Mandatum procura.

Pluralitas personarum eiusdem nominis & cognominis, non praesumitur, dec. 79. n. 11

Pluralitas resoluatur in singularitates nisi appareat de contraria voluntate Testatoris, decil. 89. n. 27

Item resoluatur in singulas partes ex praesumpta mente Testatoris in substitutione fideicommissaria, dec. 279. n. 6

Amplia praesertim quando non superest persona, que ex praesumpta mente Testatoris excluderet substituitor, ibid. n. 7

Pluralitas nunquam resoluatur in singularitates, quando concurrat dictio restrictiuo casu quo, dec. 498. n. 2

Item nec resoluatur in singularitates, quando adest aliqua copulatiua, vel concurrat coniuunctio, re & verbis, ibid. num. 3. & 4

Pluralitas in substitutionibus resoluatur in singularitates concurrente praesumpta Testatoris voluntate, quamuis resoluibilis non sit, & ex quibus testatoris voluntas desumatur, ibid. nu. 5. 6. 7. 9. 10. & 11

Pluralitas testamentorum non praesumitur, dec. 513. n. 19

Podagra tribus iustam causam non interesset in ebore, & lucrandi distributiones quotidianas, dec. 626. n. 1

Podagra prohibet accessum ad eborem, & vicia mortis appellatur, ibid. n. 2

Pena adiecta in casu contrarietatis debetur pro virili, quando factum contrarietatis est diuiduum, quicquid dicendum sit, quando agit de facto diuiduum a pluribus praestando, tunc enim pena diuisi nequit, dec. 89. n. 18. & 19

Pena contra recurientes ad Iudices laicos incurritur ex ipso actu recursus, quamuis a laicis decretum emanauerit, dec. 282. num. 12

Pena incapacitatis, seu priuationis non imponitur a statutis 43. & 44. Sac. Religionis Hierosolymitane contra Negligentes transgredientes computa singulari annis ad Capitulum provinciali, decil. 218. n. 1

Pena incapacitatis locum non habet nisi in casibus a Iure communi, vel municipalibus expressis, ibid. n. 2

Pena incapacitatis, seu priuationis ex gestis a procuratore generaliter constituto non incurritur, quinimo euitatur si principalis factum procuratoris ignorauit, decil. 157. n. 10. & 12

Pena incapacitatis non habet locum nisi in casibus a Iure expressis, ibid. n. 11

Ad penam incapacitatis euandam compensatio ipsa Iure inducitur censetur, ibid. n. 16

Ad penam incapacitatis euandam causa quaelibet sufficit, decil. 238. n. 35

Pena legat in casu non implementi posita, censetur in penam non adimplem posita, decil. 132. n. 15

Pena sine mora non committitur, decil. 131. num. 23. decil. 218. num. 6

Et sine culpa & dolo non incurritur, d. decil. 238. n. 14

a Pena causa quaelibet etiam restrictiuo excusat, ibid. n. 34. & decil. 144. n. 15

Et quaelibet credulitas oriens ex publica voce & fama, d. dec. 244. n. 26

Pena priuationis non censetur irrogata, quando alia legitur a statu irrogata, decil. 238. n. 1

Pena ut incurrat ex sola negligentia intelligitur, quando

& Materialium.

penalis est clara & indubita, ino quoad sui intellectum, non quoad usum, ibid. n. 13

Ad penam committendam non sufficit dies tacta nec mora irregularis, sed requiritur mora regularis contralla per interpellationem debitoris, decil. 41. n. 19

E. cum hac distinctione concordatur DD. ibid. n. 10

Penale legatum vide in verbo legatum.

Penae in testamento quando adscribitur, si confitetur in adversa facta tacta, am expressa, d. decil. 31. n. 10

In penalibus dies non interpellat pro homine, ibid. n. 11

In penalibus benignior interpretatio semper capienda est, decil. 37. n. 8

Penitentiae locus est in contralibus innominatis, quando ab una parte non adimpletur etiam si detentio sit ad traditionem rerum permutarum, decil. 149. n. 18

Penitentia locus non est in contralla condicionali etiam ante periculum conditionem, dec. 662. n. 1

Quod amplius procedere etiam in donatione condicionali, per eam si sapit causam errorem, ibid. n. 2

Pontificalia in aliena Diocesi Episcopo exercere non licet, dec. 419. n. 11

Portionarius Ecclesiae non prohibetur esse Co-frater Confraternitatis in Ecclesia exalta & sic duplicem personam representare, dec. 186. n. 6

Portionarius Ecclesiae Caesarugustanae quarum emolumenta vigore Bullae secularizationis communicare tenentur Dignitatis, & Canonice vide in verbo Bulla secularizationis, & in verbo Emolumenta.

Positiones. Responsio ad positiones attendi debet quia excludunt confessionem, dec. 412. n. 3

Possessio anterior et si manutentibilis requiritur quod sit continuata usque ad tempus mota litis, dec. 5. n. 1

Anterior probatur ex sententia concedente Adversario in iurisdictionem, dec. 29. n. 1. & dec. 55. n. 1

Item ex confessione alterius in Iudicio mota vigore interdicti ad ascendenda, decil. 29. n. 1

Anterior vigore clausula preferuntis possessionis semper censetur animo retenta, decil. 216. n. 12

Anterior probatur ex testibus, decil. 347. n. 13

Item ex confessione partis quae superat omne genus probationis, ibid. n. 14

Item ex appositione hore, d. decil. 475. n. 1

Item probatur ex Instrumento actualis apprehensionis, dum de alterius iure temporis possessione non constat, dec. 604. n. 1. & dec. 635. n. 1

Anterior est in concursu possessionis posterioris manutentenda, dec. 347. n. 15

Anterior est manutentibilis reiecta posteriori, dec. 318. n. 9. & decil. 419. n. 3

Anterior probatur posteriori, decil. 397. num. 4. & decil. 64. num. 4

Præsertim quando possessor anterior non habuit se pro spoliato, dec. 635. n. 5

Possessio apprehensa per heredem rei particularis hereditaria continetur pro heredem, qui universali sit suffragatur quoad alia corpora hereditaria, dec. 31. n. 2

Intellege conclusionem procedere respectu acquisitionis ipsius Iuris universalis, ita ut apprehensa seu restituta una ve particulari universum ius hereditarium acquisitum dicatur, ibid. num. 6

Secus vero respectu ipsius possessionis, quae tam in adiectione fallam desiderat, ideo necessaria est particularis apprehensio in omnibus corporibus, quamvis titulus sit universalis ibid. n. 7. & vide dec. 635. n. 14

Et in possessione acquirenda magis attenditur causa universalis alius, quam ipsius alius exercitium, dec. 31. n. 1

Declaratio conclusionem procedere in materiis iurisdictionalibus decimabus, & similibus, in quibus universalis causa facile alii aliquo particulari trabi possessionem restitui con-

tingitur, in quantum iuris ibid. n. 8. & dec. 635. n. 15

Quae ratio est in rebus de se natura distinctis, & illa separatis, dec. 51. n. 9

Et possessio cum in detractione fallam desideret, ideo in singulis corporibus hereditariis necessaria est apprehensio, quamvis titulus sit universalis, ibid. n. 7

Possessio acquiritur neque a procuratore sine mandato, decil. 11. num. 2

Declaratio sufficere mandatum praesumptum, vel ratificationem principalem, ibid. n. 2 & 6

Mandatum praesumptum adhibere effectum ex quibus definatione ibid. n. 5 & seqq.

Possessio acquiritur Domino ex facto administrationis, cui ipse administrator possidere dicitur, dec. 305. n. 6

Possessio apprehensa per aspectum oculorum dicitur per modum factum, operatur tamen aspectus veram possessionem acquisitionem, quia aspectus animo acquirendi videtur iuris interpretatione porrigere corpus ad ipsam rem, decil. 392. n. 1

Declaratio donum de si possessio apprehendatur absque facto Iudicis, seu executionis concursu simul animus acquirentis, ac tradentis possessionem, sicut alterum sine altero non sufficit, ibid. num. 2

Si vero apprehenditur de mandato Iudicis, quia Iudex non possidet, praeinde possessionem per aspectum transferre non potest, ibid. num. 3

Possessio acquiritur per aspectum oculorum sine impedimento, ne corporalis ingressu contrarietur, ibid. n. 4

Possessio acquiritur per aspectum oculorum quantum concurrere debeant ibid. n. 5

Possessio alicuius rei apprehensa, censetur omnium iurium ad ipsam rem spectantium pariter apprehensa, dec. 8. n. 18

À Possessione alicuius de tali tempore non potest deduci consequentia ad possessionem de alio tempore, decil. 12. n. 9

Possessio Auctoris in Iudicio reintegratoris probatur ex memoria, necnon ex sententia reintegratoria contra ipsam latam, decil. 62. n. 1

Possessio auctoris non suffragatur ad effectum alligandi praescriptionem à possessore, decil. 311. n. 15

Possessio alicuius rei non probatur ex Instrumento locationis absque perceptione fructuum in praedictum tertii, decil. 121. num. 9

Possessio alicuius rei probatur ex molestis super eadem re illatis, dec. 316. n. 12

Possessio antiqua non attenditur in possessorio summarissimo, sed ultimus status de tempore mota litis, decil. 216. num. 3

Possessio antiquior nisi probetur continuata usque ad petitionem mandati non manutentitur non suffragatur, sed posterior est manutentibilis, ibid. n. 4

In antiquior probatur ex clausula constituti contra tertium propter difficultatem probationis ab antiquitate resiliantis ideoque sufficit minor probatio, quae ratio cessat, in constituto apposto in Instrumentis antiquis, dec. 379. n. 18

Possessio arguitur ex Instrumentis acquisitionem, dec. 315. num. 18

Possessio auascatur etiam in summarissimo possessorio, quando ad eam timor ne paries ad arma deveniant, dec. 381. n. 5

Possessio antiquior statim quod fecit quis alium possidere & non reclamavit, ex hoc enim demonstratur priorem possessorem animam possidendi in iussisse, dec. 615. n. 4

Item amittitur per executionem sententiae absque alia expulsiōe si contra possessorem de iure potuit ad executionem accurrere, dec. 153. n. 3

Possessio acquisita semel non amittitur absque acquisitione posteriori quamvis ab alio fuerit occupata, dec. 305. n. 17

Item amittitur per testium clausulam ab diebus vallatam, dec. 390. n. 1

Possessio ad effectum attentatorum siue bona siue mala attenditur absque probatione iuris, dec. 36. n. 18

Index Rerum,

Declata conclusio non procedere, quando agitur de rebus que iure communi possideri non possunt absque principis voluntate, ibid. n. 19

Possessio attentata est sequenda, dec. 403. numer. 18

Attentata est possessio capta ab Instituto infra decem dies a die Iudicialium Institutionum, dec. 39. n. 2

Attentata multum est momenti, decil. 117. numer. 6. & pro non possessione habeatur, decil. 300. numer. 17. & decil. 435. n. 16. & dec. 545. n. 9

Attentata non est possessio capta post decem dies ad appellandum, dec. 217. n. 1. & dec. 242. n. 13

Attentata est possessio capta a subrogato post inhibitionem realem, dec. 300. n. 30. Declara. n. 35

Item est attentata si capta sit postquam subrogatio sui iudicialiter producta, dec. 300. n. 31

Item capta licet pendente a subrogato, decil. 545. numer. 1. amplia nu. 2

Possessio licet capta a subrogato sit attentata, tamen ad effectum subrogationis gratioso possessor non habeatur pro intruso, dec. 455. n. 10

Attentata possessio tanquam nulla nullum producit iuris effectum, idid. n. 40

Attentata manutentibus non est. dec. 461. numer. 25. & dec. 569. nu. 13

Attentata est capta pendente termino ad appellandum, dec. 2. nu. 4

Attentata est capta post appellationem, dec. 254. nu. 20. & dec. 569. n. 10. Amplia ut in dec. 217. n. 8. & 9

Attentata est capta licet pendente, decilio 276. numer. 1. Amplia num. 2

Possessio ad effectum manutentionis probatur ex publico Instrumento apprehensionis alio non possidente, dec. 181. numer. 1. & dec. 254. n. 1

Et in dubio quis possidere non presumitur nisi contrarium probetur, dec. 181. n. 2

Possessio ad effectum regulae de triennalium non dicitur pacifica si sine licet contra possessorem, dec. 395. n. 12

Possessio etiam ad effectum manutentionis probatur ex publico Instrumento capta possessionis, nisi ex adverso doceatur quod possessio ab alio erit plena, dec. 428. n. 1

Possessio ac dominium Baronia ex quibus translata censentur in emptorem: dec. 36. n. 1

Possessio Baronia continuata in emptorem censetur si apparet in libro descriptio debitor onerum Baronialium, ibid. n. 3

Possessio Baronia sine regio titulo non suffragatur, decil. 36. numer. 14

Possessio sola non facit quem Baronem, ibid. n. 15

Possessio sola Baroniam non sufficit, quamvis dominium incidenter deducatur, ibid. n. 17

Possessio beneficii probatur ex locationibus membrorum eiusdem beneficii in praedictum locatoris, dec. 53. n. 1

Item probatur ex fide Notary, & executoris litterarum Apostolicarum, quando est administrata, dec. 90. n. 1

Administrata ad hunc effectum deservuntur ex precedenti provisione Apostolica ex literis desuper expeditis in illa Constitutione Procuratoris ad capiendam possessionem, ibid. n. 2

Item ex locationibus effectivatis beneficii aliisque actibus possessionis per Procuratorem exercitis, ibid. n. 30

Item probatur ex Instrumento captae possessionis in nomine Commissary Camera, dec. 405. n. 8

Possessio beneficii si sine decreto irritanti habeatur pro vacua, tam ad effectum denegandi manutentionem possessori anteriori, quam eam concedendi posteriori, dec. 128. n. 3

Declata conclusio non indistincte procedere, quando decretum irritans est appositum super certo corpore beneficii, secus super irritato, & per viam legis generalis tunc enim non operatur, nisi postquam clarum fuerit, quod illi locus sit, ibid. n. 4

Possessio beneficii per restitutionem clarum, & sacra suspensione non dicitur amissa, si restitutio facta est cum preservatione possessionis, decil. 254. n. 25

Possessio beneficii quando est attentata veni sequenda, ne in beneficiis detur vitiosus ingressus, & attentans fuerit commo vitiosus possessionis, decil. 422. n. 21

Possessio beneficii referunt ratione mensium vigore iudiciali habiti ab inferiori est infesta a decreto irritanti appo in regulari referantia mensium, decil. 300. n. 19

Possessio beneficii, eiusque perenniam per talem parietum, & Oslly Ecclesia capta suffragatur, ubi factio alterius prohibitus est ingressus intra Ecclesiam, decil. 308. n. 1. & 3. Et reddatur ratio, num. 4

Et prohibitio ingressus probatur ex asserione Notary de apprehensione possessionis rogati, cui in hoc fidei additur, ibid. n. 2

Possessio beneficii per talem Oslly Ecclesia probatur ex publico Instrumento etiam ad effectum manutentionis, quando tunc temporis possessio erat vacans, ibid. n. 6

Possessio beneficii vacantis capta per deputatos ab Episcopo referenda est ad modum licentiae, ibid. n. 10

Et secum trahit simplicem acononiam, ac custodiam bonorum, & reddituum, non autem veram possessionem beneficii, ibid. num. 11

Possessio beneficii vacantis existens penes acononiam non impedit, quominus provisus deinde de beneficio per subsequentem possessionem Instrumentalem efficiatur verus, & manutentibus possessor, ibid. n. 12

Possessio beneficii capi potest a subrogato absque vitio institutionis vigore solius supplicationis, nisi extraneus Inig III. obstat, ibid. n. 30

Possessio beneficii de iure communi capi potest vigore solius supplicationis, literis non expeditis, ibid. n. 31

Administrata possessionis beneficii sunt procedens collatio, mandatum de immittendo relaxatum ab executoris, Instrumentum captae possessionis, ac solutionis onerum beneficii, dec. 117. numer. 4

Possessio bonorum Ecclesiae probatur in antiquis ex libro Casali Ecclesiae, praesertim quando non probatur alium neminem bona inibi descripta possidere, dec. 86. n. 11

Possessio bonorum fideicommissi probatur ex Instrumentis acquisitionum per fideicommissum cum Clausula Constituti, praesertim concurrentibus administratis, dec. 126. n. 25. & 30

Item ex libro Astimi, ibid. n. 31

Item ex successiva possessione eorumdem bonorum penes successores fideicommissis, ibid. n. 32

Possessio capta auctoritate Iudicis rite, & recte procedentis est manutentibus non attentata possessione anteriori adversarij, cui cum fuerit legitime citatus illam amissa, dec. 2. n. 1

Capta semel praesertim continuata, nisi constet de contrario, dec. 36. n. 5

Capi potest propria auctoritate siante licentia resultans ex clausulis Concedendis, & c. Dani, & c. de. 64. n. 10

Capta per Monachum acquisita dicitur ex illius persona Monasterio, dec. 81. n. 1

Et semel quiesca Monasterio mediante persona Monachi semper apud ipsum manet, nec renouacione, morte, vel quouis alio facto Monachi amittitur, ibid. n. 9

Capta non capitulariter, quous requiritur manutentibus non est, dec. 203. n. 1

Amplia quamvis capta fuerit de mandato collatoris, vel alterius executoris, ibid. nu. 2

Capienda non est capitulariter in Cappellanis, decil. 418. numer. 32

Capta vigore sententiae in indicatum translata manutentibus est, dec. 249. nu. 1

& Materialiarum.

Capta viget subrogationis gratia non dicitur noua, sed
posita conuentione antiqua, quam possessor habebat, decil. 276.
num. 14.

Capta a gratioso subrogato non est attentata, secus est ab ha-
bitore manutentum de subrogando, ibid. num. 17.

Capta a subrogato postquam ab alio fuit apprehensa est atten-
tata, decil. 300. n. 13.

Capta a subrogato post Institutionem Rotaalem est attentata,
ibid. n. 10. Declara. num. 35.

Item est attentata si capta fuit postquam subrogatio fuit iudi-
cialiter producta, ibid. n. 31.

Et postquam subrogatus de eadem reiosa fuisse posse dubitari
quod possessio defuncti non sit attentata, nec capta sine pen-
dente, ibid. n. 41.

Capta lite pendente a subrogato in sua & possessionem defun-
cti non dicitur intrusiva, dec. 455. n. 13.

Capta per subrogatum de manu executoris non seruato Iur-
is ordine non dicitur attentata, nec ipse reputatur intrusus
ea ratione intrusione, quam regula de subrogando requirit,
ibid. n. 17.

Capta a subrogato lite pendente est nulla, & attentata, dec.
545. num. 1.

Amplia quamuis pendente lite iuris fuerit narrata. Pope, quia
illa excludit quidam subreptionem, que alias refularet ob el-
luntatatem, sed non operatur, quod subrogatus in spem
pendente lite possit capere possessionem, ibid. n. 2.

Capta nequit a subrogato rigotose, nisi prauo executoris man-
dato, qui debet prius cognoscere de Iuribus defuncti, ibidem
num. 17.

Capta a subrogato propria auctoritate saltem officio Iudicis
venit reuocanda, esse quod subrogatio nullam prauitatem in-
ferat cogitationi, ibid. n. 40.

Capta auctoritate Iudicis est manutentibilis, decil. 286.
num. 1.

Amplia etiam in concursu possessionis anterioris si possessor
ab ea fuit eiectione facta Iudicis iure, & recte procedentis, dec.
286. num. 2.

Capta non citato possessore est attentata, dec. 300. n. 12.

Amplia quamuis sit intrusus, nisi ex actis appareat nullam ei
comperere defensionem, ibid. n. 13. & 14.

Capta contra formam statuti dicitur iniqua occupatio, non
attenta possessio, & proinde manutentibilis non est, decil. 309.
num. 8.

Capta ab electo ante confirmationem electionis nullus est
inimicus attentata dispositione text. in cap. Auaritia de elect.
in 6. dec. 351. num. 2.

Capta vigore provisionis nullae est notorie discolerata, & vi-
tiosa, dec. 388. n. 10.

Capta potest propria auctoritate stante reformatione domini,
que vim habet pacis manutentibilis, dec. 391. n. 8.

Capta potest propria auctoritate a locatore suo tempore li-
mitario in contracta adiecto, ibid. n. 14.

Capta per affectum oculorum dicitur per modum filium,
operatur tamen affectus veram possessionis acquisitionem, &
quis affectus animo acquirere videtur Iuris interpretatio-
ne porrigere corpus ad ipsam rem, decil. 392. num. 1. De-
clara. num. 2.

Capta in executionem alicuius tituli, cum non sit separabilis
a causa admittit omnes exceptiones respicientes ipsam ti-
tulum, d. cil. 418. n. 20.

Et interim talis possessio debet sequi strari, & videri de bono
Iuris, ibid. n. 21.

Declara ad hunc effectum non sufficere extrajudicialem ex-
hibitionem tituli in actu apprehensionis possessionis, sed requi-
riur illius productio iudicialis, ibid. num. 22. & redditur ra-
tio in seq.

Capta pendente lite reputatur intrusiva, decil. 455. num. 7.
Contra nu. 12.

Capta auctoritate Iudicis ab herede ab intestato cum clau-
sula Durmo modo possessio sit vacans, non suffragatur stante
possessione anterioris heredis scripti, dec. 531. n. 2.

Capta de tempore quo effectus constituti appositus in testamento
reperitur suspensus dicitur vacans & que erat apud defun-
ctum eius morte expressa, dec. 533. n. 15.

Capta sub tali die probatur ex publico Instrumento, quod
plenam fidem facit, dec. 569. n. 1.

Non attendit ad praesertim Iudicis mandatum, vel quod
capta fuerit intra decem dies ad appellandum, ibid. numer. 2.
Declara. num. 4.

Possessionem capiendi propria auctoritate facultatem habens,
si Iudicem adit, & ipse nulliter processit, non dicitur ex hoc
amissa facultatem, dec. 281. n. 11. Declara. num. 12.

Facultas capiendi possessionem propria auctoritate contenta
in extensione praerogatiue formalium Bononia non impor-
tat per necesse retentionem domini, dec. 219. n. 26.

Facultas capiendi possessionem propria auctoritate competere
potest habenti possessionem iustam, ibid. n. 27.

Possessio Civili animo retinetur, dec. 219. n. 7.

Civili stante lapsu decennij, ob praesumptam obliuionem a-
mittitur, dec. 69. n. 12. & dec. 113. n. 12.

Declara non procedere quando non probatur alium medio
tempore possessionem naturalem occupasse, ut ad hunc effectum
requiritur, ibid. n. 24. & dec. 113. n. 16.

Obliuio ad effectum amittendi possessionem ex Iudicis si ciuili-
ter possidens agit in iudicio, dec. 69. n. 25.

Civili sine patientia, & acquiescentia non amittitur etiam
ab alio si sit occupata naturalis, ibid. n. 26.

Civili potest transferri a Principe, quemadmodum potest a
lege scripta, dec. 216. n. 11.

Civili per legem transfusa manutentibilis est, ibid. n. 12.

Civili amittitur per lapsum decennij occupata per alterum
naturalem, data ignorantia occupationis, secus si concurret scien-
tia, & patientia, dec. 249. n. 3.

Ratio diuersitatis est, nam data ignorantia possessio civilis
non potest dici amissa, nisi per obliuionem, qua solum casus
decennij praesumitur & quando possessor scit ab alio occupa-
ri naturalem, si infra modicum tempus eam recuperare ne-
glexit praesumitur deposuisse animum possidendi, ibidem nu-
mero 4. & 5.

Civili possessio relaxatio consistit in animo, & confessa
amittenti, ibid. n. 9.

Civili non amittitur sine patientia, & acquiescentia,
etiam si ab alio fuerit occupata naturalis, ibid. nu. 13. & dec.
254. num. 24.

Patientia, & acquiescentia ex quibus ad hunc effectum indu-
cuntur, decil. 249. n. 14. & 15.

Civili, & naturalis transfertur per constitutum in constitu-
tarium per clausulam Constitutum, decil. 305. n. 6.

Civili possessionis continuatio allegari nequit a tertio, cum
illa pendat ab animo, & voluntate possidentis, decil. 356.
num. 13.

Civili animo retenta ultra decennium continuata praesumi-
tur, quando non fuit interrupta per debitorem, vel alter quasi
possessionem non acquisiuit, tunc enim non intrat praesumptio ob-
ligationis, & dimissionis animo possidentis, dec. 189. n. 5.

Civili ministerio legis transiit ad se naturalem, decil. 403.
num. 15.

Civili pendet ab animo, dec. 600. n. 11.

Nec declaratio Procuratoris respiciens possessionem civilem
praesumat principalem, ibid. n. 12.

Civili et amissa dicitur non requiritur lapsus decennij,
quando prior possessor scit ab alio occupari naturalem posses-
sionem, & tacuit, dec. 648. n. 32.

Taciturnitas enim nulla acquiescentia voluntaria modico
temporis facit praesumi depositum fuisse animum possidendi,
ibid. n. 33.

Index Rerum,

Licet secus sit data scientia possessionis naturalis ab alio apprehensa, ibid. n. 34
 Vel ex alio circumstantiis colligitur civilem possessionem fuisse animo retentam, ibid. n. 35
 Civilis semel amissa iterum acquiritur nequit absque noua apprehensione naturalis, ibid. n. 38
 Possessio clandestina non est manutenibilis, dec. 635 n. 6
 Possessio constituta probatur ex clausula Constituti in antiquo contra tertium. & quod tempus ad hunc effectum reputetur antiquum; dec. 379 n. 16. & 17. Declara. num. 23
 Possessio continuata per plures annos, est omnia ex requisitis legitima prescriptionis, dec. 30. n. 13
 Continuata probatur mediante locazione rei, & perceptioe fructuum, dec. 49 n. 14
 Continuata praesumitur, nisi probetur illius amissa, decil. 59 num. 9
 Continuatio possessionis allegari nequit non dolo de anteriori possessione, dec. 116. n. 5
 Continuas possessionem non dicitur attentare, dec. 276. n. 15
 Continuata vigore statuti dicitur civilissima, & interuenit eo ipso quod alius medio tempore occupat naturalem, dec. 300. num. 3
 Continuata possessio defuncti in heredem vigore statuti interuenit si naturalis post mortem apprehendatur, ibid. n. 9
 Continuatio possessionis vigore subrogationis gratuita cessat, quatenus actualis possessio fuit ab alio occupata, & salum per se potest inuicisse, ibid. n. 10
 Continuata probatur ex actibus possessionis, quales sunt locaciones, & exactiones assilium, dec. 305. n. 11
 Continuatio possessionis supponit in necessarium antecedens praecedentem, ac nunquam interruptam possessionem, decil. 500. num. 13
 Possessio cum mala fide non est apta ad prescribendum, dec. 311. numet. 18
 Possessio continentis includit contenta, dec. 365. n. 13
 Possessio Castri continetur sub appellatione Castri, decil. 416. num. 14
 Possessio Castri probatur ex solutione Canonum quando non constat alium, tunc temporis possidisse, ibid. n. 15
 Possessio creditoris non excludit possessionem heredis, imò eam coadiuuat, & utraque possessio est ad inuicem compatibilis, dec. 591. n. 21
 Possessio contra immunitatem ex quibus actibus acquisita dicatur à Domino loci? dec. 621. n. 26
 Possessio à seueri à dominio, dec. 629. n. 25
 Possessio defuncti non transit ad heredem absque noua apprehensione, dec. 65. n. 6
 Defuncti quando est attentata, vel vitiosa censetur cum eadem vitio transfusa in subrogatum, dec. 276. n. 20
 Defuncti in heredem vere transferuntur per constitutum appositionem in testamento cum clausula ex nunc, prout ex tunc, dec. 533. nu. 5
 Defuncti vigore Iuris municipalis continuata in heredem non procedit in bonis, quae tempore obitus defunctus non possidebat, dec. 479. nu. 8
 Et bona non fuisse à Testatore possessa ex quibus probetur? ibid. n. 9
 Possessio debitoris in iudicio Saluiani factis est, quod probata remaneat ea tempo e contrahe hypothece, vel postea, dec. 114. n. 17
 Debitoris de tempore impositionis census probatur ex clausula Constituti contra habentem causam ab ipso debitorum, dec. 111. nu. 14
 Debitoris tempore obligationis ex quibus probetur? dec. 335. num. 16
 Debitoris in Iudicio Saluiani tempore contrahe hypothece est concluderet probata, dec. 379. n. 28
 Possessio donatary probatur ex clausula Constituti appo-

sita in Instrumento donationis, dec. 311. nu. 13
 Possessio domus capta, censetur etiam capta possessio mobilium, qua sunt domi infra, & pars eius dicuntur, vel quae sunt ibi apposta, ut persequi sicut, dec. 267. n. 1
 Intellige etiam censeri capta possessio omnium mobilium, quando domus possessio acquiratur de voluntate Prioris possessorii, nam tradendo domum omnia sub eius custodia tradidisse praesumitur, ibid. n. 2. & late nu. 13
 Cum possessio domus non censetur traditio thesauri in ea absconditur, quia à nemine possidetur, ibid. n. 4
 Possessio domus capta falso executoris mobilium in ea existentium tradita non censetur, ibid. n. 5
 Possessio domus apprehensa non est manutenibilis respectu mobilium in ea existentium, ibid. n. 9
 Ratio est, quia in interd. llo retinende solum inspicitur quod reuera possidetur, non quod Ius vult me possidere, ibidem num. 10
 Cum possessio domus possessio mobilium tradita censetur sicut de animo Iudicis illam tradendi, & inmissis capiendi, ibid. n. 16
 Animus Iudicis, & inmissio refutat ex instantia facti capiendi possessionem omnium bonorum, & ex mandato de immittendo in possessionem bonorum hereditarium concessio, ibid. n. 17. & 23
 Et actus possessionis subsiecta regulatur à mandato, in cuius executionem emanauit, ibid. n. 18
 Cum possessione domus, an fuerit quoque capta possessio mobilium attenditur in dubio declaratio Executoris tuam ex interuallo, quia in se dicitur prime declarationi, ibidem numet. 20
 Possessio domus probatur ex illius inhabitatione inuito aliquo iure, dec. 379. n. 11
 Possessio deputati ad numerum non est vera possessio, sed temporalis donec amoueatur, dec. 210. n. 8
 Possessio data ad tempus cessat elapso tempore, ibidem num. 9
 Possessio dignitatis non est necesse, quod capiatur Capitulariter, quia Dignitates non sunt de Capitulo, nisi in illarum concessione exprimat concessio facti in choro, & vocis in capitulo, dec. 203. n. 3
 Et quod possessio non fuerit capitulariter capta apponi nequit ab aduersario, quae absque facto capituli eodem modo possessionem capiti, ibid. n. 4
 Possessio Ecclesie eiusque membrorum capta censetur per solum contractum Offij, eiusque aspectum quando nullus reperitur in possessione, decil. 90. nu. 4
 Possessio Ecclesie ex quibus actibus acquisita dicatur? dec. 103. num. 3
 Possessio Ecclesie capta consecutus capta censetur omnium bonorum ad Ecclesiam spectantium, ibid. n. 4
 Possessio Ecclesie si tempore deputacionis sequestrari reperitur vacans, tunc datur sequestratorio manutentio, decil. 114. num. 2
 Possessio Ecclesie non refidet penes Oeconomum, qui solum habet custodiam bonorum, ibid. n. 16
 Capta per Oeconomum non dicitur plena ad effectum excludendi manutentionem habentem veram possessionem, quamuis sit posterior, ac Instrumentalis, ibid. n. 17
 Possessio Ecclesie parochialis capta possit intra decem menses appellandum, quia hoc casu non datur appellatio suspensiva, ne interim cura animarum detrimentum patiat, decil. 569. num. 5
 Possessio etiam ex contractu nullo acquiritur, quando nullitas proceit ex defectu solemnitarum, & vitio sui ad aliterlem traditionem denentum, secus quando est nullus ex defectu consensus, dec. 30. n. 7. & 8
 Possessio ex vitio actu acquiritur in praedictum, qui datus alium libere facere permittit, dec. 437. n. 7

Possessio

& Materialium.

Possessio habens hanc præsuntur anterior, dec. 59. n. 6.
Et in concursu præfertur possessioni posteriori, ibidem numero 7.

Intelligi, quando adnotatio hanc legitur in Instrumento capite possessionis, sicut verò in rebus sine Executuris, qui possessione tradidit, facta ex intervallo quo casu non est attendenda longuam de Acta De præsunt, dec. 509. n. 2.

Præterea, quando caret etiam testibus, ibid. n. 2.

Possessio hereditas ab intestato quicquid si dubitaretur de virtute testamenti, ibid. n. 5. & 6.
Possessio hereditaria per Colonos, ut acquisita dicatur quantum requiritur? dec. 355. n. 9.

Possessio Iure familiaritatis excluditur, quando in possessione concurrunt titulus particularis, ad quem possessio Iure proprio referatur, decil. 30. n. 15.

Amplia, quantumvis titulus sit nullus, aut dubius, ibidem numero 16.

Possessio Iure familiaritatis prodest etiam non possidenti quoad portionem bonorum ad se spectantium, ibid. n. 14.

Possessio Iure familiaritatis præsumitur in procuratore, ac propterea non est ad illius favorem manutentibus, decil. 172. numer. 1.

Possessio Iure familiaritatis vivente viro censetur eo mortuo per mulierem mutata si fuit heres ab eo iniustitia etiam absque alia declaratione, dec. 513. n. 1.

Possessio Iure familiaritatis excluditur ex multiplicitate aliorum, dec. 621. n. 15.
Item coercionibus contra turbantes possessionem, ibidem num. 16.

Actus possessorii non referantur ad titulum familiaritatis sufficiens qualiter dubietas, & suffragatur pro manutentione, ibidem numero 18.

Possessio Iure familiaritatis præsumitur inter consanguineos infirmi cohabitantes, non autem extraneos, decilione 124. num. 6.

Possessio Iure familiaritatis præsumitur in Domino loci ex benevolentia subditorum erga suum domicilium, decilione 621. numer. 14.

Possessio Instrumentalis alio tunc non possidente probatur possessionem manutentibilem, dec. 59. n. 2. & dec. 117. n. 1.

Amplia, etiam si possessio non fuit capta de mandato Iudicis, ibid. n. 3.

Possessio Instrumentalis anterior præfertur in concursu posteriori etiam cum perceptione fructuum, ibid. n. 8.

Possessio Instrumentalis alio existente in possessione non probatur, dec. 268. n. 11.

Secus alio non possidente, tunc suffragatur ad obtinendam manutentionem, de ilione 172. num. 11. & decilione 359. num. 1. & decilione 399. num. 1. & dec. 429. num. 1. & dec. 197. num. 1. & dec. 624. num. 1.

Amplia, etiam absque discussione, vel exhibitione tituli, qui in summarissimo manutentionis, nec etiam in beneficiisibus necessaria est, dec. 359. n. 2.

Et contra facta non procedunt in Tribunalibus Secularibus, que cum solum se inponant ad coadjuvandos prorsus à Papa, vel ab Ordinario consequenter tituli exhibitionem exposcant, ibid. n. 3.

Instrumentalis administrata non dicitur merè instrumentalis, dec. 428. n. 2.

Possessio Instrumentalis quando est administrata etiam alio existente in possessione manutentibilis est, dec. 199. n. 5.
Amplia etiam non exhibito titulo, qui nec in beneficiisibus requiritur ad obtinendam manutentionem, ne cuiusque licet possessores modestare, ibidem numero 6. Declara numero 7.

Possessio quando dicatur merè Instrumentalis, decil. 635. numero 2.
Possessio in incorporalibus semel acquisita censetur sempiterna, dec. 59. n. 6.

animo retenta, & usquam amissa nisi petitis pro parte creditoris, & denegato ex parte debitoris cum acquiscentis creditoris præsertim, dec. 589. n. 6.

Possessio infecta à decreto irritantis redditur inefficax ad manutentionem obtinendam, decil. 118. n. 17.

Infecta à decreto irritantis habetur pro vacua, dec. 219. n. 5. & dec. 377. n. 3.

Itaque danda si manutentio possessori, licet posteriori, dec. 219. num. 6.

Infecta à decreto irritantis nullius est momenti, decilione 286. num. 37.

Infecta à decreto irritantis habetur pro non possessione, decil. 300. num. 17. & decilione 301. n. 18. & 19. & dec. 377. n. 3. & dec. 455. n. 16.

Infecta à decreto irritantis apposta in lege generali ut pro vacua habeatur oportet illud esse omnino clara, dec. 377. n. 3.

Possessio in materiis Iurisdictionibus decemalibus, & similibus suffragatur generaliter, quoad omnes sante causa universales, dec. 655. n. 15.

Possessio in Iurisdictionibus licet non probetur directè ex solutionibus Canonum, seu annuo censu, probatur tamen ex eo actus possessorii, dec. 379. n. 19.

Possessio indirectè probatur per actus possessorios, ibidem numero 10.

Possessio Iurisdictionis probatur ex solutione onerum, ibid. numero 21.

Possessio in rebus de sui natura dividuis non extenditur de re ad rem, dec. 365. n. 8.

Possessio minor præsumitur elandestina, dec. 305. n. 16.
ex Possessione longi temporis non præsumitur diuisio quando subest partium inæqualitas, dec. 6. n. 5.

Possessio locorum munitum probatur ex descriptione in libro Secretarii Montium, & expeditione litterarum potentium, que suffragatur etiam ad effectum manutentionis, decilione 390. num. 3. & 19.

Possessio manutentibilis per pactum precarii iuxta extensionem Statutorum Bononie transferuntur, quia tale pactum includit verba Constituit ex non prout ex tunc, decilione 405. nu. 3. & 14.

Et per clausulam constituit possessio non censetur translata in donarium sante speciali pacto favore donantis retinendis donec vixerit usufructuam, & possessionem bonorum donatorum, ibidem num. 4. Declara num. 5. 7. & 9. & redditur ratio num. 10.

Possessio manutentibilis transferuntur mediante clausula constituit prout erat potes constitutens, decilione 113. num. 1. & dec. 172. n. 10.

Et translata mediante clausula constituit probatur contra habentem causam à constitutens, dec. 113. n. 2.

Possessio manutentibilis non est concurrente resistentia Statuti, dec. 364. n. 3. & dec. 372. n. 5. & 6.
Et capta contra formam Statuti habetur pro non capta, dec. 364. num. 9.

Possessio mulieris vivente viro, licet sit Iure familiaritatis eo tamen mortuo ob superuentiam noui tituli mutata dicitur causa possidentis, & enadit vera possessio, decil. 600. num. 6.

Amplia procedere etiam absque alia declaratione, ibidem numero 7.

Possessio media præsumitur confiso de duabus extremis, si non docetur alium intermedio tempore possidisse, dec. 194. numero 5.

Possessio mutatur ex superuentientia noui tituli, quous concurrenti validitas tituli, ac illius scientia in possidente, dec. 260. num. 1. & 5.
Amplia etiam absque alia declaratione, dec. 276. n. 19.
Possessio negatiua non solvendi decimas, vide in verbo Decimæ.
Possessio nunquam dicitur missa per actus possessorios ab

Index Rerum,

alio gestos nisi concurrat scientia, & patientia possessoris, decil. 36. num. 10

Non dicitur amissa etiam si alter possessionem naturalem suam ingressus quando non est lapsus decem annis, & non habuit se pro spoliato, & tunc enim possessionem civilem retinere dicitur, dec. 9. n. 10. & 11

Possessio non acquiritur sine animo possidendi de presenti, dec. 114. n. 15. & dec. 172. n. 5

Possessio naturalis statim à subrogata apprehensa efficit, ut possessio civilissima continuata in subrogatum vigore subrogationis gratuita evanescat instar possessionis à Statuto continuata, dec. 300. n. 32

Possessio non acquiritur absque animo acquirentis, dec. 533. n. m. c. 11

Possessio non dicitur acquisita ex alibus facultatis, decil. 544. n. 25

Possessio, ut in facultatis acquiritur requiritur contradi-ctio cum acquirentia subsecuta, ibid. n. 26

Possessio non potest alteri tradi non citato possessore, decilio. 268. n. 10

Possessio presumitur vacua, & alleganti alium possidere incumbit onus probandi, dec. 103. num. 2. & dec. 318. per totum, & dec. 461. n. 2

Item presumitur continuata nisi probetur interrupta, dec. 280. n. 13

Possessio penes duos in solidum esse non potest, decilio 112. num. 21

Possessio plena non dicitur acquisita Oeconomo deputato ad custodiam honorum Ecclesie ex sola deputatione, decilio 314. num. 13

Plena, ut dicitur non sufficit sola custodia, sed oportet, ut appareat aliquem in esse animo possidendi, ibid. n. 18. & dec. 318. num. 13

Plena ingredi nequit auctoritate privata in iudicium antiqui possessoris, qui in concursu preferendus est nisi habuerit pro spoliato, dec. 399. n. 8

Plena probatur ex confessione partis etiam extraiudiciali, ibid. n. 9

Possessio potior illa est quam ratio iustificat per viam rationis, & illa videtur per viam rationis magis iustificari, que est titolata, dec. 309. n. 4

Possessio pendente lite continuari potest absque vitio attentatorum, quia lex prohibet acquisitionem, non autem continuationem, dec. 418. n. 27

Et utraque possessio manutentibilis est, ibid. n. 28

Possessio pendet ab animo, & animus possidendi excluditur per contrariam declarationem, dec. 8. n. 10

Possessioni per officiales questus renunciari nequit in iudicium successorum, cum ipsi officio possessione questus dicatur, dec. 427. n. 9. & 10

Possessio posterior in concursu possessionis anterioris manutentibilis non est, dec. 403. n. 19. & dec. 600. n. 13

Amplia num. 14

Fractum si fuit capta non citato possessore anteriori, decil. 604. num. 4

Possessio posterior in concursu anteriori nullus est momentus, dec. 651. n. 10

Possessio posterior presumitur clandestina, dec. 569. n. 6

Possessio posterior preferatur anteriori adversari, dum incolumem casus de eius malo iure, dec. 677. n. 8

Possessio propria auctoritate capi potest ab habente canonico titulum quando vacua est, dec. 461. n. 10

Possessio per traditionem clauum transferitur si tradens non est possessor, aut dominus, dec. 100. n. 11

Possessio possessioni cumulari potest capiendâ secundam in confirmamento prima, dec. 52. n. 8

Possessio probatur ex sententia primacionis contra possessorem, decil. 196. n. 1

Item probatur ex actuali expulsiōe resultant. ex verbis

sententia Amoto exinde, & c. nam privatio supponit habitum ibid. num. 3

Item probatur ex Instrumento actualis apprehensionis, quod alio non existens in possessione suffragatur etiam ad effectum manutentionis, decilio. 51. numero 1. & decilio. 163. num. 1. & dec. 147. n. 1

Item probatur ex testibus absque eo quod reddam causam scientie, quia possidere cadit sub sensu visus, dec. 53. n. 2

Item probatur ex Instrumento capta possessionis in iudicio mandato de manutentione tanquam in necessarium antecedens, ibid. num. 3

Item probatur ex clausula Constituti, dec. 69. n. 3

Contra constitutum, & habentem causam ab eo, dec. 69. n. 2

Item ex clausula constituti apposita in Instrumento venditionis favore emptoris, dec. 112. n. 1

Item ex actuali apprehensione, & recognitione in dominum reporiata ab Inquisitis, ibid. n. 2

Item probatur ex locatione iunctis admittentis, dec. 117. n. 3. & admittentia quantum sunt, ibid. n. 4

Item probatur per testes dependentes eodem in genere, sed in specie super cultura, & fructuum perceptione, decilio 124. num. 1

Item probatur ex alibus qui nominis à possessoribus expediti solent, dec. 415. n. 5

Item probatur ex Instrumento apprehensionis, alio non possidente quod suffragatur etiam ad effectum manutentionis, dec. 155. n. 12

Item ex mandato de manutendo, quod non datur nisi possidenti, ibid. n. 14. & dec. 405. n. 9. & dec. 450. n. 4. & dec. 614. num. 2. & dec. 604. n. 3

Item ex mandato de immittendo executioni de mandato, dec. 159. num. 1

Item probatur ex sententia continente expulsiōem à possessione, quando possessor non habuit se pro spoliato, sed iudex processus dicitur tanquam primatus, decilio 253. num. 3. & dec. 254. n. 2

Item probatur etiam contra tertium ex locatione cum successiva solutione pensionis, dec. 172. n. 12

Item ex confessione adversarii emissa in monitorio reiecta qualitate intrusivis dicitur adiecta tanquam habente contra se Iurifrausptionem, decil. 153. n. 1

Item ex confessione adversarii penitus inmissis non penitus inmissis fatetur alterum possidere, decil. 274. n. 1

Item probatur ex confessione adversarii ad possessionem, decil. 579. n. 1

Item probatur ex confessione adversarii penitentis, quod possessor à possessione expellatur nam privatio supponit habitum, decil. 155. n. 13

Item ex confessione partis cum qualitate occupationis, qua confessio afficit etiam à confidente causam habentem pro obtinenda manutentione, dec. 648. n. 2

Amplia quamvis habeat amexam qualitate illicita detentionis, quia ea reiecta vii contraria presumptioni iuris, licet in reliquis confessionem acceptare, ibid. n. 3

Item probatur ex confessione partis in iudicium habentis causam à confidente, dec. 635. n. 1

Maximè quando fuit ab ipso acceptata, ibid. n. 2

Non obstante qualitate detentionis confessioni adiecta, quia cum habeat contra se presumptionem iuris potest reiecta qualitate confessio acceptari, ibid. n. 3

Item ex confessione adversarii emissa in libello coram Iudice portet, quia non datur maior probatio, dec. 5. n. 2

Item ex confessione adversarii in iudicio etiam publico Instrumento capte possessionis, decil. 418. n. 1

Item probatur ex alibus possessoris simul iunctis etiam contra tertium, dec. 305. n. 12

Item probatur ex publico Instrumento non dicto de alterius possessione, decil. 355. n. 7. & d. c. 401. n. 1

Item ex recognitionibus in dominum, ac possessoribus

& Materialium.

facit per Inquilines, seu Colonos, ibid. n. 8
 Item probatur ex sententia Iudicis condemnante possessionem ad amittendam possessionem, nata primatio presuppouit habens, dec. 429. n. 1
 Item probatur ex Insuetudine aduersarij petentis inmitti ex qua oritur implicata confessio se non possidere, sed rem conuentam, dec. 379. n. 6
 Item ex testibus deponentibus de alio possessoris, quamuis nullam reddat rationem, quia possessio casu sub se ipsa efficitur, ibid. n. 2
 Item probatur ex fructuum perceptione, dec. 621. n. 3
 Item probatur ex Insuetudine deliberationis fauore delictary cum successina bonorum deliberationum apprehensione, decisi. 648. n. 1
 Possessio sine dominio lateris probatur ex confessione conductoris, que contra ipsam eiusque heredem probat fauore locatoris, dec. 390. n. 7
 Possessio non probatur ex confessione partis in prauidicium tertij, dec. 63. n. 12
 Item, nec probatur ex libro Catastri in quo bona adnotata legantur, ibid. n. 13
 Quicquid sit quando versatur in antiquis, ibid. n. 11
 Item nec probatur ex consensu praestito locationi rei, super qua quis habet ius redimendi, quia praestitum censetur pro securitate conductoris ne sequuta redemptione molestaretur, dec. 85. n. 12
 Item non probatur ex sola locatione in prauidicium tertij, dec. 399. n. 2 & dec. 413. n. 13
 Fallit concurrentibus administris parum solutionum, 3, ibid. n. 3
 Possessio pro officalem acquisita ipsi officio, per ipsum officium semper retinetur etiam mutato officiali, dec. 81. n. 11
 Possessio quando pendet a titulo, tunc possessorem manutentionis terminari non potest ante ipsius tituli cognitionem, decisi. 210. n. 29
 Declara conclusionem procedere, quando possessio habet inseparabilem dependentiam a titulo secus vero in casu contrario, ibid. n. 20
 Possessio, quando pendet a titulo tunc non est manutentibilis antequam petitorium terminetur, dec. 216. n. 30
 Declara conclusionem procedere, quando constat de resolutione tituli, tunc enim petitorium absorbetur a possessore, nec possessori retardanda est manutentio, quicquid sit quando resolutio tituli est turbida, ibid. n. 31
 Possessioni quae sita non presumitur, quem voluisse ex intervallo renuocare, dec. 427. n. 8
 Possessio quod fuerit a coherede dimissa probatur ex eo quod nunquam alij coheredes petierunt possessionem dimitti, dec. 630. n. 7
 Possessio retinetur animo, & sine animo non amittitur, dec. 216. n. 17
 Possessio resignantis semel capta presumitur continuari usque ad tempus resignationis non docto de alterius successiva possessione, decisi. 280. n. 9
 Possessio recentis rei conuerti probatur ex sustentatione litis impensis etiam administris, dec. 356. n. 15
 Possessio rei conuerti probatur ex sustentatione litis, dec. 311. n. 14
 Licet hac sola non sufficiat ad probandum secundum extrinsecum in Saluiano, sufficit tamen concurrentibus administris, dec. 317. n. 19
 Possessio rei conuerti in Iudicio Saluiano probatur ex sustentatione litis, aliisque administris, dec. 497. n. 10
 Possessio rei hypothecata ad creditorem transit, dec. 629. numero 12
 Possessio rei donata translata dicitur in donarium, si donatio continet clausulam, ac reservationem vsusfructus fauore donantis, dec. 305. n. 7
 Possessio rei pignoratata reuolat ad debitorem absque alia

traditione statim, ac purificatam sic patium resolutarium adiectionem assignationi fructuum facta a debitore creditori, dec. 391. n. 10

Et operatur, ac si nunquam penes creditorem fuisse, ibid. num. 11

Prædictum, quando patio resolutio est adiectionem verbum statim, & ad se specialiter prohibito ne creditor ulterius se ingerat in percipiendum fructuum, ibid. n. 12

Itaque possit debitor vti hoc casu omnibus reuocatis possessoris etiam manutentionis, ibid. n. 13

Possessio resoluta non dicitur resoluta iure possessoris, dec. 579. n. 3

Possessio an sit resoluta resoluta contractu hoc pendet ab articulo, ibid. n. 4

Et interim donec de resolutione cognoscatur manutentio est possessori, ibid. n. 5

Possessio retenta per Colonos dicitur vacans, nisi in actu apprehensionis factis impulsis, dec. 553. n. 3

Ex quo capitur auctoritate Iudicis non est necessaria Colonorum expulso, ibid. n. 7

Quinimo sufficit Colonorum cognitio, quando possessio est vacans, ibid. n. 8

Possessio apud heredem ultimi possessoris excipere dicitur ministerio Colonorum, ibid. n. 4

Possessio solo animo dimittitur, & ex quibus dimissio probetur? dec. 60. n. 5 & 6

Possessio sola, & de facto attenditur in iudicio summarissimo manutentionis, decisi. 59. n. 4

Possessio secus dicitur possessio Domini, dec. 81. n. 6

Possessio separabilis, quoties non est a causa producta admittit omnes exceptiones ipsam causam respicientes, decisi. 610. num. 6

Possessio Tenentis, seu filiae, ex quibus alibi probetur? dec. 621. n. 4. 6. 7. 9. & 14

Possessio translata eo magis manutentibilis est, quia titulus eam potorem, & iustorem reddit, dec. 461. n. 3

Possessio tertii allegari potest ad excludendam possessionem alterius, dec. 36. n. 6

Et talis oppositio non est de iure tertii, sed non iuris agentis, ibid. n. 7

Possessio translata censetur in emptorem mediante consensu venditionis praestito, quo censetur a consensu abdicatum, dec. 63. n. 15

Possessio transfertur etiam mediante contractu conditionali, ibid. n. 16. dec. 72. n. 11

Et tunc alleganti conditionem non fuisse adimpletam incumbit onus probandi, dec. 65. n. 17. & dec. 72. n. 12

Possessio vera transfertur ex clausula constituti, dec. 69. num. 1. & dec. 513. n. 2

Intellige per modum situm, ac proinde adhuc potest constitutus agere ad consequentem possessionem per modum verum, dec. 356. n. 14

Possessio transfertur in donarium usque ab initio per constitutum, & alias clausulas translatae possessionis, quando agitur de donatione pura, dec. 426. n. 3

Possessio translata in donarium non potest absque eius consensu sola donari; praesertim, vel donationis reuocatione auferri, non secus, ac si actualiter possessio tradita fuisset, ibid. n. 4

Possessio translata per constitutum non remanet amplius penes constitutum, nec potest iterum transferri per patium praecarij, & reservationem vsusfructus, decisi. 417. n. 1

Declara conclusionem procedere, quando plures clausulae translatae possessionis sunt appositae fauore plurium personarum, tunc enim prioritatem temporis debent distinguere iuxta ordinem scripturarum, ibid. n. 2

Secus quando sunt adiecta fauore eiusdem personae, nam inter debitorem, & creditorem clausulae, & patia operantur suum effectum, nisi in ultimo monito, quo partes

Index Rerum,

habuerunt contractum pro perfecto, constitutusque unum integrale, *ibid.* n. 3

Nec distinctionem temporis recipiunt, & in eodem Instrumento non datur prius, aut posterius, *ibid.* n. 4

Clausulae plures in flatu possessionis favore creditorum vnitim operantur, nec vna ante aliam operatur, sed omnes simul in illa, quasi pluribus manibus possessionem in creditorem transferant, *ibid.* n. 5

Possessio translata in constituarium mediante clausula constituti suffragatur etiam ad effectum manutentionis, *decis.* 305. num. 18

Possessio non transferitur per clausulas amplissimas contentas in Instrumento donationis insolutum nisi fuerint emissa in conspectu rei, prout nec etiam transferitur ex verbali traditione emissa extra conspectum rei, *dec.* 63. n. 8

Item non transferitur per clausulam constituti, si illa perit constitutentem tempore constituti reperiebatur, *decisione* 635. num. 5

Item non transferitur in heredem absentem vigore constituti appositus in testamento ante illius acceptationem, & hereditatis aditionem, *dec.* 533. n. 10 & 12

Possessio orientalis, ex quibus interruptatur? *decisio* 1. numero 18. & vide in verbo molestiae, & in verbo regula detriennalis.

Possessio totius praedii probatur a Testibus specificantibus locum, in quo praedium situm est, mensuram, & consuetam, *decis.* 124. num. 2

Et Testes indefinitis deponentes intelligi debent de possessione totius praedii: *ibid.* n. 5

Possessio totius praedii si fuit probata per Testes talis probatio non infringitur ex enunciata Instrumenti de possessione partis, nam alia pars potius eius temporis a possessore acquiri, *ibid.* n. 13

Possessio tradita ab habente potestatem conferendi vim habet vera collationis, & hoc ex praesumpta voluntate tradentis, qui in necessarium antecedens censetur voluisse conferre, *decisio* 254. n. 11. *declara* n. 12

Possessio si fuit tradita in executionem sententiae talis traditio restringitur ad terminos sententiae tanquam ad suam causam, *ibid.* n. 13

Et facta ex necessitate officii non includit voluntatem ex iure proprio indicantis, *ibid.* n. 14

In possessione tradenda factum Iudicii, seu executorii non est tanti momenti quanti voluntas, & factum possessoris, *dec.* 365. numer. 6

Possessio, ut quae facti est à Iure est contradistincta, quod significari solet per verbum commodum, seu commodatus, *dec.* 364. n. 116

Possessio usque ad obitum continuata praesumitur, *dec.* 405. num. 10

Possessio venditoris mediante clausula constituti, non censetur in emptorem translata si tempore venditionis illam amiserat, *dec.* 648. n. 30

Possessio, vel quasi eadit in omni iure incorporali, *ibidem* num. 17

Possessio vacua, quoties reperitur tunc pro obtinenda manutentione iudicio factum apprehensionis possessionis sufficit, *dec.* 461. num. 9

Possessio venditoris probatur ex Instrumento venditionis cum clausula constituti etiam in praedictum habentis ab eo causam, *dec.* 497. n. 9

Possessio ubi pendet à causa non obligatoria in futurum exprimitur cum ipsa causa, & ultra non suffragatur, *decisione* 563. num. 7

Possessionis administratio non refertur ex locutione totorum etiam contrarium, *dec.* 117. n. 2

Possessionis augmentum refertur ex solutione onerum, quae à possessore solvantur, *ibid.* n. 5

à Possessoribus de praeterito non inferitur in futurum, quando

concurrit probatio, vel aliqua probabilis coniectura in contrarium, *dec.* 124. n. 8

Possessio causa ex superueniente non sinit mutari non potest in praedictum eius, cum modo tempore facti sui quaesitor, *dec.* 128. n. 19

Possessio praesumptio refertur ex supportatione onerum, *dec.* 145. n. 4

Possessionis relaxatio, seu dimissio fieri potest etiam per epistolam, *dec.* 149. n. 6. *declara* num. 7. & 8

Possessionis relaxatio probatur ex confessione emissa in praedictum, *dec.* 149. n. 10

Possessionis relaxatio, quando non est omnino clara, tunc sufficit verba relaxationis ad solam declarationem posse restringi, *ibid.* n. 8

Et quilibet interpretatio scienda est, si verba relaxationis minus praedictant, nec tollunt possessionem civium si possunt in alio verificari, & non possunt periculis quod quis deposuerit animum possidendi, *ibid.* n. 19

Ex possessione praesumitur fructuum perceptio, *decisione* 259. num. 1

Alium apprehensionis possessionis est reiterabilia, *decisione* 523. num. 7

A possessione facta proprio decedisse dicitur, qui patitur alium possidere, *dec.* 179. n. 10

Ex possessione praesumitur fructuum perceptio, *decisio* 451. num. 11

Possessor anterior manutendus est in beneficiis etiam absque inscriptione tituli, *decisione* 254. num. 17. & *dec.* 359. numer. 2. & 3. ubi *declatur*, in quibus terminis contraria procedunt.

Possessor anterior etiam in gradu appellationis manutendus est, *dec.* 254. n. 19

Possessor anterior manutendus est, *decisio* 476. n. 1. non obstante sententia contra ipsum executionis demandata, si executio est attentata, & non habuit se pro spoliato, *decisio* 274. num. 3

Item manutendus est si facta proprio à possessione ecclesiae, *dec.* 183. n. 1

Item manutendus est etiam in gradu restitutionis in integrum, *dec.* 296. n. 6. & 8

Item manutendus est in concursu cum posteriori, quando non habuit se pro spoliato, *dec.* 565. n. 7

Possessor anterior semper est citandus, *ibid.* n. 8

Amplia etiam si eius possessio ignoretur, *ibid.* n. 9

Possessor beneficii est interim manutendus, donec in petitorio discutatur an status beneficii sit mutatus, *decisio* 19. num. 20

Possessor beneficii vnit citandus non est à prouiso apostolice, quando reservatio est notoria, *dec.* 180. n. 16

Secus vero quando reservatio non est notoria, tunc enim possidens vigore vniuersionis est legitimus contraditor ad impediendam executionem literarum apostolicarum, *ibidem* numero 17

Possessor beneficii manutendus est non attento an Abbas illud conferre poterit per concursus eius legitimis exceptio sit in petitorio discutenda, *dec.* 359. n. 13

Possessor beneficii tenetur ad solutionem decimarum populum, *decis.* 399. n. 4

Possessor beneficii, contra quem facta lata sententia priuationis citandus est ab executione literarum Apostolicarum, *ibid.* n. 15

Amplia etiam per Constitutiones Apostolicas inducitur priuatio ipso iure, *ibid.* n. 16

Alias possessor commode possessionis non priuatur, quia saltem requiritur sententia declaratoria facta, *ibid.* n. 17

Possessor beneficii dicitur mortuus hanc nullitate tituli praenuntia ex defectu potestatis in conferente, *decisione* 418. numer. 5

Possessor bona facti tenetur fructuum restituere si non sint consumpti

& Materialium

et non, vel ex eis factus est lotusletim, dec. 2. 45. n. 11
 Possessor bona fide ante notam licet facta fructibus suis, dec.

Possessor male fidei constitutus per litem contestationem fructus melioramentorum non facit suos, nec alius ratione dominij acquirere potest, etiam vis facta in re aliena suam cedant Domino suo, dec. 4. 6. n. 35

Possessor male fidei tenetur fructus melioramentorum percipere restituere, non autem quia percipere potuit, ibidem numero 35

Possessor male fidei fructus melioramentorum facti suos si Dominus fundi interpellatus ad restituendum prout iuris iurisdictionum suis in mora restituendi, ibid. n. 37

Possessor male fidei si melioratus non tenetur cum suo publico compensare fructus ex melioramentis percipiendis, sed tantum percipere, & damnum obsequere datam indemnizantem in meliorando, cum fructibus compensari, ibid. n. 38

Possessor male fidei non potest acquirere fructus melioramentorum si illorum non iure dominij, quod cessit Domino soli ex equitate l. curabit. quia meliorans nisi quatenus facti Dominus melioramentorum, & propter non iure restituendo sumptus per potest non esse non fructus, ibid. num. 39

Possessor curari semper debet, & possessio aliter capta est attentata, dec. 100. n. 12

Quamvis sit iniustus, nisi ex actu appareat nullam ei competere defensionem, ibid. n. 13. & 14. & dec. 339. n. 16

Possessor citandus est coram executorio literarum Apostolicarum, alias ad illarum executionem devenire nequit, praesertim, quando in literis praescriptis imponitur necessitas citandi, dec. 393. n. 1

Item citandus est ad effectum, ut sua possessio privatur, siue alter sciat, siue ignoret ipsam possidere, dec. 399. n. 19

Item semper citandus est siante clausula vocatis, quae facit executoriam maxime, dec. 428. n. 3

Item citandus est ad effectum citandi poenam contra intrusum, dec. 435. n. 14

Declaratio non procedit, quando subrogatus non capiti possessorem propria auctoritate, sed de manu executoris, quo casu non est necessaria citatio. nam possessio attentata habetur pro non possessione, ibid. n. 15. & 16

Item citandus est ab executorio literarum Apostolicarum, dec. 397. n. 7

Amplia siue executor sit mixtus siue merus, ibid. n. 8

Item amplia etiam si ad se possessorem ignoret, quia ad hoc non est necessaria citatio. nam possessio attentata habetur pro non possessione, ibid. n. 15. & 16

Item citandus est in actu executionis, quamvis illum possidere ignoret, dec. 624. n. 1. & 5

Alioquin eius possessio non privatur, quia Index processisse dicitur tanquam si in actu, dec. 635. n. 7. & 8

Possessor non est citandus, quando est obfiscus decretum irritans, dec. 300. n. 16

Possessor ex supervenientia non tunc mutare potest causam possidendi, dec. 160. n. 1

Ac etiam cumulare potest plures causas possidendi itant si sumatur se comparatibiles ex omnibus si vero incompatibiles ex puriori possessio rite dicitur, ibid. n. 2. & 3

Declaratio ad effectum mutandi causam possidendi requirit quod ista sit valida, & quod possessor alius scientiam habeat, ibid. 4. & n. 5

Et datur etiam manentibus possessori, qui ex supervenientia non tunc mutavit causam possidendi, ibid. n. 13

Possessor, siue vinculis detur, ex supervenientia nova causa citatur verus possessor, ex quo praesumitur voluisse possidere eum non tunc magna profectio, conclusio tamen procedit si res ab alio non possidetur, dec. 300. n. 15

Secus vero si alius possidet, tunc enim non potest solo animo quis effectus possessor, nisi actus emeruerit, & quo prior possessio privatur, vel possessionem dimittat, ibidem numero 16

Possessor per supervenientiam non tunc potest ab alia declaratione variando mutare sibi causam possidendi, si tunc sint incompatibiles, si vero sint compatibiles commutando causam possidendi, possidere ex tunc potest, dec. 110. 418. num. 23

Et presumptio melioris tunc testat ubi possessor productus in iudicio produxit, quia tunc praesumitur meliorem possidere, ibid. n. 25

Et talis productio iudicialis, ut necesse producenti requiritur quod si si illa parte petente, vel saltem tacite acceptante per non curat ad illam, ibid. n. 16

Possessor praesumitur saltem ex novo titulo mutasse causam possidendi etiam absque alia declaratione, dec. 467. n. 41

Possessor ex supervenientia novo titulo potest causam possidendi mutare, dec. 300. n. 27

Possessor eo magis manentendus est si constat de eius bono iure ex sententia, iure appareat nullum, & iustitia, dec. 17. num. 13

Item manentendus est interim, quo pendet despectio validitate, vel invaliditate tunc, dec. 210. n. 24

Item manu eius est donec cognoscatur de limitatione, aut revocatione privilegij, ibidem numero 25. ubi redditur ratio.

Item manentendus est etiam si sit posterior contra quem Index prima instantia iuste pronunciavit, dec. 569. n. 14

Item manentendus est donec dissolvatur an contrarius sit resolutus, dec. 579. n. 5

Item manentendus est in possessione exigendi fructus census non obstante sententia super nullitate census, si ab ea sui appellatum, dec. 585. n. 6. & 10

Item manentendus est ex sola assensu facti donec constet locum de creto irritum, dec. 589. n. 18

Item manentendus est in statu, quo erat tempore mota litem, dec. 534. n. 6

Possessor censetur sua possessione privatus per sententiam executorij rite, & rite demandata, dec. 133. num. 1. & dec. 428. num. 4

Possessor privatus remanet eius possessione mediante deliberatione facta à Iudice, quando constat de validitate, & iustitia deliberationis, dec. 648. n. 4. & 5

Possessor non dicitur sua possessione privatus per sententiam Iudicis, qui nulliter, & iniuste processit, dec. 339. n. 14. & dec. 397. num. 5. nisi habuit se pro soluto, dec. 149. num. 2. & dec. 254. n. 3. dec. 533. n. 22

Et Iudicem nulliter processisse dicitur non citato possessore, dec. 339. n. 15

Item iniuste processisse dicitur eo ipso quod Signatura Iustitia ab eius decreto causam co-omiserit cum clausula cum facultate manentendi, quem de iure, dec. 533. n. 23

Possessor non privatur possessione beneficii quantum contra eum lata fuerit sententia privationis, nisi fuerit executionis demandata, dec. 399. n. 10

Possessor negatus à Iudice possessione privari eo non citato, quantum eius possessio ignoret, dec. 428. n. 7

Possessor non privatur eius possessione si Index nulliter, & iniuste processit praesertim si à sententia appellavit, dec. 429. num. 4

Possessor non privatur eius possessione per sententiam nondum executionis demandatam, dec. 274. n. 2. & dec. 579. n. 12. & dec. 635. n. 6

Praesertim, quando est iniustus, & possessor non habuit se pro soluto, dec. 579. n. 13

Possessor privari nequit eius possessione à Iudice carente iurisdictione, dec. 635. n. 9

Possessor non est à sua possessione aveniens, donec eundem constet locum habere decretum irritans, dec. 411. num. 9

Possessor non praesumitur habuisse se pro soluto, dec. 59. num. 10. & 11

Index Rerum,

Possessor, cui mulier fuerunt data bona in solutum non est legitimus contraditor ad impediendam inuisionem fideicommissario, decil. 16. n. 17

Amplia quamuis auctoritate Iudicis possessionem ingressus fuisse, ibid. n. 18

Possessor sine causa omisit petere debitam pensionem, non propter hoc amittit possessionem, qua retinetur animo, & sine animo non amittitur, dec. 261. n. 17

Possessor si ab initio iudicium petitorium instituit censetur eius possessioni renunciaisse, ibid. n. 2

Limita non procedere in incorporalibus, nam in his intelligitur in petitorio intentata potius actio confessoria, vel negotiorum, qua presupponit dominium, seu possessionem apud agentem, ibid. n. 33

Possessor non potest cogi ad exhibendum titulum suae possessionis ad instructionem actoris, sed solum ad sui releuationem, & probationis aduersari exclusionem, dec. 304. num. 9

Possessor, ut dicatur iuste possidere iussu Iudicis requiritur, quod procedat iussu Iudicis iudicialiter, ac rite, & rite procedentis, dec. 309. n. 13

Possessor, cui Ius restitit cogi potest sub pena caducitatis ad decendum de suo titulo, decil. 323. n. 7

Possessor ad effectum, ut teneatur ad interesse quantiplurimum non sufficit malafides contracta per contestationem litis, cum id intelligatur sicut quoad moram causatam restrictionis fructuum non autem quoad moram dolosam productiuam interesse quantiplurimum, dec. 344. n. 10

Possessor ad interesse quantiplurimum, ut teneatur non sufficit malafides contracta per contestationem litis si reu conuentus instam habuit causam litigandi, dec. 380. n. 30

Possessor fideicommissi non potest alienando praeiudicare fideicommissario, dec. 18. n. 15

Possessor excipiens de testamento habet intentionem fundatam eius exhibitione; itaque replicatio actoris dantis de non identitate, aut nullitate testamenti requirit altiorum indaginem, dec. 515. n. 26

Possessor si sponte sua committit curauit causam sibi inter litem intulisse dicitur, dec. 1. n. 21

Possessor, ut fructus lucretur sufficit, quod absit malafides, dec. 60. n. 4

Possessor etiam coram Iudice appellationsis a sententia lata in petitorio potest ex integro manumentionem petere, & de ea Iudex cognoscere, dec. 348. n. 5

Possessor rei haereditaria habens titulum a defuncto est legitimus contraditor, itaque iudicio ordinario, non autem inuisionis debeat conueniri, dec. 349. n. 3. Declara n. 4

Possessor Iuris conferendi potest lite pendente super conferendi continuando quasi possessionem conferre, decil. 59. n. 23

Contra possessorem criminales, qui litem mouit excluditur beneficio Clementinae vnicæ de sequestr. possell. dec. 198. num. 24

Possessor triennialis committens causam super beneficio videtur exceptioni regula de triennali renunciare, dec. 118. num. 32

Limita non procedere quando possessor committit causam in aliationis, & in aliationum, quia tunc non auctorem, sed reum voluntarium se constituit, ibid. n. 39

Possessor triennalis mortuo auctore reus non incipit esse, nisi per aliquos actus confiteatur ipsam expressit, vel tacite cessasse illi iudicio, dec. 276. n. 8

Possessor triennalis dici nequit si intra triennium fuit contra eum mota litis, dec. 327. n. 16

Possessor si ultra decennium possessionem continuauit, ex qua titulus uel coloratus resultat, ut inuiri possit regula de triennali requiritur, quod alio uicennio possideat, decil. 397. n. 13

Declara conclusiorem procedere dummodo possessor sit pacificus, ibidem num. 14

Possessor, ut inueter regula de triennali, & dicatur paci-

ficus esse, quod a contraditor non solum requiritur, quod maleficus sit extra iudicialia, quia tantum durat, quantum ipsum saluum, vel si est iudicialis, & vicio nulli actus laborat.

Ratio est nam lite semel mota durat effectus turbationis pacifice possessionis, donec ipsa lite soluta sit, ibid. n. 16

Possessor ad effectum regula de subreptionibus non habetur pro intruso, licet possessio capta sit auctore, dec. 435. n. 11

Possessor teneatur ad colectionem, & talea pro tempore, quo bona possedit, dec. 296. n. 1

Item teneatur ad solutionem auctorem, dec. 36. num. 4. & dec. 379. n. 21

Possessori ad inuentionem suam possessionem licet excipere de dominio tertii, dec. 115. n. 4

Possessori datur uentio pro summa soluta creditoris anteriori, tamen si rei, qua retinetur est longe maioris ualoris, quam summa soluta, tunc pro eo, quod superest datur posteriori creditore inuisionis pro indistincto ex aequitate qui debitorum, si qui pot. in pign. habeantur, ibid. n. 27

Pro possessore existente non soluto paria sunt dilapidare, & in proprios usus fructus convertere, dec. 121. n. 17

Pro possessore in dubio pronuntiandum est, dec. 317. n. 45

Pro possessore beneficiatus haberi debet si per eum non sit quantum Ecclesiam ingrediat in adium impediens ingressum, dec. 318. n. 5

Possessori nullum inferitur praeiudicium quoad eius anteriorem possessionem dum non habet se pro spoliato, dec. 614. num. 4

Possessore depositus se animum possidendi ex quibus probetur? dec. 648. n. 31

Possessores Bonorum teneantur pro rata ad onera realia, & inter eos diuidantur, dec. 91. n. 20

Possessorium ad eum est connexum cum petitorio, ut non possit coram diversis Iudicibus unius, vel alterius causae tractari, decil. 348. n. 1

Et causa proprietatis nihil commune habet cum causa possessionis, quod intellige quoad cognitionem, non autem quoad causam connexionem, ibid. n. 2

Item possessorium est adeo connexum cum petitorio, ut ratione connexionis non possit coram A. C. intentari iudicium manumentionis postquam commissa fuit in Rota appellatio a sententia eiusdem A. C. lata in petitorio, ibid. n. 3

Declaro non procedere, quando fuit terminatum possessorium nulla interposita appellationse, & licet per separatum monitorium fuit introductum iudicium in petitorio, & lata sententia, a qua fuit appellatum, appellatio non impedit quin possit coram primo Iudice agi pro executione decreti in summariissimo obtenti, ibid. n. 4

Possessorium non retardatur ex probatione tituli defumpra ex testium depositionibus, dec. 386. n. 24

Possessorium quando pendet a titulo tunc Rota solet videre de bono iure, dec. 347. n. 1

Possessorium absorbetur a petitorio, dec. 396. n. 29

Possessorium manumentionis, quando possessor pendet a titulo, tunc terminari non potest ante ipsam tituli cognitionem, decil. 210. n. 29

Declaro conclusiorem procedere quando possessio habet inseparabilem dependentiam a titulo, secus uero in casu contrario, decil. 210. n. 30

Possessorium cum petitorio inuita parte cumulari nequit, dec. 542. n. 1

In possessorio summariissimo antiqua possessio non attenditur, sed ultimum status de tempore motae litis, dec. 216. n. 3

Item nec attenditur exceptio subreptionis, vel obreptionis, sed illa reuocatur ad petitorium, dec. 216. n. 3

Item nec attenditur nullitas tituli, sed nudum saluum possessionis, dec. 128. n. 16

Nec queritur an possessio sit iniusta, vel iniusta, dec. 159. n. 7 & dec. 210. n. 33

A nplia

& Materiarum.

Amplia conclusio procedere etiam in beneficiis, dec. 147. n. 4. *ne liceat cuiusque possessoribus moligare*, decil. 418. num. 15

Alligari tamen potest titulus, quando ex eo possessio aduersario peruenit, decil. 72. n. 6

Item nec attenditur quid fieri debuit, sed quod factum fuit, & simpliciter alius possessor, dec. 397. n. 10

Item nec attenditur vestimentis, ubi alterius possessio est temporis considerabilis, & agitur de rebus prescripibilibus, decil. 441. n. 8

In summariissima possessio leuius probationes admittuntur, dec. 120. n. 5. & dec. 417. n. 2 & dec. 12. n. 22

In summariissima possessio exceptio erroris non admittitur, decil. 390. n. 18

Item nec discutenda est exceptio domini, dec. 611. n. 19

Exceptio probata per testes reuocatur ad petitorium, decil. 39. n. 13

Exceptio lesione respiciens petitorium non admittitur, decil. 648. n. 26

Item nec admittuntur exceptiones respicientes petitorium, dec. 114. n. 19

In summariissimo possessio, sufficit docere de possessione absque alia discussione iuris, dec. 145. n. 7

Et iterum mandatum est, qui possessionem probat, decil. 181. n. 4

Amplia etiam si de titulo non doceat, ibid. n. 5

In possessio summariissima etiam decretum irritans contentum in Extraganti ambioso de reb. Eccl. non alienand. suffragatur Ecclesie, quando defectus beneplaciti, & uilitatis Ecclesie indubitabiles sunt, dec. 441. n. 7

In possessio summariissimo lesio incontinenti probanda est, ibid. n. 10

Et debet esse euidens, ibid. n. 14

Alias illius cognitio ad aliud Iudicium remittenda est, ibid. num. 15

In possessio summariissimo scientia, & patientia probanda non est, dum non constat de quasi possessione, vel dominio aduersario, quauis homo ius habere pretendat, nec minus de titulo, dec. 486. n. 7. & 8

In possessio summariissimo licet unicus testis sufficiat, non tamen admittitur, si aliquid in contrarium deducatur, decil. 315. num. 12

In possessio summariissimo quando admittatur appellatio, uide in verbo Appellatio.

Res indicata in petitorio possessorum absorbet, decil. 37. num. 7

Possidens aliquam rem cum iuribus suis dicitur etiam possidere membra, & pertinentias eiusdem reme, qua ueniunt appellatione iurium, dec. 454. n. 8

Possidens duo beneficia curata incit in penna infirmitatem à Concilio Tridentino, & ab Extraganti Extracillibus de praxib. dec. 218. n. 15

Non inuatur regula de triennali, dec. 187. n. 34. & dec. 228. num. 12

Possidens ex una causa si nouus titulus superuenit, potest ex eo possidere mutando causam possessionis, dec. 260. n. 3

Ac etiam cumulare potest plures causas possidendi itant si sint inter se comparabiles possidere potest ex omnibus, si de 260. n. 2. & 3

Et ad effectum mutandi causam possidendi requiritur, quod titulus superueniens sit ualidus, & quod possessor illum scientiam habuit, ibid. n. 4. & 5

Possidens pro uno credit, an competat retentio pro alio, dec. 191. n. 10

Possidere insolidum eandem rem duo nequeunt, decil. 36. num. 9

Posteriora derogant prioribus, dec. 11. n. 12

Pollumus prateritus ueniens ab intestato tenetur in uim

clausula codicillaris in testamento ad esse per uerba facta temporis reuocata sibi una tantum quarta, uel duabus reliquis hereditatis per fidem commissum restituere heredibus suis, dec. 471. n. 3. 4. & 5. Declara. v. n. 6

Pollumus ignoratur prateritus in uim clausula codicillaris an censetur fidem commissum ex aucto ad suum in hereditate capere, non secus ac si fuerit esset prateritus quando testator post nuptias non possitum à se superuixit nec testamentum mutauit, ibid. n. 7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15. & 16

Reliqua uide in verbo Clausula Codicillaris.

Postliminio reuocatus recuperat etiam hereditatem durante captiuitate delatus ob rationem suspensionis, & irrevocabilitatis acquisitionis interim facte per agnatos, dec. 52. n. 37

Post nuptias legatum filio quod operatur multo magis operari debet pactum resolutum in re nunciacione expressa, ibidem num. 18

Potentia seu habitus ad succedendum non debet metiri à tempore antecedenti sed à diuinitate delata successioni, decil. 625. nu. 30

Pragmatica Regni Sardinie prohibet recipi instrumenta per substitutos, qui actus non sunt Notarij, dec. 400. n. 6

Et alleganti pragmaticam incumbit onus probandi negatiuum Notariatus in substituto eamquam sua intentionis fundamentum, ibid. n. 7

Præbenda astatu subrogatur loco dimissa, dec. 672. n. 9

Præcatium. Exemptio Præcatij iuxta Formularium Bononia non continet nisi etiam retentionem possessionis, decil. 639. num. 24

Et facultas capiendi possessionem propria auctoritate contenta in extensio præcatij iuxta Formularium Bononia non importat per se necesse retentionem domini, ibid. n. 26

Extensio præcatij iuxta Formularium Bononia licet tribuat facultatem alienandi bona, nisi emptor pretium soluerit non includit per se necesse dominium, ibid. n. 28

Dicta tamen extensio supponit ad eundem esse Iudicem, ibid. num. 29

Præcedentia inter duo Confraternitates de iure communi debetur antiquiori, & digniori, dec. 566. n. 1

Et antiquior in loco probatur ex testibus iuncto instrumenta erectionis, ibid. n. 2

Dignior in materia præcedentia reputatur, qui in ead. ad dexteram, & aduersarij uero ad si ustram, ibid. n. 3

Item si concurrat communis opinio, qua in hac materia attenditur, ibid. n. 4

Item dignior est, qui aduersario praeire satagenti precipi, uel silet, & ipse parit, & acquiescit, hoc enim superioritatem demonstrat, ibid. n. 5

Dignior ille dicitur qui est in possessione precedentis alius, ibid. n. 8

In materia precedentia testes Confratres eiusdem Confraternitatis non probant ad fauorem Confraternitatis, præsertim in re magis honoris, ibid. n. 9. Declara. n. 10

Præcedentia debita priori alicuius Confraternitatis, qui licet sit Sacerdos, nihilominus uel Priori, non autem uel Sacerdoti debita censetur, ibid. n. 15

Præcedentia ab usq, & consuetudine metiri debet, ibidem num. 19

Præcedentia in affectione ead. auctum quæstio quæstio quæstio præcedend. in omnibus processionibus stante causa uersalis, ibid. n. 32

Præcedendi quæstio possessio uide in verbo Quis possessor precedendi.

Præceptum emissum ad propriam iurisdictionem seruandam non sustinetur quando non adest Iurisdiclio præferabilis, dec. 474. n. 10

Emissum ex causis non subsistentibus non tenet, ibidem numero 31

Præceptum Testatoris impersonaliter conceptum semper ad heredem refertur, dec. 89. num. 17

Index Rerum,

Quando emanavit favore pia causa tunc legatario adempto debet legatum adiecta sit conditio impedita libertatis in terminis, quia tunc libertas pia causa praefertur, ibid. n. 8.

Præceptum Testatoris de aliquid faciundo præcedere debet ad hoc, ut legatum efficiatur potestate, decil. 132. n. 5.

Præceptum de aliquid faciundo, quando præcedit, tunc potestate nulla dicitur, ibid. n. 6.

Præceptum aliquid præcedere debet ad hoc ut dispositio Testatoris valeat in toto potestate, ibid. n. 7.

Præceptum Testatoris remanet nudum si nulla fuit expressa persona, vel causa, ob quam Testator sic prohibuit, & cum causa contraveniens, acquiritur volunt, dec. 160. n. 6.

Item dicitur eundem, si Testator non fuit profusus de persona, quatin casu contraveniens possit bona revertare, ibid. n. 7.

Item dicitur nudum si causa possidendi respicit solum favorem testatoris, ibid. n. 8.

Præceptum testatoris quando emanavit in odium illegitimum, tunc tenetur, uti, & si non sit datus substitutus eo causa hæredibus ab intestato competit alio ad rem an datur alienationem contra voluntatem defuncti ab hærede factam, ibid. num. 9. & 10.

Nec sufficit hoc casu secundum Bartol. & alios odium contra personam excludam, nisi simul sit datus coheres, vel substitutus, non attento, quod ad hoc venientes ab intestato, ibid. num. 11.

Nec credendum est Testatorem voluisse providere legitimo hæredi, nisi eum expressam prohibitionem fecerit, ibid. n. 12.

Post præceptum testamentum Testator adimento legatum cessat voluisse adimere principaliter in odium hæredis, qui præceptum sinit non in favorem legatary, dec. 132. n. 8.

Legati adempti, quod si in potestate, & odium hæredis non adimpletus colligitur ex modo relinquendi, quo Testator usus fuit in testamento, ibid. n. 9.

Præcepto Testatoris, quando fuit paritum, tunc non est curandum de modo, decil. 158. n. 34.

Præcepto paterno de nutriendo in certo loco filia contravenisse dicitur si postea est per maritum oculus solvendi aliquid in casu contraveniens accollari, dec. 89. n. 20.

Et quando pater in prohibitione usus fuit verbis impersonalibus, tunc talis prohibitio comprehendit quæcumque contravenientes fuit facta filia, sive alterius, ibid. n. 21.

Præces paritæ de creditore debitoris in magna dignitate constituto vim habent interpellationis, dec. 319. n. 13.

Præces si fuerint paritæ nomine plurimum, non omnium mandatum presumitur, dec. 500. n. 48.

Prædicatæ Magnæ prædicationis ad Episcopum spectat, dec. 211. n. 16.

Et tenetur per se ipsum prædicationis munus explet, vel per alium expensis tamen suis, non autem pensionarij, ibid. num. 17.

Prædictio Testatoris ad effectum excludendi substitutum non attenditur, nisi quando prædictus succedit ultimo defuncto, vel ab intestato vii proximior, vel ex testamento ipsius ultimi defuncti, dec. 271. n. 3.

Et Prædictio non succedit iure substitutionis fideicommissaria, sed solum ab intestato ad exclusionem substituti, vel ex testamento ultimo si sit ab eo institutus, non autem ad ius ultimum testamentum, ibid. n. 4.

Prædictio Testatoris erga vocatos plurimum operatur ad includendum inter eos reprobos, ibid. num. 31. & decil. 267. num. 9.

Amplia præferuntur quando Testator habuit rationem conferendi de agnatis, dec. 271. n. 34.

Prædicti censentur a Testatore filij primi gradus, decil. 287. n. 9.

Item censentur filij primo loco nominati, & insunt, ibid. num. 11.

Prædictio in institutione tales presumuntur in substitutione,

ibidem num. 11.

Prædictum fideicommissarium super quo hæc pendet si omnia restitui debet in ea mensura, quæ erat in potestate mortui fideicommissarii, dec. 111. n. 3.

Prædicto. Ad incrementum Prædicti conceditur, decil. 59. num. 5.

Prædictio aliquæ si fuerint ab una Ecclesia abdicata, & alteri Ecclesie concessa non excluditur censetur abrogata alio non expressis, dec. 665. n. 34.

Prædictio mutui versatur in amittendo iure iam acquisito, quom in amissione querendi, dec. 132. n. 32.

Prædictio quando est irreparabile, tunc non admittitur purgatio moræ, ibid. n. 42.

Prædictio litigantium, quanto citius occurrere debet, dec. 531. num. 12.

Prædictio in Beneficialibus.

Prædictio ad beneficium, quom ratione possessionis tribuitur, incipit si a Sede præbendam in 6. an procedat inter profanos a diversis personis tantummodo vero etiam inter duos profanos a Papa, dec. 467. n. 16.

Prædictio in concursu ad beneficia debita, ex pluribus oppositorum etate, ac Sacerdotio antiquiori, vel Baccalariis, vel curam animarum exercent, dec. 489. n. 1.

Item debita est ei, qui originem habet in loco Beneficij, ibid. num. 22.

Item ei, qui curam animarum in eadem Ecclesia exercent, ibid. num. 23.

Item debita est non habenti beneficium illud habenti, & possidenti, ibid. n. 24.

Prædictio si alia concurrunt qualitates, quæ illam dignitatem reddunt, dec. 507. n. 15. & dec. 535. n. 2.

Intellige conclusionem procedere, si possident beneficium congrue ex eo valeat se substituent, alias secus, dec. 489. n. 25.

Item debita est in concursu inter plures oppositores antiquioris etate ac Sacerdotio, ac etiam in exercitio curæ animarum, decil. 507. n. 1. & dec. 653. n. 1. & dec. 659. n. 3. & 5.

Item debita est ei qui bonis moribus pollet, & est sacerdos a nullo tempore, & curam animarum exercent in Ecclesia ubi beneficium est beneficium, dec. 535. n. 1.

Item debita est pauperi nullum habenti beneficium illud possidenti quando agitur de beneficio simplici quod secus est in Curatis, dec. 572. n. 3.

Ad effectum Prædicationis hanc qualitatem Rota semper attendit, licet inter oppositores reliquæ qualitates sint pares, dec. 535. n. 2. & dec. 639. n. 6.

Item debita est ei qui est etate maior, decil. 615. num. 1. & quis sit etate maior tempus vacationis beneficii attenditur, ibid. num. 5.

Item ei qui est sacerdos, Baccalarius, & approbatus ad curam animarum, ibid. n. 1. & 4.

Prædictio in prophanis.

Prædictio in prophanis locatori ex specialis pacto emendi pro eodem pretio fructibus percipit ex re condiclas, asersi condicillari potestatem vendendi personis beneficiis a iure concessis, dec. 530. num. 32.

Et talis conventio reddit omni nimis gravis, & odiosum, ibid. num. 33.

Prædictio in emptione non competit de iure locatori super fructibus rei locata a solo separatis, sed tantum in hypotheca adversus alios creditores, ibid. n. 34.

Prædictio prædictorum cum usufructuario equiparetur, & licet fructibus habent non potest obligare successorum ad servationem pacti contra iustitiam locatorem locatorem omnes non etiam si agatur de locatore ad modicum tempus, dec. 4. 7. n. 3.

Limita primo non procedere, quando Prædictio contra rem nomine Ecclesie, & ad Ecclesie utilitatem, & ex quibus relict nomine Ecclesie Prædictio contra rem, ibid. n. 4.

Declarata hanc primam limitationem procedente, quando copulatae eorum contra alium fuisse celebratum nomine Ecclesie, &

& Materiarum.

24. Ecclesia voluntatem, secus quando nullibi constat quod contra suam fuerit in voluntatem Ecclesie, ibid. num. 9. & dec. 432. num. 6.

Limita secundum non procedere quando annus est etiam captus, & facta est etiam incepta cultura, ibid. n. 5.

De illa bona fecerunt limitationem non habere locum quando successores sine ratione status ac fecerit declarari uoluerit stare contra infirmos locum, ibid. n. 6.

Prelatus si adcesserit non potest obligare successores, ut stare teneatur locum si se solus cum ipse habeat in temporale in feodibus, & successores ad eo casum non habet, dec. 432. n. 1. Amplia quatenus locum esset facta nomine Ecclesie, vel successores, ibid. n. 2.

Nulla habita distinctione, an Ecclesia tractet per locum obitu, sine distinctione occasione optante ad aliam Ecclesiam, quia utroque casu uoluit eadem ratio, ibid. n. 3.

Limita non procedere quando locum est uolito Ecclesie propter augmentum officii, ibid. num. 4. D. clara num. 6. 7. 8. & 693.

Prelatus licet non obliget successorem, ut stare teneatur locum a facta, nihilominus si consensit condicere expensas successoris minoris parte tunc successores ex quadam aequitate locum stare teneatur, ibid. n. 5. & 14.

Prelatus non aliter alienando Ecclesie non praudivit, decisio 443. n. 8.

Quintum probatur non aliter alienatio competens nedum reintegrationis, sed etiam interdictionem uendendi, ibid. n. 9.

Prelatus si transegit nomine Ecclesie non potest deinde nomine proprio transactionem contrahere, dec. 290. n. 15.

Potesit tamen nomine Ecclesie agere quando transactioni caret benedictione Apostolica, & est Ecclesie praudivit, ibid. n. 17. & 18. & dec. 318. n. 1. 2. & 3.

Prelatus quod obtinuerit sententiam contra transactionem non expresse proprio nemine, sed dignatus est quibus uerbis eliciatur, dec. 290. n. 20. & decisio 318. n. 4.

Prelatus transactionem non ligat successores, dec. 290. n. 21.

Prelatus concessio concurrerit aduenticulis probat in praudivit successores, ibid. n. 26.

Prelatus concessio uoluntaria Ecclesie non nocet, ibid. n. 28. & dec. 318. n. 17.

Contractus Prelati sub nomine dignitatis, vel officii super re ad Ecclesiam prestante dicitur nomine Ecclesie celebratus, quod etiam in dubio presumitur, ibid. n. 6. & 7.

Prelatus antecessoris assertioni non creditur in praudivit concessio, dec. 437. n. 8.

Prelatus uoluit non Ecclesie contemplata censetur in contractu locutionis, quando annus officii cadere debent ad commendam locutionis, ibid. n. 10.

Prelatum in prima parte testamenti heredi factum an cadat sub fideicommissio uoluntaria per capitulum separatum, & uerba in omnibus aliis bonis constituto a Testatore, dec. 496. num. 11.

Cadit sub fideicommissio si fuerit etiam uoluntaria institutionis, & ad hoc offertur pro utraque parte contraria D.D. sententia, diffinitio augetur quando prelegatum non absorbet totum patrimonio, & factum sui uoluntarium ex duobus heredibus institutus & quos portio tribu, ibid. n. 12. & 13.

Prelatum factum alteri coheredi ut cadat recte sub fideicommissio probanda est ab allegante fideicommissum uoluntaria prelegatum coequalitas, ibid. n. 14.

Prelatus non tenentur in restitutione fideicommissio uoluntaria heredi instituto cum clausula, & in aliis bonis inuoluit, dec. 449. n. 4.

Prelatus in concursu non praudivit preferendus est in administratione beneficii quatenus agatur de beneficio non sacerdotali, dec. 173. n. 13.

Præbiteratus probatur ex literis patenibus Ordinarij, dec. 280. n. 5. & dec. 371. n. 14. & dec. 561. num. 4. & dec. 615. num. 17.

Ad Præbiteratum Ordinem, ut quis promereri ualeat etiam 25. annorum requiritur, decisio 371. num. 26. & decisio 615. num. 6.

Præbiteratus probatur ex literis Ordinarij, dec. 645. n. 5.

Præbiteribus bona hereditaria aliter delata dicitur in bona fide, quia credere potest quod is, contra quem præbiteratur uollet adire, dec. 6. n. 30.

Præbiteribus assignatur saltem, dec. 603. num. 13.

In præbiteribus bona fides refertur ex titulo, dec. 30. n. 4.

Præbiteribus ac ualeat debitor dicitur in præbiteribus uollet in rebus uenientibus, dec. 603. n. 9. & 13.

Præbiteribus qui patitur assignare dicitur, dec. 603. n. 14.

Ad præbiterandum titulus est omnino necessarius, decisio 309. num. 3.

Ad præbiterandum sola credulitas cum procedenti titulo prodest, ibid. n. 5.

Præbiteribus possunt fructus census, antequam debitor declarari uelle censum redimere uide in uerbo debitor census, & in uerbo census.

Præbiteribus allegari debet in alio, dec. 311. n. 10.

Allegari nequit ab habente causam a debitor titulo uoluntaria quicquid sit in successore singulari, dec. 311. n. 9.

Præbiteribus aliorum similes. Et rescindenda contra non possessorem potentem diuisionem statio 30. annorum inducitur, dec. 30. num. 2.

Præbiteribus acquisita iuris alieni sine possessione non procedit, dec. 328. n. 14.

Præbiteribus bonorum fideicommissio non incipit contra fideicommissarium currere, nisi a die quo ad eum successus fuit apertus fideicommissum, dec. 356. n. 8.

Et insum præbiteribus contra fideicommissarium defamari debet a die quo successus bona hypothecata a tertius possessoribus possideri, ibid. n. 9.

Præbiteribus contra Parochum a solutione decimarum non suffragatur nisi sum numerabilis, vel quadragenaria cum titulo, dec. 109. n. 3.

Præbiteribus contra habentem jus ad fideicommissum incipit currere a die quo illi fuit apertum, dec. 6. n. 42.

Præbiteribus currit super exceptione quando illud Ius poterat agendo deduci, dec. 43. n. 39.

Item currit super replicatione eo modo ac super alione, ibid. num. 40.

Quicquid sit quando nihil imputari potest alteri si non agit, ibid. n. 41.

Præbiteribus non currit non ualent agere, dec. 15. n. 27. & dec. 33. n. 21. & dec. 156. num. 7. & dec. 436. num. 20. & dec. 609. num. 18.

Item non currit stante mala fide, dec. 356. n. 6. & dec. 603. num. 18.

Item non currit lite pendente, dec. 544. n. 13.

Item non currit contra mente captum qui papulo acquiritur, dec. 356. n. 7.

Præbiteribus differt a consuetudine, dec. 163. n. 16.

Præbiteribus decemalis est mixta, & liti constellatione interueniens, dec. 379. n. 4.

Præbiteribus exigunt annorum oblat fideicommissaria, si tamen eo tempore nequeat agere, dec. 18. n. 13.

Currit exigunt contra ignerantem, dec. 30. n. 20.

Pctimit, quatenus que alionem, dec. 31. n. 2.

Fundatur in sola negligentia, decisio 43. num. 23. & dec. 500. num. 4.

Requiritur in supplemento legitima, dec. 94. n. 27.

Interrupta dicitur per monitionum legitime executionem, & reprobatum, dec. 72. n. 15.

Requiritur ad præbiterandum Ius aduendi, ac etiam scientia delata successum necessaria est, dec. 94. n. 32.

Non suffragatur contra Monasteria Benedicte uoluntatis attentis privilegii Apostolicis iisdem Benedicte uoluntatis, dec. 442. num. 13.

Index Rerum,

All-gari nequit à debitorē stante mala fide, qua officii etiam heredes ne possit prescribere, decil. 374. n. 2

Debet esse completa icau heres non incipiat prescribere, nisi à die mortis T. Faustus, dec. 603. n. 11

Prescriptioni triginta annorum obstat mala fides, decil. 50. num. 1

Prescriptio quadraginta annorum requiritur ad prescribendam libertatem beneficij, vel nouum statum imprimendum, decilio 118. n. 11

Quando non agitur de Iure decimandi alius, sed tantum de quota seu modo solvendi sufficit, decilio 363. n. 1

Prescriptio centenaria, vt à testibus probetur requiritur quod ipsi habeant legitimam etatem 54. annorum, ac etiam deponant cum requisitu gloss. in cap. i. de prescript. in 6. dec. 442. n. 15

Requitur contra bona Religionis Cassinensis ex priuilegijs Apostolicis, decil. 59. num. 17

Prescriptio Iuris communis differt à Regule Triennali, quia illa non interruptitur per litem superuenientem post prescriptionem completam, secus vt prescriptio regule, qua tenetur tantum rem in exceptione, dec. i. n. 12

Prescriptio Iuris aduenti inducitur spatio 30. annorum, dec. 6. num. 31

Prescriptio Iuris offerendi vide in verbo Ius offerendi.

Prescriptio Iurisdictionis contra Episcopum non inducitur nisi illius scientia, & patientia curuatur, dec. 328. n. 16

Ad prescriptionem Iurisdictionis impediendam sufficit possessio conseruata etiam in minimo, ibid. n. 13

Prescriptio in Iurisdictionibus solo cursu quadragenaria completur, decil. 448. n. 10

Prescriptio Iurisdictionis in casu speciali, & indiuiduo semper preualet, decil. 474. n. 16

Prescriptio Iuris exequendi rem Iudicatam vide in verbo res iudicata.

Prescriptio interrupta licet sit si postea tantum tempus effluxit aptum ad prescribendum suffragatur, dec. 30. n. 17

Interrupta dicitur ex sola generali petitione contenta in libello, que operatur quoad omnia in illa generalitate comprehensa, dec. 43. n. 18. contra n. 29. & 43

Interrupta conseruetur per Iudicium motum, dec. 131. n. 16

Declarata non sufficere ad interrompendam prescriptionem, quod Iudicium motum sit nullum in prosecutione quando prima citatio est valida, sed requiritur etiam, quod sit nullum initio ipsius prime citationis, dec. n. 25. & 26

Item interruptitur stante mala fide resultant. ex scientia rei aliena, decilio 356. n. 11

Sive mala fides resultet ex citatione executi, sive ex quocunque actu ac interpellationibus etiam extraiudicialibus, ibid. num. 12

Item interruptitur per litem motam, decil. 361. n. 22. & dec. 379. n. 1

Fallit quando lit per sententiam in iudicatum transactam terminata suo favore rei, & possessore, dec. 365. num. 23

An interruptatur ex sola citatione DD. differunt inter prescriptionem mere fauorabilem, odiosam, & mixtam, decil. 379. n. 1

Item, interruptitur per litem contestationem, decil. 416. numero 7

Et litem contestatio ex quibus probetur, ibid. n. 8

Interrupta per litem contestationem, cessante lite potest de nouo inchoari, dec. 379. n. 12

Ac etiam de nouo potest interrupti per reuersionem, & prescriptioem litem, ibid. n. 13

Item interruptitur ex mala fide inducitur ex lite per plures annos prosecuta, dec. 449. n. 12

Et postquam non ius ad fauorem rei conueni terminata, non potest alia prescriptio decennialis inchoari, ibidem numero 23

Item interruptitur si consistit medio tempore de solutione par-

tiu debiti, dec. 562. n. 7

Item interruptitur ex protestationibus, & reclamationibus, dec. 563. n. 13

Prescriptio non dicitur interrupta per alius factos absente, & ignorante possessore, dec. 30. n. 19

Item non interruptitur per Iudicium nullum quia malam fidem non parit, dec. 43. n. 27

Item nec per commissionem, qua quis usus non fuit, eamque habuit pro derelicta, ibid. n. 28

Item nec interruptitur per quamlibet generalem petitionem in omnibus sub ea comprehensam sed per illam, per quam citatus certum reddatur de intentione aliorum, ibid. n. 29

Item nec interruptitur ex lite mota super una actione quo ad Ius competens ad quid dicitur ibid. n. 31

Item nec interruptitur per litem contestationem si alior litem motam non fuit prosecutus, dec. 379. n. 10

Item nec interruptitur per litem in qua aliar succubuit, dec. 387. num. 12

Prescriptio noua non potest inchoari ab herede representante personam defuncti stante mala fide eiusdem defuncti, dec. 30. num. 7

Et ex quibus mala fides defuncti excludatur, ibid. n. 8

Prescriptio etiam longissimi temporis de Iure Canonico inducitur stante mala fide, dec. 43. n. 16. & dec. 50. n. 1

Et mala fides afficit etiam succedores uniuersales, ibid. nu. 17. & dec. 50. n. 3

Prescriptio non perimit actionem ipso Iure, sed ope exceptio- nis, dec. 131. n. 17. & dec. 173. n. 1

Prescriptio non opposita in prima Instantia opponi potest in secunda, dec. 173. n. 2

Declarata conclusionem procedere ad effectum, vt prima sententia possit confirmari, vel reuocari ad quem effectum non deducta in prima instantia possunt deduci in secunda, ibidem num. 3

Secus vero ad effectum, vt prima sententia, que seculsa prescriptione iniusta est transire possit in iudicatum, & executioni demandari, quia tunc sententia debet iustificari ex antea deductis, ibid. num. 4

Prescriptio obstat agenti contra possessorem, non autem excipienti, ibid. n. 5

Prescriptio non inducitur concurrente mala fide resultant. ex scientia rei aliena, dec. 328. n. 13

Prescriptio libertatis non soluendi non inducitur sine facto prescribentis quod in denegatione petite solutionis consistit, & petitione, seu denegatione cessantibus est potius quamdam abstinentia quam consuetudo non soluendi, dec. 386. n. 27

Requitur petitionis, & denegationis ad effectum acquirendi quasi possessionem exemptionis, seu longissimi temporis, non autem inmemorabilis ibid. n. 29

Ratio est, quia inmemorabilis includit presumpcionem concessio- nem privilegij, qua petitione, ac denegatione solutionis non agit, ibid. n. 30

Prescriptio non operatur in postea questus, sed antea, ibid. num. 32

Prescriptio vt contra aliquem inducatur, requiritur illius scientia, & patientia, dec. 474. n. 4

Præsumitur tamen illius scientia, & patientia ex actu multiplicatore, ibid. n. 5

Prescriptio noua inchoari, & compleri potest, dec. 474. n. 18

Prescriptio postquam est completa alius contrarij gestis non nocet, ibid. n. 19

Prescriptio ob non presentaciones factas ab alio patris non suffragatur contra presentatam a possessore iuris presentandi, dec. 512. num. 13

Prescriptio in materia decimarum non attenditur ex pre- dio ad pradium, dec. 328. n. 14

Prescriptio sine possessione non datur, dec. 363. n. 1

Prescriptio statuarum locum non habet in fructibus census, dec. 35. n. 15

Prescriptio

& Materiarum.

Prescriptio statutaria Verbi, ut excludatur sufficit contraria prescriptio praponderans, & ex quibus tali prescriptio refultat, dec. 50. n. 12

Prescriptio statutaria allegari debet à debitorum non simpliciter sed cum grano salis, scilicet et quod creator sui non habet, quia quod petit et solvitur et alias si dicitur esse prescriptum nihil est, decisio 311. n. 22

Prescriptio statutaria locum non habet in actione reali, ibid. num. 1

Prescriptio statutaria diversitate quoad hypothecariam procedit contra debitorem, & contra tertium possessorem, ibid. num. 38

Prescriptio statutaria à tertio possessore fundi censuali allegari non potest, quoniam actio contra debitorem si prescripta, contra quem datur inmissio pro praestatione fidei iussoriae promissa, ac pro solutione fructuum, quia utriusque est compatiibilis, ibidem num. 41

Prescriptio statutaria Verbi excipit in ventre creditum dotis, dec. 574. n. 11

Prescriptio statutaria 30. annorum inducens solutionem, cessat quoties militat contraria aliqua alia praponderans prescriptio, dec. 603. n. 12

Prescriptio unica sufficit in annuis praestationibus debitis ex contractu puro tam pro praeteritis quam pro futuris, decisio 13. num. 16

Secus est in contractu conditionali, & redditur ratio diversitatis, ibid. n. 17

Prescriptio longissima requisitus est possessio per plures annos continuata, dec. 30. n. 33

Prescriptio iurari non potest, qui solutionem allegavit, eamque non probavit, et ratione quatuor cessat prescriptio refultat ex tempore, dec. 50. n. 10

ad Praescribendam legitimam tempus non currit contra possidentem bona super quibus legitima debetur, & non valentem agere, dec. 94. n. 28

Prescriptionem allegans quid probare teneatur, ibidem num. 33

à Prescriptione contra Ecclesiam subducendum est tempus Praescripti qui male alienavit, dec. 442. n. 16

Nec non etiam absentia successorum à quibus iura Ecclesiae defendi non poterunt, ibid. n. 17

Prescriptioni semper obstat mala fides inducitur per litis contestationem, donec res absolvatur, dec. 379. n. 11

In praescribenda exemptione passiva à solutione decimarum in tantum requiritur titulus verus, vel tantum temporis cursum, de cuius initio memoria non existit, dec. 563. n. 19

Prescriptiones tunc requiruntur, quot sunt anni in praestationibus annuis debitis ex contractu conditionali, & unaquaeque prescriptio incipit à singulis annis quibus suis cessatum à solutione, dec. 33. n. 18

Ad effectum de quo agitur non requiritur conditio expressa, sed etiam tacita attenditur, ibid. n. 19

Prescriptiones tunc requiruntur in fructibus census quos sunt anni, ibid. num. 27

Praescribere nequeunt patroni non pendente, decisione 118. num. 18

Praescribere non potest cognatus non potest ille, quem nunquam tenuit talem fuisse, dec. 154. n. 10

Praescribitur tamen cognatus fundatorum, qui una cum cognatione admissio fuit ad praescribendum, ibid. n. 11

Praescribere potest donator in praescribendo antequam confirmatio Episcopi accedat, & talis praescriptio interitus veni in futurum, dec. 177. n. 14

Tempus ad praescribendum patrono praescriptum computari debet à die habita vacante, dec. 383. n. 11 & 31

Et exaductio praescribendum est patronum ante novum vacationis habuit, cum ignorantia praescribatur, ibid. num. 14

Patronus ad praescribendum aliam admittens non potest disindere obiter quod non sit patronus, dec. 396. n. 5

Ad praescribendum si aliquis fuit admissus, & contra admisionem urgent verba fundationis, non obstante dicta admisione potest in futurum vacatione contra eum excipi de non pertinentia iurisdictionis, ibid. n. 30

Ad praescribendum admissus, licet fuerit constitutus in quasi possessione praesentandi non tamen sui praesentandi per dictam admisionem acquisivit, ibid. n. 31

Quicquid sit quando evidens non est iuris patris, & non iuris eius qui etiam vice praesentavit, ibid. n. 32

Praesentandi quasi possessio acquiritur ex unica praesentatione effectivata, dec. 138. num. 4. & dec. 188. num. 5. & decisio 361. num. 6. & dec. 388. nu. 17. & dec. 512. nu. 3. & dec. 553. num. 2

Attenditur inter plures praesentatos à diversis patronis, dec. 360. n. 3

Ad effectum manutentionis acquiritur ex unica praesentatione effectivata, dec. 363. n. 4

Et adquirendam quasi possessionem praesentandi requiritur bona fides in praesentante, & bona fides ex quibus refultat, ibid. nu. 5 & 7

Et sine bona fide quasi possessio non acquiritur, decisio 387. num. 1

Praesentatio non bona fide facta dicitur sufficit esse ambigua praesentantem fuisse à Testatore ad iurisdictionem vocatum.

Praesentandi quasi possessio anterior semper praesertenda, dec. 368. n. 12

Praesentandi quasi possessio attenditur ad effectum iurisdictionis gratia cum derogatione mediocritatis patronorum, dec. 396. n. 33. Intellege n. 34

Praesentandi quasi possessio auctoris non transit in heredes iuxta opinionem quam Rota amplectitur est reprobatam opinione Lambertini, dec. 419. n. 6

Praesentandi quasi possessio ex quibus non reddatur aequiva, dec. 154. n. 2

Praesentandi quasi possessio immemorabilis excludit libertatem Ecclesiae & includit titulum fundationis aut donationis, dec. 118. num. 15

Praesentandi quasi possessio eo magis iustificatur si praesentatus continuo in possessione beneficii permansit, quod per eius obitum postea vacavit, dec. 51. n. 5

Praesentandi quasi possessio non transfertur in possessorem titulo hereditario quando iurisdictionem videtur per aliquem eius qualitatem personalem, dec. 39. n. 12

Praesentandi quasi possessio probatur per Testes, quoniam non reddant causam scientiam, quia illa cadit sub sensum corporis nempe visus, dec. 145. n. 1

Item probatur ex reificatione Ecclesiae diruta, ibidem numero 2

Item ex subministracione necessarium pro manutentione Ecclesiae, quia patrono licet defendere, providere, & consulere Ecclesiae, ibid. n. 3

Item ex pluribus praesentationibus effectivatis, decisio 264. num. 7

Praesentandi quasi possessio sufficit ad obtinendam manutentionem in possessione praesentandi siue sit agatur inter privatos siue inter magnates dum non dubitatur de existentia iurisdictionis, sed solum de pertinentia, dec. 188. n. 1

Praesentandi quasi possessio tunc patroni censetur praesentata per praesentationem ab alio patrono factam, dec. 30. n. 13. & dec. 361. n. 7

Declarata consuetudinem procedere inter plures compatronos existentes in possessione praesentandi in quibus cadit subiectum praesentabile possessionis.

Secus vero si desit possessio, quae praeservari non potest, dec. 39. n. 14. & dec. 61. n. 9

In possessione praesentandi existens manentem debet citari contra praesentatum ab Ordinariis, dec. 368. n. 3

Praesentandi tunc, vide in verbo his praesentandi. Praesentandi Onus, vide in verbo Onus praesentandi.

Index Rerum,

Presentatio attentata nullius est momenti, decisio 371. numero 21

Et habetur. ac finem emanasset, dec. 439. n. 7

Presentatio facta lite pendente ab existente in quasi possessione presentandi non dicitur attentata, dec. 3. n. 6

Limita non procedit quando lit est super possessione presentandi, iure etiam ipsius quasi possessionis continuatio dicitur attentata, ibid. n. 16

Presentio post inhibitionem Rotaalem, ibid. n. 17

Presentatio facta cum declaratione, quod si est attentata habeatur pro non facta, confuso de attentata nihil operatur, sed res in presentium statum reducenda, ibid. n. 13

Presentatio facta à fratre patroni praesumitur iure familiaritatis, dec. 15. num. 28

Facta ab aliquo nomine proprio cum adiectione qualitatis alicuius Officij tribuenda alicui personae proprio nomine expressa, praesertim si in presentatione fuerint adiecta verba nomine proprio, dec. 138. n. 5. & 6

Et actus quo nomen fuerit expeditus bene ex cancellarij praesertim simul iunctis elicitur, ibid. n. 7

Presentatio facta à patrono habente iurisdictionem in loco beneficij, & in quo cadit praesumptio vsu patroniae attendi non debet, dec. 148. n. 9

Facta ab existente in quasi possessione presentandi reputatur valida dec. 164. n. 16

Facta ab uno tantum ex patronis non presentantibus sufficit ut facta dicatur ab omnibus eo quod Insuffronatus residet penes quemcumque patronum insolidam, dec. 264. n. 14

Facta si sit sub conditione quod presentatus conferat pensioni praecisa reservatione beneficij Apostolici, tunc talis conditio non dicitur iuris, aut impossibilis de iure, vel de facto, dec. 277. num. 32

Facta ab absente dicitur acceptata ex instantia postea facta coram Ordinario pro institutione, dec. 388. n. 15

Facta ante praefixionem edictorum valet, nec illorum omisio ipsam presentationem infringit sed successivam institutionem Ordinarj, ibid. num. 28

Facta in parvitate neuri ex presentati Ius tribuit, dec. 419. num. 7

Facta quod fuerit coram Ordinario probatur ex publico Instrumento à Notario rogato, cui fides adhibenda est, dec. 420. num. 8

Au sit facta coram Ordinario ab ipsismet patrono, an vero quod idem presentatus instrumentum presentationis exhibeat parum referri, ibid. n. 10

Facta à maiori parte suffragiorum valet non attentata minori parte que iunctis redditur, dec. 427. n. 13

Facta praesumitur in dubio de persona seculari, non regulari, dec. 433. num. 28

Facta ab uno ex contrariis nulla est, quando Ius patronatus spectat ad Contrarietatem, sed fieri debet à maiori parte, dec. 461. num. 21

Presentatio exhibita coram Ordinario ab asserto procuratore non docto de mandato procura intra quadrimestre non tenet, dec. 461. num. 23

Presentatio licet constituit presentantem in possessione presentandi non tamen illum patronum facit, dec. 465. n. 29

Presentatio, & institutio effectivae probatur ob vacationem per obitum presentati, dec. 418. num. 2

Presentatio, & institutio subiectiva si fuerint attentata illis deferendum non est, dec. 489. n. 6

Presentatio effectiva sortita dicitur mediante possessione subiectiva, dec. 461. n. 4

Item si Beneficium vacat per obitum presentati, dec. 418. num. 3. & dec. 188. num. 4. & dec. 361. num. 5. & dec. 512. num. 2

Presentatio effectiva sortita licet vicia sua in ad acquirendam quasi possessionem presentandi, dec. 188. n. 5. & dec. 361. n. 6. & dec. 512. n. 3

Presentationis effectum sortita mediante institutione Ordinarij nullum deserit, dec. 164. n. 17

Presentatio non effectivata non suffragatur, dec. 188. n. 7

Presentatio fieri potest à patrono ab quo vix attentatum pendente lite super perennitate Iuris patronatus, dec. 3. num. 3

Quicquid sit quando lit pendet inter presentatos quo casu bene procedit dispositio Tex. in cap. 1. & 2. v. lic. pend. in 6. ibid. num. 4

Presentatio intra legitima tempora probatur ex Instrumento presentations, dec. 444. n. 4

Presentatio Beneficiorum attendi non debet, si errorum iudicium erroneum detegitur, ex quo constat ex meritis aliorum oppositorum ipsos dignorem non presentasse, dec. 439. n. 5

Presentatio per Torum dissipatose per fundatorem, dec. 106. num. 6

Presentatio, quae in casu deficientiae omnium confanguineorum extiterit voluntate ad aliquod Officium demulsetur, non potest per Officiales exerceri, nisi probetur omnium confanguineorum deficientia, dec. 134. n. 5

Presentatio vniu ex pluribus patronis praesertat aliorum comparationum possessionem, dec. 361. n. 7

Declarata conclusionem procedere quando constat de quasi possessione comparationum, alias enim praesertari non potest possessio, quae non adest, ibid. n. 9

Presentatio patroni primatus quoad alios ex quibus desumatur, ibid. n. 13. 18. & 19

Scientia comparationis de presentatione primatus praesumitur ex diminutione temporis, & presentationum multiplicitate, ibid. n. 20

Presentatio patronorum ut admitatur sufficit vacatio beneficij saltem de iure, dec. 420. n. 1

Presentatio nulla non impedit dissolutionem collationis, dec. 461. num. 21

Presentatio quae deus causam litis non constituit in quasi possessione presentandi, dec. 188. n. 3

Praetextum si deinde sui resilla à Iudice appellationis, ibid. num. 9

Presentationis narratio in gratia Apostolica, licet de tempore data non verificetur. de stylo Dataria & Cancellaria non referri in presentatio procedat, vel subsequatur gratiam, quia sufficit, quod illa fiat intra legitima tempora, dec. 396. nu. 14. & dec. 419. n. 1. & seq.

Ratio est, quia subsequens presentatio retrotrahitur ac si iam data praefisset, dec. 396. n. 15

Praetextum, quando datam provisionis Apostolica processu mandatum patroni ad presentandum, tunc enim operatur habitatem in potentia termini ad quem fit retrotractio, quod sufficit, ibid. n. 10

Presentationis aequipellet consensus patronorum provisioni Apostolica cum narrata, quod Beneficium est de iur patronatus, & cum conditione quod patronorum acteda consensus, dec. 118. n. 5

Ante presentationem procedere debent edicta Ordinarj, dec. 388. n. 26

Presentations ab alijs facta consentire videtur, qui presentatus tacuit, nec contradixit, dec. 427. n. 14

Verbum providere directum ad inferiorem importat solum presentationem, dec. 110. n. 12

Fallit quando ex conciliis sicut in iunctis constat de contraria voluntate fundatoris, quo casu sub verbo providere quamvis directo ad inferiorem plena collatio concipitur, ibid. n. 23

Verbum providere iuxta subiectam materiam accipitur presentatione, & è conuerso verbum peccentare quandoque accipitur pro collatione, & provisione, dec. 361. n. 2

Presentationes effectivatae non insistantur sententia lata super solo, dec. 118. n. 7

Presentationes licet non effectivatae faciant magnum administratum, & quando sunt antiquissima habent vim summa, ibid. n. 9

Presentatio

& Materiarum.

Præsentationes subsequentes non suffragantur, quando con-
fati de iure infelto, *ibid.* n. 11.
Præsentationes dicuntur effectuales per successivum institu-
tionem, *dec.* 368 n. 4.
Præsentationes fieri debent coram Ordinario, vel alio ha-
bente potestatem instituendi, *dec.* 420 n. 11.
Præsentationes non requirunt scripturam ideoque probari
possunt per Testes, *dec.* 368 n. 1.
Præsentatus à vero patrono præferitur presentato ab exis-
tente in possessione presentandi quia possessorum à posteriori ab-
sorbetur, *dec.* 419 n. 5.
Vt præferatur presentato ab existente in possessione presen-
tandi requiritur, quod incontinenti confiteatur de iure veri patroni
per confessionem parvi aut per rem iudicatam, aut per pu-
bicum Instrumentum, *dec.* 512 n. 6.
Item oportet Instrumentum esse ad eorum ut indubitate,
appareat de non iure existentis in quasi possessione presentandi,
ibid. n. 7.
Præsentatus à vero patrono, si probat omnes qualitates
requisitas in eo concurrere venit instituendus, *dec.* 118 n. 29.
Præsentatus à maiori parte patronorum venit instituendus,
dec. 264 n. 13.
Licet præsentatus à minori maioribus polleat qualitatibus,
dec. 154 n. 3. & *dec.* 422 n. 13.
Præsentato à maiori parte patronorum questum dicitur
in ad rem, *ibid.* n. 14.
Et tali iuri derogatum non censetur per facultatem gratifi-
candi Episcopo concessam in causa discordia, *ibid.* n. 15.
Præsentatus à maiori parte patronorum præferendum est presen-
tato à minori, maxime si in eo concurrant qualitates in funda-
tione præscripta, *dec.* 444 n. 17.
Præsentatus causam habens à presentantibus qui erant in
lit. & inhibitione ligantur attentare dicitur, *dec.* 3 n. 10.
Præsentatus in paritate habens gratificationem Apostolicam
præferitur compresentato eam non habenti, *dec.* 419 n. 8.
Præsentatus non est legitimus contradictor adversus promi-
ssam Apostolicam si non possidet, nec titulum habet eiusdem speciei,
dec. 461 n. 7.
Præsentatus non habens qualitates à Testatore requisitas
instituendus non est, *dec.* 661 n. 13.
Præsentatus quibus concurrentibus veniat instituendus?
dec. 444 n. 1.
Præsentatus quod habeat qualitates requisitas in fundatio-
ne ex quibus probetur *ibid.* n. 6. & 7.
Præsentatus si per 40. annos beneficium possedit ex lapsu
temporis eum observantia presumitur servata omnia re-
quisita ad validitatem presentationis, & institutionis, *dec.* 118
num. 4.
Præsentatus si per plures annos beneficium ex titulo presen-
tationis possidet accipiendo postmodum institutionem, sive col-
locationem ab Ordinario per huiusmodi acceptationem non præ-
iudicat patrono, *dec.* 368 n. 10.
Præsentatus ut habeat dicatur medietatem patronorum at-
tendi debet numerus patronorum, qui alia presentant in va-
catione beneficii, *dec.* 420 n. 5.
Præsentatus probare debet, quod illi qui eum presentant
descendant ab existentibus in quasi possessione presentandi,
vel quod sint legitimi patroni ad hoc ut presentationes eis suffra-
gantur, *ibid.* n. 6.
Præsentatus quando dicatur habere medietatem vocantur
ibid. n. 7.
Præsentati habilitas probatur ex literis patentibus Ordina-
rii, *dec.* 106 n. 16.
Et de quo tempore ad se debeat? *dec.* 31 n. 5. & 6.
Præsentatio debita est de iure institutionis concurrentibus soliti-
regis, *dec.* 138 n. 1.
Pro presentato habenti ex sola Oppositione qui qualitates ha-
bet in fundatione requisitas si vnus est oppositum, quamvis
Præsentatus non sit, *dec.* 189 num. 10. 11. & 12. & *dec.* 177,

num. 1. & *dec.* 334. numer. 4.
Item pro presentato habetur qui qualitates habet à funda-
tore requisitas ea ratione, quia patronus illum presentare tenet-
ur, *dec.* 264 n. 18.
Item pro presentato habetur filius parimonialis si in eo con-
currunt qualitates requisitas. *Constitutionis Clementis VIII.*
& nemo alius se opponit *dec.* 302 n. 9. & in terminis Consti-
tutionis Synodalis Burgen. *dec.* 647 n. 2.
In presentante bonafide præsumitur accedente legitimo ti-
tulo, *dec.* 161 num. 21.
Lis inter presentatos non trahitur ad lite inter presentantes,
dec. 39 num. 15.
Sententia lata ad favorem presentantium nocet patrono non
citato, *dec.* 512 num. 10. præcipue quando ex alio non iustifi-
catur, *ibid.* n. 11.
Sententia lata ad favorem presentati à vero patrono ne ve-
lenet contra presentantem ab existente in possessione presentandi
sufficit aliqui contra eam posse opponi, *ibid.* n. 2.
Præiens pro presentate haberi debet ratione officij, quod quis
exercet, ne suum officium illi sit danosum, *dec.* 567 n. 8.
Declarata regulam procedere respectu presentie, non autem in-
terferentie, & sic quoad fructus Beneficij, non quoad distribu-
tiones, que vult a presentati requirunt interferentiam, *ibid.* n. 9.
Pro presentibus licet habeantur familiares, & inferentis
ipsius Pape, non tamen lucrantur distributiones ob defectum
interferentie, nisi speciale privilegium concurrat, *ibid.* n. 10.
Præsentia secundæ viri in restitutione dote facta exort ab
heredibus primi viri censetur adhibita ad maiorem caute-
lam, *dec.* 151 n. 19.
Præsentiam alicui alius præscribere aliud est, & aliud fac-
cere, & vovum præferre, *dec.* 422 n. 13.
Præsentationes annuæ in recognitione domini, *dec.* 100 n. 4.
Præsentationes annuæ solvi debent ab usufructuario, *dec.* 634
num. 34.
In presentantibus annuæ debitis ex contractu puro vnica præ-
scriptio sufficit tam pro præteritis, quam pro futuris, *dec.* 35 n. 2.
16. secus in contractu conditionali & redditor ratio, *nu.* 17.
In presentantibus annuæ ex contractu conditionali tot requi-
runtur præscriptiones, quot sunt anni & vniqueque præ-
scriptio incipit à singulis annis quibus suis cessatum in solutio-
ne, *ibid.* n. 18.
Et ad effectum de quo agitur non requiritur conditio expres-
sa, sed etiam tacita attenditur, *ibid.* n. 19.
Præsentationes annuæ stipulationibus dicuntur aliquo modo plu-
res, quando sunt solvibiles sub incerto euentu non pendente
à felice creditoris, *ibid.* n. 20.
Præsumptio boni iuris resultat ex sententia favorabilis in
iudicatum transacta, *dec.* 160 n. 22.
Amplia quamvis adversus rem iudicatam fuerit concessa re-
stitutio in integrum, *ibid.* n. 23.
Præsumptio beneplaciti Apostolici, vide in verbo Beneplaci-
cium Apostolicum.
Præsumptio debitis ex solutione resultans procedit quidem
contra soluentem sponte, secus si coactis, *dec.* 74 n. 9. & 15.
Præsumptio ex occultatione processus inducitur, quod in eo
probata sit intentio adversarij, *dec.* 178 n. 1.
Cessat præsumptio quovis non constet processum fuisse dolose
subreptum, quod ex adverso plene, & concludenter proban-
dum est, *ibid.* n. 2.
Et licet non sit probanda quia ius illam inducit, tamen fal-
sum ipsum ex quo illa resultat probare necesse est, *ibid.* n. 3.
Præsumptio doli oritur contra reculantem exhibere ali-
quam scripturam, si iudicialiter ad exhibendum fuit monitus,
ibid. n. 6.
Præsumptio iuris semper militat pro exclusione doli, *dec.*
202 numer. 1.
Fallit concurrentibus coniecturis in contrarium, *ibidem*
num. 2.

Index Rerum,

Coniecturæ tamen debent esse ad hunc effectum urgentes, ibid. n. 3

Presumptio l. Quintus Mutius ff. de donat. inter vir. & vxor. quo casu excludatur, decil. 116. n. 28

Presumptio l. si Miles §. Defuncto. ff. ad l. l. de adulter. est tantum latæ, non autem iuris & de iure, ideo admitti probationem in contrarium resultans ex impotentia vel absentia mariti, vel alius urgentibus conuicturis, dec. 633. n. 3

Impotentia mariti excluditur si conuictus cum post nuptiarum filij alius filius suscepisse, ibid. n. 4

Absentia mariti ab uxore detenta ab adultero sub arca custodia, & ad quem vnicuique prohibitus erat accessus non probatur per Testes viles, & non bene informator, dec. 633. n. 5

Presumptio l. miles, ut à consulario elidatur, illa debent esse efficaces, & urgentes, quando non agitur de alimentis, & de filiatione in possessorio, sed de successione in Iurepatronatus familia, ibid. n. 10

Presumptio mali iuris respectu Ecclesie an inducatur ex occultatione processus facta per Prælatum, decil. 178. n. 11

Presumptio malis titulis cessat ex exhibitione alterim tituli insufficientis, quia melior exhibitus presumitur, decisio 30. numer. 11

Presumptio presumptionis non datur, dec. 143. n. 3. quandoque tamen admittitur, decil. 77. n. 9

Presumptio quando non est iuris, & de iure contrariis probationes per Testes admittit, decil. 447. n. 2

Presumptio repetitio cessat inter dispositiones distinctas, & diuersi orationibus conuictis, dec. 137. n. 43

Prædictum quando altera ex dispositionibus remaneret inutilis, quo casu ceteraque dispositio habet separatam naturam, & effectum, ibid. n. 44

Presumptio solutionis in terminis statuit, quo casu cessat, & quid in herede debitorum decil. 603. n. 23. & 24

Presumptio vna aliam tollit, & efficitur, dec. 124. n. 12

Presumptio usurpationis, aut subreptionis bonorum refutantur ex omissione Inventarij cessat cessante in muliere, que bona administravit malitia, aut dolo, decil. 173. n. 18

Presumptio utilitatis Ecclesie cessat ex ipsa facie contractus, etiam si constet alias solemnitates intervenisse, decil. 442. numer. 13

Presumptiones, & coniectura vim recipiunt à qualitate personarum, præsertim simul iunctæ, dec. 135. n. 25. & 27

Præteritio filij non rumpit Testamentum, si illud filium approbavit, dec. 192. n. 18

Præteritio filij facta à matre, an vim habeat exheredationis? decil. 413. nu. 1. & seqq.

Præteritio in filiis nascitur presumitur facta ignoranter, in nati vero presumitur scienter, ibid. n. 17

Præteritio posthumi, vide in verbo Posthumus.

Præteritio bonorum venditorum in quibus quis habet usum fructuum soler ad eius commodum remanere, decisio 66. numero 24

Præteritio conventum solvendum est, dec. 380. n. 43

Præteritio ex nominibus debitorum distrahitis, & ad spoliatum spectantibus spoliator restituere tenetur, vide materiam in verbo nomina debitorum, & in verbo spoliator.

Præteritio fructuum, quando diuersifrudus apparatus adnotatum in libri memoria, tunc præteritio superfluum, aut infirmum attendi non debet, sed nullum, decil. 380. n. 35

Præteritio infirmum ex quo desinitur, ibid. n. 41

Præteritio restituere, vel reus venditam paria sunt, dec. 628. numer. 2

Præteritio rei emptæ, quando quis non exarsit, sed ad factum credendum extortus minus soluisse dicitur, dec. 644. num. 20

Præteritio rei vendita minuitur ex pacto redimendi, dec. 648. num. 24

Præteritio rei vendita à patre, & filio infirmal presumitur ad manus patris peruenisse, decil. 305. n. 27

Præteritio, sine estimatione fructuum attendi non debet de tempore mensis, sed medio, nec attenditur superfluum, aut infirmum, dec. 436. n. 6. & 7

Præteritio modicis simulatione margini, dec. 449. n. 16

Et ubi alie comelura simulationis conuictus sufficit præteritum esse infirmum, licet non in medicum, ibid. n. 27

Præteritio modicis, vt simul aliorum arguat debet esse de tempore contractus, dec. 69. n. 18

Et arbitrio iudicis remittitur quanta esse debeat, ibidem num. 19

Et probanda ab allegante simulationem, decil. 81. n. 15

Probatio præteritio rei an sit restringenda ad tempus contractus? decil. 213. n. 22

Ex præteritio quantitate dignoscitur quid & quantum fuerit in venditione comprehensum, decil. 607. n. 17

An plia, etiam si rei vendita certis finibus sit designata, ibid. numer. 18

Præteritio in Ecclesia Cathedrali Neapolitana quod sit prima dignitas, ex quibus probetur? decilio 312. num. 8. & 10

Præteritio si sit velle primogenito, & maiori natu alicuius lineæ, an filius primogenitus prædescenti acate minor excludat parum atate maiorem ex secundis, vel vltiori genio Testatoris descendentes, dec. 190. n. 12

Præteritio quando erigendi facultas non suffragatur literis nondum expeditis, decil. 571. n. 50

Satis est, quod concessio precedat, qua solo verbo Principis perficitur etiam ante expeditionem litterarum, ibidem numero 91. & 92

Et Principis concessio, quod præcesserit probatur ex confessione primi acquirentis, qui cum sit verisimilis, & correspondat literis postea expeditis probat etiam in præiudicium tertij, dec. 571. n. 53. & 54

Præteritio quando siperat filio in vita restituit non potest in ea imponere onera emolumenta excedentia, dec. 388. n. 4

Et imponere non iussit constat ex declaratione ipsiusmet patris longe post factam restitutionem primogenitura, qua est attendenda præsertim, quando verba sunt ambigua, ibid. n. 5

Et filius qui à patre primogenituram recepit cum onere dotandi foret si dotare recusat tenetur fructus viuentis patris perceptos restituere, ibid. n. 18

Præteritio quando si filius à patre in vita recipit, tunc filius acquirit emolumentum, necdum fructuum primogenitura, sed etiam proprietatis, quam contingere poterat quod filius patris præmoriendo iniquum lucraretur, ibid. n. 19

Item emolumentum acquirit quod possit contingere quod Sorores dotanda præcedant patri antequam nubant, & ipse dotatione sit immotis, ibid. n. 20

Præteritio quando ingressa quam lineam, donec aliquis ex ea extet etiam si sit remissus ad aliam non transeat, decil. 622. numero 4

Præteritio quando super aliquo officio si sit instituta primo acquirente per viam contractus cum expressa prohibitione alienandi Notario stipulante pro futuris successoribus non potest per eundem primum acquirentem in eorum præiudicium addi aliud onus diuersum in testamento, decilio 571. numero 45

Præteritio quando sola potentia succedendi non est considerata, dec. 602. n. 23

Maximè, quando sequeretur absurdum, quod ex sola spe succedendi in primogenitura secundogenitus priuaretur secundogenitura contra voluntatem Testatoris, qui voluit, vt quilibet ex filiis aliquam hereditatis partem consequeretur, ut tota hereditas confunderetur in eadem persona, dec. 602. nu. 24. Declarat num. 43

Item si Testator expresse voluit quod secundogenitus nullo modo excludatur, nisi postquam alius primogenituram affectum fuerit, ibid. n. 15

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

Ad primogenituram Ius succedendi quantum in vita patris suspensum

& Materialium.

Præsum dicitur, illi tamen auferri non potest, sed ad eius primogenitum rursus succeditur. ibid. n. 37

Primogenitura alicuius successio aliud est, & aliud qualitas primogeniti inherens vocatio ex die defunctus primi, qua illud secundus primus accipit. ibid. n. 44

Amplius procedere etiam si primogenitus natiuitate decedat. ibid. n. 45

Primogenitura derogari solet in rescriptis derogatoriis. dec. 606. p. m. c. 40

Primogenitura l. i. dicitur à iure successiois, l. i. enim primogenitura à die natiuitatis dicitur sicut questum eriam in vna parte, quia pater aliter disponere potest. dec. 615. n. 28

Primogenitura l. i. est transmissibile. ibid. n. 29

Primogenitura. In primogenitis, & si alicuiusmodi augetur masculus ex femina, vide in verbo Masculi appellatione.

In primogenitis vocatio proximioris intelligenda est non respectu gradus, sed linea, quia prædicti censetur omnes descendentes à prædicto. dec. 622. n. 1

Amplius idem procedere quamvis testator vocaret proximiorum sibi. ibid. n. 2

Prædictum quando Testator vocat proximiorum sibi iuxta iuris dispositionem, & sic non iuxta formam intestata successiois, sed iuris primogenitalis. ibid. n. 3

In primogenitis si testator prælationem inter lineas seruari voluit nulla facta mentione gradus censetur solum se sibi de primogenitura lineali citari illa metienda sicut à consuetis in linea, quasi non sit in gradu qui non est in linea, & gradus non attendatur nisi inter partes in linea. ibid. n. 5

In primogenitis vocatio proximioris intelligenda est respectu gradus non linea, ubi ex aliquo verbo adiuuata, vel alia consuetudine voluntate Testatoris. ibid. n. 6

Et voluntas Testatoris desumitur ex vocazione proximioris sibi Testatori. ibid. n. 7

Testator, quod respexerit ad proximitatem gradus ex qua respexerit? ibid. n. 8

Primogenitus cuiuslibet quousque sit, tempus successiois attendi debet. dec. 602. n. 20

Primogenitus nullo modo dicitur potest secundogenitus, qui ob spernuerunt successit. ibid. num. 21. *Declarat num. 30. p. & 33*

Et filius ante mortem patris incertum est an sit in primogenitura successurus cum possit patri primogenitus, vel secundogenitus loco obtineat tempore de late secundogenitura, adeo quod qui tunc primogenitus esset tunc secundogenitus natus fuerit non sit secundogenitus. ibid. n. 33

Primogenitus alicuius vocato in dubio intelligitur de immediate, dec. 495. n. 2

Et tunc appellatione primogeniti venire non potest primogenitus mediatu hoc est nepos natus ex filio, vel filia illius, cuius contemplatione est in illa vocatio. ibidem num. 21

Primogeniti linea incipit ab ipso primogenito non ab eius filio. ibidem n. 22

Primus acquirens si ex necessitate tenetur ad aliquod officium nominari descendente, & transfusales tunc debet descendentes sicut de illa necessitate nominandi dicitur habere officium à Principe, non à primo acquirente. dec. 371. num. 39. & 40

Et distinctio Remi conf. 43. nu. 5. & conf. 106. nu. 19. & 29. an electio sit facienda de persona incerta ex certis, an verò de incerta, ex incertis referatur. ibidem nu. 4

Et tales successores in officio su diuine nominatione faciendae primo acquirente si inuicem à Principe recipiant, non

tenentur ad debita prædecessoris, qui in eorum personis officium dicitur novum. ibid. n. 41

Limita quando in facultate Principis nominandis incerta tur sub qualitate heredis, & officium non suis quaeritur iudicio oneroso. ibid. n. 42

Primus acquirens si per viam contractus ipsi tunc super officio primogenituram cum expressa prohibitione alienandi Notario stipulatur pro futuris successibus non potest deinde in eorum præiudicium addere deus diuersam in testamento. ibid. num. 43

Primus acquirens si super officio de licentia Principis primogenituram erexit, ex hac obseruantia resultat, quod ipse non habebat facultatem de officio disponendi in præiudicium successorum. dec. 606. n. 18

Secus verò, si officium esset ex causa onerosa, vel hereditarium. ibid. n. 19

Princeps est lex animata in Regno suo, decisio 216. numero 10

Princeps Laicos statuere nequit directe, nec indirecte super iuramento. dec. 91. n. 5

Principi concedendo privilegium si promissis omnia in eo contenta seruares, & forma habere non potest illud postea renouare. dec. 210. n. 12

Princeps potestatem habet transferendi possessionem civilem, & aliquem possessorem constituendi atque facta hominis quemadmodum potest lex scribere, licet possessorem facti atque facti hominis constituere nequeat. dec. 216. n. 11

Item potestatem habet providendi executivæ non seruatæ ordine Iudicario. dec. 537. n. 14

Princeps quicquid Militi donat ultra stipendium in recognitionem laboris, ac seruicij, licet illud referatur ad Principis liberalitatem, habet tamen rationem iustitiae de congruo, & scilicet Milites benemeritos amplectatur. dec. 600. n. 7. & 8

Princeps quando vitur verbo sit, tunc gratia est perfecta. dec. 658. n. 22

Declarat procedere quando gratia nihil amplius, quam ipsam Principis concessionem requirit, scilicet quando gratia alicui conferatur, vel aliquid facere possit, tunc enim si non poterit illud facere ante literarum expeditionem. ibid. n. 22

Principalis præsumitur certioratus à procuratore. dec. 100. num. 2

Principium productum ubi datur, necesse est dari actum productionis, & rem productam tanquam necessario consecutivam à sua causa. dec. 33. n. 26

Prior sine anterior ex causa mere lucrativa præferatur posterior habenti causam onerosam quando hypobecam habet pro maintenance donationis. dec. 661. n. 3

Prior in data semper est præferendus. dec. 667. n. 5

Privatio fortius operatur quam sola prohibitio. dec. 605. num. 10

Privatio præsupponit habitum. dec. 155. n. 13. & dec. 506. n. 8. & dec. 605. n. 5

Privatio supponit præsentiam Iuris in privato. dec. 110. num. 21

Privationis poena, vide in verbo Poena privationis.

Privilegium Baccalaureatus obtentum lite pendente non releuat. dec. 361. n. 16

Privilegium concessum Archiepiscopo Leodien. vide in verbo Indultum.

Privilegium concessum per viam contractus non potest renouari. dec. 210. n. 11

Concessum Cardinalibus intelligitur ipsi volentibus. dec. 241. num. 15

Concessum contemplatione alicuius sicut eo facto amplius non suffragatur. dec. 67. n. 13

Concessum Ordini alicui Claret à solutione decimarum, cum sit restrictum ad annua scuta 25 pro qualibet Moniali non suffragatur non probata dicta qualitate. dec. 570. n. 2

Privilegium clarum, & indubitatum, tunc maintenance non

Index Rerum,

- impedit si de eo constat per publicum Instrumentum, non autem de eo quod presumi facit inmemorabilia probata per Testes, decilio 306. num. 13
- Privilegium dotis, quod pro constituenda, vel restituenda dote bona fide concessa alienari possunt locum non habet, si post nuptias sequatur, & dotei solvantur aliquid amplius nomine dote datur, dec. 394. n. 11
- Privilegium dotis non militat quoad probatio non alimide defumitur quoad ex asserione emissa constante matrimonio, ibid. num. 15
- Privilegium D.D. de Campesio legitimandi Juris fuit sapius à Rota canonicatum, dec. 54. n. 16
- Privilegium extendi non debet ultra expressa, decilio 528. num. 9
- Nec de persona ad personam, dec. 567. n. 12
- Privilegium exemptivum à decimis concessum alicui Monasterio si est restrictum ad senta 25. pro qualibet Monasterio, non ex dicta summa non sunt educende expensae pro Salaris, & vultu famulorum eandem de Mensuris, sed in dicto redditu sunt computande, dec. 570. n. 5
- Privilegium merum, & simplex non potest à Principe renovari si premissis omnia in eo contenta servare, & perpetuo firma habere, dec. 210. n. 22
- Privilegium Mulieris competens, ut dos ponatur in tuto, Viri ad inopiam vergente est personalissimum, nec ad filios transit, decilio 492. n. 28
- Privilegium percipiendis distributionibus in absentia, vide in verbo Distributiones.
- Privilegium prelaticum conceditur hypotheca, qua inest actioni de dote, dec. 579. num. 32
- Privilegium quando emanat in favorem publicum non potest esse primatum personam renuncians, decil. 57. n. 15
- Amplia, nec etiam cum Juramento, ibid. n. 16
- Privilegium simpliciter loquens de Ecclesiis comprehendit Ecclesias postea edificatas, dec. 135. n. 26
- Privilegium non vsus allegari nequit, nisi probetur contrarius vsus, vel non vsus qui habeat implicitum vsum contrarium, decil. 57. n. 9
- Privilegium non vsum alleganti incumbit onus probandi, ibid. num. 11
- Privilegium non vsus non dicitur probatum, nisi casus eveniat ostendi privilegio, & privilegium vsus non fuerit, vel eius instantia tacite, vel expresse fuerit reiecta, ibidem num. 12. & dec. 70. num. 6
- Privilegium ratio ubi non applicatur, nec ipsum privilegium suffragatur, dec. 394. n. 13
- Privilegium qualificatum qui mittitur probare debet se versari in casu privilegio, & illius qualitatem iustificare, decilio 579. numero 3
- Privilegium semper in esse solet tacita conditio, quatenus illi cui conceditur velit uti, & dicitur adimpleta conditio eo ipso quod petit vellet uti, dec. 57. n. 10
- Privilegia Cisterciensium exemptiva à decimis ex bonis per eos possessis non comprehendunt facultatem decimas exigendis ex fructibus prediorum per alios possessorum, decil. 205. num. 6
- Privilegia Benedictinorum fuerunt Cisterciensibus communicata, dec. 441. num. 19
- Privilegia claua quiescentes non sunt, vel alia fuerunt à Rota reiecta non retardant suar retentionem in quos possessione decimanda, dec. 186. n. 18
- Privilegia exemptiva à decimis cum sint stricti Juris restringi debent ad casum designatum, ut in casu tertio praevident, dec. 205. num. 8
- Exemptiva à decimo suffragatur privilegiatis pro bonis, que propriis manibus excolunt, non tamen se extendunt ad Colonos, & extenduntur, dec. 505. num. 5
- Exemptiva à decimis concessa Religioni Hierosolymitanae, quam sint personalia equantur, ad Colones non se extendunt, prout non se extendunt similia privilegia aliis Religiosis concessa, dec. 528. n. 3. & 4
- Exemptiva à decimis quando non continent expressam derogationem cap. nuper de decim. intelligenda sunt tantum de decimis impositis ab hominibus, non autem spiritualibus Iure divino debitis, ibid. n. 5
- Privilegium conservatum vide in verbo consecratorum privilegiorum.
- Probatio Afloris aquivoca, & non concludens non relevat, decil. 77. n. 15
- Nec etiam dubia, decil. 626. n. 2
- Probatio antecedens necessario resultat ex probatione consequenti, dec. 314. n. 1. & dec. 316. n. 7
- Probatio ad continuationem prime probationis que sit non dicitur nova, & semper attenditur, decil. 29. num. 26. & dec. 290. num. 39
- Probatio concludens requiritur, vel saltem vehementer presumptio corporis delicti concurrere debent ut quis de falsitate arguatur, quantum civiliter agatur, dec. 166. n. 13
- Probatio evidens dicitur que à pluribus consociis simul iunctis educitur, decilio 638. n. 8
- Probatio facta in alia causa, & inter diversas personas non relevat, dec. 163. n. 9
- Probatio incerta, & non concludens non relevat, decil. 178. num. 12
- Probatio incontinenti dicitur, si examen testium fieri preest infra breve tempus, dec. 269. n. 2
- Probatio suffragatur ex contraria probatione, decilio 400. numer. 19
- Probatio probata resultat ex publico Instrumento, dec. 55. num. 2
- Non resultat ex testibus sed e contra ex Instrumento publico, dec. 186. n. 19. & 20
- Probatio per unicum Testem regulariter imperfecta est etiam contra inducentem, dec. 8. n. 3
- Et eliditur contraria quavis minus plena probatione rei, ibid. n. 4
- Probatio per Testes non excludit contrariam probationem factam vel faciendam per alios testes, dec. 289. n. 22
- Item nec excludit quous pars admittatur ad probandum contrarium, dec. 186. n. 21
- Item nec excludit probationem in contrarium, decilio 499. num. 5
- Probatio plenissima oritur ex multis presumptionibus simul iunctis, dec. 30. n. 33
- Probatio plena resultat ex pluribus simul iunctis, dec. 406. num. 5. & dec. 536
- Amplia etiam in re grati, dec. 423. n. 5
- Item resultat ex pluribus consociis simul iunctis, & tunc probatio dicitur vera non presumptiva, decilio 599. num. 17. & 18
- Probatio presumptiva non admittitur in Iudicio repetitionis indebiti sed plena, & concludens requiritur, decil. 77. num. 4
- Probatio pretii rei an sit restringendum ad tempus contrarium, dec. 215. n. 22
- Probatio rigurosa in materia consumptionis fructuum non est necessaria, sed illa pendet à Iudicis arbitrio, qui pro qualitate fructuum, personarum, ac temporis indicare debet an fructus consumpti, vel extare dicantur, dec. 344. n. 14
- Probatio vergentia viri ad inopiam plenior requiritur ex parte mulieris fructuum creditorum viri, quam ubi agitur contra virum, dec. 350. n. 2
- Probationes Afloris ex presumptionibus contrariis alibi admittuntur, dec. 44. n. 19
- Probationes circa qualitates oppositorum ad beneficium, si tunc non mereantur si sunt insones, & resultant ex attestantibus eorum iudicialibus, & testibus informiter examinatis, decil. 639. num. 5

Probationes

& Materiarum.

- Probationes facta in possessorio non relevanti in peccatoribus dec.*
451. n. 16
Probationes imperfecta iungi debent, dec. 556. n. 7
*Probationes leniores sufficientes quando aliquid incidit de
decurat ad effectum reudicationis attentorum,* dec. 12. nu-
mero 13
Item leniores sufficientes ad probandum animam renunciandi,
dec. 11. n. 12
Item leniores sufficientes in summarissimo possessorio, dec. 120.
n. 5. & dec. 427. n. 2. & dec. 522. n. 22
Item leniores requiruntur in materia liquidationis fructuum,
dec. 140. n. 30
*Probationes pro iustificatione, & realiter Cambii vide in
capitolo Cambium.*
*Probationes non sunt congnitande, & equitas non patitur
quod lus partis pereat ex defectu probationum,* dec. 125.
numero 14
*Probationes qua parentium statum rei fidem faciunt inter
omnes, & in omni Iudicio,* dec. 297. n. 7
*Probationes respicientes diversa tempora, non dicuntur inter
se contraria,* dec. 317. n. 10
*In concitum probationum illa prevalant habentes pro se Iuris
assise statum,* dec. 128. n. 12
*In materia probationum versisimilium plurimum operatur,
vel leniores probationes admittuntur,* dec. 556. n. 10
*Probationum certum genus si a lege vel statuto sit in certis
casibus prescriptum concurrentibus admittuntur etiam aliud
genus admittitur,* dec. 557. n. 18
*Probationibus paribus vniu non eget quando tendit ad eli-
dendam intentionem actoris, sed ad offuscandam illam proba-
tionem,* dec. 8. n. 5
*Et satis esse eo dubium reddere probationem actoris, ibidem
numero 6*
*Procelliones indicere, ac dirigere an pertinet ad Iurisdic-
tionem?* dec. 126. n. 4
*Procellus ad vltiora non retardatur in Iudicio possesso-
rio,* dec. 14. n. 15
*Procellus ambigens extrahitur à matrice vim habet origina-
lis,* dec. 75. nu. 8
*Procellus aliquis, dum non probatur ex fere penes successo-
rem, & factis diligentis non reperitur in Archivo non potest
imputari successori procellum non exhibet, vel non cogit Ar-
chivum, ut exhibeat,* dec. 160. n. 19
*Procellus aliquis si fuit occultatus ex quibus probetur quod
fuit originalis,* dec. 178. n. 8
*Procellus amissus probatur eo ipso quod factis diligentis in
Archivio non reperitur, ibidem num. 9*
*Procellus criminalis calumniose compilatus dicitur si contra
rem non fuerit amissus memoriarum,* dec. 408. n. 8
*Procellus originalis non solum à Notario subscriptus atten-
datur,* dec. 36. n. 22
*Procellus occultatus inducit presumptionem quod in eodem
procellus probata sit intentio adversarij,* dec. 178. n. 1
*Presumptio cessat quoties non constat procellum fuisse
dolose subtrahitum quod ex adverso plene, & coincidenter pro-
bandum est ibidem num. 2*
Et dolus ex quibus excludatur? dec. 102. n. 5. & seqq.
Procellus quatuor presumptio malitiae? ibid. n. 11
*Procellus occultatus in Archivo Episcopali presumitur factus
ab Episcopo, habente interesse in causa,* dec. 102. n. 4
*Sufficit tamen sola possibilitas in contrarium ad reddendam
equivocam dictam presumptionem presertim quando agitur de
regram, ibidem num. 5*
Procellus occultatus si fuit ab Episcopo, huiusmodi dolus non

- noceat Ecclesie, & fateri aribus quia ipsemet non est Dominus
bonorum ac Iurium Ecclesie, sed ad ministrandum, Dominus autem
est Deus. cuiusmodi Ecclesie sunt oblata, ibid. n. 14*
*Maxime quando successus non venit ad causam pro eodem
factum occultatus praedictorum, sed pro iurione Iurium Ec-
clesie, & ipsa occultatio est actus iure extrajudicialis, ibid. n. 14*
*Procellus per contradicendum locum non habet contra absentem
si in Vrbe dominicum elegit,* dec. 19. n. 9
*Procellus per contradicendum fieri potest si procurator à curia
discessit nulla subintentione,* dec. 245. n. 2
*Procellus per contradicendum locum non habet contra absentem
non procedente citatione personalis,* dec. 247. n. 6
*Procellus per contradicendum fieri dicitur etiam contra univ-
ersitates, & Republicanas, quia sibi imputari debet si per legi-
timum procuratorem non comparuit, neque Index potest illam
inuitam cogere ad suscipiendum Curatorem ad lites, prout co-
gere potest innoceum,* dec. 319. n. 15
*Procellus per contradicendum locum habet quoties in alio con-
stat de obitu procuratoris in Curia, quamvis non fuerit intima-
tus principalis,* dec. 340. n. 7
*Procellus fabricatus coram Iudice compulsore, postquam ex
causis fuit suspensus allegatus, & appellatus ab altero pro-
cessu nullus est,* dec. 340. n. 11
*Amplius appellatus procellus fuerit appellationem suam
non, ibid. numero 3*
*Procellus transcurtendus est ab allegante nullitatem Iudicij,
dec. 615. n. 12*
*Procellus executus appellationem veni Iudicium summarissim-
um in intentione,* dec. 331. n. 3. Contra nu. 11
Ubi quod natura vtriusque Iudicij diversa est.
*Clausula praferatua procellus executus contenta in com-
missione non praferat Iudicium possessorium, ibid. n. 16*
*Ex procellu in gradu appellacionis non inferitur quod pro-
cedens Iurisdictionem habeat in prima instance, dec. 474.
num. 20*
*Procella. Creditor certus non debet citari per procellam
in districtione bonorum debitoris, sed personaliter,* dec. 95. n. 7
*Procurator ad lites si fuit constitutus à innoce non habente
Curatorem sine iuramento, talis constitutio non tenet,* dec. 272.
num. 20
*Procurator ante litem motam potest absque alterius consen-
su renovari, secus vero postea nisi renovato fiat ex causis,
quippe adversarij interest ut procurator sine causa non renove-
retur, ne veniat Iudicium mutatione personarum,* dec. 305.
num. 1
*Ratio est quia per litem contestationem procurator quasi con-
traxit cum adversario, & principalis non potest eo inuito nova
quasi contradicendum dissolvere, ibidem num. 2*
*Et si fuit renovatus post motam litem, & non attenda dicta re-
novatione ad hoc adversarius cum eo Iudicium procellus fuit
constitutus dicitur renovatus dissentisse, ibid. n. 3*
*Procurator ad effectum agendi contra mandantem alioque
mandati sufficit docere se mandatum adimplevisse,* dec. 481.
num. 26
*Verba mandati reualeteui del mancamiento nella seguen-
te fiera à apparitione, quid importent? ibid. n. 18*
*Procurator ut agere possit contra mandantem alioque man-
datis sufficit docere de adimpletione Ordinis sine mandatis sibi di-
rectis,* dec. 519. n. 3
*Procurator constitutus cum clausula, & prout procurator
videbitur, & placuerit si in mandato procura est prescripta
certa forma contrahendi, puta iuxta formam, & tenorem Brevis
Apostolice iure ad libitum disporre requirit, sed dicta clausula
ad aliam dispensata in dicto Brevis referenda est, ne mandans
videatur incontinenti se corrigere,* dec. 58. n. 13
*Et clausula praedicta statim forma prescripta contrahendi non
tribuit facultatem procuratori contrahendi ad libitum, & re-
nunciandi Iuribus principalis quaeque, ibid. n. 19*
Clausula praedicta arbitrio boni viri referenda est, ibid. n. 20

Index Rerum,

Procurator constituitur potest etiam mediatis Episcopi, dec. 147. num. 2

Procurator constituitur si ob aliqua impedimenta à patrocinando cessans, et motis impedimentis iterum patrocinare contumaciter non obstante intermedia constitutionis alterius procuratoris durantiibus impedimentis, adhuc coactum reputari debet procurator, decil. 171. n. 2.

Procurator constituitur ad exigendum quod vere exegerit est concludendum probandum quando ex tali exactione principalis parum aliquam incurrit, decil. 257. n. 4.

Procurator curat esse presentem suum principalem, decilio 109. n. 1.

Maximè quando causa est gratis, & ardua, ibid. n. 2.

Fallit, ubi agitur ad effectum parum tunc enim sciencia debet esse certa non presumpta, decil. 195. n. 6. & 7.

Procurator comparatus coram Iudice recusato non potest abique speciali mandato à recusatione recedere, & in eum consentire, dec. 146. n. 8.

Procurator cum libera licet possit transgredi non tamen potest post transactionem à consensu sine novo mandato recedere in preiudicium principalis, dec. 541. n. 22.

Procurator cum libera non potest sui principalis ex concordia que finem perdat, & extinguere, ibid. n. 23.

Procurator cum libera licet possit transgredi nibilemum si serventur omnes alii in mandato procuratoris procuratore explendi enumerantur, confertur eius facultas per clausulas generales in fine positas restricta ad supra expressa, ibid. n. 27.

Et distinctio Cuman. quando procedat, ibid. n. 28.

Procurator cum libera potest quidem pacificando praeiudicare principalis, sed non cum tanto damno, ibid. n. 34.

Procurator licet de nullitate examine nihil opposuit non tamen ex hoc sanatur nullitas, quia forsitan sciebat sui sui principalis saluum esse dandi de nullitate, dec. 169. n. 17.

Procurator possidere praesumitur si iure familiaritatis, ac proinde eidem concedenda non est manentis, decilio 172. n. 3.

Procurator habens mandatum generale potest transgredi, quando transactio est proficua, & utilis principalis, dec. 516. n. 15.

Ratio est nam in mandato quantumvis simpliciter venient ea que mandanti visita sunt, ibid. n. 16.

Procurator nequit in preiudicium principalis petitionem in Iudicio ab ipso factam alterare, dec. 401. n. 10.

Procurator dicitur qui actum non proprio, sed alieno nomine gerit, dec. 541. n. 19.

Procurator nequit appellationi interposita renuociare, nec preiudicium principalis inferre, dec. 541. n. 29. & 30.

Procurator post licentiam contestatam potest à Curatore vel Tutore constitui, secum vero ante litem contestatam, decilio 604. num. 6.

Ratio diversitatis afferitur n. 7.

Procurator potest vitium pro principali contrahere, dec. 644. num. 25.

Procurator qui absque facultate alium in causa substituit dicitur fraudulenter se gessisse, ac ideo tenetur ad omnia damna, & expensas, dec. 71. n. 13.

Procurator substituens alium vigore mandati insufficientis dicitur falsitatem committere, ibid. num. 26.

Procurator renuociare nequit iuri sui principalis, decil. 98. num. 14.

Item renuociare nequit iuribus, & liquidis sui principalis, ibid. num. 16.

Item renuociare nequit iis, quibus nec ipse principalis renuociare potest, si aliorum utilitates principaliter respiciunt, dec. 175. num. 10.

Item renuociare nequit appellationi interposita à principali absque mandato specialis, dec. 335. n. 17. litem n. 18. & ratio reddatur n. 19.

Procurator si iura prodaxerit, & talis productio fuit à principali ratificata habetur ac si ab ipomet principali esse facta, decil. 641. n. 10.

Procurator si pecunias receptas premisit negotiari super rem, tunc opus non est alia iustificacione quod pecunia fuerit cambiata cum talis promissio ratione mandati suscepte ad negotiandum teneatur, negotiaverit necesse, dec. 191. n. 7.

Procurator qui mandatum suscepit ad aliquid faciendum docere debet de illius executione alias condemnatur ad interesse, ibid. num. 8.

Procurator qui pecunias super cambiis negotiari premisit, ut ad certam quantitatem condempnatur loco damnorum, & interesse incumbit mandanti omni probandi quantum post mandatum susceptum fuerit ab alio ex cambiis perceptum, nec ultra petere potest, dec. 191. n. 13. & 14.

Procurator tenetur Domino restituere etiam indebite percepta, ibid. n. 17.

Procurator si à curia discessit nulla facta substitutione, tunc procedit potest per contradictas decilio. 245. n. 2.

Procurator si appellationem interposuit confertur talis appellatio ratificata à principali ex illius professione coram Iudice ad quem, dec. 245. n. 4.

Nam ratificatio aequiparatur mandato etiam in requirentibus speciale mandatum, ibid. n. 5.

Procurator solvens praesumitur solvere de mandato si tamen notabilis summa ac procedens Instrumento obligacionis principalis, dec. 652. n. 1.

Procurator nequit absque speciali mandato repudiare hereditatem, dec. 66. n. 4.

Procuratoris confessio quamvis sit iudicialis non afficit principalem, nisi simul sit coacta, & referatur disticto Abbati, inter confessionem voluntariam, & coactam Prelati, dec. 8. num. 10. & 11.

Confessio etiam iudicialis non dicitur coacta nullo precedente iussu, vel Iudicis mandato, ibid. n. 22. & dec. 250. n. 20.

Nec nocet principali qui dicitur confessionem renuociare potest etiam dolto de errore, dec. 250. n. 21. & 22.

Confessio voluntaria potest quoadcunque renuociari, etiam non dolto de errore, dec. 91. n. 17. & dec. 250. n. 20.

Confessio si est erronea renuociari potest à principali etiam non dolto de errore, dec. 169. n. 14.

Confessio probat contra principalem necnon habentem ab eo causam si apparet ratificata, dec. 345. n. 11.

Confessio nocet principali si est administrata, decilio 547. num. 1.

Procuratoris declaratio resciciens possessionem civilem principalis dependentem ab eius animo et praeiudicare nequit, dec. 600. n. 12.

Procuratoris factum Dominus probabiliter ignorare potest, dec. 257. n. 5.

Procuratoris scientia non afficit Dominum, nec Dominum praesumitur scire, quia novit procurator, decilio 139. n. 14.

Procuratori declarans se habuisse mandatum speciale non creditur sed illud aliunde probandum est saltem per duos testes, dec. 66. n. 5. & vide dec. 179. n. 11.

In Procuratore emente praesumitur mandatum ex solutione non modica quantitates preij cum verisimile non sit, quod procurator voluerit solvere de proprio, dec. 113. n. 5.

Item ex successiva fructuum rei empte perceptione à locacione, ibid. n. 7.

Contrahens cum aliquo vel procuratore alicuius non potest deinde negare eum esse talem, dec. 157. n. 13.

Contrahens cum procuratore renuociato, an obliget Dominum? vide dec. 452. n. 41.

Producers scripturam eam approbat eo modo quo est concepta, nec predicto dicitur in modo ad illa operatur, decilio 541. num. 14.

Producers scripturam fatetur omnia in ea contenta esse vera, dec. 516. n. 4. & dec. 585. n. 2.

Productio attentis verbis facta pro ductio non dicitur verbalis sed realis, & productio verbalis verbo non facta sit, dec. 451. num. 1.

& Materiarum.

Maxime quando in actu productionis numerantur solia iurum productionum, ibid. n. 2

Item productio realis conuenitur siue profectione facta à producuntur, videlicet Scripturas non posse accommodari, nisi prout obligatione de illa reportando infra triennium, ibidem numer. 4

Item productio realis profertur si iura penes Notarium longo tempore existerent, ibid. n. 4

Item si Notarius obligationem fecit de faciendâ transportatione, alias enim si iura verbaliter tantum fuisse producta et spoliandi non adesse necessitas, ibid. n. 5

Productio iurium si in parte probatur realis, talis presumitur etiam in reliquis, ibid. n. 6

Productio iurium ut dicatur realis non est necessaria aliqua citatio quicquid sit ad effectum probationis, ibid. n. 7

Productio iurium semel facta an possit praetextu erroris reuocari, ibid. n. 8

Reuocari nequit sine consensu alterius partis nam per productionem iura efficiuntur communia, ibid. n. 9

Productio dicitur verbalis si desit verbum tenoris, vel factio non atenta an si concepta per verbum exhibuit, vel producti, dec. 466. n. 6

Productio nonnullorum iurium contextualiter facta, si quoad aliqua appareat realis, talis censeri debet quoad reliqua, ibid. n. 8

Productio facta absque citatione ad dices contra valet, quando pari productioni profertur suis, ibid. n. 11

Productio ex quibus arguitur realis, ibid. n. 12

Productio iurium prout citatione ad dicendum contra dicentem realis quamvis non continet clausulam tenoris, & c. si tamen productio appareat adnotata à sergo folij seu Instrumentorum productorum, decil. 529. n. 7

Item dicitur realis si producens petit iura originalia mandari registrarî dimissa copia collationata, ibid. n. 8

Item dicitur realis si constet Notarium causa iura accommodasse, aliquo accommodato non potuisse, ibid. n. 9

Item reputatur realis ex repetitione iurum productorum existentium in aliis Notarij causa, ibid. n. 14

Item ut dicatur realis citatione ad dicendum contra opus sibi, ibid. numer. 11

Productio facta cum clausula sine praedictio quorumcumque iurium, quid operetur & quam iura profertur, decil. 183. numer. 3

Productio verbalis profertur quando non sunt dimissa copia, aut originalia in aliis, vel in productione non adest verbum factio producti, vel tenoris, & c. dec. 71. n. 27

Item verbaliter producta non semper admittuntur in aliis, ibid. numer. 8

Productio non dat robur Scripturae informis, dec. 643. n. 14

Declara numer. 15

Productio facta ad unum effectum non praedictat in alio, dec. 208. numer. 1. & decil. 128. nu. 13. & dec. 239. numer. 5. & dec. 449. numer. 2

Productio facta à procuratore si fuit à principali ratificata habetur, ac si ab ipsomet principali esset facta, decilio 164. numer. 10

Facta à procuratore probat contra principalem si fuit ratificata, dec. 128. n. 9

Productio facta cum clausula sine praedictio quorumcumque iurium quid operetur & quam iura profertur, decil. 585. numer. 2

Non tollit confessionem resulantem ex ipsa productione, sed alia iura profertur, ibid. n. 5

Prætextum donec contrarium exaduerso probetur, ibidem numer. 4

Semel productum in aliis facit perpetuam fidem, dec. 643. numer. 12

Productio nonnullorum iurium reuocantium impediri nequit ob tarditatem in producendo etiam artificiose commissam cum

possint saltem admitti refoctis expensis, dec. 325. n. 18

Productio Breuis seu rescripti De legatorij in aliis probari debet parte citata ad hoc ut citus certioratus profertur de contentis in breui. decil. 171. n. 23

Confessio resulans ex productione iurium facta à procuratore redditur irrevocabilis non decto de errore, ac si idem principalis produxisset, dec. 128. n. 10

Item resulans ex productione iurium si est administrata nocet confitentis etiam in causis quibus alius non noceret, ibid. numer. 14

Quod procedit in confessione procuratoris, ibid. n. 15

Ex productione Scripturæ oritur implicita confessio contentorum in scriptura producta, dec. 402. n. 7

Ex productione iurium resulans confessio omnium contentorum, decil. 128. num. 7. & decil. 207. numer. 6. & decil. 306. numer. 38

Ex productione vnius tituli excluditur possibilitas alterum tituli consistit, dec. 128. n. 8

Per productionem mandati procurator infufficientis cessat presumptio mandati sufficientis, dec. 71. n. 17

Et substituto facta vigore mandati infufficientis, infufficientis pariter reputatur, ibid. nu. 18. Declara nu. 19 & 20. & ratio afferitur, n. 21 & seqq.

Cautela per compulsum non suffragatur producenti in iuribus ad fundantem intentionem producti, decil. 164. n. 12

Negativa non productionis Breuis, seu rescripti de legatorij in aliis ex quibus probetur, dec. 171. n. 21. & 22

Proficilio in Religione, ut valeat requiritur consensus habentis potestatem acceptandi nomine ipsius Religionis, illamque obligandi profertur, & vterius quod solemniter emanant tria vota paupertatis, castitatis, & obedientie, dec. 141. nu. 12 & 13

Professio quod fuerit à Moniali in aliquo Monasterio emissâ probatur ex mandato procura à Moniali profertur, in quo vis talis interuenit, nam alias ad dictum actum non fuisse admissa, dec. 204. n. 2

Per professionem emissâ à gratuito in aliquo Religione capaci an fideicommissum purificatum dicatur? vide in verbo fideicommissum.

Per professionem alterius ex coniugibus matrimonium ratum dirimitur, dec. 141. n. 9

Declara conclusionem procedere quaterus verè, & cum effecta fuerit emissâ profertur, ibid. n. 10

Secus verè si alter ex coniugibus simpliciter declaravit vel profertur, quod verbum Velic unquam verbo infertur temporis dicitur actum de futuro nec dispositio in his, que simul alterius consensum requirunt, ibid. n. 11

Procurium Instrumenti mentem contrahentium declarat, dec. 332. nu. 11

Procurium transactionis ipsam transactionem, ac transigentium memem declarat, dec. 549. n. 3

Prohibito alienationis non inducit nonum fideicommissum quando est consecutus praecedentis substitutionis, & ab ea dependet, dec. 129. n. 1

Et tunc dependere dicitur quatenus prohibito iungitur immediate substitutione per participium prohibens quod imparet continuationem sermone, & dispositionis precedentis, ibid. numer. 2

Prohibitioni alienationis si accessoria est ratio conferuandæ agnationem, tunc recipit eandem restrictionem, ac conditionem prout ipsamet prohibitio, ibid. n. 1

Nec fideicommissum extendit, nam fideicommissum censetur habuisse autem confirmandi agnationem in casu dispositio damnata, ibid. n. 4. Intellige ut nu. 4. & 6

Prohibitio alienationis facta presumitur contemplatione praecedentis substitutionem, ibid. n. 11

Ex prohibitione alienationis non deducitur fideicommissum absolutum, sed ex ratione conferuandæ agnationis independenti tantâ substitutione, quanta prohibitionem, ibid. n. 15

Index Rerum,

Reliqua circa hanc materiam prohibitionis alienationis in materia fideicommissaria, vide in verbo alienationis prohibitio.

Prohibitio alienationis in concessione emphyteutis concepta per duas conditiones negativas, nempe ut non possit alienari cum consensu Domini, tunc resoluitur in permissionem alienandi cum consensu Domini, decil. 481. n. 13

Prohibitio alienationis in iustitiana concepta sub unica negativa, licet postea addita sit alia directa ad solutionem laudemio, ista non qualificat consensum Domini de quo paulo ante, ab hunc simili dictione negativa facta fuit mentio, ibid. n. 14. & readitur ratio nn. 15. & 16

Prohibitio alienationis licet respectu laudemii ex vi duplicis negativae resoluatur in affirmativam licentiam alienandi adhuc manet in vigore precepti negativae respectu consensu Domini, ibid. n. 17

Prohibitio alienationis expressa praevalens coniecturis contrarium suadentibus, quod scilicet emphyteutis sit transitoria ad extraneos, ibid. n. 14

Prohibitio alienationis expressa praevalens coniecturis contrarium suadentibus, quod scilicet emphyteutis sit transitoria ad extraneos, ibid. n. 14

Prohibitio detractionis Trebellianicae congruis heredi proprietario, non autem usufructuario, dec. 15. n. 21

Item congruis tantum heredi gravato, decil. 35. numer. 11. 13. & 14

Prohibitio personalis non egreditur personam, cui fuit facta prohibitio, dec. 488. n. 10. & dec. 60. n. 4

Prohibitio de non alienando nullo dato cobarede, vel substituto resoluitur in simplex consensum quo d. fideicommissum non inducit, d. dec. 160. n. 5

Prohibitio intelligi debet iuxta terminos exceptionis, decil. 612. numer. 8

Sub prohibitionem generalem non comprehenditur obligatio pro exoneratione conscientiae, non secus ac pia causa, decil. 35. numer. 11

Inprohibitis non est in potestate partium facere licitum quod est illicitum, decil. 74. n. 13

Participium prohibens est continuativum precedentis dispositionis, dec. 197. n. 20

Ampla praesertim quando est adiunctum verbo Dicitis quod restringit prohibitionem ad personas supra gravatas, ibidem numer. 21

Prohibitio agere non dicitur retinere, dec. 658. n. 19

Promissio alienus summa pro damnis non potest dici usuraria quia emendatio damni licita est, decil. 166. n. 16

Et ex quibus damnum passum probatur remanens, ibidem numer. 17

Promissio adimpleta non dicitur si effectum rei promissae manet sub dominio, & possessione alterius, decil. 500. n. 13

Promissio correptiva quando dicitur, dec. 13. n. 17

Promissio de liberando aliquam rem adimpleta dicitur sequuta renuntiatio iurium illius, qui super dicta re praesentio non habebat, decil. 122. n. 1

Ampla quantum renuntiatio continet clausulam praeservativam, quae intelligenda est de aliis iuribus renunciantis competentibus praeter expressa, ibid. n. 2

Et talis promissio de liberando rem a molestiis creditorum ex quibus adimpleta dicitur a promissore, ibid. n. 10. & 11

Promissio de liberando censum assignatum adimpleta dicitur sine rei renuntiatione alicui, qui super censu suo habet suam per solutionem sortis principalis, pro qua censu fuit assignatus, decil. 116. n. 28

Promissio de liberando a molestiis mixta obligatione Canoniali habet executionem par. 1. m. dec. 66. n. 1

Et purificata dicitur per molestias iudicialiter illa a iure ad hunc effectum sufficit sola liti contestatio, ibid. n. 2

Promissio de liberando a molestiis includit suspensionem litis in se nec non omnia damna passae occasione molestiarum, ac

expensas litis, ibid. n. 6. & 7

Promissio de liberando aliquam suam ab hypothecis facta contemplatione alienus, qui non dicitur promissio praesertim cessu nonnulla bona non potest dici correptiva ad executionem si ex alia causa emanavit, dec. 140. n. 8

Et promissio ne quis sub praetextu insufficientiam bonorum cessum impugnetur quando non probatur facta correptiva ad bona, ibid. n. 4

Insufficiencia bonorum cessum plene, & concludenter probanda est cum negativa etiam coartata, ibid. n. 5. 6. & 7

Alias enim sola possibilitas sufficit ad excludendam insufficientiam bonorum cessum, ibid. n. 8

Promissio de accollendo differi ab accollatione, dec. 161. n. 11

Promissio de extinguendo censum infra certum tempus, si nomina debitorum promissor exegerit clausi termino cogi potest ad extinguendum siue exegerit siue non nisi doceat fecisse diligentias, quas assumpserat, decil. 454. n. 12

Promissio de extinguendo censum pariter actionem contra promissorem maxime quando promissor non fuit facta creditoribus, sed debitoribus, sed debitori ex intervallo, dec. 321. n. 5

Et tunc promissori de extinguendo censum concedi debet competens intervallum ad censum extinguendum, ibidem numero 6

Promissio de solvendo infra certum tempus aliquam quantitatem ad effectum extinguendi censum non sequuta solutione promissor condamnari non potest ad fructus tanquam damna & interesse loco facti promissu, decil. 331. n. 1

Et fructus non debeantur ab eo qui factum non promissu, sed certam quantitatem damni emergens non sufficit stipulatorem damnum fuisse passum nisi ultro probetur, quod ex de se pecunia promissa censum non exiit & exiisset si soluti fuisset, ibid. num. 2

Nec dici potest quod ex mora debitoris in solvendo damnificet creditorum cum potuerit convincere quod is licet habuisset pecunias promissas, non autem eas implicasset in executionem censu, ibid. n. 3

Promissio de solvendo in festo Nativitatis Domini, nisi aliud sit adiectum intelligitur per totam octavam, & quid si deinde sequantur verba & per quindecim dies ante, an constentur adiecta ad exclusionem octavae, dec. 281. n. 38. 39. & 43

Promissio de molestando intelligitur de molestia extrajudiciali non autem iudiciali, dec. 466. n. 33

Promissio de cautione, & cum expressa obligatione debitorum esse solvendo, eosque manutenendo operatur nedum respectu veritatis crediti, sed etiam exigibilitatis, decil. 418. n. 8

Promissio de tractando intelligitur de promissione libera, & interpretanda est iuxta formam, ad quem illa dirigitur, decil. 541. numer. 9

Et traditio non dicitur libera si continet in ventre clausulam sine praesidio iurium, quae modificationem & conditionem importat, ibid. n. 10

Item si continet facultatem addendi & minuendi quae licet praesumptionem doli excludat, esset nec dicitur adimpleta traditio promissa, ibid. n. 11. & 12

Promissio de releuando aliquem indemnem ex aliqua causa non tribuitur ad aliam diversam, decil. 484. n. 2

Promissio heredis licet incipiat ab acceptance testamenti si processit augmentativa, & excoisue ad bona propria, hinc standum est, non autem testamento in acceptance relato, dec. 430. numer. 22

Promissio indemnitatis sub hypotheca bonorum pariter alteri non a die contractus, dec. 62. n. 1

Et ita iur purificata dicitur, ac fideiussor solvit creditoribus de proprio, ibid. n. 2

Promissio indemnitatis includit releuacionem ab omni damno, sine sortis, sine fructibus, dec. 319. n. 1

Et releuacio ab omni damno venit ex natura promissionis, ibid. n. 2

Promissio mixta nomine uxoris non est verificabile quod sit

Et

& Materiarum.

Et intelligitur pro tempore quo uxor ad fecunda vota conuulsa est, & maior em dicitur ad signaturis factando uxor, sed tantum durante prima matrimonio, dec. 4. n. 13.

Promissio mariti nomine uxoris de re obligat ipsam maritum donec uxor perueniat in obsequia maritalia, & si eius uxor, ibid. n. 15.

Promissio datat etiam marito uxorem suam, quando est comprehensio in tempore sui, & futurus status patris in genere, ibid. n. 13.

Declarata conclusio non procedit, dummodo ex presentis statu debuerit futuris excipituri ab eis factis, ibid.

Promissio non contrahendi comprehendit semper presentis, & futurum, dec. 369. n. 2.

Emittens aliquid soluere intelligitur promississe quatenus de re soluetur & tenetur, dec. 89. n. 2.

Promittens aliquid adimplere infra certum tempus puta per totum mensem Angli non potest ante dictum tempus committi ad adimplendum, nec in mora consensu etiam si sequatur interpellatio, dec. 162. n. 7. & 8.

Promittens aliquid restituere adimplere nequit si canonicus ante purificationem tradendam vendidisse, dec. 500. n. 10.

Promittens aliquid soluere summam ab alio debitam per diuina promissionem efficitur debitor illius ad cuius fauorem facta promissio, dec. 329. n. 15.

Promittens in obligationibus factis condemnari non debet compulsiue ad factum, & adimplere, sed sufficit praestare interese quando factum praestari non potest, dec. 407. n. 1. Declarata num. 9. & seqq.

Promittens pro alio intelligitur solum se obligasse ad id, quod illi debet ex propria persona, non autem ex persona alterius, dec. 135. n. 8.

Promittens tradere tenetur liberum rem tradere, alias potest recipiens agere de re traditam liberandam, vel ad interese, dec. 54. n. 17.

Et donec liberet non dicitur per traditionem rei non liberam suam obligationem adimplerisse, ibid. n. 18.

Promissor dotis an possit praescribere, uide in verbo Debitus Dotis.

Pronepotes minus uenimus appellatione filiorum, quam nepotes, dec. 197. n. 14.

Coniunctura ad eliciendam uoluntatem fauorem committentis grauidius pronepotes ad inuicem ex quibus attendende non sunt, ibid. n. 17.

Coniunctura exclusio nisi femininam ad hunc effectum reparatur, ibid.

Item coniectura qualitatis legitimitatis, sub qua liberi sunt, positi in conditione, ibid. n. 18.

Pactum, quando Testator non fuit digressus ad plures gradus, sed omnes substitutiones pendet ab unico eorum obitu institutorum sine filijs, ibid. n. 19.

Item locus etiam reparatur coniectura prohibitionis alienationis, que non amplius si iuramentum, sed restringitur ad terminos preteritis dispositionis, ibid. n. 19.

Proprietas Officij non residet penes Officialia temporaria, sed tantum exercitium, & administratio, decilio 154. num. 4.

Proter. Confensus Princeps in Regno Neapolitano sufficit quod interueniat, quando exteri erunt Ciuitates, & oppida de Republica, licet secus sit quando exteri uentura, decilio 61. num. 20. & 22.

Ratio diuersitas est non quando exteri uentura desinant esse fidei Regie, qui non uult in facile perire uassallos, ibid. n. 21.

Consensus saluus Princeps sufficit in alienatione feudum Regio Neapolitano absque eorum interuenient assensus Regis, si non iniquissima consuetudine, quod exteri acquirant feuda mediante persona Republice, ibid. n. 22.

Estante illa antiquissima consuetudine necessitas Regis assensus potest totaliter abrogari, tamen non ab ipso substituitur

tur alienatione feudorum, ibidem num. 23.

Consensus Princeps sufficit quando Regnicula feudum alienant, dec. 96. n. 12.

Non extendit recognitionem feudi uetera in ea disposita, sed ab ea regulatur, ibid. n. 19.

Et probatus consensus solum operatur, ut Teuata sit ualida, ac etiam hypotheca feudum prauidicium Successorum, ac Regis Fidis, ibid. n. 20.

Proter, ac Regentes Concilij Collateralis sunt executores preceptorum Regis, dec. 182. n. 7.

Proterogatio terminum non fuit esse longior terminum proterogato, dec. 256. n. 1.

Proterogatio in soluendo pensionem in Regniculari ex quibus deducatur, dec. 35. n. 17.

Proterogatio apud alia causa nisi comparate citato reddidit decretum nullum de fluctuationis, dec. 281. n. 1.

Proterogatio apud alia causa proterogatio terminum intimationis decreti sufficit, quia terminum intimationis est communis utriusque parti, ibid. n. 3.

Et tenetur uisitor ante expediendum decreti seruare alia, & perquirere quid reus inter terminum intimationis deducatur, ibid. num. 4.

Proterogatio contraria factis non excusat, dec. 3. n. 14.

Contraria factis, & Iuri repugnans non releuat, decilio 547. num. 13.

Proterogatio, generalia contra importat contradictionem, & acceptationem excludit, dec. 541. n. 15.

Proterogatio in quolibet actu reperi debet, dec. 427. n. 11.

Proterogatio generalis saluis quibuscumque exceptionibus ad omnes exceptiones referatur, dec. 82. n. 13.

Proterogatio non est necessaria si impetrari facta aduersarij non potuit infra annum ex parte causam, & mandata Regula de Annali, & an talis proterogatio requiratur quando impedimentum proterogatio ad iudice, dec. 218. n. 6 & 7.

Proterogatio quando est directa in unam personam, tunc non censetur ab ea receptum per alium a proterogatio gestos cum alia persona, quia non sunt impossibiles cum proterogatio, dec. 216. num. 26.

Proterogatio semper interpretari debet, casu magis proficua proterogatio, dec. 83. n. 7.

Et fauore alimentorum laud intelligi debet in utilitate proterogatio, ibid. n. 8.

Proterogatio semel emissa in aliquo actu an repeti debeat, necne duo casus distinguntur, dec. 216. n. 11.

Proterogatio, si adest non in proterogatio, sed in ipso contractu non tollitur per alium liberum factos ex inuenit, ibid. n. 25.

Proterogatio facta contra alium quoniam ex quibus de facto, dec. 82. num. 10. & 11.

Proterogatio emissa post solutionem sponte factam non releuat, nec ualent liberum consensum antea proterogatio reuocare, dec. 106. n. 16.

Proterogatio. Instrumenta existentia in probocollum habent inter se quandam connexionem; itans clausula Actum aut scriptum Notary positum in subsequenti Instrumento referatur ad antecedens existentia in eodem probocollum, decilio 164. num. 4. & 5.

Proterogatio acceptatio probatur ex Breui Apostolice ad instantiam supplicantis expedito, dec. 199. n. 1.

Item probatur ex istibus deponentibus de uisio nemini, ingratum, & indumentum a Proterogatio deferri solium, ibid. n. 2.

Item probatur ex expeditione litterarum, quia semper soluuntur expense pro ista expeditione, decilio 221. n. 20.

Amplia etiam si gratia proterogatio fuerit per Legatum concessa, in quo minor expitior imensa, ibid. n. 21.

Proterogatio probatur ex summo supplicationis regitate quando agit ad canonizationem gratis, decilio 221. num. 7.

Secus uero, ad effectum reservationis quando gratis proterogatio

Index Rerum,

notariis suis concessa mota propria ibidem num. 8.
Et gratia prohibitionis mota propria, & pro ferrius Ecclesie non requiritur ex parte illius, in quem conferitur aliam acceptationem, quia tunc officium nunquam inferi omni, sed tantum bonorem, ibid. num. 9.

Secus vero, quando est concessa ad supplicationem partis non suffragantur nisi concurrat acceptatio ex parte illius, in quem conferitur, ibid. num. 11. ubi redditur ratio.

Prohibitionis acceptatio non satis probatur ex supplicatione registrata, quia id fieri potuit ab expediente, vel amico aliquo mandato, ibidem num. 3.

Et presumptio mandati non educitur ex solito solvendi pro repositio supplicationis, quia exinde resultat sola presumptio quod fuerit solutum, cum non liceat educere presumptionem ex presumptione, ibid. num. 15.

Sed factum, ex quo oritur presumptio mandati, seu quicquid alia debet non profuso probari, sed concludenter probari, ibidem num. 16.

Prothonotarii. Beneficia Prothonotariorum sunt reservata per excoꝛagana. ad R. Heghem de Præbend. immutat per Regol. piissimam Cancellarij. dees. 222. num. 2.

Sicut prohibitionis sine de numero participativum, sine non, ibidem num. 3.

Amplia etiam si non appareat de prestatione iuramenti, & delationem insignium, quando vere constat de acceptatione gratie, ibid. num. 19.

Providere. Verbum Providere, relevat ad personas Ecclesiasticas plenam collationem significat, dec. 110. num. 1.

Necnon alium agentem confirmatione Superioris, ibidem num. 2.

Verbum Providere directum ad inferiorem importat solum presentationem, ibid. num. 22.

Fallit, quando ex cunctis simul iunctis constat de contraria voluntate fundatoris, quo casu sub verbo Providere, quantum directum ad inferiorem plena collatio continetur, ibid. num. 23.

Verbum Providere, iuxta subiectam, materiam accipitur pro presentatione, & est concessio verbi presentari quandoque accipitur pro provisione, & collatione, dec. 368. num. 2.

Providendi potestas in persona Episcopi importat plenam collationem absque solo alterius, dec. 110. num. 11.

Provisio Apostolica cum reservatione, quod Beneficium est de iure parvitas, & cum conditione quod patronorum accedat assensu, si ille accessit aquipollet presentationi, dec. 118. num. 5.

Provisio Apostolica derogationis medietatis vocum patronorum ob non factam expressionem quod Clericus presentandus debet esse consanguineus Testatoris tanquam subreptitia non valetur executionem, dec. 132. num. 3.

Profectum, quando tempore impetrationis non ignorabat eandem qualitatem à Testatore requisitam, ibid. num. 4.

Provisio Apostolica quando est subreptitia non valetur attendi non subreptio in gratuito vultu ipsi iure, dec. 302. numer. 3. & 4.

Provisio Apostolica ob non publicationem resignationis debet iuxta Constitutionem Gregorij XII I. publicari, ac infra sex menses tenetur promissa expedire licet, & insurre coram executoris pro illarum executione, dec. 318. num. 25. & 26.

Provisio Apostolica quæ emanavit pro confirmatione concordia ad eius limites restringitur, dec. 489. num. 12.

Nec nocet in ipsa concordia non vocatus, ibid. num. 13.

Provisio conditionalis non purificata conditione nullam Iuribus proviso, dec. 431. nu. 7.

Provisio de Beneficio tanquam dignitate subijcitur si non est dignitas, sed officium, dec. 325. nu. 15.

Et inter terminos beneficii simpliciter obtenti tanquam civitate hanc opinionem amplexa est Roma Romana, ibid. nu. 15.

Et hæc Roma opinio facilius recipienda est in beneficiis Electivorum, in quibus largiri procedit propter multitudinem beneficiorum, & carentiam desertionum Romana Curia,

quibus Papa providere intendit, ac libentius de beneficiis vacantibus, ibidem num. 17. & 18.

Provisio ex causa resignationis non præiudicat Iurisdictioni, dec. 118. num. 24.

Provisio ex quibus reddatur subreptitia, dec. 667. nu. 8.

Provisio Papa ob non factam expressionem existit in consanguineorum eorumque vocacionem contentam in fundatione est subreptitia, quia si Papa hoc fecisset, vel gratiam non concessisset, vel diffidit, dec. 189. nu. 17.

Amplia, quantum de tempore provisionis non est probata existentia consanguinitatis, ibid. nu. 18.

Provisio bonitatis potestur esse quibus beneficiis legi, dec. 52. nu. 39.

Cellat facit provisionem consuetudinis, vel legis, dec. 650. nu. 15.

Provisiones Apostolicæ non mutant si quibus beneficii, dec. 268. num. 18. & dec. 620. num. 12.

Nisi probata in Pontifice scientia præcedenti status, ac voluntas mutandi, quæ in dubio non presumitur, dec. 405. nu. 20.

Provisio Apostolica non tenetur citare possessorem beneficii vniis quando reservatio est notoria, secus vero in casu contrario, dec. 180. nu. 16. & 17.

Provisio Apostolica si tempore impetrationis nullus adeest possessor etiam si deinde contradicitor superintem habet intentionem fundatam in negativa propter concusum presumptionis, quod verisimile non sit, quod si beneficium verè collatum fuisset, non etiam fuisset apprehensa possessio, & ostensus titulus, dec. 461. nu. 17.

Provisio Apostolica habens potestatem titulum est legitimus contradicitor ad impediendam executionem literarum Apostolicarum adversus alium provisum Apostolicum, dec. 518. nu. 33.

Limita non procedere quando titulus contradicitoris est eandem nullus, ibid. num. 34.

Provisio Apostolica, qui litera sua provisionis insignificans non est deneganda immisso, dec. 494. num. 1.

Contra provisum Apostolicum vna ordinaria agendum est, dec. 146. nu. 11. Declara, vt num. 12.

Provisus ab Ordinario quo casu sit legitimus contradicitor ad impediendam immisionem subrogato, dec. 187. nu. 17.

Provisus ab Ordinario non est legitimus contradicitor ad impediendam immisionem subrogato, nam propter pendentiam litera manus Ordinarii sunt ligatæ, ibid. num. 21.

Provisus ab Ordinario non est legitimus contradicitor adversus provisos Apostolicos, dec. 378. nu. 10.

Fallit, quando fuit etatus à proviso Apostolico, & vocatus in Iudicio, quo casu legitimus contradicitor efficitur, ibid. numer. 11.

Provisus ab Ordinario si possidet est legitimus contradicitor, dec. 655. nu. 11.

Provisus ab Ordinario est legitimus contradicitor ad impediendam executionem literarum Apostolicarum quando proviso emanavit, Sede Apostolica vacante, & litera Apostolica fuerint expedita postea Sede plena, dec. 645. m. 26. & 27. Declara nu. 28. & 29.

Provisus ab Ordinario non est legitimus contradicitor sicut nullitate collationis, ibid. num. 31. & 32.

Provisio Ius acquiritur in beneficio absque alio fallo Superioris, quando agitur de collatione siue provisione plena, dec. 110. num. 10.

Proximior Consanguineus, vel affinis si sit à testatore vocatus in deservit omnium descendens in ex masculi, & feminæ, tunc appellacione consanguineus comprehenditur etiam consanguineus ex femina, dec. 622. num. 12.

Maximè quando testator invenit omnes assumendi arma, & fam. l. et, quod applicari non potest nisi Cognatis, cum agatur assumpcione huiusmodi opus non habeat, ibid. num. 13.

Proximior deservit non est heres ad intestato, quando deservit cum testamento decessit, dec. 409. nu. 18.

Proximior, quando deservit renouatur Epiphysensis, vide

in verbo

& Materiarum.

in verbo *Emphyteusis*. & in verbo *Renovatio*.

Proximior vocatus in *primogeniario*, vide in verbo *Primogenitura*.

Proximiores tanquam *mariti* à *Testatore* *prædicti*, eo minus *gratia* censetur, dec. 280. num. 29.

Proximior si *testator* vocatus iure proximi *posteri* advenit quando non comparet, qui se proximorem præstat, dec. 79. num. 12.

Proximiorum *consensus* requisitus à *Statuto* *Tyburis* in *Testamento*, & *Donatione* *Mulieris*, vide *materiali* in verbo *Sotutum Tyburis*.

Proximiorum *Cappi* appellatio venit etiam *masculi* ex *alio filio* *Testatoris*, dec. 279. n. 3.

Proximiorum de *domo* à *pellione* venit *summa*, quando *facti* à *testatore* *habita* *ratio* *conferendi* *bona* in *agnatione*, dec. 346. num. 2.

Et *ratio* *conferendi* *bona* in *agnatione*, quo *casu* non *refertur*, ibid. num. 3.

Proximioritas *fundatoris* non *dicitur* *sufficienter* *probatâ* in *petitorio*, si *quis* *probat* se *descendere* ad *existente* in *quasi* *possessio* *proximioritatis*, dec. 594. num. 1.

Sufficit *tamen* pro *investigatione* *narrate* *proximioritatis* in *litibus*, cum *ad* *hanc* *effectum* *satis* *si* *probat* *plurimum* *statum*, et *descendentem* *ab* *existente* in *quasi* *possessio* *proximioritatis*, etiam *si* *concurrit* *alterius*, ibid. num. 4. & 5.

Proximioritas *fundatoris* non *est* *probatâ* ad *impetrante* per *gradus* *distintos*, quando *adversarius* *suam* *proximioritatem* non *probat*, sed *sufficit* *probatio* *genera*, præcipue *domi* *fundator* non *requirit* *certain* *gradus* *proximioritatis*, ibid. num. 6.

Publica *vox*, & *Fama* *ex* *quibus* *probat*: dec. 285. n. 5.

Publicatio *Resignationis* *Iuxta* *constituciones* *Gregor. III.* *fieri* *debet* *in* *termino* *sex* *mensium*, & *facta* *post* *non* *suffragatur*, dec. 255. num. 7. & 8.

Publicatio *resignationis* *dicitur* *pars* *resignationis*, ibid. n. 6. & dec. 286. num. 17.

Publicatio *resignationis* *facta* *in* *termino* *resignationis* *ad* *providendum* *concessi* *suffragatur* *perinde*, ac *si* *sequatur* *post* *sex* *menses* à *Constitutione* *Gregoriana* *ad* *publicandum* *procurator*, d. dec. 286. num. 10. & dec. 301. num. 23.

Restitutio *ad* *publicandum* *obtenia* *litte* *pendente* *nulla* *facta* *mentio* *litis* *est* *subreptitia*, dec. 286. num. 11.

Præiudicat *colliganti*, qui *semper* *potest* *ad* *se* *conservandum* in *possessio* *obijcere* *de* *resignatione* *non* *publicata*, ibid. num. 14. & 16.

Et *de* *non* *publicatione* *si* *quandocumque* *exciperetur*, *talis* *exceptio* *sine* *opposito* *retrotrahitur* *ad* *initium* *litis*, ibid. n. 19.

Declaratio *num. 35*.

In *gratia* *resignationis* *ad* *publicandum* *mentio* *litis* *necessaria* *non* *est* *si* *tempore* *obtenia* *gratia* *sunt* *oppositum* *de* *non* *publicatione*, *secus* *vero* *quando* *non* *sunt* *oppositum*, ibid. n. 25. & 26.

De *non* *publicatione* *resignationis* *excipi* *potest* *in* *quacumque* *parte* *Judicis*, ibid. n. 31.

De *non* *publicatione* *si* *excipitur* *post* *obteniam* *resignationem* *ad* *publicandum* *talis* *exceptio* *vit* *interposita*, & *propter* *resistentiam* *intermedia* *resignationis* *non* *potest* *retrotrahi*, ibid. num. 33.

Publicatione *non* *facta* *Beneficium* *non* *vacat* *per* *obitum* *resignantis*, sed *ob* *non* *factam* *publicationem*, & *collatio* *est* *reversata* *Papa*, ibid. n. 34. & dec. 301. num. 14. & dec. 338. num. 20. & 21.

Ita *ut* *si* *fuert* à *Papa* *obteniam* *ob* *non* *factam* *publicationem* *videtur* *suffragatur* *impetranti*, dec. 186. num. 35.

Contitut. *Gregor. XIII.* *de* *publicand. resignat.* *continet* *decretum* *privatum*, ibid. n. 36.

Per *resignationem* *ad* *publicandum* *Papa* *non* *debet* *destruere* *dicitur* *à* *colliganti*, *nam* *concedit* *imperanti* *ius*, *quod* *ipsi* *Papa* *competebat* *ob* *non* *factam* *publicationem*, ibidem *num. 38*.

Restitutio *ad* *publicandum* *passim* *à* *Papa* *conceditur*, ibid. num. 40.

Restitutio *ad* *publicandum* *non* *datur* *in* *præiudicium* *Iuris* *tertio* *acquisti*, ibid. num. 41.

Intellige *de* *præiudicio* *Iuris* *radicati* *ex* *impetratione* *ob* *non* *publicationem*, *vel* *ex* *speciali* *oppositio* *facta* *in* *iudicio*, *non* *autem* *Iuris* *materialis* *quod* *non* *comprehenditur* *sub* *regula* *de* *lit. e. quæsto*, ibid. num. 42.

Non *publicationis* *resignationis* *exterior* *non* *in* *genere*, *sed* *in* *specie* *proponenda* *est*, dec. 301. num. 5.

Ad *publicandum* *resignationem* *sex* *mensis* à *Constitutione* *Gregoriana* *sunt* *prefixi*, ibid. n. 7.

Et *fieri* *debet* *publicatione* *extra* *sex* *mensis* *computari*, à *die* *data*, ibid. num. 8.

De *non* *publicatione* *resignationis* *excipi* *potest* *post* *sex* *mensis*, ibid. num. 9.

Lit. *super* *non* *publicatione* *resignationis* *nullatenus* *pendere* *debetur*, si *de* *ca*, *nec* *agendi*, *nec* *excipiendi* *sunt* *oppositum*, ibidem *num. 13*.

Non *publicatio* *resignationis* *quid* *operetur*: dec. 358. n. 7.

Publicatione *resignationis* *non* *facta* *Beneficium* *resignatum* *attenta* *regula* *Cancellaria* *de* *publicandis*, *necnon* *Constitutione* *san. mem. P. 3. V.* *remanet* *penes* *resignantem*, & *vacat* *per* *obitum*, ibid. num. 4.

Secus *vero* *attenta* *Constitutione* *sa. mem. Gregor. XIII.* *per* *quam* *constitutio* *Piana* *abrogatur*, *in* *qua* *decernitur* *Beneficium* *resignatum* *resoluto* *Iure* *resignarij* *ob* *non* *factam* *publicationem* *vacare* *ab* *ipsa* *die* *resignationis*, ibid. n. 15. & *postulerantur* *verba* *eiusdem* *Constitutionis*, ibidem *num. 19*.

Provisio *Apostolica* *ob* *non* *publicationem* *resignationis* *debet* *iuxta* *Constitutionem* *Gregor. XIII.* *publicari* *post* *sex* *mensis*, & *teneri* *premissis* *expediri* *litteris*, & *insistere* *coram* *exte* *cutore* *pro* *illarum* *executione*, ibidem *num. 25*. & 26.

Constitutio *Gregoriana* *dans* *prælationem* *primo* *publicanti*, *licet* *habenti* *gratiam* *posterorem* *in* *data* *intelligenda* *est*, *quando* *plures* *concurrunt* *impetrantes* *ex* *causa* *resignationis*, *vel* *ob* *illius* *non* *publicationem*, *nec* *extendenda* *est* *ad* *alias* *gratias* *diversas*, ibid. num. 18.

Pupillus *bona* *stabilia* *pupilli* *vendit* *possunt* *per* *Tutorem* *pro* *exoluendo* *cum* *decreto* *Judicis*, dec. 18. num. 2.

Vt *validè* *alienari* *possunt* *requiritur* *ultra* *existimiam* *aris* *alieni* *quod* *creditor* *vigeat*, ibid. n. 4. Declara. num. 6. & 8.

Item *ultra* *existimiam* *aris* *alieni* *requiritur* *quod* *ex* *pecunia*, *vel* *mobiliibus*, *sed* *bonis* *minoris* *momenti* *solum* *si* *alienum* *non* *possit*, ibid. num. 5.

Et *si* *bona* *fuert* *alienata* *cum* *decreto* *Judicis*, *tunc* *eritur* *presumptio* *non* *extitisse* *pecunia*, *mobilia* *vel* *alia* *bona* *minoris* *momenti* *idonea* *pro* *soluendo*, ibid. num. 10. & *redditur* *ratio* *num. 11*.

Et *sufficit* *Emptori* *producere* *emptionem* *factam* *cum* *decreto* *Judicis*, ibid. num. 12. *Amplia* *num. 14*.

Ita *ut* *concurram* *asserenti* *incumbat* *onus* *probandi*, ibidem *num. 14*.

Pupilli *bona* *alienata* *stante* *decreto* *Judicis* *presumuntur* *vitiosa*, ibid. num. 16.

Pupilli *bona* *stabilia* *alienari* *neguntur* *pro* *exoluendo* *era* *alieno* *existentibus* *mobiliibus*, *vel* *pecuniis*, dec. 173. n. 17.

Pupillo *furivis* *acquiratur*, dec. 16. n. 15.

Item *acquiratur* *minor* *adultus* *non* *habens* *curatorem*, dec. 172. num. 13.

Pupillo *delicti* *lucrum* *cessans* *ex* *sola* *potentia* *generali*, & *remota* *investiganda* *pecunia*, dec. 16. n. 16. *Contrariam* *sententiam* *tenent* *Bartol.* & *alii* & *conclusio*, *declaratur* *quo* *casu* *procedat*, ibid. num. 17.

Purgatio *attentatorum*, vide in verbo *Attentatio*.

Purgatio *more* *non* *admittitur*, *quando* *præiudicium* *est* *irreparabile*, dec. 131. n. 4.

Purgatio *more* *non* *datur* *si* *res* *non* *est* *amplius* *integra*, dec. 170. num. 8.

Index Rerum,

Purificatio conditionis probanda est ab allegante, decil. 631. num. 4.
 Pur. decisio. 61. num. 1. lib. 3. quo casu loquatur? dec. 334. num. 8.
 Decil. 108. lib. 1. in Correctis distinguit inter subrogationem gratiosam, & rigorosam, dec. 300. num. 1.
 Decil. 300. lib. 4. in Correct. quo casu loquatur? decil. 655. num. 9.

Q

Quadiennium a die scientia post prescriptionem decursum extinguit Beneficium restitutionis in integrum tam competentis, multo magis impedit restitutionem, dec. 31. nu. 16.
 Quicquid, sit ubi modicum tempus inter diem scientia, & complementis prescriptionis interceperit, ibidem num. 17.
 Qualitas. Adiecta verbo intelligenda est secundum tempus verbi etiam per equipollens, dec. 196. n. 17. & 18.
 Adiecta precedenti causa universalis insitit in actu successivus, dec. 216. n. 24.
 Qualitas a Testatore requisita de certi tempore debet in eo verificari, dec. 101. n. 17.
 A Statuto, sine Constitutione requisita probanda est ab eo qui illa vitatur, decil. 400. num. 8.
 Qualitas beneficio non inherens de Iure communi insitenda non est, dec. 244. n. 10.
 Qualitas Inquisitionis an, & quando possit immutari, dec. 35. nu. 19.
 Qualitas Iudicij non metitur ab exceptione rei conventi, sed ab intentione, & libello actoris, dec. 401. n. 11.
 Qualitas legitimatitatis expressa in uno gradu substitutionis concepta in casu existentia filiorum non censetur repetita in alio, nec extensa ad casum non existentie, decil. 101. num. 16.
 Limita non procedere quando fuit positi in conditioe illiusmet filij, qui supra cum qualitate legitimatitatis fuerunt dispositioe vocati, quia circa eosdem personas sicuti presomitur eadem affectio Testatoris, ita & repetitio qualitatit supra expressa, ibid. n. 18.

Item limita non procedere quando Testator in aliis etiam substitutionibus eandem qualitatem apposuit, inde enim colligitur voluntas Testatoris restricta ad filios qualificados duntaxat, ibid. n. 29.

Qualitas maior in impetratione, quando fuit expressa non potest dici omnia qualitas, quia Papam a conferendo retrahere potest, decil. 325. num. 20.

Qualitas manualitatis non cadit in beneficium habentibus curam in proprietate, secus in habentibus annexionem curae in exercitio, dec. 409. nu. 9.

Qualitas masculinitatis requisita a Testatore in primogenito antea vocato, censetur repetita in secundo vocato per obitum primi, dec. 493 nu. 24.

Qualitas rei emphyteutice non probatur ex enunciativa, quod aliqua res est sub proprietate alienius, decil. 66. nu. 32.

Qualitas, seu terminus distributivus appositus in prioribus orationibus censetur repetitus in sequentibus, decil. 337. nu. 6.

Qualitates non habens a Testatore requisitam non excludit substitutionem, decil. 101. nu. 18.

Qualitates Beneficiorum exprimentae sunt in imperativibus ne sub involuta verborum aliquid contra mentem Papae extorqueatur, dec. 325. nu. 6. Intellege, vt num. 19.

Qualitates in fundatione requisita in presamto ex quibus probentur? decil. 444. numer. 6.

Dictae qualitates impugnari nequeunt ab Ordinario, qui illas concurrere in presamto alias passus fuit, ibid. num. 7.

Qualitates in fundatione requisita quando vni tantum conveniunt, & vnicus natus oppositor, quomodo presentatus non fu h. debet pro presamto, quia patronus tenetur illum presamto, nec potest transgredi legem fundationis, dec. 189. n. 10 & dec. 164. num. 18. & dec. 277. num. 1.

Qualitates a fundatore requisitas habenti adjudicandum est beneficium, dec. 661. num. 1. & 4.

Qualitates in secundo genito a Testatore requisita, si non concurrunt dici requirit in eo verificari voluntatem Testatoris, dec. 601. nu. 16.

Qualitates indolis probare debet qui in eo se fundat, dec. 433. nu. 16.

Qualitates mere personales titulo hereditario non transferuntur, dec. 39. n. 11.

Quod procedit etiam in patronatu hereditario, ibid. n. 12.

Qualitates necessariae pro validitate alius, quod inter accerim probandum est ab allegante, decil. 91. n. 8.

Qualitates omnes contrarii gestu cum persona simulata vitiant in vera, decil. 95. nu. 21.

Qualitates ab aliqua Constitutione requisitas habentis reputatur dignior in concursu cum alio oppositoribus ad effectum adjudicationis beneficij, dec. 615. nu. 9. & decil. 647. n. 1. & 2.

Qualitates requisitas non habens quomvis sit presamto, influendus non est, dec. 661. num. 13.

Quantitas frumenti quod fuerit in re condita recollecta probatur ex testibus licet singularibus quando questio versatur circa solem quantitatem, decil. 395. num. 4.

Quantitas frumenti adnotata in libro Gabellarum non excludit maiorem quantitatem a testibus relatam, ibid. num. 7. & dec. 303. nu. 2.

Quantitas frumenti recollecti probatur per Testes singulares quando de perceptione non dubitatur d. dec. 505. num. 1.

Et si Testes deponunt de minori quantitate frumenti recollecti, quam in illo gabella continetur illis magis adnotata est fides, quam libra, ibid. n. 4.

Quantitas frumenti quod fuerit asperata probatur ex solutione navis, ibid. num. 6.

Nec potest deinde a solente impugnari, quod tanta quantitas non fuerit delata, ibidem num. 7.

Quantitatis liquidatio cum sit difficilis probationis lenes etiam probationes sufficiunt, decil. 495. n. 5.

Quasi Possessio exigendi pensionem quando est turbida, tunc intrat arbitrium pro illius retardatione, decil. 19. n. 17.

Non dicitur acquisita pensionario, quando solvitur est debita, dec. 214. n. 24.

Item nec etiam acquisita dicitur per compensationem, quia solutionem importat per modum solvendi, ibid. num. 26.

Questio dicitur pensionario mediantibus solutionibus ei factis ac insititatis ex libris mercatorum, qui concurrentibus administrativis plene probant, decil. 216. num. 13. & 15.

Probat ex solutionibus factis pensionario tam a moderno titulari, quam a predecessore quia suffragantur etiam adversus successorem, quia lus metimur ex persona actoris, dec. 236. n. 5.

Item probatur ex quietantiis per publica Instrumenta, dec. 636. num. 1.

Item probatur ex sententia condemnante pensionarium ad restitutionem pensionum perceptarum, quia condemnatio supponit in necessarium antecedere ex actione pensionis, ibid. n. 2.

Quasi possessio exigendi pensionem acquisita ex solutionibus factis ad antecessorem prodest in summaris sessione posteriori etiam contra successorem quia lus metimur ex persona actoris, nec mutatur mutata persona rei, ibidem num. 3.

Quasi possessio pensionem solvendi in summa redunda non suffragatur successor, quando illa una cum titulo titularis in futurum, qui personalis erat expiravit in persona predecessoris, dec. 216. n. 16.

Quasi possessio exigendi decimas probatur ex testibus formiter examinatis de visu, & certa scientia de exactationibus dependentibus, presertim quando dicta testimonia sunt adnotata dec. 110. nu. 2. & 4.

Quasi possessio exigendi decimas a Predecessore cum fuerit quajita Ecclesia suffragatur successoris nomine eiusdem Ecclesia mentionem praesenti, ibid. num. 3.

Quasi possessio exigendi decimas a Parocho probata remanet
ex 18.

& Materiarum.

ex testibus necnon ex sententiis ad eum favorem latis, decilio 207. num. 4. & dec. 209. n. 2.

Quasi possessio decimas percipiendi probatur ex testibus, dec. 386. n. 2.

Quasi possessio decimas percipiendi acquisita contra antecessorem suffragatur adversus successores, quia cum lris percipiendi sit reale non mutatur contraria persona possidente, ibid. n. 3. Amplia quamvis successores pretendat habere prius legem exemptionis, nam illud non suffragatur nisi sit clarum, & indubitatum, ibid. n. 4.

Quasi possessio decimas non solvendi, non dicitur quasita nisi concurrens ex parte acquirentis denegatio, & scientia, & patientia ex parte creditoris, ibid. n. 11.

Quasi possessio decimas non solvendi, non acquiritur nisi concurrat pro parte solvere debentis denegatio, & acquiescentia pro parte Parochi, dec. 528. n. 22.

Quasi possessio decimas non solvendi, non dicitur quasita nisi constat illas fuisse petitas, & ex adverso denegatas, decil. 565. num. 11.

Quasi possessio exigendi unica solutione acquiritur, dec. 37. n. 1. & dec. 210. n. 4. & dec. 389. n. 2.

Et acquisita contra defunctum suffragatur contra illum heredem quia lris videtur ex persona alterius quod ex mutacione persone rei non mutatur, nulla habita distinctione inter heredem simpliciter ac beneficiatum, dec. 37. n. 2.

In quasi possessione exigendi quia dicitur constitutus ex causa expressa in quantantia, dec. 225. n. 3. & illa sola attendi debet, ibid. num. 4.

Quasi possessio exigendi fructus census probatur ex confessione adversarij emissa in monitorio obtento super illorum restitutione, decilio 585. n. 1.

Quasi possessio exigendi fructus census inscribitur à decreto irritanti apposto in Constitutione Piana si ante illius militate, ibi. num. 6. Declara n. 7.

Quasi possessio exigendi acquisita à cedente transit in cessionarium quia cessio in incorporalibus vim habet traditionis, dec. 389. n. 3.

Quasi possessio exigendi cessat cessante causa obligatoria in futurum, decilio 210. n. 6.

Quasi possessio presentandi vide in verbo presentandi qualipossessio.

Quasi possessio visitandi acquisita dicitur dignitati Abbatis, & visitationibus ab Abbatis antecessoribus factis, dec. 194. n. 1.

Et acquisita Dignitati suffragatur successoribus mantentionem petentibus in dicta dignitate, quia residere dicitur penes ipsam dignitatem qua nunquam moritur, ibid. num. 3.

Quasi possessio visitandi Monasterium Monialium Episcopo acquisita dicitur nequam in preiudicium Abbatis, & acquiescentia eiusdem Abbatis, dec. 267. n. 21.

Et ex quibus Abbatis quasita dicitur quasi possessio visitandi, ibid. n. 22.

Quasi possessio visitandi non acquiritur ex unico actu, quando fuit contra actum, & dedit causam lris, dec. 289. n. 10.

Et ex quibus quasi possessio visitandi quasita dicitur Episcopo tanquam vicario, & vti lris Apo. olice delegato, ibid. n. 18.

Quasi possessio visitandi acquiritur ex unica visitatione, ibi. num. 19.

In quasi possessione visitandi competit Abbati mantentio si constat ante, & post visitasse, nam intermedia possessio presumitur non confuso de intermedia possessione Episcopi, dec. 194. n. 6.

Quasi possessio conferendi non dicitur quasita ex collatione non effectiva, dec. 168. n. 9.

Quasi possessio vocandi in capta ex quibus incerta aut varia nomine redatur, dec. 427. n. 12.

Acquisita Officialibus per scriptam a censore per votum traditionis ab uno tantum ex eo licet abij non vocaverint, ibid. n. 17.

Quasi possessio admittendi ad respondendum in aliqua Accu-

demia siue universitate probatur ex admissionibus ad respondendum statuto longissimo tempore, dec. 486. n. 1.

Quasi possessio procedendi probatur in processibus ad manum dexteram, quia dignior habetur, quia inde est localis motus principum, dec. 566. n. 13.

Ad quasi possessionem procedendi acquirendam unius actus sufficit, ibid. num. 14.

Quasi possessio procedendi in omnibus processibus quasita dicitur à procedentia in associatione cadauorum flante causa universalis, ibid. n. 32.

Quasi possessio procedendi non acquiritur per actus aliquos, ibid. n. 36.

Quasi possessio recipiendi firmium à Canonicis Canendi Evangelium in quibusdam festiuitatibus si sit quasita Ecclesie, tunc in dicta quasi possessione manentenda est, & dec. 522. n. 1. & dec. 542. n. 3.

Talis quasi possessio quasita dicitur Ecclesie constat aliquando ita fuisse servatum, dec. 522. n. 2. & dec. 542. n. 4.

Quasi possessio in incorporalibus morie possessoris extinguitur, nec transit in successores absque nova apprehensione, decil. 39. num. 10.

Quasi possessio in incorporalibus ex unico actu acquiritur, dec. 194. n. 2.

Quasi possessio inmemorable percipiendi decimas ex quibus probetur, dec. 97. n. 1.

Quasi possessio iurium parochialium non acquiritur parochi celebrati in loco suo extra limites sue parochie in preiudicium proprii parochi, ibid. num. 21.

Quasi possessio Iurisdictiois non acquiritur sine scientia, & patientia possidentis, vel habentis Iuris assistentiam, decil. 486. num. 6.

Quasi possessio manentibilis ex unico actu acquiritur, dec. 427. n. 3.

Quasi possessio manentibilis in incorporalibus unico actu acquiritur, dec. 486. n. 3.

Quasi possessio manentibilis non acquiritur ex actibus facultatis, ad quem effectum irrelevantes sunt, dec. 542. n. 6.

Secus quando constat ad actus fuisse coactivos, quinimo ad obtinendam mantentionem sufficere posse dubitari ut interim mantentionem concedatur nisi volentis presumpcio resistat, ibidem numero 7.

Quasi possessio non acquiritur ex actibus facultatis, decil. 522. n. 3.

Quasi possessio non extenditur ad alios actus eiusdem speciei in quibus alter habet fundatum intentionem, decilio 467. numero 17.

Quasi possessio Officialibus quasita quoad certos actus non potest ex factis unius interneris, & quibus ipse prauidicare nequit, dec. 427. n. 16.

Quasi possessio probari debet ad effectum mantentionis continuata vsque ad tempus mora lris, dec. 486. n. 4.

Quasi possessio probatur etiam ex altum multiplicitate ac temporis diuturnitate, ibid. num. 9.

Quasi possessio universalis insitit etiam quoad rem parientiam, dec. 120. n. 6. & reditur ratio, n. 7.

Quasi possessio unius pro tempore inmemorable probata suffragatur ad obtinendam mantentionem tanquam de unio, dec. 620. n. 10.

Quinimo sufficit possessio decennalis, ibid. num. 11.

Quasi possessio continuata presumitur dicitur ab alio interneris non apparet, dec. 480. n. 5.

In quasi possessione existens releuatur ab onere probandi, illud que transierit in adversarium contrarium asserentem, dec. 665. n. 36.

Quietantia à creditore reportata non prodest debitori quoad lris vsque creditor non competentia, seu alteri ex propria persona, dec. 367. n. 15.

Quietantia à debito reportata verisimiliter presumitur quando agitur de magna summa, dec. 562. n. 6.

Index Rerum,

Astentio per scriptum illius solito reportandi quietantia per publicum instrumentum, ibid. num. 17
Quietantia contra scriptum probat, dec. 116. n. 4. & decil. 184. num. 1
Quietantia creditoris probat fructus societatis Officij fuisse solutos, ibid. num. 3
E quietantia creditoris patitur standum est, quam illius contractus afferunt, ibid. num. 13
Quietantia generalis reportata à creditore pro omni sua practione liberat debitorem ne dum quoad sortem, sed etiam quoad fructus decurtos, & decurtandos, quando utrinque sub eius practione continebatur, decilio 332. n. 1
Quietantia verba vniuersalia quando non sunt restricta praesumunt quid de omnibus cogitatum fuerit, nisi contrarium ex alio sero probetur, operanturque comprehensionem annis debiti ex qualibet causa, ibid. num. 5
Facilius comprehensio censetur debitum vsurarum, & fructuum quando est accessorium ad principale, ibid. num. 6
Practicum quando atqueque verba vniuersalia essent, omnia, ibid. num. 7
Quietantia generalis comprehendit fructus, & vsuras decurtas post conventionem: quando illa habent causam de praeterito, ibid. num. 10
Quietantia generalis comprehendit omne id quod est dubium, ibid. num. 16
Quietantia verba generalia, ubi certa causa est expressa illam non ampliat, ibid. num. 17. Declarat. num. 18
Quietantia quantissime generalis prodest tantum ei cui promissa fuit, nec suffragatur alteri, qui conventioni non interuenit, ibid. num. 19
Fallit in quietantia reportata à patre pro filio cuius intererat pro eorum stipulatio, ibid. num. 20
Quietantia generalis omnem obligationem extinguit, decilio 177. n. 15
Quantumvis sit generalis, & amplissimis clausulis munita loquens nominatim de certa re creditis ad eam tantum restringitur, dec. 611. n. 19
Quietantia non nocet ei qui quietantis si error concurrat, vel inmissio male facta, dec. 333. n. 17
Quietantia quando est concepta per capitula separata vitium vnius aliud non vitiat, dec. 184. n. 17
Quietantia vnius inter correos credendis perimit obligationem etiam respectu alterius, dec. 367. n. 9
Ex quietantis solutione probatur, decilio 210. n. 2
Quindennium si Eclesia Domini Directa recepit censetur approbasse alienationem factam in manus mortuam, dec. 483. n. 47. & 48
Quod vni non nocet, & alteri prodest denegari non debet, dec. 376. n. 6
Quod semel placuit amplius displicere non debet, ibid. n. 8

R

Ramon. conf. 38. n. 85. declaratur dec. 538. n. 17
Ratio etiam ab herede administratoris reddenda est, dec. 67. n. 3
Ratio atqueque si reddenda à Tutore qui bona pupilli administravit presumitur de eius credito facta facta, vel cum bonis administratis creditoribus pupilli facta fuisse, dec. 380. n. 15
Ante redditam rationem Tutor creditor dici nequit, ibidem num. 16
Ratio reddenda est ab eo qui tanquam Tutor administravit, licet talis non sit, ac si Tutor fuisse, ibid. num. 17
Ratio reddenda est ab eo, qui pro Tutore circa aliqua se gessit, nam pro his tantum tenetur reddere rationem, ibid. num. 19
Ad rationem reddendam condemnari non potest qui administrare non tenetur ratione Officij, nisi de his qua administrasse constet, ibid. num. 20
Ratio semel reddita amplius reddi non debet, non dicto de

er. o. e. decilio 226. n. 4. seu dicto, dec. 630. num. 9
Ratio reddita dici nequit non exhibitis libris administrationis coram Perito, & ex quibus probetur illorum exhibitis libris, n. 10. n. 11. & 16
Obligatus reddere rationem de exalio tenetur etiam de exalio ab alio de eius ordinem existisse videatur qui per alium exogit, dec. 355. n. 1
Sicut alium ad exigendum proposuerit expresso, siue tacite: quoquid dicendum est circa scripto Ordine, siue mandato, ibid. num. 2. & 3
Ante redditam rationem creditum non dicitur liquidum, cum etc. si sine administrationis quia remanere possit debitor, decilio 226. n. 1
Sub pretextu redditae rationis non potest retardari executio debiti confessati, ibidem num. 3
Sub pretextu rationis generaliter reddenda non est retardanda executio debiti particulari solida: tione inter socios liquidati, ibid. n. 5
Rationis redditio in necessarium antecedens administrationem supponit, dec. 634. n. 8
Rationes sociales quando sunt contrariae cum diuersis personis pariter vnius non censentur transmissa in alteram, decilio 637. num. 21
Rationes quando quis reddidisse dicitur? dec. 630. n. 8
Ratio semper intelligi debet secundum terminos dispositionis, cui accedit, dec. 214. n. 6
Ratio recti sermonis semper est attendenda in expositione verborum, dec. 549. n. 7
Ratificatio absentis in praedictum promissoris retrotrahitur ad diem contractus, ac si ab initio emanasset, decisione 33. num. 10
Et contractus valet ut ex tunc quando ab initio validus erat quoquid sit in casu contrario, ibid. n. 11
Ante ratificationem in absentis regulariter non queritur, ibid. num. 12. Intellige n. 13
Ratificatio appellacionis interposita à procuratore resultat ex illius professione facta à principali coram Iudice ad quem, dec. 248. n. 4
Ratificatio à comparatur mandato etiam in requirentibus speciale mandatum, ibidem num. 5. & dec. 161. n. 3. & dec. 316. n. 13. & dec. 410. n. 10. & dec. 656. n. 13
Ratificatio contractus locacionis facta à praedictore respectu successoris resultans ex perceptione assensus non valetur ad ignorata, sed ad limites instrumenti locacionis restringi debet, decil. 452. num. 36
Ratificatio donationis facta à patre filio indulta censetur eo ipso quod frater acceptans assignationem sibi factam à patre incompeniam donationis facta alteri fratri, dec. 6. n. 8
Ratificatio donationis resultat si de bonis donati nunquam fuit conquisitus prout de aliis presentibus, ibi. n. 9
Ratificatio ex acquiescentia 30. annorum indulta dicitur, dec. 30. n. 17
Sicut agatur de modico, siue de graui praedictio, & distinctio eadem in acquiescentia decenniali, non autem tricenaria, qua absque alia distinctione ratificationem inducit, ac probat, ibidem num. 28
Opinio contraria procedit in acquiescentia decenniali, ibid. num. 29
Ratificatio ex pluribus simul iunctis inducitur, quauis agatur de maximo praedictio, ibidem num. 30
Ad ratificationem inducen. singula qua non profunt iuncta inducunt, ibidem num. 30
Ratificatio excluditur ex subsecuta contradietione decil. 452. num. 28
Ratificatio, & approbata non inducitur ex sola scientia facta fieri potuit circa approbationem contractus, dec. 541. n. 37. & 38
Ratificatio etiam est coniectura elicta suffragatur, dec. 30. num. 26

Ratificatio

& Materialium.

Ratificatio generalis, seu dispositio qua in tantum verificari potest habetur pro speciali, & individua, dec. 174. n. 8
Amplius procedere etiam in penalibus, ibid. num. 9

Ratificatio gestorum coram Iudice seculari vide in verbo Recursus ad Iudices laicos.

Ratificatio gratia obicitia à Procuratore inducitur censetur à principalis ex illius usu, dec. 410. n. 19. & 20

Ratificatio Instrumenti facta per successorem censetur comprobare omnia pacta in eo contenta, nec potest aliqua approbare, cum idem contractus dissidi ac fidei non possit, dec. 437. num. 25

Ratificatio non presumitur nisi in ratificante probetur scientia illius ratificantis, & omnium eius qualitatium, decisio 6. num. 35

Et scientia ad hunc effectum etiam coniecturis probari potest, ibid. n. 16

Sufficit tamen coniecturis percipere notitiam tenoris instrumenti, quod debet ratificari, quantumvis oculis corporeis instrumentum exhibuit non fuerit, ibid. n. 17

Ratificatio non dicitur inducitur ex sola acquiescentia non probata specifica scientia nullatenus alius, dec. 161. num. 11. & dec. 432. n. 25

Item non dicitur inducitur nisi alius sit univocus, & necessarius ad illam inducendam, dec. 541. n. 35

Item nec inducitur ex sola scientia si alius fieri potest citra approbationem contractus, ibid. n. 37. & 38

Ratificatio nunquam inducitur nisi in ratificante particulari notitia probetur, ut debet, dec. 423. n. 17

Ratificatio nunquam tribuitur ad ignorata, & ad eam inducendam requiritur notitia specifica pacti, ex quoribus potest praedicari, dec. 437. n. 15

Ratificatio non cadit in casu, qua nostro nomine non fuerunt facta, dec. 230. n. 30

Ratificatio quando emanavit cum solemnitatibus reddit contractum validum saltem ex nunc, dec. 261. n. 4

Ratificatio, quod non fuerit metu facta probatur ex subsequenti declaratione ratificantis, quod sponte, & non metu ratificavit, referunt si Iudex decretum desuper interposuit, ibid. n. 5

Ratificatio resultans ex patientia, & perceptione officium cum sit tacite non extenditur ultra contenta in Instrumento locutionis cuius vigore officium receptum fuerunt, dec. 437. n. 16. & decisio 452. n. 25. & 36

Ratificatio supplicationis obtemperata à Procuratore presumitur in Principalis, quae ad vsum, dec. 410. n. 21

Et idem est in pensione expedita à Procuratore, ibidem numero 22

Ratificatio successoris respectu alterius pacti contra Instrumentum locutionis minus elicitur ex perceptione officium non relevat si illos recepit vigore Instrumenti locutionis, per quam receptionem censetur quidem ratificasse contenta in Instrumento, non autem pactum, seu contrariam conventionem à se ignoratam dec. 437. num. 14.

Ratificatio transactionis ex quibus excludatur: dec. 7. n. 15. Et ex quibus elicitur: dec. 316. num. 14. & 20.

In ratificatione transactionis requiritur speciale mandatum, quemadmodum requiritur ad transigendum, decisio 500. numero 41

Ratificatio transactionis non elicitur per alios equivoques, & per se esse non concludentes, ibid. n. 43. & 44

Ad ratificationem venditionis inducendam non sufficiunt alius equivoqui, & qui ad aliam causam quam ratificationis referri possunt, dec. 157. n. 4

Et requiritur ad hunc effectum scientia specifica cum omnibus suis qualitatibus, ibidem num. 5

In ratificatione necessariae sunt solemnitates non secus, ac in ipso contractu principali, ibid. num. 6

Ratificare non dicitur, qui percipit, quod in omnino casum, & eventum erat percepturus, dec. 500. n. 45

Prædictum non probatur in recipiente omnium qualitatium in-

dividua scientia ad id requisita, ibidem num. 46

Recambia, vide in verbo Cambium.

Receptores habentes facultatem ex status Sat. Religionis Hierosolymitane concessimus Procuratores ad exigendum, non tenentur de exactis à Procuratore, quia statutum hoc non disponit, dec. 257. n. 11

Recepturus libri quo casu probent, vide in verbo statutum S. Religionis Hierosolymitanæ.

Dei ius resolutum ex negligentia receptorum in exigendo à debitoribus communis erroris, an sufficiat ad inducendam incompensatam dec. 257. n. 18

Receptura, vide in verbo Quietantia.

Recognitio Instrumenti reperti inter regnum Notarii defuncti non est necessaria, quando extractio facta fuit à Patre illius herede, cuius statutum Bononiae dat facultatem transumptandi, dec. 245. n. 4

Amplius procedere quando Instrumento extracto Adversarius vsus est illud in iudicio procedendo, ibid. n. 5

Recognitio manus ipsius facti à Patre, qui presumitur illius manuum notam habere, reputatur sufficiens, dec. 220. n. 18

Recognitio manus Notarii de Instrumento rogati satis refutat ex productione eiusdem Instrumenti facta ab Adversario, ibid. n. 19

Recognitio manus Notarii facienda est parte citata postquam fuit iudicialiter oppositum, dec. 223. n. 19. & 20

Recognitio manus Testatoris sufficit, quod fiat à Testibus habentibus notam manuum, quantumvis subscriptionem non interfuerint, dec. 513. n. 7

Prædicta quando agitur de testamento nuncupativo nuncupatione explicita, cuius scriptura à Testes non addubentur, ibid. num. 7. & de materia num. 8. & 9

Recognitio manus Notarii extrahenti Instrumentum necessaria non est, quando concurrat antiquitas temporis, & observantia, dec. 643. n. 20

Et sufficit ad hunc effectum antiquitas 70. annorum, maxime concurrente vsu scripturae extractæ, etiam pro parte adversa, ibid. num. 21

Recognitio per similitudinem sufficit concurrentibus administrantibus antiquitatis scripturae, & observantia, dec. 400. n. 3

Recognitio scripturae privatae dicitur sufficiens facta à Testibus si deponant, quod illam scribere & subscribere viderunt, & iste est verus modus recognoscendi scripturas privatas, dec. 20. num. 3

Et sufficit quod recognitio fiat à testibus habentibus notam manuum scribentis, ibid. n. 4. & dec. 501. n. 1

Recognitio subscriptoris necessaria non est, ubi adest sigillum, dec. 400. n. 1

Recognitio subscriptionis per similitudinem sufficiens est, ibid. n. 2

Ad recognoscendam nonnullas partias si quis fuerit citatus, & ipse aliquas tantum negavit, reliqua vero habentur pro recognitis, dec. 297. n. 3

Iudex si in citatione ad recognoscendum scripturas pronunciat non illas pro recognitis, etiam nulla facta recognitione habentur pro recognitis, ibidem num. 4. & dec. 501. n. 2

Quod servatur in Curia A. C. & disponit etiam statutum Urbis lib. 1. cap. 24. ibid. n. 3

Recognitio seu silicio facta intelligitur in vim præcedentis tituli, dec. 133. n. 10

Recollecta. Tempus collecta intelligi debet completo mense Decembris, dec. 628. n. 9

Pro Recollecta expense scienda sunt ab eo, qui fructus percipit, ibid. num. 10

Rektor ex dispositione Sac. Concilii Tridentini tenetur habitare in domo rectoris, dec. 255. n. 18

Rektor percipit fructus merito ratione laboris, dec. 255. n. 15

Rektor studii si innotuit Notario, ut aliquem in matricula Scholarum deseribit hoc sufficit, ut ille habens de ea pro debito.

Index Rerum,

Reſol. vniuerſitati Craconiſis, vide in verbo Academia Craconiſis.

Reſolui Confifſio non attenditur in preiudicium Eccleſiæ, & ſacriſtorum, præſertim ſi ſucceſſor dictæ conſeſſione non vult, nec alia conuenit etiam Vicarij, dec. 152. n. 25. & 26

Reſolui nonen conuenit etiam Vicarij, dec. 336. n. 16

Reſolui quoad detinuit, vide in verbo Detinuit, & in verbo Patochus.

Recurritus ad Iudices Laicos tenetur reſicere omnes expenſas, decil. 73. n. 12

Tam proceſſales, quam Procuratorum, Advocatorum, & Copiſtarum, decilio 389. n. 7. & 8

Et expenſe occaſione recurſu omnes reſici debent, ſecus verò que debentur ratione villoria nam de ſylo Rete villus ad expenſas vinas, id eſt iudiciales ſolum condemnatur, ibid. num. 9

Recurritus ad Iudices Laicos tenetur ad reſeſſionem damnorum, & expenſarum ex natura Iudicij, quantum explicita non adſit condemnatio, dec. 354. n. 5

Recurritus ad Iudices Laicos tenetur ad reſeſſionem omnium damnorum occaſione recurſu paſſorum, dec. 389. n. 6

Et quia dicitur operari reſeſſita tenetur ad reſeſſionem damni etiam per accidens ſequenti, ibidem numero 11. Intelligit numero 12

Recurritus ad Iudices Laicos poſt expeditam citationem Rotalem attendere dicitur in ſpreum litæ pendente, dec. 382. num. 20

Recurritus ad Iudices Laicos impugnetur, vt deſideret à cognitione cauſe pendente coram Iudice Eccleſiaſtico non dicitur in illius Iuriſdictione conſentire, dec. 215. num. 8.

Recurritus ad Iudices Laicos in cauſis beneficalibus, ſeu Eccleſiaſticis in eisdem in excommunicatione, dec. 282. n. 1

Non obſtante quatenus conſuetudine in contrarium, quia tanquam improbatà à Sacrii Canonibus eſt præſumta invalida, ibid. n. 12

Audientia denegatur recurritus ad Iudices Laicos, quantum allegat recurſum fuiſſe habitum ad coadiuuantium Iuriſdictionem Eccleſiæ, ibid. num. 3

Pena contra recurritus ad Iudices Laicos incurritur ex ipſo actu recurſus, quantum à Laicis nulum decretum emanauerit, ibid. n. 12

Recurritus ad Iudices Laicos præſumitur habitus nomine illius, cuius intererat, dec. 389. n. 2. Hac tamen præſumptio procedit ad eſſectum denegandi audientiam, non autem ad eſſectum incurſus cenſurarum, cum tunc plena requiratur probatio mandati, dec. 174. n. 2. & dec. 195. n. 4. & 17. & dec. 282. n. 21. & dec. 641. n. 1. & 3

Mandatum ad recurritus ad Iudices Laicos probatur ſi principale produllionem ſactam à proceſſu ratiſicanti, ratiſicatio enim equiparatur mandato etiam in requentibus ſpeciale mandatum, quod procedit etiam in delictis, dec. 174. n. 3

Item probatur ſi principale proceſſum in quo recurſus ad Iudices Laicos continetur penes reſeſſitum, & in gradu appellationis productis, ibid. n. 4

Mandatum ad recurritus ad Iudices Laicos intelligitur in caſibus licitis, dec. 656. n. 9. Limita, vt n. 10. & 11

Recurſus ad Iudices Laicos ſi ſus à Procuratore habitus, & principale ſinit tique non renouantur ratiſicatio dicitur, dec. 174. num. 6

Ratiſicatio omnium geſtorum coram Iudice ſeculari à Procuratore comprehendit etiam recurſus, ibid. num. 7

Ratiſicatio intelligenda eſt de geſſe licitis, & in caſibus in quibus Clericus poteſt comparere coram Iudice ſeculari, ibid. n. 10. & dec. 195. n. 8

Ratio eſt, quia non conſetur datum mandatum ad illicita, dec. 174. n. 11. Declara n. 12

Præſertim quando mandatum Procuro eſt reſeſſitum, & limitatum ad comparandum coram Iudice competentis Eteliciſſimo, & ſeculari. tunc ratiſicatio comprehendit geſtorum præſumitur in iuxta formam mandati præcedentis, dec. 195. n. 10. & 16

Ratiſicatio generalis geſtorum coram Iudice ſeculari referretur ad præcedentem recurſum, quando non conſtat de aliquo alio geſto coram Iudice ſeculari, dec. 174. n. 13

Ratiſicatio recurſus ad Iudices Laicos ex quibus inducitur, ibid. num. 14

Ratiſicatio ratiſicatur recurſus ad Iudices Laicos habitus à Procuratore non inducitur ex quo illi principali non renouantur ſi non probatur dictus recurſus habitus ſcientiam, dec. 195. n. 5

Ratiſicatio geſtorum à Procuratore coram Iudice ſeculari, quando eſt dubium ſcilicet intelligatur de geſto licitis declarationem recipit ex alia parte Inſtrumenti cuiusdem ratiſicationis in quæſte ſpecificè de Iudice ſeculari competente, ibidem num. 11

Ratiſicatio, quando vnus tantum eſt recurritus ad Iudices Laicos præceſſi de eo intelligi debet, ibid. n. 14. Declara n. 15. & 16

Ratiſicatio recurſus habitus à Procuratore induſſa conſetur à principali per illius uſum, dec. 641. n. 4

Vnus tamen quando non induci ratiſicationem de præſenti, & altem conſentatum, qui neceſſarius eſt pro incurſu cenſurarum non ſuffi. agatur, ibid. n. 5

Ratiſicatio recurſus ad Iudices Laicos reſultat, ſi ſtatim ac qui ſcui illis non renouantur, dec. 282. n. 17

Ratiſicatio ſola recurſum ex præſenti, & declaratione reſultans ſufficit, vt recurritus ad Iudices Laicos incidat in cenſuras, & ad audientiam non admittatur, dec. 656. n. 12

Recurſus ad Iudices Laicos per Sacros Canones, & Apoſtolice Conſtitutiones eſt permiſſus proſola remotione impedimenti ab Aduerſario procurari, ibid. num. 17

Per recurſus ad Iudices Laicos leditur Iuriſdictioni Eccleſiæ, ibidem num. 18

Recurſus ad Iudices Laicos non obſtat ſi fuerint habitus à Procuratore, de cuius mandato non conſtat, & illis à ſpeciali Procuratore ad maiorem cautelam ſuit in Curia renouantur, dec. 604. n. 5

Recurſus ad Iudices Laicos dantur à Sacrii Canonibus, dec. 455. n. 35

Recurſus ad Iudices Laicos habitus à Procuratore de cuius mandato non conſtat, non eſt iurisdictionem, decilio 641. num. 2

Recurſus ad Iudices Laicos pro remouendis impedimentis procuratis ab Aduerſario licitis ſunt, ibidem num. 7

Recurſus ad Iudices Laicos, quando reſoluitur in innocentione brachij ſecularis pro executione mandatorum Rotaliſum de Iure eſt permiſſus, dec. 656. n. 1. Declara n. 3. & 5

Item permiſſus quando non eſt voluntarius, ſed coactus ad remouenda impedimenta, ibidem num. 2

Recurſus ad Iudices Laicos fieri poteſt pro renouatione, & moderatione obtentorum à Iudice Laico per Aduerſarium, ibid. num. 6

Recurſus ad Iudices Laicos probatur ex literis hortatorijs expeditis à Curia ſeculari, dec. 782. n. 4

Recurſus ad Iudices Laicos tanquam ad homines priuatos, vt præſent auxilium, quem admodum fieri ſolet à quolibet tranſeunte per vicus, & plateas licitis eſt, ibid. num. 5

Secus verò quando recurſus ſit tanquam ad Iudices, & Superiores, vt compellant, ibid. n. 6

Recurſus ad Laicos probatur ex intimatione literarum hortatoriarum ab officiali regio coram Notario, & Teſtibus, ibid. num. 8

Et quando litera hortatoriæ ſunt in citationem, & intimacionem ſubſtantur à Sacrii Canonibus, ibid. num. 10

Quum non videntur verbo Monemus, vñ citamus, dem et equipollent verbalis poſita, ibid. n. 11

Recurſus ad Laicos ſunt prohibiti ratione materie litæ pendente coram Eccleſiaſtico, & ratione perſone Eccleſiaſtica, ibid. n. 13

Recurſus ad Iudices Laicos præſumitur habitus ab eo, qui eſt nominatus in literis hortatorijs, ibid. n. 15

Præſertim

& Materiarum.

Perfectum si ad illius instantiam coram Notario, & testibus fuerit presentata, non ex alia presentatione dicuntur illas recipere, ibid. num. 16.

Recursus ad Iudices Laicos ex quibus probatur, ibid. n. 18.

Recursus ad Iudices Laicos probatur leuissimis probationibus ordinis recurrentium, quando plena probationes haberi videntur, ibid. num. 20.

Recursus ad Iudices Laicos in Regno Sardinia probatur ex diverso obiecto a Iudice Laico, quia Salua gaudeat nuncupatione, dec. 389. n. 1.

Recursus ad Iudices Laicos censetur habitus ex usu decreti Iudicis Laici, & ex instantia subsequente ne reuocatur, ibid. num. 5.

Ex tali usu resultat argumentum mandati precedentis ad illud obtinendum, vel illius importatur auctoritatem, quomodo a comparatur, ibid. num. 5.

Absolutio a censura ab recusatione ad Iudices Laicos non prohibet postea obtentam, iterum ad Laicos fiat recursus, dec. 415. num. 33.

Scientia recursus ad Iudices Laicos probatur ex vehementibus coniecturis, quequid esset dicendum, nisi coniectura essent vehementes, dec. 174. n. 5.

Recurrere ad Iudices Laicos aliud est, & aliud contrarietate mandatis, dec. 616. n. 15.

Recursus ad Signaturam operatur, ut eo pendente aliquid inueniri nequeat absque labe attentatorum, dec. 384. n. 16. & dec. 539. n. 1. & loq. & signatur. n. 4.

Applia procedere etiam in termino, quod pars citata fuit ad Signaturam pro obtinenda supersefforia, & decisione 384. num. 17.

Recursus ad Signaturam, ut causas attentatae duo sunt distinguenda tempora, alterum antequam Signatura rescribat aliterum vero postquam rescriptis causam committenda, ibid. num. 18. & 23.

Recursus ad Signaturam antequam rescribat, ut causas attentata oportet, quod vel Signatura supersefforiam concesserit, vel inuentionem fuerit in termino citationis pro ea obtinenda, aut in ultimis tribus diebus videlicet in die informationis Signaturae in vigilia, & in ipsa die Signaturae, ibid. num. 19.

Ratio est, quia cessante supersefforia, vel termino citationis ad videndum mandari supersefforis lapsio non debet citatus perpetuo expellere, imputandumque est recurrenti, quod supersefforiam non obtinuit, ibid. num. 20.

Alias effectus in potestate recurrentis reclamando ad Signaturam ligare manus aduersariis ad executionem procedat, ibid. nu. 21.

Recursus voluntarius ad Principem vim habet simplicis supplicationis, que regulariter executionem non retardat, nec litem inducit, ibid. num. 22.

Recursus ad Signaturam postquam rescriptis, nisi nouam audientiam concesserit, non operatur illius pendentiam, qua per superuenientem rescriptum terminata, & confirmata fuit, ibid. n. 24.

Recursus ad Signaturam equiparatur appellationi, ibi. n. 26.

Recusatio. Examen Testium coram Iudice recusato, vide in verbo Examen Testium & in verbo Testes.

A recusatione censetur recessum, qui Testes coram Iudice recusato inducit, dec. 169. n. 3.

Processus fabricatus coram Iudice compulsore suspecto allefatis, & appellatum ab altero processu nullus est, dec. 146. num. 1.

Amplia sine appellans prosecutus fuerit appellationem, sine quo, ibid. nu. 3.

Inimicitia est causa sufficiens recusationis Iudicis, ibid. n. 5.

Et attenditur in materia sufficiens animus, sine opinio, quoniam inimicitia non habeat fundamentum veritatis, ibid. num. 6.

Compatens cum protestatione coram Iudice recusato non dicitur a recusatione recedere, ibid. nu. 7.

Procurator compatens coram Iudice recusato non potest

absque specialis mandato a recusatione recedere, & in eum consistere, ibidem num. 8.

Redditio Rationis vide in verbo Ratio.

Redditus Beneficij ex quibus congrui presumantur, dec. 152. n. 19.

In dubio presumuntur congrui donec certitudinaliter constet de contrario, ibid. n. 20.

Redditus Ecclesie, seu beneficij si in preteritum ad congruam satisfactionem facti fuerint etiam in posterum sufficientes presumuntur, dec. 443. n. 2.

Verba Redditus, & proventus Latine patent, quam vox fructus, dec. 40. n. 8.

Appellations scripturam, reddendum, & proventuum alienius beneficij veniant fructus omnium membrorum eiusdem beneficij, ibid. n. 11.

Redimendi ius, vide in verbo Ius redimendi.

Reductio personis tanquam in alio scripturatur etiam successores in beneficio, & quare? dec. 216. n. 5. & 7.

Quasi possessio solvendi Pensionem in summa reducti non suffragatur successoris in beneficio, quando illa una cum titulo obligatoris in futurum, & personalis erat expravum in persona predecessoris, ibid. n. 16.

Reductio Pensionis quando est temporalis fuiti tempore danda est Pensionem manentio in possessione exigendi integram Pensionem, quam annuo retinet, ibid. n. 18.

Reductio Pensionis quando est personalis extinguitur cum persona eius, cuius commodo facta fuit, nec suffragatur successoribus, & ex quibus reductioem fuisse personalem elicitur, ibidem num. 27.

Referens habens dispositionem diuersam a relato non declarat nec declarat a relato, dec. 212. n. 5.

Referens non attenditur non exhibitio relato, dec. 108. num. 4.

Referent creditur etiam non probato aliunde relato, quando tunc relator tenet in referente expressus, dec. 55. n. 5.

Referenti potius statur quam relato in eo, quod est ab illo dixerunt, dec. 210. n. 19.

Reformatio san. me. Pauli V. sub Rubr. de Not. Tribunal. Vitis §. 35. precepit Notariis custodiam scripturarum, ac etiam eis imponi ut infra annum scripturas accommodatas recuperent, alioquin si perierint eorum superioribus eam restituere teneantur, dec. 407. n. 4.

Reformatio preadicta parvi conditionem ex lege, qua de sui natura iudicium or dicitur non expedit, ibid. n. 5.

Dicta Reformatio sub Rubr. de Notar. §. 54. disponit quod possit Notarius executivis conveniri manu regia, si aliquid falso suo, vel suorum tenetur refundere, restituere, aut partibus satisfacere, dec. 407. n. 23.

Reformatio san. me. Pauli V. tit. de Auditor. Rot. sub §. 7. prohibet ne Auditor Rota causam aliquam in Rota non propositam, & Condempnatum vti non habuit definitam, quod etiam in causis Auditori vti Præiaco commissis servari solet, dec. 564. numero 1.

Reformatio preadicta ritul. de sportul. ser. poplin. §. final. non loquitur de Auditorio Rota, & demonstravit successiva observationum, qua deservit pro illius interpretatione, dec. 73. n. 8.

Reformatio statuti Bononiæ for. meticator. anno 1609. mandat bona mercatoris decetile esse dividenda inter creditores per as & lib. an. dec. 617. n. 1.

Et talis divisio afficit indistincte omnes creditores habentes hypotheccam sine generalem, sine specialen quavis specialis nota digna fuit, & quocumque modo concepta, ibidem num. 1.

Dicta reformatio excipit creditum datur, ac Camera Bononia cum ditione taxativa tantum omnes alia exceptiones a iure comunis provenientes censentur exclusæ, ibid. nu. 6. & 8.

Latro expressa in reformatioe statuti Bononiæ fori Meticator. ad tollendas fraudes, quales cessare debet. ipsa reformatio, ibid. num. 14.

Reformatio statuti Bononia leguens de concursu hypotheccarum

Index Rerum,

& creditorum in rebus communis debitoris non se extendit tanquam exorbitans ad creditores habentes dominium. ibid. numer. 18

Reformatio statutorum fori Mercatorum Bononiae de anno 609. an sit valida? fuit in Rota habitatum, dec. 269. n. 1

Reformatio statutorum Bononiae fori mercatorum mandata in tribuimus venire cum ceteris creditoribus etiam creditores habentes generale. vel speciale hypothecam, quam declarationem implicite recipiat. ibid. n. 15

Registratio Instrumenti iuxta bannimenta Civitatis Ferrariae, vide in verbo Bannimentum in verbo Cardinalis Legatus Civitatis Ferrariae, & in verbo Instrumentum.

Registratio instrumenti vigore status Bononia non est amplius in v. s. dec. 243. n. 6

Registraré si Notarius omisit ob negligentiam Instrumentum, talis omisso veritate Instrumenti non detrahatur, ibidem numer. 7

Regressus ad iura renunciata non datur amplius renunciatis, dec. 31. n. 1. & dec. 277. n. 10

Regressus ad beneficium resignatum competit resignanti, quando plures legitimis pensionis sunt decursi, dec. 76. n. 9

Regressus intentatum ob conventionem non servatam inter resignantes, tunc non fiat per modum pene, seu privationis, sed conditionis, & modi, qui in eis rei tradit ex voluntate partium auctoritate Papa, dec. 53. n. 11

Regressus non datur resignanti ad beneficium Inscriptionatum resignatum patroni contradicentibus, & contradicentibus presentem collationem, operatur illius vacationem; tunc in perennam ingratitudinis possunt patronalia presentare, decisio 138. numer. 23

Amplia procedere etiam resignatione ad favorem facta coram Papa, ibid. n. 24

Regressus ut locus sit non sufficit qualibet mora, sed requiritur pertinacia, & magna protervia, dec. 55. numer. 8. Lm. 24. n. 9

In iudicio regressus habenda est etiam ratio terminorum pendente lite maioratum prout servatur in iudicio caducitatis ob non solum Canonem, ibid. n. 6. & 7

Et quando non requiritur sententia declaratoria super lapsu temporis, seu mora debitoris, ibid. n. 13

Regula plus valere quod agitur, quam quod simulatè concipitur, procedit in alodialibus, non autem feudaliibus, dec. 56. n. 11. ratio differentiae redditur. n. 22

Regula si non valet, quod ago, ut ago nec valet, ut valere potest declaratur, dec. 281. n. 26

Regula plus valere quod agitur quam quod simulatè concipitur militat inter contrahentes, & admittitur etiam contra successorem, quando ex contractu antecessoris obligatus remanet, dec. 452. n. 43

Secus si obligatio oriatur ex proprio consensu praesio super contentis in Instrumento, quia ad ea tantum restringitur non autem ad ea, quae cum antecessore acta, & a successore ignorata, ibid. n. 44

Regula de sumpta ex liam hoc iure, ff. de vulgar. & pupill. procedit etiam si unum determinabile altero esset favorabilis, dec. 614. n. 18

Regulae Cancellariae. Regula Cancellariae reservatoria mensura non habet locum in beneficiis unitis, decisio 146. numer. 8

Regula Cancellariae, quae iudicialis, & de dandis appellatur ad similitudinem eorum quae tantum respiciunt modum, & formam expeditionis habent ad invicem quandam connexionem inter se ad instar plurium Instrumentorum in eodem proleculo contentorum, dec. 164. n. 4

Decretum irritans an coarctetur in qualibet Regula Cancellaria non adeat fuit à Rota decisum, ibid. n. 1

Appositum in Regula Cancellariae subsequens refertur ad an esse tenent, ibid. n. 6

Regula prima Cancellariae refertur omnia beneficia pro-

ibonatariorum, dec. 221. numer. 2

Regula de annali. Quando dicitur sufficienter derogatum regulae de annali tunc quoad eius primam, quam etiam quoad secundam partem dec. 187. n. 40

Regula de Annali quoad primam partem derogari solet, dec. 228. numer. 1

Regula de Annali dicitur satisfactum quoad secundam partem prava commissove causa infra sex menses, ibid. n. 2

Maxime quando controversi emanatis in peritorio, ut ad hunc effectum requiritur, licet etiam sufficiat tu in possessorio, ibid. numer. 5 & 4

Regula de Annali ut satisfactum dicitur quoad secundam partem sufficit fuisse adhibita diligentia pro causa expeditione infra annum, presertim si pars adversa impedimenta persubitu ne expeditur, ibid. n. 5

Quamvis aliorum praesertim non fuerit quod sibi non curreret tempus ad causam terminandam, ibid. n. 6

Et quando impedimentum non permanet ad adversario, sed à Iudice an talis praesertio requiritur? ibid. n. 7

Regula de Annali mandans causam expediti intra annum tanquam odiosa non debet ad viderentur annum extendi, ibid. numer. 8

Regula de trienniali praesertio tantum exceptionem non autem actionem, dec. 1. n. 20

Regula de trienniali tunc possessorem in quovis iudicio tam peritorio quam possessorio, decisio 171. numer. 1. & dec. 597. numer. 10

Itaque contra eum dari non possit de invaliditate iurii, dec. 597. numer. 11

Amplia etiam adversus praesertio Apostolicum tanquam de reservato excepta tamen reservatione in corpore iuris clausula nempe ob vacationem per obitum, dec. 171. n. 2

Regula de Trienniali ultra possessionem requirit titulum coloratum, & ex quibus titulus ad hunc effectum resultat? ibid. numer. 4

Regula de Trienniali duos tantum excipit casus nempe simoniaci ingressus, & reservationis clausa in corpore iuris itaque qualibet alia reservatio titulum non decolorat, ibid. numer. 5

Regula de trienniali non suffragatur possidendi duo beneficia incompatibilia, dec. 187. numer. 5. & dec. 198. numer. 18. & dec. 228. n. 12

Regula de trienniali emanatis longe post regulam de subrogandis, dec. 198. n. 30

Regula de Trienniali fundans se in praesumpta dispensatione locum non habet contra decreta Concilii Tridentini, dec. 187. numer. 55

Regula de trienniali praescriptio in quo differt à praescriptioe iuris communi? dec. 1. n. 22

Curtus triennialis pacifica possessionis interruptitur per monitorium contra possessorem executionis siue vim habeat molestia iudicialis, siue extrajudicialis cum utroque casu resultat contradictio possessionis ac malafide possidens obstatum triennialis possessionis, dec. 171. n. 6. Declara m. 8

Amplia etiam si monitorium producat per triennium cum ad effectum Regulae non attendatur tempus reproductionis, sed executionis monitorium etiam coram Iudice incompetenti interruptit cursum possessionis triennialis, ibid. n. 14. Declara numer. 25

Molestia extrajudicialis ut interruptat triennialem pacificam oportet, quod sit illata circa ipsam possessionem, vel fructuum perceptionem, ibid. n. 26

Nec impediunt quominus possit inchoari nona praescriptio triennialis quia durat durante iure, & cessant statim ea cessante, molestia vero iudicialis durat donec lis finiat, ibid. n. 27

Distinctio inter possessionem triennialem ad effectum Regulae & aliam exceptam à Regula de subrogandis reservat, d. c. 198. numer. 19

& Materiarum.

Posseſſio ad effectum regula de trienniali requiritur cum titulo colorato, & titulus coloratus non conſideratur in poſſeſſione duo beneficia incompatibilia cui ius reſiſſit, ibidem numer. 20. & 21.

Posſeſſio ad effectum regula de trienniali dicitur pacifica ſiſte licet casu a poſſeſſore mota, dec. 395. nu. 12.

Posſeſſor triennialis committens cauſam ſuper beneficio videtur exceſſum Regula de trienniali renuntiare, dec. 228. nu. 32.

Limita non proceditur, quando poſſeſſor committit cauſam in Eiusdem, & ſaſſationum, quia tunc non alioſem, ſed reus voluntarius ſe conſtituit, ibidem numer. 33.

Posſeſſor ſi ultra decennium poſſeſſionem continuauit, & qua titulus coloratus reſulſit, ut inuiri poſſit regula de trienniali requiritur quod alio triennio poſſideat, decil. 395. n. 13.

Declarata conſueſſione procedere diuino poſſeſſor ſi pacificus, ibidem num. 14.

Posſeſſor ut inuenit regula de trienniali, & dicatur pacificus etiam quod contradicitor dicitur requiritur quod moleſta ſit extraiudicialis, quia tantum durat quantum ſpſum factum, vel ſi eſt iudicialis, & vno iudicatis laborat, tunc factio extraiudicialis agnoscitur, ibid. num. 15.

Ratio eſt, nam licet ſemel mota durat effectum triennialis pacifice poſſeſſione, donec ſpſa ſiſa ſumatur, ibid. nu. 16.

Triennium ad effectum Regula de trienniali a quo tempore ſi computandum: dec. 620. num. 13.

Clauſula Dummodo in beneficiis huiusmodi ſe non intulerit, &c. appoſita in Regula de trienniali intelligenda eſt non de omni ſpecie inuſionis, ſed de vera, & propria inuſione cum ſi conſuetudo parialis, dec. 455. num. 11. & 12. ubi redditur ratio.

Regula 5. hodie 4. Cancellaria reſeruat dignitates maiores poſt Pontificalem in Cathedralibus, & principales in Collegiatis Eccleſiis, dec. 311. n. 1.

Non tamen reſeruat omnes, ſed vnam tantum illam videlicet qua in Cathedrali ſi prima dignitas poſt Pontificalem, vel principalis in Collegiata, niſi adiuncta aque maiores, & aque principales, ibid. nu. 6.

Et ideo prima dignitas in Cathedrali & principali in Collegiata ad effectum reſeruationis eſt plene & concludenter probanda ab imperante, ibid. nu. 7.

Regula quarta Cancellaria reſeruat ſolum dignitates principales in Collegiatis, non autem in Collegiis, ibid. nu. 35.

Ve locum habeat inſpicendum eſt, an Eccleſia ſi Cathedralis, vel Collegiata non attento, an in Cathedrali ultra Capitulum Canonicoſum adſit etiam Collegium, quia Papa in eadem Eccleſia vno tantum lumine voluit priuare ordinarios collatores, ibid. num. 36.

Regula V. Cancellaria reſeruat omnia beneficia Subcollatorum, dec. 121. n. 4.

Regula VIII. Cancellaria reſeruatoria menſium non habet locum in beneficiis unitis, dec. 146. n. 8.

Locum habet in ſubſtituto, quando ex aliquo impedimento Papa ex aliis reſeruationibus conferre nequit, dec. 433. nu. 41.

Comprehendit beneficia ex privilegio quozantibus pregnantibus, vel alias ſpecialibus ad collationem Capitis Lateranenſis, dec. 24. nu. 6. & dec. 441. num. 2. & 4.

Verba quozantibus que Collatorum & collatricum in regula reſeruatoria menſium comprehendunt etiam Capitula & Eccleſias collatrices ſpecialis nota dignas, dec. 234. n. 8.

Item comprehendit beneficia Capitulum Lateranenſis attentis verbis vniuerſalibus, qua equipollent ſpecialis mentioni Capituli, dec. 241. num. 4.

Item comprehendit propter verborum pregnantiam etiam beneficia Religionis Hieroſolymitana, dec. 300. num. 12.

Item comprehendit beneficia Inſtitutionum Eccleſiaſticarum, dec. 302. nu. 11. Declara num. 12.

Item comprehendit etiam beneficia ad ſimilitudinem Episcopii & Capituli, & cuiuſque alterius perſona iure Eccleſie collatione ſpecialiſſima, dec. 467. nu. 12.

Non comprehendit Inſtitutionem laicalem, ſecus vere Eccleſiaſticam, dec. 273. n. 6. & 7.

Non comprehenditur ſub indultis Religionis Hieroſolymitanae, decil. 300. nu. 23.

Item non comprehendit beneficia parimonialia Diaceſis Calagurritana iuxta veterem Notam opinionem, dec. 219. num. 14. & decil. 402. num. 10.

Regula VIII. reſeruatoria menſium irritat collectiones beneficiorum, & vacantium in menſium reſeruatione ſalutem ab Ordinario, ſeu ſeruariis collatoribus, dec. 234. nu. 2.

Derogatur quibusque privilegio cum clauſula derogatoria derogatorum, ibid. nu. 4.

Item derogatur privilegio Apoſtolicis conſeſſis Sac. Religionis Hieroſolymitanae, & comprehendit etiam euſdem Religionis beneficia Clerici regularibus in titulum concedi ſolita, dec. 455. num. 25.

Quicquid dicunt Gonzal. Garz. & Caſtropol. ſuper hac opinione amplius attingendum non eſt, cum Nota contrariam teneat in pluribus deciſionibus in quibus ſigillatim reſpondetur ſingulis privilegiis Religionis, ibid. num. 16.

Regula VIII. reſeruatoria menſium loquitur de beneficiis ad collationem quozantibusque Collatorum quomodolibet pertinentibus, dec. 234. n. 5.

Excipit in verbis Sancta Romana Eccleſia Cardinales, aliſque ſub concordatis cum Sede Apoſtolica iuris comprehenſos, ibid. nu. 9. & decil. 241. num. 6.

Emanauit per viam legis generalis, dec. 241. n. 5. Reſeruatoria Regula VIII. in beneficiis Diaceſis Calagurritana conſeſſis ſubſtrata propter clauſulam ampliffimam appoſitam in motu proprio Clementis VIII. decil. 301. nu. 13.

Decretum irritans appoſitum in Regula VIII. Cancellaria non reſeruat ad alias Regulas, & quare: dec. 164. n. 8.

Inſicit omnem poſſeſſionem ac tollit ipſam immemorabilem, decil. 234. num. 11.

Item inſicit omnem titulum & poſſeſſionem, decil. 234. numer. 10.

Regula XVII. Cancellaria de concurrentibus in Data preſert non Beneficiatum Beneficiato, dec. 467. nu. 23.

Loquitur de Beneficiato, cuius appellations ex proprietate verbi veniunt etiam non ſufficienter Beneficiatus, ibid. num. 24.

Ideo preſert non Beneficiatum Beneficiato, ne ſcilicet vnus repleatur beneficiis, aliter vero ſterilis remaneat, ibid. nu. 28.

Non attendit in preſertendo aſtatem minore, vel maiorem, ibid. num. 33.

Præfert enim, qui preſentis in preſertendo litteras coram executorum, ibid. num. 35.

Item preſert poſſeſſorem non poſſeſſori, ibid. nu. 37.

Et procedit ſolum ad effectum ut poſſeſſori deſur abſolutio, ibid. num. 38.

Non tamen admittit poſſeſſionem improbam, ſed eam dumtaxat, que colorato titulo ſalcitur, & titulus coloratus ex quibus reſulſit, ibid. num. 39.

Non præfert non Beneficiatum poſſidenti beneficiatum minus ſufficientem, dec. 489. n. 16.

Regula de XX. munita eſt decreto irritanti, dec. 128. n. 1. & dec. 164. n. 2.

Locum habet ſequendo obitu reſignantis intra 20. dies, dec. 128. nu. 5.

Et obitu reſignantis intra 20. dies ex quibus probetur? ibid. num. 6.

Item locum habet etiam in Reſignationibus factis extra Curiam cum generaliter loquitur cuiſque ratio vbiſque mutas, dec. 31. nu. 27.

Amplia primo procedere etiam in dignitatibus, ibid. n. 28.

Amplia ſecundo etiam in beneficiis Inſtitutionum, ibid. num. 29.

Ve locum habeat non eſt necesse quod probetur infirmitas reſignantis tempore reſignationis, ſed ſufficit quod probetur obitus infra 20. dies, dec. 164. nu. 14.

Index Rerum,

Regula XIX. de subrogandis excludit imperantem beneficium viuentium, quibus aut propter senectutem, aut propter infirmitatem imminet vita periculum, decil. 187. numero 36. & dec. 244. numero 21

Ratio est, quia tales imperantes presumunt improbi litigantes, & non suare bonam rem, dec. 187. n. 37

Cessat tamen de illa presumpcio quando ex speciali decreto Papae inducitur priuato iure iure, & datur cuiusque facultas imperandi, ibid. n. 38

Regula de subrogand. expresse disponit quod si defunctus triennis ante mortem litem beneficium pacifice possedit, tunc subrogatio non suffragatur colligenti, decil. 198. num. 17. & decil. 228. n. 9

Et an sufficiat possessio absque titulo colorato, vel cum titulo: dec. 228. n. 10. & 11

Distinctio inter possessionem triennem ad effectum Regulae de trienniali, & aliam exceptam a Regula de subrogand. refertur, decil. 198. n. 19

Regula de subrogand. requirit nudum factum possessionis etiam si apia non sit producere presumpcionem veri tituli, nam solum attendi debet an defunctus pacifice possiderit anse litem mentatam, siue titulum coloratum habuerit, siue non, ibidem numero. 21. & redditur ratio, num. 23. 25. & 26. Contra nu. 34. & 35

Regula de subrogandis loquens de trienniali possessione intelligenda est de trienniali secundum terminos eiusdem regulae triennialis, ibid. nu. 27

Regula de subrogandis fuit edita ante regulam de trienniali promulgatam post multos annos per Calistum, ibidem numero. 30

Requiris titulum coloratum prout in regula de trienniali requiritur, ibid. n. 34

Idco excepta triennialis possessio, quia lit. quae mouetur contra triennialis possessorem est improbatia per regul. de trienniali, ac proinde censetur quoad istum effectum caluinniosa, ibid. n. 35

Regula de subrogandis emanauit in odium imperantium beneficium viuentium, dec. 244. n. 12

Et locum habet etiam contra imperantes certo modo quos nec facta credulitas excusat, ibid. n. 24

Impetratio beneficij viuentis est contra bonos mores, & omnino prohibita, ibid. n. 24

Atamen causa qualibet excusat a poena regulae, ibid. n. 25

Regula de subrogandis non annullat prouisiones illius tantum qui imperantis beneficium infirmi, quistiam decessit, sed considerat imminens periculum vitae tempore impetrationis, non attente euentu mortis, vel valetudinis, ibidem numero. 26. & 27

Regula de subrogandis emanauit ad euitandas fraudes, & contra imperantes beneficia viuentium, ibid. numero. 35. & dec. 325. numero 1

Credulitas iusta oriens ex publica voce, & fama excusat tam a poena regulae de subrogandis quam Regulae de imperantibus beneficia viuentium, dec. 244. n. 36

Regula de subrogandis comprehendit omnem intrusionis speciem, dec. 455. n. 8

Contra quod regula sit intelligenda de vera, & propria intrusione, cum scilicet quis propria auctoritate & sine legitimo titulo possessionem inuadit, ibid. n. 9

Regula de subrogandis damnat duos taxat intrusionem existentem de tempore petita subrogatione, quia qualitas adiecta verbis intelligenda est secundum tenorem verbi, ibid. n. 31

Dispositio dictae regulae non militat in eo, qui tempore subrogationis non est intrusus, quia cessante ratione cessare debet Regulae dispositio, ibid. n. 32

Regula de subrogandis non excludit in verbis futuram intrusionem, ibid. n. 33

Requiris ad effectum regulae de subrogandis, vide in verbo Lit.

Regula 33. Cancellaria licet prohibeat nullam dispensationem suffragari in iudicio, nec extra antequam literae Apostolicae sint confecta atamen postquam litera sunt expeditae suffragatur gratia a puulo concessione concessio mortuo Papa expeditam nomine succedenti, decil. 68. n. 8

Non inuit gratiam dispensationis ante expeditas literas, sed solum mandata illas expediti ad sui exterioris probationem, nec dico gratiam literis non expeditis, sed non suffragari, ibid. num. 25

Regula 37. Cancellaria quando dissesa controuersa non datur, ibid. n. 27

Regula 35. de valore gratiam ob malam valorem expressione annullat, decil. 479. n. 2

Regula 37. Cancellariae mandata in impetrationibus beneficiorum exponi illorum qualitates, ni sub verborum inuolaculo aliquid contra mentem Papa extorqueatur, decilio 325. numero 6

Haec tamen Regula intelligenda est de qualitatibus, quae post sunt retrahere Papam a concedendo, ibid. n. 19

Dicta regula de stylo non rigide seruatur in Beneficij tribuibus, ibid. n. 21

Regula de imperantibus Beneficia viuentium non habet locum, quoties illius vigor cessat ex aliqua iusta causa, qualis est vacatio indulta ipso iure, decil. 187. n. 19

Impetratio beneficij viuentis, cui propter infirmitatem tempore impetrationis imminet vita periculum est nulla, ibidem numero. 21

In odium imperantium Beneficia viuentium emanauit Regula de Subrogandis, ibid. n. 12

Et locum habet etiam contra imperantem certo modo, quos nec facta credulitas excusat, ibid. n. 24

Impetratio Beneficij viuentis est contra bonos mores, & omnino prohibita, ibid. n. 24

A poena Regulae causa qualibet etiam iniusta excusat, ibidem numero. 25

Regularis incapax est beneficij Secularis, siue ex natura Institutionis beneficiorum, siue propter repellentiam voti pauperatis, dec. 360. n. 1. & 3

Nec sufficit ad hunc effectum Episcopi dispensatio, sed necessaria est dispensatio Apostolica, ibid. n. 4. & 5

Regularis transfertur ad secundam religionem, ibique possessionem emittens per huiusmodi transfertur, & secundam professionem liberatur a prima religione, & tanquam novus homo transferuntur in secundam, ibid. n. 19

Translatus ad secundam Religionem efficitur incapax ad obtinenda beneficia Secularia etiam curata, in dispositione S. Concil. Tridentino sess. 24. de reformat. cap. 11. ibid. n. 20

Quod amplia etiam si fiat transfertur ad strictiorem, ibid. n. 21. & ratio redditur, n. 22

Regularis per transfertur ad aliam religionem duo habet obstacula impediunt per assumptionem beneficij Secularis nempe regularitatem, & transfertur ad secundam Religionem, ibid. numero. 23

Regulator Civitatis durante Magistratu malefari nequit, decil. 41. n. 26

Tale enim privilegium non suffragatur nisi a die capta possessionis officij, ibid. n. 30

Regulate Beneficium, vide in verbo Beneficium regulate.

Reintegratio debetur heredi ex persona auctoris ad possessionem, quia eius auctor nulliter, & iniuste sui possessor, decil. 63. n. 1

Et possessio auctoris probatur ex monasterio, nec non existentia reintegratoria contrasum lata, ibid. n. 1

Ad possessionem ex persona auctoris, vel heredi competat requiritur plena iustificatio, solum fuisse euentum in vita auctoris, ibid. n. 7

Rem. egi. tio. imp. egi. ante m. l. i. t. e. f. e. m. e. n. t. i. a. decilio 72. numero. 2

Item

& Materialium.

Item competit spoliato non obstante exceptione boni iuris spoliatoris, nisi de eo constet per confessionem partis, vel rem indicatam, dec. 179. n. 17.

Datur contra sententiam Iudicis errantis tam in facto, quam in iure, decil. 72. n. 18.

Reintegrationem petens habetur pro spoliato, decisio 423. numer. 5.

In Iudicio Reintegratiuis sententia lata non probato primo extremo est inuoluntaria, dec. 630. n. 5.

Primum extremum in Iudicio reintegrationis plenam requirit probationem, decil. 63. n. 1. 4. dec. 72. n. 3. præsertim de spoliato, d. dec. 72. n. 4.

Rei vindicatio competit venditori pro recuperatione rei vendita, non saluo per emptorem pretio, decisio 352. numero 8.

Datur contra quemcumque possessorem rei aliena nulla facta distinctione ac reus conuictus sit obligatus necne ex dominio alterius, dec. 296. n. 6.

In Iudicio rei vindicantis res dum habet restituendi facultatem potest præciis compelli rem ipsam restituere, decil. 149. numer. 7.

Ampla etiam capis pignoris, ut sit contra non parentes sententia Iudicis, aliquid fieri præcipiens, ibid. n. 8.

In Iudicio rei vindicantis pro executione iudicatis datur iuramentum in litem, ibid. n. 11.

Relatio est in referente cum omnibus suis qualitatibus, dec. 153. numer. 8.

Et repetit in referente qualitates omnes, & casus contentos in relato, decil. 135. n. 33.

Quando est concepta indefinitè in numero plurali non patitur restrictionem ad unum, dec. 137. n. 5.

Semper fit ad proxima, decil. 82. numer. 14. & decisio 33. numer. 7.

Relationi Nuncij, seu Curatoris fides adhibetur, decil. 165. n. 15. & dec. 117. n. 7. & dec. 189. n. 16. admittuntur tamen probationes in contrarium, dec. 117. n. 15.

Declarata ad hunc effectum requirit, quod probationes percussant tempus citationis executæ, alias non suffragantur, decil. 215. n. 9. & dec. 242. n. 6. & 10.

Relatio executoris si non emanauit in actu executionis, sed ex interuallo, & super actu de præterito non probat, dec. 179. numer. 9.

Relationis executoris circa executionem citationis fides adhibenda est, dec. 340. n. 2.

Relationis executoris circa executionem citationis in domo alicuius statuit nisi constet de contraria relatione a tergo citationis, dec. 440. n. 8. & 9.

Et in censu publico relationis executionis non attenditur fides priuata ex interuallo, ibid. n. 10.

Relationi Examinatorum Synodali standum est quoad approbationem ad curam animarum, decil. 184. n. 5.

A decreto Ordinarij approbante relationem examinatorum datur appellatio quando fuit iudicialiter processum, dec. 453. numer. 1.

Non attento, an appellatio fuerit interposita ab ipsa relatione, vel à decreto eam approbante quando vtrumque eadem die emanauit, nec prius relationis noticiam appellans habuit, ibid. n. 2.

An deat appellatio attendi debet an fuerit necne iudicialiter, vel extrajudicialiter processum, & illatum grauenem, quod consideratur quando vnus tantum debebat habili reuocari, & omnes equaliter reuocantur, ibid. n. 4.

Appellatio datur à mala relatione examinatorum, quando omnes opposuissent equaliter habiles penunciantur sine ad simplicia, siue ad curata, ibid. n. 7. & 9.

Relatio Periti, vide in verbo Periti relatio.

Relatio late se habet ad omnia præcedentia cessante speciali determinatione in contrarium, decil. 307. n. 7.

Relatio non fit ad personas supra expressas, quando contra-

ria concurrunt voluntas disponentis, decil. 134. n. 14.

Relatio de sui natura repetit omnes qualitates relati, ac se expresso essent referentis, dec. 317. n. 22.

Relatio regulariter restringitur ad immediatè expressas, dec. 601. numer. 1.

Relatum, & non referens attendi debet, dec. 663. n. 18.

Referens non attenditur non cogit de relato, decil. 396. numer. 18.

Relaxatio possessionis, vide in verbo Possessio.

Reluctatio articularum ad effectum remissoria, vide in verbo Articuli, & in verbo Remissoria.

Reluctantia scripturarum compulsandarum ex quibus cesset, dec. 475. n. 5.

Reluctatio, ab omni damno siue foris, siue fructuum includitur sub præsumptione indemnitatis, dec. 329. n. 1.

Venit ex nota præsumptio, ibid. n. 2.

Reluctatio indemnitatis præmissa ex aliqua causa non tribuitur ad aliam diuersam, dec. 484. n. 2.

Relictum sub conditione nubendi in certo loco an debeatur? vide in verbo Filla, in verbo Legatum, & in verbo Pater.

Relictum sub conditione cessatur sub contraria ademptum, dec. 89. numer. 15.

Religio Cassiensis habet priuilegia Apostolica ne contra eam bona compleatur prescriptio minori tempore 100. annorum, dec. 59. n. 17.

Religione egressus ex quibus simulatus arguatur? decisio 625. numer. 5.

Religione exire non dicitur, qui exiit animo redeundi, ibid. numer. 6.

Religione Societatis Iesu egressus iuste, & legitima cause probatur ex assertione P. Generalis, ibid. n. 7.

Religione egressus post emissa vota equiparatur captiuo ad patriam reuersi, dec. 52. n. 40.

Ad religionem votum redeundi non probatur scripturis inferribus præcipi, quando concurrunt testes in contrarium, ac factum persecutoris in seculo, ibid. n. 9.

Et tale votum non releuat nisi fuerit à Superiore acceptatum, alias enim non obligat ad redeundum, ibidem numer. 11. ubi redditur ratio.

Distinctio inter votum Religionis in vniuersum, & alicuius Religionis determinate referuntur, ibid. n. 12.

De vero egressu à Religione tam de iure, quam de facto constare debet quantum ad purificandam conditionem palli resolutiui solum factum sufficiat, ibid. n. 13.

Ampla, quamuis modico tempore durasset, ibid. n. 14.

Religiosus dominium pecuniarum acquirit Monasterio, dec. 508. n. 1.

Religiosus presbiter est in particulari incapax dominij, vel possessionis, ibid. n. 2.

Religiosus cum non sit dominus pecuniarum non potest illarum dominium in recipientem transferre mediante emptore, & alicuius census vitalitij in praiudicium Monasterij, ibidem numer. 3.

Et pecunie à Religioso recepte restituenda sunt vero Domino, ibid. n. 4.

Religioso si sit concessa facultas à Sede Apostolica emendi ex pecunijs sibi vndequaque obtinuit annuum redditum, si est restricta ad certam summam, ultra illam nihil operatur, ibid. numero 5.

Et quando dicta facultas consumpta dicitur? ibid. numer. 6. & 7.

Religiosus si facultatem habet erogandi in Emptione census vitalitij pecunias sibi pronemum, ex pietate, & largitione piarum personarum, ut census sublineatur prebari debet illam fuisse emptum ex pecunijs proueniens, ibi supra nominatis personis, ibid. n. 8.

Religiosus degens intra claustra attento voto paupertatis non potest aliquid emere etiam ex pecunijs quas poterat honeste ei sumere, ibid. n. 9.

Index Rerum,

Religioso si sic concessa facultas rei vendendi bona ad unum usum, ad alium non extenditur, ibid. n. 12.

Religiosus est merè usufructus bonorum, quæ sibi destinata sunt, ibid. n. 12.

Religiosus licet facultatem habeat disponendi non solum in proprios usus, sed etiam in alios, talis facultas intelligenda est de vobis piis, non autem profanis, ibid. n. 14.

Religiosus Societatis Iesu, est incapax successione si emisit vota solemniter professum, vel Coadiutorum formatorem, dec. 52. numer. 4.

Secus vero si emisit tantum vota simplicia, quæ in Societate Iesu solent post biennium emitti, per quæ efficitur quidem verus Religiosus, sed non incapax domini sui usum, donec Superiori aliter videatur, aut solemnem professionem emittat, ibid. n. 5.

Religiosus Societatis Iesu si emisit tantum vota simplicia est capax successione, ne dum ad effectum rei vendendi, sed etiam acquirendi, ac succedendi sine ex testamento, sine ab intestato, ibid. n. 6.

Saltem quousque per Superiorem talis acquisitio erretur, ibid. n. 7.

Et in hoc Religiosus Societatis Iesu diversam sortiuntur naturam ab aliis Regularibus, quia adhuc post vota simplicia dicuntur in probatione, & votum perpetuitatis emissum predicatur de usu dependenti à voluntate Superioris, ibid. n. 8.

Religiosus Societatis Iesu, liberatur à vinculo Religionis statim licentia egrediendi obtenta à Patre Generali, cui ex Constitutionibus Apostolicis hac facultas competit, ibidem numer. 11.

Quamvis religiosus licentia causam præsistet, si tamen non fecit cum malitia, ut à Societate dimitteretur, & sufficit ad hoc effectum causam præsistam non fuisse multoties ordinatam ad obtinendam divisionem, ibid. n. 12. & 13.

Et cessante malitiosa laboratione, licentia obtenta non potest dici extorta, quæ est ratio cur dimittitur non liberatur à voto, & quod excludit liberam voluntatem dimittenti ad id necessariam, ibid. n. 14.

Et quod iustus causam dimittendi statat assertioni P. Generalis absque alia extrinseca probatione, ibid. n. 15. & 16.

Renunciatio facta à Religioso Societatis Iesu iuxta Constitutiones eiusdem Societatis valde differt à renunciatione facta ante ingressum, & cum pacto resoluto, ibid. n. 16.

Religiosus Societatis Iesu, quamvis emisit tria simplicia vota iuxta Constitutiones Societatis, nihilominus est capax successione tam ex testamento, quam ab intestato ad unum Superiorem, decil. 625. n. 2.

Religiosus Societatis Iesu, si renunciationem fecit cum pacto resoluto in casu regressus, sequuto egressu renunciatio eius est, ibid. n. 3.

Religiosus professus in religione Societatis ab ege di nequis non concurrentibus causis adhuc effectum requisitis, alias non liberatur à nexu religionis, ibid. n. 4.

Religiosus transiens ad secundam religionem ibique professionem emittens, per huiusmodi transiunt, & secundam professionem liberatur à prima religione, & tanquam novus homo transferitur in secundam, decil. 360. n. 19.

Religiosus per transiunt ad secundam religionem efficitur incapax beneficii Secularis, vide in verbo Beneficium, & in verbo Regularis.

Remedium Auth. res. que. C. commun. delegat. locum habet etiam in filiis eorum suo particulari, decil. 351. n. 20. Et l. final. C. de Bénéf. Diu. Adrian. tollend. non competi heredi heredi, quando primus heres possessionem adeptus fuit, & edicitur ratio, dec. 110. n. 25.

Item non competi tibi voluntas defuncti extra actum nunciativæ testandi probatur solum per Testes, dec. 354. n. 9.

Remedium rei agere non datur neque renunciant, quia factum non potest esse in potestate, dec. 52. n. 47.

Datur contra sententiam Iudicis errantis, tam in facto, quam

in iure, dec. 72. n. 18.

Remissio crediti, cuius dies nondum cesserat nunquam indulta censetur, dec. 492. n. 17.

Remissio expressa modum non extenditur ad Ius de futuro, multo minus ex tunc tacita, dec. 341. n. 10.

Remissio non incipit per Emphyteusam indulta cessatur per Dominum directam recipientem canonem, etiam cum præferentia, ibid. n. 20. ubi videtur ratio.

Contraria procedunt in terminis solvendi fructuum decursum, ibid. n. 21.

Remissio proprii Iuris indulta censetur si creditur, concessit alienationi bonorum canonialis debitoris favore aliorum creditorum, hac remissio operatur quoad Iura competentia tempore præstiti confessus, non autem tempore non competentia, & quæ exereeri non poterant, dec. 492. n. 26.

Remissio præstationis fideiussoris, an referat ex receptione fructuum societatis officij, pro secundo fideiussori vide in verbo Fructus societatis officij, & in verbo Societas officij.

Remissio usufructus facta ab Ecclesia alienationem importat, dec. 662. n. 9.

Remissio concedi solet super eisdem articulis: quando continet materias magis specificatas, dec. 25. n. 10.

Declarata conclusionem procedere dummodo maior distinctio, & specificatio non sit in solo cortice verborum, ibid. n. 11.

Item quod articuli antiqui tacite idem comprehendantur quoad necessitatem facti, non autem probationis, ibid. n. 12.

Remissoria conceditur in quacunque instantia in probationis data relevantia articulum sine sumo, dec. 41. n. 1. & 3.

Item conceditur etiam in gradu restitutionis in integrum, ibid. n. 10. & dec. 265. n. 2. limita n. 3.

Quandoque conceditur cum retardatione vel sine arbitrio Rotæ, decil. 668. n. 13.

Remissoria conceditur cum retardatione vel sine arbitrio Rotæ, quando agitur de præiudicio irremediabili, & causa reperitur commissa cum clausula appellatione remota, dec. 45. n. 8. & dec. 47. n. 10.

Et concessa cum retardatione vel sine arbitrio Rotæ, non retardat processum ad ulteriora, Rotæ fit mandante, præsertim quando non levis concurrat præsumptio quod illa tenent ad differendum causa expeditionem, decil. 35. n. 18.

Remissoria quo casu simpliciter concedenda veniat absque clausula sine retardatione, & quando cum retardatione, decil. 499. n. 9.

Item concedi solet quando articuli quoquomodo faciunt ad decisionem causa, dec. 75. n. 2.

Et in probationis datur sine sumo, dec. 499. n. 2.

Eoque magis concurrente sumo, dec. 75. n. 3. & 4. & dec. 270. n. 1. & 2. & dec. 277. n. 13. & dec. 523. n. 1. & 2.

Et ex sola relevantia articulum in probationis, decil. 323. numer. 4.

Remissoria non concessa concedi debet & alteri ut servetur in Iudicij æqualitas inter partes, dec. 75. n. 6.

Eico magis venit concedenda, quando causa pendet in gradu restitutionis in integrum, & non remanet alia instantia, per probationem convalidetur, ibid. n. 7.

Remissoria non concedatur super omnibus articulis sufficienti relevantia unius articuli, dec. 270. n. 8. & dec. 668. n. 2.

Remissoria conceditur data relevantia articulum, decil. 327. numer. 17.

Amplia quamvis articuli continent obiectum sibi de Iure dantis, & datur sumo articulum, ibid. n. 18.

Remissoria datur ad iustificandam gratiam Apostolicam, nam cum articulis tendant ad illius executionem relevantes dicuntur, dec. 198. n. 1.

Ad effectum iustificationis gratia, non concedatur sufficere probabilis relevantia articulum cum plena, & conclusiva requiratur per factas probationes ad diffidit onem causa, ibid. numer. 7.

Iudicij fit rei iure an esse debuit, ibid. n. 8.

Remissoria

& Materialium.

Remissoria etiam super istis materis, super quibus alias fuerunt examinati testes condecit forei quando non articuli con-
tineant materiam magis specificam, ac distinctam, d. dec. 398. n. 2.

Item conceditur ex sola relevancia unius articuli, quamvis reliqui irrelevantes sint, dummodo non sapiant calumniam, nec obliquam continere, ibid. n. 3.

Remissoria conceditur ad declarandum id quod in scripturis continetur, dec. 447. n. 4.

Item conceditur quando dubitatur de relevancia articulo-
rum, ibid. n. 6.

Remissoria datur cessante calumnia ad probandam per
Testes quod per scripturas prebatur potest, nam probatio ex
scripturis supplere, & corroborari potest testibus, dec. 477. n. 20.

Remissoria datur etiam post didicita, & testificata super
articulis diversis, & quantum concernit sanctorum Ecclesie, decil.
350. num. 8. & 9.

Remissoria concedi potest etiam post discussa dicta testium,
nisi infirmis concurrat illorum publicatio mediante transfor-
matione processu Iudicis ad quos ad Iudicem ad quem, decil.
499. numeri. 6.

Et testium dicta quando non dicantur discussa, ibid. n. 7.

Non dicantur publicata ex simpliciter traditione summaris,
quod ob probatorem precavatorum in Curia non importat pu-
blicationem, decil. 573. n. 8.

Contraria quoque causa procedunt ibidem.

Item quando tendit ad probandum maiorem, vel minorem
valorem, dec. 150. n. 10.

Non tamen datur post didicita, & testificata quando ultra
publicationem testium concurrat etiam eorum discussio, & alia
considerantur, que calumniam committunt, ibid. n. 11.

Remissoria datur per sententiam non examine, quando pri-
mus est nullum ex defectu citationis, ibid. n. 5. Amplia n. 16.
Declarata n. 17.

Remissoria concessa alteri concedi debet, & reo ad servan-
dam equalitatem, decil. 499. numeri. 8. & decil. 573. num. 10.

Amplia num. 13.

Remissoria concedi debet quoties articuli tendunt ad vitio-
siam causam in Iudicio mentionem, si probatio resultat fa-
vare anteriori possessori, dec. 521. nu. 3.

Relevancia materiae articulata sufficit quod quocumque
conferat ad victoriam causae, ibid. n. 5. & dec. 668. n. 4.

Immo sufficit quod sit dubia, ibid. num. 6. & dec. 573. num. 3.
& dec. 668. n. 5.

Remissoria deneganda non est ob presumptam calumniam ex
quo materia articulata non fuit probata in prima instantia,
quia permissum est, probare in secunda non probata in prima,
decil. 270. n. 14.

Deneganda non est de facili ob suspicionem calumniae quan-
do articuli sunt relevantes, dec. 270. n. 15.

Concedenda non est sub pretextu repetitionis testium nulliter
examinatorum, quando vis non sit in validitate examinis,
sed in irrelevancia depositionis, nam aliquando est melioris con-
ditionis, qui testes nulliter examinari curavit, quam qui vali-
de, dec. 86. nu. 6.

Deneganda non est sub pretextu, quod articuli tendant ad
certanda fundamenta decisionum, nisi aliunde suspicio cal-
umniae resultet, decil. 521. n. 6.

Remissoria in summo existimo possessori concedi non solet
etiam data relevancia nisi absque Iudicis possessionis revoca-
tione, ibid. n. 9.

Remissoria in beneficiis, quando petitur ad possidere non
silet concedi nisi appposito sequestro, & facta obligatione
de stando vnicuique, dec. 573. n. 1.

Remissoria deneganda non est sub pretextu quod altera pars
sua fecit probationem, quia probatio probationem non exclu-
dit, ibid. n. 7.

Item deneganda non est quoties suspicio esset, quod illa cal-
umniose petitur ad certanda fundamenta decisionum, decil.
668. nu. 8.

Item deneganda non est sub pretextu quod illam petenti testes
in prima instantia non examinavit si obtinuit satisfactionem, ideo
probationibus non egedit, ibid. n. 10.

Remissoria denegatur quoties articuli continent materias
obvivas, & criminosas, & non datur sanus qui debet esse
talis, ut faciat semiplenam probationem, decil. 14. numero
1. & 2.

Item denegatur ad probandam falsitatem, non dato sumo
falsitatis, ibid. n. 3.

Item denegatur post discussa dicta testium super quibus ema-
navit decisio, ibid. n. 4.

Item denegatur quando dicta testium in precedenti instantia
examinatorum fuerunt discussa, & propalata in diem trans-
positione aliorum, qua vim publicationis habere videtur,
dec. 15. num. 6.

Et ad hunc effectum non est necessaria solemnitas publicatio,
sed sufficit quod pars potuerit perscrutari dicta testium, ibid.
num. 7.

Remissoria denegatur si videbimus suspicium concernit quod
illa petatur ad effectum evitandi decisionem in causa sub iure,
& differendi causa expeditionem, dec. 14. n. 5.

Item denegatur ad probandum alius iudiciales, quia proba-
ri possum per scripturas, ibid. n. 8. & 10. & dec. 68. num. 22.
& dec. 142. n. 6.

Item denegatur ad probandum per testes quod probari potest
per scripturas, dec. 14. nu. 9. & dec. 45. nu. 1. & dec. 270. nu. 9.
limita vi nu. 10.

Item denegatur ex irrelevantia materiae articulatae, dec. 14.
n. 11. & dec. 45. n. 3. & dec. 364. n. 1.

Item denegatur in qualibet causa sine prophana, sine Ecclē-
siastica, & in quacunque instantia, quando videbimus suspicium
calumniae concurrere, decil. 25. n. 1. & decil. 86. num. 1. & dec.
227. num. 5.

Amplia etiam si articuli sint relevantes, decil. 25. num. 1. &
dec. 86. nu. 2.

Item deneganda est super nomine articulis contrariis confessio-
ni emissa in antiquis articulis, dec. 25. n. 13.

Item denegatur si tendit ad probandum innumerabilia, decil.
45. num. 4.

Remissoria deneganda venit si sufficere potest quod tendit
ad differendam causam expeditionem, ibid. n. 6.

Item deneganda est ob vehementem presumptionem calum-
niae, ibid. n. 7. & dec. 35. n. 11.

Item deneganda est ad probandum id quod probatum non
releat, dec. 35. n. 4.

Remissoria non datur postquam dicta testium fuerunt didicita
ta, dec. 142. n. 9.

Remissoria non datur post didicita, & testificata dicta tes-
tium super articulis de directo contrarii propter timorem sub-
ornationis, ibid. n. 5.

Limita primo non procedere, quando non articuli continent
materiam magis explicitam, ac distinctam, ibid. num. 6. quod
tamen delata vi nu. 8.

Limita secundo non procedere, quando agitur favore Ecclē-
siae, cuius culpa defensoris remaneat lesa datur remissoria per
viam restitutionis in integrum post didicita testificata, ibid. n. 7.

Declarata vi n. 10. & dec. 346. n. 1. & 7.

Remissoria deneganda est super articulis de directo contra-
riis nec admittendis post didicita, & testificata, decil. 335.
num. 9.

Et testium dicta dicuntur didicita si pars habuit in posse
redire summam, sed etiam processum originalem cum ad-
huc effectum non requiratur solemnitas publicatio, sed quod
pars scrutari potuerit dicta testium, ibid. n. 12.

Non refert an processus originalis devenierit ad manus pro-
curatoris, vel principalis quicquid sit ex aliis circumstantiis
evidenter timor subornationis, & concedenda est remissoria,
ibid. n. 13. & 14.

Item denegatur si in alitis instantiis Testes fuerunt exami-
nati

Index Rerum,

corumque dicta didicisti mediante transpositione aliorum, que vim habet publicationis, cum praebeat utrique parti ansam persequendi dicta testium, dec. 86. n. 7

Item denegatur quando adest imor subordinationis testium, tam super istam quam super articulo directo contrariis, siue pars didicerit testificata sua, siue testificata adversarij, ibidem num. 8

Remissoria non datur ad probandas exceptiones personales contra testes adversarij, dec. 335. num. 15. & decil. 346. n. 11

Remissoria denegatur quando materia articulata est suspensa de mendacio, dec. 412. n. 7

Item denegatur ex suspitione calumniae, & calumnia suspicio oritur si illam petens Testes alios in partibus examinavit, qui meliores, & magis informati praesuntur, ibid. nu. 12. & dec. 86. numer. 5

Remissoria non datur super articulis irrelevantibus, decil. 447. num. 1

Nec etiam contra contenta in scripturis, ibid. n. 4

Remissoria non datur quoties materia probari potest per attestationem officialium, ibid. n. 12. Contra nu. seqq.

Remissoria in gradu restitutionis in integrum denegatur ex qualibet levi suspitione calumniae, qua adhuc effectum sufficit, dec. 68. num. 3

Item denegatur ad probandum id quod contrarium apparet ex publicis Instrumentis, dec. 86. n. 13

Item denegatur si redditor improbabilis probatio per testes, dec. 104. n. 6

Item deneganda est si petitur in ultimis audientis, & postquam litis dicitur tam in partibus, quam in Curia agitata, uti tendens ad desinendam partem, & differendum causa expeditionem, dec. 142. n. 1

Item denegatur etiam in probatione sanctae irrelevantiae materiae articulatae, ibid. n. 3. & dec. 165. n. 16

Item denegatur ad probandum istum procedendi ad subhallationem cum id probari possit per scripturas, & sic per acta Iudicialia, dec. 142. num. 6. & decil. 477. n. 16. Declara ut num. 17

Remissoria non datur ad probandum acta iudicialia, ibid. numer. 7

Remissoria peti potest etiam in gradu restitutionis in integrum, dec. 150. nu. 4

Remissoria denegata in gradu restitutionis in integrum amplius peti non potest post rem iudicatam, dec. 150. n. 5

Remissoria in gradu restitutionis in integrum denegatur ex qualibet levi suspitione calumniae, qua adhuc effectum sufficit, dec. 86. num. 3

Remissoria ne in gradu restitutionis in integrum veniat concedenda sufficit qualibet levis suspicio calumniae, decil. 261. num. 5

Denegatur tanquam calumniosae petita si illam petens potuit examinare testes in partibus, ubi litis fuit agitata, & de factis poterant haberi probationes, dec. 106. n. 11

Remissoria non datur in causis beneficiarum, dec. 131. n. 1. praesertim nullo dato sumo, decil. 260. num. 12. & decil. 373. num. 4

Et sumus adhuc effectum ex quibus resultat dec. 232. n. 2. & 4. & dec. 373. n. 5. & 7

Et causa dicitur beneficiarum si principaliter contenditur inter profanos de titulo beneficij incidenter autem de pertinentia Iurisdictionis, dec. 206. n. 13

Item denegatur quando tendit ad evitanda fundamenta decisionum eduarum, dec. 217. n. 11

Remissoria non datur ad probandum Testes, quod probari potest per scripturas, ibid. n. 12. & dec. 477. n. 15

Denegatur passim ob vehementem praesumptionem calumniae, dec. 261. n. 4

Remissoria non datur post rem iudicatam, dec. 265. nu. 1. & nu. 477. n. 74

Fallit quando constat de relevantia, & sumus concurrat, quo

casu in gradu restitutionis in integrum nunquam denegatur, dec. 477. n. 15

Remissoria non datur ad evitanda fundamenta decisionum in causa emanatarum, dec. 605. n. 6. & 8

Remissoria non datur contra propriam confessionem, decil. 232. n. 15. & dec. 261. n. 12. & dec. 447. n. 3

Non dato magno sumo erroris, dec. 14. n. 12

Denegatur ad probandum pauperatem, quando articulata paupertas dicitur immeritis, & imaginaria, ibid. n. 13

Item denegatur ob irrelevantiam articulozum, & ob vehementem suspitionem calumniae, dec. 352. n. 3

Calumniae vehementis suspicio ad effectum denegandi remissionem ex quibus resultat ibid. n. 4

Remissoria secunda super istem articulis etiam in diversa instantia ob timorem subordinationis, & suspitionem calumniae dari non debet, dec. 25. n. 8

Practicum quando petitur post emanatas decisiones, & ad eorum fundamenta evitanda, & causas ad longum protrahendam, tunc enim cum sapienter calumniae eo magis deneganda est, ibid. n. 9

Remissoria secunda concedi non debet si illam petens materiam articulatam in alia instantia non probavit, decilio 25. numer. 15

Item secunda remissoria regulariter non conceditur praesertim post didicisti dicta testium alias examinatorum, decil. 217. numer. 14

Remissoria calumniosae petita dicitur si litis per plures annos fuit agitata, & testes examinari potuerunt, unde intras praesumptio, quod solus petitur ad desinendam partem longiori litigio, dec. 86. nu. 4

In petenda remissoria licet calumniae cesset, ex quo illam petens obtinuit sententiam pro se nihilominus si dicta sententia fuit revocata, & necessaria erant novae probationes, & tamen non fuerunt procuratae adhuc viget illius suspicio, decilio 150. num. 1

Remissoria si petitur in ultimis instantiis, & post servatos terminos, & executas citationes ad sententiam dicitur calumniosae petita, maxime si suis alias obtenta non tamen expedit, dec. 150. n. 2. & 3

Remissoria calumniosae petita censetur si alias super materia articulata fuerint examinati Testes, qui praesumuntur meliores, dec. 355. n. 16

Remissoria si petatur ad probandum valorem beneficij tunc articuli continere debent omnes redditus beneficij, decil. 350. num. 19

Calumniae suspicio pro denegatione remissoriae ex quibus deducatur dec. 25. n. 3. & dec. 117. n. 6. & 7

Calumniae praesumptio ad effectum negandi remissionem resultans ex aliquibus articulis militat etiam respectu aliorum quando denegatur irrelevantes, & contrariantur scripturis, dec. 335. nu. 17

Item Calumniae praesumptio resultat si remissoria petitur in limine propositionis dubij super negotio principali, ibidem num. 19

Calumniae suspicio ad effectum remissoriae cessare dicitur si illam petens est actor, reus possidet, & causa expeditio non minuit, dec. 477. n. 19

Calumniae suspicio ad effectum denegationis remissoriae ex quibus resultat decil. 232. num. 17. & decil. 265. num. 6. 7. & seqq.

Causa ad effectum remissoriae reputatur profana, quoties non agitur de titulo beneficij, quantum in foro Ecclesiastico pendat, dec. 42. n. 2

Causa decimarum ad effectum remissoriae reputatur profana, dec. 47. n. 8. & dec. 323. n. 3

Causa Iurisdictionis ad effectum remissoriae reputatur profana, prout alia qualibet, quantum in foro Ecclesiastico, in qua non agitur de titulo beneficij, dec. 270. n. 3

Fumus ad effectum remissoriae probatur ex fide, & arbitrio

& Materiarum.

siue extra iudiciali, decil. 477. num. 14
 Renunciatio Emphyteusis ex equitate debetur proximiori
 emphyteusis, dec. 57. n. 1. & dec. 40. n. 9
 Declara de nam. 10. & 11. Ampliatur. 12. & 13. & decil.
 57. num. 2

Renunciatio emphyteusis Ecclesie preterea nequit vigore
 fidei commissi lib. 1. cap. 214. ex quo non comprehendit Eccle-
 sias, neque personas Ecclesiasticas, ibid. n. 14

Renunciatio finita emphyteusis quando debita est, tunc Domi-
 no directio non datur manutentio, dec. 41. n. 1
 Nec tenetur, qui renouationem petiit bona emphyteutica à se
 posse à dimittit Domino directio, ut verum ab eodem subre-
 ficiantur, ibid. n. 2

Renunciatio emphyteusis locum non habet, si Reclor Ecclesia
 tale bona deuoluta derinere pro se, ibid. n. 4

Renunciatio emphyteusis debetur proximiori in Ciuitate, &
 Diocesi Emphyteusis vigore concordia iure (ternus, & popu-
 lum intium à Sede Apostolica confirmata, decil. 57. numer. 3
 & dec. 70. n. 1

Es ex quibus excludatur non vsus concordia, dec. 57. num. 9.
 & loq. & dec. 70. n. 6

Renunciatio emphyteusis non debetur proximiori stante pacto
 in inestitura per quod censetur iuri eam petendi renuncia-
 tum, dec. 57. n. 13

Tale pactum quod bona finita generatione liberè ad Eccle-
 siam reuertantur, nec fiat renouatio proximiori non valet,
 ibid. n. 14

Declaratio de renouando inestituram facta à Domino di-
 rectio, vide in verbo Declaratio, & in verbo Dominus di-
 rectus.

Renunciatio in estitura ut continere dicatur nouam concessio-
 nem requiritur secundum aliquos, quod preceat rei deuoluta
 incorporationi fauore Domini directi, dec. 483. n. 36

Contrariam tamen sententiam Isernia, uti veriore am-
 plius est nota, videlicet quod sufficit sola declaratio caducitatis,
 ibid. n. 37

Renunciatio inestitura continet nouam concessionem, si ali-
 quid plus fuit solutum pro ea obtinenda, & ad ista noua pacta,
 quæ antiquis inestituris non continentur, ibid. n. 38

Renouatio inestitura an contineat nouam concessionem ar-
 tui debet notari concedenti ex verbis etiam postea prolatis
 titula, ibid. n. 39

Renouatio rei solida locari fieri nequit absque euidenti Ec-
 clesie visitate in respectu tempore presentis, quo illa fit, decil. 411.
 numer. 10

Renunciatio inestitura facta pluribus acquisita censetur pro
 virili inter personas nominatas si simpliciter emanauit, decil.
 44. numer. 10

Renunciatio in vim antiquæ inestitura, & ob lineam finitiam
 non importat renouam concessionem licet ad ista verba Et de no-
 uo concedimus, dec. 483. n. 32

Secus si emanauit ob delictum emphyteusis, vtpote quia aliena-
 tio absque consensu Domini, vel cessauit in solutione Cano-
 nicam, quo casu concessio est prorsus noua, ibid. n. 31. & redditur
 ratio diuersitatis, numer. 34. & 35

Tactatus de renouando inestituram non obligat Dominum
 directum, & est loco penitentiæ, nam multa tractantur, quæ
 non perscrutantur, dec. 411. n. 7. & 8

Renouationem sui petendi ante excinellam generationem
 considerabile non est, ibid. n. 14

Et cetera locis penitentiæ, ac variationi quando alteri sui que-
 sum non fuit, ibidem numer. 15

Renouationem successiui temporibus facte primam concessio-
 nem pernet esse supponit, dec. 133. n. 1

Renunciatio Societatis Officij debita à Testatore, si pro rata
 soluta prelatandis, & pro alia consistit ex assertionis creditoris
 de solutio, an solutio facta presumatur ab eo cum quo fuit
 soluta veniatis, dec. 80. n. 9

Renunciatio Societatis Officij facta sine preiudicio obligato-

rum in prima Societate obligationem profusima renouata non
 exigitur, ibid. n. 10

Renunciatio civitatis effectus facti à filio suo non probant
 renouam facultatem repetendi à principali debitor eandem
 summam alicuiquam illam alluauer soluat, ibid. n. 11

Renunciatio ex causa ingressus in Religionem si declaratio
 velle renouationem esse tempore aliter irrevocabilem, quæ-
 ritur maneat in Religionem, habet talis declaratio implicitam
 renouationem renouationis quotiescumque desinat in Reli-
 gione manere, & ab ea egredietur, dec. 51. n. 9

Renunciatio ex causa ingressus in Religionem cum expressa
 protestatione, & pacto resolutum, quatenus maneat in Reli-
 gione statim sequuto conditionis resoluta implemento per
 egressum, renunciatio debet admitti ad hereditatem sui
 competentem alteri medio tempore debent, ibidem num-
 mero 17

Et hæc sententia procedit saltem quoad bona allodialia in
 Scholaribus Iesuitarum excoisibus à Societate Iesua post emissa
 tria vota simplicia, ibid. n. 28

Renunciatio cum pacto resolutum, tunc tale pactum opera-
 tur, quod bona renunciata desistantur reuocabilitur, & ma-
 neant penes renunciatarium, quodammodo in suspensio donec
 parificetur, ibid. n. 29

Ex renouantibus voluntate quando sit retrotrahit ad diem
 renouationis tunc sui medio tempore questum tertio retraher-
 elionem non impedit, ibid. n. 33

Renunciatio ut agere possit iudicio possessorio ad bona renun-
 ciata requiritur sententia declaratoria super resolutum renun-
 ciationis, ibid. n. 46

Limita non procedere, quando factum est clarum, ibidem
 num. 43

Renunciatio dimidiam portionem incapax est integre por-
 tionis in eadem Ecclesia iuxta Constitutiones Synodales Dia-
 cesis Burgen, dec. 647. n. 12

Renunciatio voluntatis plene iustificatur ex Testibus optime
 informatis, & ex iis quæ in alia renouationis aut, vel post
 renunciatio coram ipsa expressit, dec. 18. n. 1

Imò ex unico Teste probatur, ibidem num. 9

Perfectum quando concurrunt coniectura, & agitur fauore
 doris, ibid. n. 10

Renunciatio voluntas leuioribus probationibus probatur,
 decil. 51. n. 12

Renunciatio sui quoties est inseparabiliter conexum cum
 iure alterius, renunciatio non operatur, quoad preiudicium
 ipsius renunciantis, dec. 98. n. 9

Renunciatio consensus non porrigitur ad ignorata, decil.
 19. num. 4

Amplia etiam si Iuramentum intercesserit, quia non opera-
 tur ultra voluntatem, & conferunt renunciatio, ibidem
 num. 5

Renunciatio denegatur remedium reintegrande quia factio
 proprio cecidit à possessione, dec. 52. n. 47

Renunciatio non datur amplius regressus ad Iuramentum
 factum, dec. 31. n. 1. & dec. 186. n. 1

In renunciatio scientia fideicommissi probatur per Testes
 singulares, quinimò & per vicium Tellem concluditur de-
 ponentes, dec. 18. n. 2. & 3

Item scientia etiam per coniecturas probatur, ibid. num. 4

Et coniectura ad hunc effectum resultant ex coniunctione
 sanguinis, ibid. num. 5

Item scientia fideicommissi in renouante probatur ex illius
 mentione facta in principio Instrumenti renouationis, ibid. n. 6

Item ex iacuitate per lapsum longi temporis, ex quo non
 presumitur quod Ius ex fideicommissi sibi delatum ignorasset
 de tempore renouationis, ibid. n. 7

In renouante scientia fideicommissi eiusque animus renun-
 cians probatur unico Teste, quando non est questio de alia renun-
 ciationis, & multo magis concurrentibus ad iudicialis, dec.
 31. num. 11. & 13

Index Rerum,

Ius omne renunciandi competens transfatum dicitur in renunciatarium, dec. 158. n. 13

Renunciare favori suo unusquisque valet, dec. 98. n. 1

Renunciare Iuri alieno potest, ibid. n. 8

Nec Iuri proprio renunciare potest, quando tale Ius est inseparabiliter cum Iure alterius, quo casu renunciatio nec operatur, quoad praedictum ipsum renunciantis, ibid. n. 9

Renunciare Iuri si non valet Principi alio multo minus renunciare valet Procurator, ibid. n. 14. & dec. 175. n. 10

Renunciare Iuri clero, & liquido principali Procurator non valet, dec. 98. n. 16

Renunciare beneficio tacite videtur, qui uxorem ducit, dec. 118. numer. 25

Renunciare fideicommissio quod Pater voluerit, filij vero factum verisimile non est, dec. 134. n. 18

Renunciare contentis in Lando censetur, qui decretum contrarium Lando acceptavit, dec. 218. numer. 12

Renunciare negat contentis in dispositione principali, etiam si privatam utilitatem renunciantis respiciat si decretum irritans, in ea contentum formam praesertim inducit, dec. 95. n. 1

Renunciari potest forma etiam indulta favore privata, ibid. numer. 6. Decl. 4. n. 7

Renunciatus. Ius omne competens renunciandi transfatum censetur in renunciatarium, dec. 158. n. 13

Renunciatio Bonorum maternorum facta a filia cum consensu matris, licet ab initio valcat requiritur tamen, quod in eodem consensu matre perseveret, dec. 119. n. 12

Et dicitur a consensu recessisse, eo ipso quod filiam renunciantem heredem instituit, ibid. n. 11

Et talis renunciatio filia non auferit matri liberam facultatem eam heredem instituendi, ibid. n. 14

Tenetur tamen filia quicquid ex testamento matris accepit cedere sororibus ad quarum favorem renunciavit cum liberam testandi respectu matris iam habuerit suum effectum per institutionem filiae, ac si non renunciasset, ibid. n. 15

Diffinitio Tribus, inter renunciationem factam matri, de cuius hereditate agitur, vel sicut fratribus referatur, ibidem numer. 16

Et renunciatio facta, et in secundo casu continet pactum negativum de non succedendo respectu fratrum, quibus ex ea fuit Ius questum, ibid. n. 17

Renunciatio filia ad fratrem fratrum, & matri valet uti censetur facta sub conditione si mater visque ad obitum in eadem voluntate perseveraverit, ibid. n. 19

Et renunciat per matrem consensu desinit obligatio pacti per differentiam conditionum a qua pendebat, ibid. n. 20

Et renunciatus liberatur ab obligatione renunciationis, & Iuramentis, nec ex renunciationse Ius aliquod si a tribus questum fuit, quorum favore sui renunciatus, quia pendebat a conditione perseverantiae consensu, ibid. n. 21. & 22

Renunciatio fideicommissi refertur si in transactione fuit data facultas liberè disponendi, qua incompatibilis est cum fideicommissio, dec. 7. n. 2

Item si fuit concessa facultas alienandi bona fideicommissi ex causa dotis, ibid. n. 13

Renunciatio fideicommissi observantia non datur sine certa scientia iurium, nec etiam animo observandi, & interpretandi datur, ibid. n. 24

Renunciatio fideicommissi bene comprehenditur sub clausulis pregnantibus, & generalibus in Instrumento renunciationis, quando aliunde constat de voluntate renunciantis, decil. 18. numer. 11

Vel de scientia fideicommissi, qua postea non est necessaria specialis expressio fideicommissi cui renunciatur, ibid. n. 12

Renunciatio fideicommissi valet ad quod heres ex propria persona est vocatus et instituitur a Testatore operatur, quod censetur de bonis fideicommissi disposuisse, decil. 158. n. 19

Renunciatio fideicommissi tenet in praedictum vocatorem, ibid. n. 21

Item refertur eo ipso, quod heres acceptavit testamentum in quo ad illud preceptum, quod ipse fideicommissi renunciaret, ibid. n. 33

Renunciatio facta ex causa ingressus in Religionem sub conditione quatenus in ea maneat, purificata conditione egressus evanescit, ac si facta non esset, decil. 42. n. 18

Et tunc renunciatis omnia bona renunciata recuperat, ibid. numer. 19

Verba adiecta in pacto resolutivo renunciationis, omnia & singula sint intellecta sunt directe, ibid. n. 20. 41. & 42

Et operantur retro translationem bonorum ipsorum absque alia traditione in renunciata, ibid. n. 21

Renunciatio facta a Religioso Societatis Iesu vide in verbis Religiosae Societatis Iesu

Renunciatio facta ex causa ingressus in Religionem resoluta per purificationem conditionis in causa egressus operatur, ut renunciatio ad evitandum inutilem circuitu sit data a iuribus ad bona post renunciationem delata, ibid. numer. 50

Quamvis ab alio possideantur titulo pro herede, ibidem numer. 51

Renunciatio facta contemplatione agnativis tacitam habet in se conditionem dummodo aliquis de agnatione superveniat, & sic extendi non potest ad cognatos, & extraneos, dec. 106. numer. 4

Nec sub dicta renunciationse censetur comprehensus casus si ultimis agnatus ab intestato decedat, ibid. numer. 5. Amplia numer. 6

Renunciatio favore agnativis non induitur si est facta fratribus pro se heredibus, & successoribus quibuscumque, quod verbum quibuscumque, comprehendit etiam extraneos, ibid. n. 7

Quinimo demonstrat renunciationse non emanasse contemplatione filium agnativis, sed renunciantei fecere voluisse renunciatarium heredem redire ex testamento, sed etiam ab intestato, ibidem numer. 8 & 9

Et renunciatarium praesumitur hoc casu pro heredibus extraneis, quod fuerit stipulatum, ibid. n. 10

Renunciatio facta, non dicitur contemplatione familiae, etiam si ratio bonae conservandae in familia laeri in praesentem evocatas, sit tamen dispositio assertiva solum ratio dotis, & praesentis a fratribus praesentis, ibidem numer. 12

Renunciatio facta a forore non dicitur absolute favore familiae, si non fuit contemplata conservatio in familia, sed solummodo quod fratres possent conservare familiam, unde facta est, quod habuerit effectum in persona fratrum, ibid. numer. 14

Renunciatio facta heredibus siue ex testamento siue ab intestato operatur, ut vocatio heredum restitui non possit ad heredes ex testamento, ibid. numer. 15

Renunciatio facta a Sore hereditibus fratribus, quando est concepta in numero plurali fortiter effectum siue ab intestato siue frater moritur, siue omnes, decil. 61. n. 14

Renunciatio dispositionis leg. de his ff. de tranact. non est necessaria, quando illius forma, apparet ad dividendum bona fideicommissi servata, quamvis testamentum non fuerit exhibitum, quia sufficit, quod praesertim visio per oculos mentis, dec. 158. n. 29 & 40

Amplia praesertim in divisione fideicommissi recipere, & coequaliter, in qua quia frater, & lesio non cadit, non tam rigide servatur dispositio a legi, ibid. n. 41

Renunciatio hypotheca competentis vigore Brevis Apostolice, vel alterius dispositionis super aliqua re non comprehendit hypothecam si qua competet, decil. 171. n. 9

Renunciatio hereditatis fieri negat ab herede in praesentem eius filij, qui ad eam ex propria persona est vocatus, dec. 101. numer. 19

Renunciatio Iuris quasi fieri negat a muliere absque scientia Iuris factuarius, ac constitutione Marchia, dec. 180. numer. 15

Renunciatio, & Donatio in effectu non differunt, dec. 119. numer. 24

& Materialium.

Renunciatio non se extendit ad Iura ignorata, decil. 7. nu.

10. & dec. 138. n. 10

*Renunciatio dicitur etiam ad favorem ea, qua non transi-
fert sed exiunt Iura alteri apta nocere seu obvia acqui-
siti Iuris quarant, dec. 134. n. 20. & 21*

Renunciatio quandoque accipitur pro repudiatione, ibid.

num. 22

*Renunciatio dispositio, ac forme ad privatam utilita-
tem inducitur admittitur, quamvis nedum renunciatio, sed
etiam alterius utilitatem respiciat si utraque utilitas separa-
bilis sit, scilicet vero se inseparabilis, dec. 175. n. 1*

*Renunciatio quamvis sit palata pro heredibus, & succes-
soribus quibusvisque non potest dici perpetua, quando verba
pro heredibus, & successoribus, non fuerint prolata a re-
nunciante, sed a renunciatario, & tunc attendi non debet pro
quibus renunciataris acquirere soluit, sed pro quibus dare
renunciatur, dec. 632. nu. 1. & de renunciacione notialis nu. 2.
& redditur ratio num. 3*

*Clausula Rogans me Notarius, Sec. in fine Instramenti
renunciatio non potest, quod tenent ibid. n. 11. & 12. & decla-
ratur doctrina Molphei nu. 13*

*Renunciatio restricta, & limitata ad Iura sibi competencia
ex testamento alicuius cuiusproferatione aliorum Iurium in alia
preferuato operatur ac si quoad Iura preferuata renunciatio
non emanasset, dec. 7. n. 16*

*Renunciatio rei particularis refertur ex verbis generalibus
renunciacionis sub quibus continetur, quando aliunde constat
de voluntate renunciantis, dec. 31. n. 5*

*Renunciatio rei iudicata non presumitur, & pra illius ex-
tensionem omnia possibilis intellectus capi debet, decilio 544.
num. 24*

*Renunciatio si continet pactum resolutivum, & renunciataris
bona renunciata acquiris sub illa modificatione, & re-
vocabilitate purificato pacto quod inherebat a primordio ac-
quisitionis pra iudicium considerari non potest in renunciatario,
dec. 52. num. 11*

Renunciatio appellacionis, vide in verbo appellatio.

Renunciatio legitima, vide in verbo legitima.

*Renunciacionis clausula generales, & amplissime restrin-
guntur ad causam ibi expressam, dec. 7. n. 17*

*Clausula quous alio Iure in renunciacionis si apparet restricta
ad bona alicuius non se extendit ad bona alterius, ibid. n. 18*

*Renunciacionis natura non immutatur ex verbo donavit, si
suis appositum ad maiorem cautelam & cum clausula quater-
tarius opus sit, nam tale verbum habetur pro non appositum, decil.
119. num. 15. & 16*

*Renunciacionis plura causa si fuerint expressa eaque facta
sunt ab ingressura in Religionem, ingressus dicitur causa finalis:
egnatio vero impulsiva, & deficiente agnitione ad hoc renun-
ciatio durat, dec. 186. n. 15*

*Renunciacionis desistendi faciendi ab uxore, & a viro promi-
ssio in Capitulis matrimonialibus bene scilicet longissimi
temporis, quo perita non sit alicuique admittuntur opponi ne-
que vel quia praesumitur facta, vel remissa, dec. 601. n. 6*

*Renunciacionis promissa effectus refertur eo ipso quod exor-
tibus Capitulis matrimonialibus talem promissionem com-
mittitur, ibid. n. 27*

*In renunciacione Bonis fideicommissi non censetur com-
prehensa nisi intercesserit renunciatio fideicommissi, decilio 119.
num. 11*

*Renunciacioni expressa si detur omnibus equipollens addito ha-
redi uti dicitur, dec. 118. n. 11*

*In renunciacione Iu amicum appositum expirat, resoluta
renunciacione, dec. 121. n. 44*

*Renunciaciones quae sunt ab ingredientibus Religionem in-
terveranda sunt largitas, quam quia a subditibus in seculis,
decil. 632. n. 5*

*Repetitio indebiti, et Iurum habet attendi non debet, 49
qui soluit sit debitor, sed qui recepti creditor sit, decil. 423.*

*num. 39. Contra num. 40. & sub num. 41. refertur distinctio
Ascuri, communiter recepta, & num. 42. & 43. concordantur
leges in contrarium allegata, & adducuntur DD. hanc dis-
tinctionem approbantes.*

*Repetitio iurum productorum existentium in albis eiusdem
Notarii vim habet realis productionis, decil. 519. n. 14*

*Repetitio oneris dicitur excluditur ex diversitate persona-
rum dispositio, & rationis, dec. 334. nu. 6. 7. 10. 11. & 12. ubi
quod in dubio ita est iudicandum.*

*Repetitionis presumptio cessat inter dispositiones distinctas
& diversis orationibus conceptas, dec. 137. n. 43*

*Preteritum, quando altera ex dispositionibus remaneret in-
utilis, quo caso utraque dispositio habet separationem naturam, &
effectum, ibid. n. 44*

*Repetitio soluti non datur non confitio de solatione, dec. 537.
num. 19*

*Repetitionis vi locus sui quatenus sint probanda, decil. 526.
num. 35*

*Pro repetitione indebiti soluti via ordinaria agendum est,
quamvis soluti ex cuius vigore obligationis Cameralis fuerit
exaltus, dec. 541. n. 13*

*Repetitionis presumptio non intrat quatenus in eadem oratio-
ne continentur diversae substitutiones, qua simul verificari
non possunt, & diversi etiam gradus personarum, decil. 548.
num. 16*

*In iudicio repetitionis indebiti an veniant damna, & interesse
vide in verbo damna.*

*Replicatio est perpetua, & competi quoadcunque oppo-
nitur exceptio, dec. 45. n. 24*

Replicatio praescribitur non secus, ac actio, ibid. n. 40

*Quicquid sui quando nihil imputari potest alicui non agit
ibid. n. 41*

*Reprobatus in primo, & secundo examine, si in tertio sit
approbatus, talis approbatio non suffragatur attentis praecedentibus
reprobacionibus proximioribus tempore collationis bene-
ficii, ac primarationis Examinatorum, quod est attenden-
dum, dec. 362. n. 4*

*Reprobatus in primo examine non potest deinde alio exami-
ne se subicere non citato eo, de cuius interesse agitur, & in pra-
iudicium iuris ex praecedenti reprobacione questus, ibid. n. 5*

*Reprobatus in primo examine habito in paribus, & iterum
in secundo examine in Iuria, si in tertio fuit approbatus, talis
approbatio non prauidicatur alius cooportunioribus non citatis, dec.
489. nu. 2*

*Reprobatus ab Examinatoribus de partibus si deinde in
gradu appellacionis est approbatus satis constare dicitur de pra-
cedenti gravamine, dec. 633. n. 23*

*Reproductio iurium coram Iudice appellacionis pernecef-
se supponit, alias fuisse in albis prima instantia exhibitis, & in
omnem eventum, quatenus opus sit vim habet vera productio-
nis, dec. 466. n. 9*

Amplia quamvis Iudex desuper non interloquatur, ibid. n. 10

*Repudiatio hereditatis facta a procuratore absque speciali
mandato non subsistit, decil. 66. n. 4*

*Nec conceditur procuratori declaranti se habuisse manda-
tum speciale, scilicet aliud aliunde est iustis, ibid. n. 5*

*Pro repudiacione, quandoque renunciatio accipitur, decil.
134. num. 22*

*Res addita bonis fideicommissi non efficitur fideicommissa-
ria, sine addita fuerit principaliter, sine accessorie, & ut effi-
ciatur fideicommissaria qua requirantur, decil. 105. numero
9. & 12*

*Res aliqua si fuit destinata ad usum rei fideicommissariae ex
huiusmodi destinatione colligitur voluntas eam subicendam fidei-
commissi, ibid. n. 13*

*Immo ad hoc sufficit effectum sufficere, quod ab uno sit aditus ad
alium, talis aditus ut sit possessor utriusque rei, ibid. n.
14. Declara vi nu. 15. & 16*

Res addita & unita bonis fideicommissi, quod sit separata ab

Index Rerum,

- ipso fideicommissio declaratur in dubio ab observantia, ibid. num. 19*
- Res aliqua quod in venditione sit comprehensa resultat ex instantia facta ab emptore post sequatam venditionem, & a venditore eadem rei sit vendatur, dec. 464. n. 13*
- Res aliena hypotecari nequit, decil. 115. num. 5. & decil. 619. numer. 19*
- Res aliena concedi, aut donari scientia a sciente non potest, dec. 131. n. 11*
- Res assignata duobus absque aliqua distributione partium censetur pro equali portione, dec. 44. n. 3*
- Præsertim si subsecuta divisione bonorum communium res assignata retineatur dividenda, ibid. n. 6*
- Res a fratribus communiter possessa præsumitur, quod provenit a communis stipite non dolo de dominio particulari, ibid. n. 11*
- Declarata præsumptionem non sufficere ubi probatio requiritur, ibid. n. 12*
- Interdum tamen assertione communionis emissa in divisione aliiisque alibi multum attenditur, ibid. n. 14*
- Res emptæ ex pecuniis dotalibus efficitur dotalis, dec. 115. numer. 1*
- Et quod fuerit emptæ ex pecuniis dotalibus ex quibus probatur, ibid. n. 2*
- Declaratio viri quod res emptæ fuit ex pecuniis dotalibus si est administrata probat etiam in præiudicium creditorum, ibid. n. 3*
- Res emptæ à viro proprio nemine cum pecuniis dotalibus uxoris potest in subsidium ab uxore vendicari, ibid. num. 24*
- Declarata ut num. 15*
- Et de consensu uxorisque coniugis acquisita ex pecunia dotali efficitur dotalis, ibid. n. 3*
- Res emptæ efficitur communis mediante communicatione, quamvis nomine proprio esset ab emptore acquisita, decil. 44. num. 19*
- Res emptæ à marito subsecuta declaratione quod sit emptæ ex pecuniis dotalibus uxori acquisita censetur, decil. 64. n. 4*
- Quando tamen non constat pecuniam fuisse dotalis, tunc cum præsumatur propria solvens res emptæ ei acquisita censetur, ibid. n. 5*
- Et talis declaratio facta à marito non nocet eius creditoribus, quicquid sit quando ex coniectura desumitur potest maritum usque ab initio emere voluisse pro uxore, dec. 64. n. 9. & 10*
- Res emphiteutica, vide in verbo Emphiteutica res.*
- Res fideicommissaria alienata non subsistitur ultra vitam alienantis, dec. 610. n. 3*
- Res fideicommissaria alienata statim post mortem alienantis cedit ad fideicommissarium qui vii vocatus ex propria persona non tenetur stare alienationi etiam si alienantis sit hæres, ibid. n. 4*
- Res in dotem data estimata præcedente promissione in quantitate transiit in dote viri, dec. 464. n. 4*
- Quantum conventionem fuerit quod hæres pro fundo dotali, ibid. n. 5*
- Res in dotem data non obstat promissione dotis in quantitate ac rei estimatione dicitur vere fundus dotalis, quando in limine contractus fuit convenium quod pecunia dotalis inestimetur, ibid. n. 9*
- Secus est, quando non adeest pactum de inestimando pecunia præmissa, ac dicta verba sunt opposita in ipso Instrumento dotali, sed ex intervallo, ibid. num. 1. & 21. ubi conciliantur opinioniones, & decisiones contrarie.*
- Res in dotem data ex quibus efficitur fundus dotalis, vide in verbo Fundus dotalis.*
- Res inter alios alio non nocet, dec. 8. n. 19. & dec. 106. n. 42*
- Nec tenentur præiudicare, dec. 131. n. 19*
- Res locari solita vi alienari quantum requiruntur, dec. 483. n. m. 32*
- Res permutata cum alia fideicommissio subiecta efficitur,*
- fideicommissaria, eiusque fideicommissoria accretis, dec. 29. num. 17*
- Res quam fideicommissarius cum alio habet communem non cedit sub eius fideicommissio, nisi sola perio ad ipsum spectans, dec. 44. n. 4*
- Res quantum sit dividua ex parte rei habetur pro indivisa ex voluntate partium & Indiciis, & ex quibus talis individuitas resultat, decil. 138. n. 5. & 169.*
- Res qua consolidantur & unantur non censentur acquisita eorum, seu titulo quo res, cui consolidata, & unta fuerunt, immo censentur alia, & tanquam alia sunt de per se indicanda, decil. 105. n. 5*
- Res tota quod fuerit vendita resultat ex verbis universali-bus venditionis totalitatem circa eandem rem denotantibus, dec. 464. n. 2*
- Item ex aliis de quibus n. 3. & 169.*
- Res tota in venditione quod non sit comprehensa, sed tantum parti spectans ad venditorem ex quibus desumatur, vide in verbo venditio.*
- Res una & eadem potest ex partium conventionem modo uno, modo alio titulo possideri, decil. 314. n. 4*
- Rem propriam vendere nemo cogi debet, nisi in casibus à iure expressis, dec. 105. n. 21*
- Res appellatio in contractibus ex causa onerosa veni-tatare, licet fecerit in contractibus ex causa lucrativa, decil. 607. num. 22*
- Et venit omne id, quod intra fines designatos continetur, ibid. num. 23*
- Res donata traditio probatur eo ipso quod donatarius de donata dispexit, dec. 133. n. 18*
- Rerum separabilium, separabile est dominium, decil. 105. num. 4*
- Res iudicata affecti tertium quando ipse scilicet licet agi, & non contradixi, dec. 83. n. 16*
- Res iudicata alterata, seu remissa non censetur per subsequens laudum, nisi in eo quod laudo fuerit specialiter dispositum, dec. 126. n. 12*
- Nec renunciatum dicitur rei iudicatae per compromissum, dum super ea non fuit laudatum, ibid. n. 19*
- Item nec alterata censetur per laudum postea subsecutum nisi in eo tantum capite de quo laudum specialiter loquitur, dec. 167. n. 19*
- Nec censetur rei iudicatae derogatum per compromissum inibi, super quibus non fuit laudatum, ibid. n. 23*
- Res iudicata equiparatur transactioni, dec. 248. n. 13*
- Res iudicata constituitur ex tribus sententiis conformibus, dec. 18. n. 2*
- Res iudicata exequenda venit, ibid. n. 3. quando constat de validitate, & iustitia sententiæ, decil. 530. n. 11*
- Res iudicata exequenda venit non obstante quod causa sit commissa in gradu restitutionis in integrum quando de causis restitutionis non constat nec requiritur alia sententia super restitutione, dec. 345. n. 18. 19. & 21*
- Res iudicata est executioni demandanda, decisio 544. n. 7*
- Ius exequendi rem iudicatam spat. 30. annorum præscribitur, ibid. n. 8*
- Et post dictum tempus nec sententia, nec excurvales mittenda sunt executioni, eo quod hoc temporis spatium actio infansum, & iudicis officium præscriptum est, ibid. n. 9*
- Præsertim attentio hys Rote, quando fuit à reiudicata recessum prævia acceptatione recessus ab utraque parte, ibid. n. 10. & 11*
- Ius exequendi rem iudicatam non præscribitur, quando executio est iam capta, & agit de materia tractum successuum habente, ibid. n. 12. & ratio redditur, n. 15*
- Ius exequendi rem iudicatam vi præscribitur in materia habente tractum successuum requiritur quod cunctis esse casum contraveniens, & nullus tanto tempore acquiescentis, ut poterit iudicis præscriptio, ibid. n. 16*

& Materiarum.

Et executio dicitur semper cepta per relaxationem, & immutationem executorialium; ibid. n. 17

Item per successivam taxationem expensarum, quae pars executionis sunt, quando victus in sententia fuit condemnatus; ibid. n. 18

Executio rei indicatae ex quibus probatur; ibid. n. 21. & 25
Res indicata in petitorio possessione absurdes; decilio 57. numerus 5

Res indicata in dicitur si appellans infra decem dies post datus apostolus benevolentiam non commisit causam appellatam; dec. 9. n. 1

Execulatur tamen appellans à desensione si commissionem coram Rege presentavit, & ex aliquo impedimento non fuit signata; ibid. n. 3

Presentatio commissionis coram Rege infra decem dies probatur ex illius subscriptione in calce commissionis; ibidem numer. 4

Item in dicitur si appellans spatio quadrienni alicam contrariopartem nec minus fatalis prorogari curavit, cum tamen ad hunc effectum biennium sufficiens; dec. 137. n. 1

Item in dicitur si appellans intra terminum iuris non rediit pro apostolo; dec. 211. n. 7. & dec. 561. n. 1

Vel tenetur saltem infra terminum 30. dierum committere causam appellationis si suis appellatum à diffinitiva; & in ipsa appellatione periti Apostoli; dec. 251. n. 2

Nec pro exclusione rei iudicatae sufficiunt diligentia pro obtinenda commissione in Signatura, cum appellatus possit alia via sibi consulere redeundo coram iudice à quo pro apostolo; ibid. n. 3

Item in dicitur si appellans infra terminum iuris non rediit pro apostolo, nec citatus infra annum ad dicendum contra commissionem; dec. 561. n. 2

Item in dicitur eoispo quod causa appellationis non fuit transmissa in primo anno, nec devenit ad aliquos actus saltem citando ad dicendum, contra; quo casu non datur in Curia biennium; decil. 488. n. 1

Item in dicitur si termino prefixo ad decem. de causis restitutionis in integram appellatum non docuit; dec. 530. n. 8

Conclusio eo magis procedit post lapsum biennii à die appellationis interposita; ibid. n. 10

Item in dicitur, eo ipso, quod causa appellationis infra biennium non fuit commissa; decil. 609. numer. 2. & decil. 616. numer. 1

Item in dicitur eo lapsam anni à die appellationis interposita, eiusque non profectorem; dec. 637. n. 4

Item in dicitur cessatur ob non profectorem appellationis spatio longi temporis, nec prorogationem fatalium, & causa remanet deserta; dec. 640. n. 15

Res indicata non inducitur, si à sententia suis appellatum; dec. 637. n. 3

Res indicata licet non extinguit, nisi si executioni demanet, cum adhuc remaneat eius reliqua; dec. 462. n. 7

Lis per rem indicatam ut extinguatur à distinguendum est an sententia sit lata ad favorem actoris, vel rei; ibid. n. 8

Res indicata excluditur sicut in iustitia sententia; decil. 43. numer. 1

Res indicata per commissionem restitutionis in integram suspensa dicitur; dec. 256. n. 5

Res indicata pro veritate habetur; dec. 312. n. 14

Res indicata ubi adesset, tunc error ad eam emittendam allegari non potest, nisi in simul dolus concurrat; dec. 390. n. 16

Res indicata renunciat cessatur, qui passus est causam discutere super meritis; dec. 466. n. 4

Res indicata renunciat non profectur, & pro illius extinctione omnis possessio intelligitur capi debet; dec. 544. n. 24

Adversus rem indicatam non datur amplius manum; ibid. n. 27
Res rem indicatam non potest amplius agi de renovacione executorialium; dec. 217. n. 21

Rescriptum provisionale ex parte sequitur effecta contrarietas; decil. 156. n. 19

Prout etiam expresse decretum irritans, & alia clausula accessoria de illo rescripto; ibid. n. 20

Rescriptum signaturae simpliciter admittens appellationem revocabatur ad eam latae sententiae, & appellationis interposita; decil. 31. n. 4

Rescriptum Signaturae Constititio de tribus, vel, quod executor locuti sit intelligendum est de sententia validis; & in his; decil. 466. n. 1

Et saltem in substantia non differunt; ibid. n. 2

Reservatio in Beneficialibus
Reservatio beneficii remanet clara si constat beneficium vacasse de mense Ianuarii, qui ex regula 8. hodie est reservatus; decil. 146. n. 5

Reservatio clausa in corpore Iuris, est vera reservatio, alia vero non sunt tales; dec. 171. n. 3

Reservatio contra provisionem ab Ordinario, & possessorem est plena, & concludenter probanda; decil. 221. numer. 17. & decil. 244. numer. 1

Reservatio clara, & indubitata esse debet ad hoc, ut subrogato si danda immisso; ibid. n. 36

Reservatio capite Inpartitionis Ecclesiasticae. Declarata tamen cum sua causa; hoc est cum opere conferendi personam in fundatione vocatis; dec. 302. n. 11. & 12

Reservatio duplex quando concurrat de oraque est facienda mentio, alias gratia remanet subreptiva; dec. 244. n. 4

Reservatio iudicia dicitur per Bullam Secularizationis Clementis VIII. omnium Ecclesiarum Canoniarum Regularium S. Augustini Principatus Castelloniae, suppressa regularitate beneficiorum, illorumque reservatione Sedis Apostolicae; dec. 244. n. 2. & dec. 431. n. 25

Dicitur tamen reservatio locum non habet in beneficiis Ecclesiarum, quae anno 1592. ab eodem Clemente fuerunt in Collegiatas erectae, praevia concessione iuris conferendi in mensibus ordinariis principalibus Dignitatibus eorumdem Collegatarum; dec. 244. n. 3. & 4. Intelligit n. 29

Item in dicitur ob non publicationem reservationis; dec. 286. n. 34. & dec. 301. n. 14. & dec. 358. n. 23

Reservatio ligat manus inferiorum collatorum; dec. 301. n. 15. & dec. 358. n. 23

Reservatio non inducitur ex lue mota super beneficio; sed solum si ligat manus Ordinariorum, inferiorum Collatorum, & durante conferat; dec. 405. n. 13

Item non inducitur ex lite, quae nec manus inferiorum collatorum ligat nisi temporaliter, donec durat; dec. 435. n. 38

Reservatio prima dignitatis in Cathedrali rediit dubia, & ambigua ex contrariis probationibus Cathedralitatem excludentibus; dec. 400. n. 19. & 24

Reservatio probanda est plene, & concludenter, aliis sufficiens possessori illam dubiam reddere; ibid. n. 25

Reservatio quae est notoria; tunc prout Apostolicus necesse non habet citare possessorem beneficii unius; decil. 280. numer. 16

Secus vero si non est notoria, tunc enim possidens vigore unionis est legitimus contrarius ad impedendam executionem litterarum Apostolicarum; ibid. n. 17

Reservatio non probatur ex unica enunciativa, sed dualitatem requiritur supra centum annos; ibid. n. 23

Reservatio ratione mensis obsequio sine suffragato subrogato; dec. 300. n. 20

Reservatio ratione mensis non procedit in beneficiis patrimonialibus Diocesis Calaguriana, & decisiones contrarium firmantes emanarunt ante missum proprium Clementis VIII. dec. 219. n. 24 & vide dec. 231. n. 10

Reservatio Regulae Curiae Cancellariae, ut inret in spectandis est in Ecclesiis Curiae Cathedralis, vel Collegatae non attentata in Cathedralis ultra Capitulum Canoniarum ad ipsam Collegatam quia Papa in eadem Ecclesia uno tanto iunior

Index Rerum,

- privare voluit ordinarios Collatores, dec. 312. n. 6
Reservatio Regule 8. ratione mensum dicitur discontinua, & p. det à futuro eueni, dec. 280. n. 2
Reservatio Regula 8. in beneficiis Calaguritanis censetur, sublata propter clausulas amplissimas in motu proprio Clementis VIII. dec. 302. n. 13
Reservatio Regule 8. sive 9. Cancellaria est subsidiaria, idcirco cessat quando beneficium ex alia causa est reservatum, dec. 433. n. 57
Secus quando est litigiosum, quia lis non inducit reservationem neque ligat manus inferioris collatoris, nisi temporaliter donec durat, ibid. n. 38
Reservatio ut obstat unioni, oportet quod sit clara, & concludenter probata, dec. 280. n. 15
Reservatio optionem impedit, dec. 312. n. 12
Reservatio quando consistit in Protonotariatu, eiusque acceptatione, ut suffragetur de utroque constare debet, dec. 221. numer. 18
Reservacionis effectus est ligare potestatem inferiorem circa dispositionem reservatoriam, dec. 234. n. 5
De reservato Papa si Providet non censetur voluisse praeiudicare collationi Ordinarii, quatenus non intret reservatio, decil. 144. n. 6
Ad reservationem excludendam unio est plene, & concludenter probanda, dec. 146. n. 9
Reservatio in prophanis. Reservatio Domini, & hypotheca incompatibilis non est, dec. 65. n. 5
Reservatio Domini vim habet pasci manus iniectionis, & illius vigore potest propria auctoritate capi possessio, decilio 391. numer. 8
Item & obstrui associatio, ibid. n. 9
Reservatio hypothecae super aliqua re denotat deminutionem illius rei non esse penes reservantem, dec. 96. n. 9
Reservatio favore alicuius apposita, si partes sciant ei nullum ius competere, tunc ius unionis, secus vero si ignorent quo casu reservatio fiat conditionaliter, non dispositiva, decilio 175. numer. 8
Reservatio declarat quid in dispositione sit comprehensum, decil. 464. nu. 6
Reservata Beneficia. vide in verbo Beneficia reservata.
Residere. Necessitas residendi etiam in Beneficiis simplicibus non obstante generali consuetudine inherere potest ex lege fundationis, decil. 13. n. 5
Et censetur imposita sive id verbis fuerit expressum sive tacite ex onere imposito eam fuisse mentem fundatoris colligatur, ibid. numer. 6
Residendi onus in dubio intelligitur de residentia casualitatis, ibid. n. 9
Residendi animus solum attendi debet, quia in foro exteriori non puniuntur animus, sed externa omisso negat Bonacini. affirmat vero Trullench. dec. 626. n. 9
Solitum non residendi metiri debet ab eo, quod quis frequenter fecit, praesertim quando varie altum fuit circa residentiam, ibid. n. 10
Solitum non residendi ante infirmitatem ex quibus probetur, dec. 626. n. 4. & 6
De obligatione residendi quando non constat, tunc residentia referri potest ad abusum, dec. 218. n. 30
Pro residente habetur absens causa Reipublica, decil. 257. numer. 22
Residentia praesca non dicitur imposita Beneficiario ex onere canendi singula diebus, si contrarietate non sit imposita pena privationis rituli beneficii, sed ad summam residentia dicitur causata, ibid. n. 9
Residentia quando non est praesca, sed tantum casualitatis incompatibilitatem non inducit, dec. 13. n. 7
Residentia casualitatis tunc sufficit quod Beneficiarius careat fructibus, si non residet, ibid. n. 10
Residentia temporalis, & per aliquos dies non sufficit ad inducendam incompatibilitatem, sed continua requiritur, ibid. n. 14
à Residentia in Choro excusatur laborans verbo Podagra, quae vina mors appellatur, decil. 626. nu. 2
Residentiam non fuisse videtur in loco Beneficii, quia illuc rediit animo recedendi, ibid. n. 5
à Residentia quodlibet impedimentum non excusat, ibidem numer. 7
Ad Residentiam quinquennale non tenetur Eques Hispano-mitensis ex Ordinatione 24 de Commend. si pro servatio Religiosis ad aliquod numerus fuit deputatus, dec. 257. n. 22
Residentia, seu habitatio continua in Curia probatur per duos testes, decil. 645. n. 4
Religiosus. An teneatur ad solutionem terminorum personis postea patet? dec. 356. n. 14
Non tenetur ad solutionem terminorum personis decursorum post dimissam beneficium, ibid. n. 15
Quo casu non dicitur in mora solvendi personam tempore resignacionis, ibi. n. 18
Resignans autem captam possessionem per Resignarium ad huc beneficium resignatum detinet, quatenus licet a resignacionis sint expedita, ibid. n. 19
Resignans post effectuatam resignacionem, etiam si in beneficio resignato se intruserit, non tamen potest resignariarius ad resignacionem recedere, sed agere potest ad observacionem resignacionis, decil. 76. n. 2
Resignans possessionem semel captam praesertim continuat se usque ad tempus resignacionis, non docto de alterius successiva possessione, dec. 286. n. 9
Resignans obitus infra 20. dies, ex quibus probetur, decil. 128. numer. 6
Obitus si figuratur infra 20. dies, tunc collatio est nulla, & irrita ex dispositione Regulae Cancellariae de viginti, decil. 351. numer. 16
Et quo casu Regula procedat? ibid. n. 27. & seqq.
Resignans infirmus tempore resignacionis non est necesse, quod probetur ad hoc ut locum habeat Regula de viginti, sed sufficit, quod probetur obitus infra 20. dies, dec. 164. n. 14
Resignans assertio, quando non sit credendum? decil. 351. numer. 30
Resignans confessio emissiva ante resignacionem nocet Resignario, dec. 356. n. 11
Resignans acquiescentia excluditur ex lite mota contra Resignarium super nullitate resignacionis, dec. 395. n. 12
Resignans non datur regressus ad beneficium Iurispatronatus resignatum contradicentibus Patronis, & quando contraditio praesentis collacionem efficit ut illud vacet, & in penam ingratitude postulat patroni alium praesentare, decilio 138. numer. 23
Amplia procedere etiam in resignacione facta coram Papa, ibid. n. 14
Resignans restitui non debet beneficium metu resignatum absque alia collatione, dec. 395. n. 10
Inter Resignantem, & Resignarium conventio auctoritate Papa celebrata servanda est, dec. 351. n. 10
Ethi conventio non servatur, desit consensus Resignantis, qui alioquin non resignasset, ibid. n. 11
Contra Resignantem, si fuit decretum sequestrum super beneficio litigioso illud potest executioni demandari contra Resignarium ac si resignatio non emanasset ne aperitur via fraudibus, quibus occurrere voluit Concilio Gregoriana edita contra Resignantes beneficia litigiosa, dec. 182. nu. 3. Amplia numer. 4
à Resignante Ius abdicatum non censetur nisi illud perfectè acquiratur Resignario, quando agitur de resignacione ad favorem, decil. 358. n. 9
à Resignante ius quæsitè abdicatum non facit, tunc beneficium vacat per obitus eiusdem Resignantis, & appositio manus Papa non inducit afflictionem ad effectum impediendi, ne inferior

& Materiarum.

inferior Colletor providere possit per obitum, ibid. no. 10. & ratioreddatur, num. 11

Resignatarius mediante resignatione dicitur subrogatus in ius Resignantis, dec. 182. n. 6

Teneatur ad purgationem attentatorum, que Resignans commisit, ibid. n. 7

Ad effectum purgationis attentatorum dicitur causam habere à Resignatore, ibid. n. 11

Resignatarius tenetur iustificare titulum Resignantis, quia ab eo iam tenetur, dec. 213. n. 4. Declara. n. 8. & 9

licet iustificare tenetur publicatione resignationis iuxta Constitutionem Gregorij XIII. ibid. num. 5

Et quidem in tertio sex mensium, alias enim facta post dictum terminum non suffragatur, ibid. n. 7

Non tenetur iustificare titulum Resignantis, si suis triennalis prescripserit, dec. 286. n. 8

Non tenetur iustificare titulum Resignantis, si beneficium resignatum per plures annos possedit, decisio 413. n. 9

Resignatarius amittit à resignatione non recedendi defensionem, si in ius possessione continetur, dec. 76. n. 3

Contra Resignatarium exequi potest sequestrum decretum, & relaxatum contra Resignatorem super beneficio litigioso ne aperiaris via fraudibus quibus occurrere voluit Constitutio Gregoriana edita contra Resignantes beneficia litigiosa, dec. 182. n. 5. Amplia n. 4

Resignatorio innot confessio Resignantis emissa ante resignationem, dec. 356. n. 11

Resignatorio iam non queritur irrevocabiler ex resignatione non publicata licet abdicatur à Resignante, decisio 358. n. 7

Resignatarius iam ob non factam publicationem infra legitima tempora a iure resolvitur, ibid. n. 18

Resignatorio non licet post effectum resignationem ab ea recedere etiam si Resignans in beneficio resignato se intruserit, sed agere potest ad observantiam resignationis, dec. 76. n. 2

In Resignatorio, si ex quibus dederat protervia in solvendo pensionem, dec. 53. n. 17

Resignatio ad favorem sortiri non valet effectum ex impedimento personalis esse defectu consensus paritum, quia conditiones, & pacta non fuerunt adimpleta, vel quia narrata non fuerunt iustificata, vel ex defectu publicationis, decisio 358. num. 8

Resignatio ad favorem non abdicat ius à Resignante, nisi illud perfecte acquiratur resignatorio, ibid. n. 9

Resignatio ad favorem à Papa admissa ex die admissionis perfectionem recipit, ibid. num. 16

Et ex tunc ius censetur à Resignante abdicatum, & acquisitum resignatorio etiam ante illius publicationem, ibid. n. 17

Tale ius illico resolvitur ob non factam publicationem, ibid. num. 18

Resignatio ad favorem certa persona non abdicat ius à Resignante donec illud perfecte acquiratur resignatorio, decisio 356. num. 19

Resignatio admissa post mortem Resignantis non operatur revocationem, quando ab initio est nulla ad effectum, ut collatio beneficii Resignati teneat, dec. 351. n. 9

Et talis admissio si emanat à superiore in executionem sententia suspensa per appellationem nihil operatur, ibid. n. 22

Resignatio beneficii facta in manibus laici est nulla, dec. 351. num. 9

Amplia primo etiam Resignatio facta fuerit coram laico constituto in dignitate Ducali, Regali vel Imperiali, ibidem numero 10

Amplia secundo etiam si Resignatio sit facta coram laico habente beneficii Resignati iurisdictionem, quia fieri debet coram Superiore qualis non est Princeps, aut parvus laicus, ibidem num. 11

Resignatio beneficii iurisdictionem facta contra decernentibus parva est effectus, ut si contra ad id parvum collationem illud valet, nec Resignantis etiam cum clausula non alias aliter datur

amplius regressus, sed in partem integritudinis possunt partem amplius presentare, dec. 138. n. 15

Amplia procedere etiam in resignatione ad favorem, si illa coram Papa, ibid. n. 24

Resignatio beneficii facta in manibus Papa probatur ex litteris ipsius Resignantis, dec. 286. n. 4

Resignatio effectivata si fuerit facta, tunc incumbit Resignatorio omni probandi superveniens impedimentum in iurisdictione Resignantis, dec. 76. n. 1

à Resignatione effectivata non possunt parti recedere absque auctoritate Papae, ibid. n. 4

Resignatio facta lite pendente non impedit quin contra Resignatorem litis persequi valeat eo modo, quo potuisset contra Resignatarium, ac si Resignatio facta non fuisset via dispositione Constitutione Gregorij XIII. in ordine 83. §. 6. reg. illustrat. in Bullar. tom. 2. fol. 470. dec. 182. n. 1

Ita ut decreta reportata contra Resignatorem possint executioni demandari contra Resignatarium quomodo non citatum, qui solum cavere potest ad causam in statu, & terminis, quibus causa reperitur, ibid. num. 2

Resignatio facta in manibus persona Ecclesiastica inferioris licet sit nulla et irrita, quia si superiori tamen consulescit, si superior eam ratificavit, nam per subsequenter ratificationem iniuriam remittere videtur, ibidem num. 14

Resignatio facta in manibus laici consulescit per subsequenter ratificationem superioris, ibid. n. 15

Resignatio facta metu ex quibus probatur: decisio 317. n. 1

Facta iusto metu non tenet, ibidem num. 2

Et iustus metus ad bene effectum dicitur si fuit carceratus frater Resignantis, ibid. n. 3

Declarat conclusionem procedere dummodo frater non fuerit carceratus ex alia causa, & probetur quod non fuisset et carceribus liberatus, nisi sequatur renunciazione, ibid. num. 4

Metus ad effectum nullitatis resignationis parum interest an inferatur ab ipso Resignatorio, vel ab alio eius contemplatione, ibidem num. 6

Amplia etiam si admetum fuerit iuramentum, quando fuit obtemperatum, ibidem num. 13

Metus ex acquiescentia Resignantis purgatus censetur, ibidem numero 14

Declarat acquiescentiam nihil operari, nam donec vivit, qui metu mensus censetur durasse eadem causa metus, ibidem num. 15

Resignatio metu facta probatur ex antecedenti carceratione fratris Resignantis, siveque ex carceratione statim per Resignatorem praestito consensu Resignationi, qua sunt extrema iusti metus, dec. 395. n. 1

Et metus ad hunc effectum probatur ex Testibus, ac etiam ex publica voce, & fama aliisque administris, ibid. n. 2

Item probatur ex epistolis fratris Resignantis detenti in carceribus, ibid. n. 3

Item ex protestationibus aut, & post consensum procuratorem ad Resignandum emisiss, ibid. n. 4

Amplia etiam si extrajudicialiter, & absente parte fuerit emissa, ibid. n. 5

Resignatio ut reddatur nulla ex subsistenti carceratione fratris Resignantis, sufficit, quod à Resignatorio carceratio fuerit procurata, vel quod eius iure emanaverit, ibid. n. 7

Carceratio fratris Resignantis, licet sequuta fuerit ex alius causis, sufficit tamen, quod in seipso retentus absque se liberatois, nisi Resignatio sequatur ad hoc ut Resignatio in se nulla iudicetur, ibid. n. 9

Resignatio metu facta operatur, ut beneficium Resignatum restitui debeat Resignanti absque eo quod sit opus nova collatione, ibid. n. 10

Index Rerum,

Et de metu illato refuganti Ordinarius cognoscere potest, ibid. num. 12

Refugatio redditur nulla ab non expressione veri valoris, vel ob non adimpletas condiciones resignationis, vel ex defectu consensus, vel non iustificacionis, ibid. num. 12. & 13

Refugatio quando est nulla, tunc non inducit beneficii vacatio ex solo actu resignationis, nisi accedat superioris admissio cum non sit in potestate beneficiati se liberare ab Ecclesia, cui erat obligatus per quasi contractum acceptacionis, decilio 351. num. 12

Refugationis publicatio, & de materia refugationis non publicata vide in verbo publicatio refugationis.

Reluctancia iure non attenditur in summarissimo mantentionis, ubi alterius possessio est temporis considerabilis, & agitur de rebus prescriptibilibus, dec. 44. n. 8

Resolutio contractus est indivisa non secus ac ipse contractus, decilio 262. n. 3

Resolutio contractus non sequatur quolibet interpretatio sumenda est, ibid. num. 8

Resolui contractus est odiosa nisi fiat ex superuenienti tono consensu utriusque contrahentis, quomodo illius perfectio sit favorabilis, ibid. num. 29

Resolui transactio vide in verbo transactio.

Responsiones officii debent avario Religiosis Hieronyma eis soli debent, decilio 357. n. 20

Restitutio ad publicandam resignationem vide in verbo publicatio refugationis.

Restitutio fructuum mala perceptorum non debet fieri. Canonicis illius temporis, quia fuerunt male percepti, sed capitulo, quando assignatio fuit facta mensa capitulari, decil. 256. n. 10

Restituere rem, vel eius pretium paria sunt, dec. 268. n. 2

Restitutio in integrum adversus prescriptionem ex capite ignorantia non competit si ignorantia sit crassa & supina, decil. 6. n. 48

Et requirit ignorantiam ex omni parte excusableem, ibidem num. 44

Ignorantia excluditur ex consuetudine scientie, quomodo remota puta ex consuetudine sanguinis, ibid. n. 45

Restitutio in integrum adversus prescriptionem non datur fidei commissario scienti, vel ubi ignorantia fideicommissi non est vnde quare probabilis, decilio 18. num. 14. & vide decil. 31. num. 15

Quadrigenium a die scientie post prescriptionem decursam, accingit beneficium restitutionis in integrum iam competens nullo magis impedit nasciturum, d. dec. 31. n. 16

Quicquid sit ubi modicum tempus inter diem scientie, & completentis prescriptionis interuenit, ibid. num. 17

Ad restitutionem in integrum obtinendam, adversus prescriptionem etiam tricenariam sola probabilis ignorantia sufficit, decil. 94. n. 34

Restitutio in integrum adversus prescriptionem ex capite probabilis ignorantia datur heredibus, dec. 122. n. 4

Item datur heredibus adversus prescriptionem non completam in una defuncti, decilio 156. n. 5

Restitutio in integrum an in beneficiis datur tantum in penitenti, dec. 254. n. 16

Restitutio in integrum ad adendum ex capite ignorantia, ut concedi valeat requiritur, quod ignorantia iusta, & legitima hoc est ex omni parte probabilis, & probanda ab allegante, transmissio, dec. 310. n. 20. & 21

Restitutio in integrum ad delibendum transmittitur etiam ad heredes heredibus, ibidem num.

Restitutio in integrum non, nisi Ecclesia adversus omissionem prescriptionis etiam post publicatas auctoritates alterius partis ne culpa defensoris remaneat sola, decilio 346. n. 1

Debet tamen constare de lesione, & ubi res requiritur etiam conditio ergentis, & magna, & ex illa diligentia ob timorem subornationis, dec. 335. n. 10. & dec. 346. n. 2. & 7

Acta causare debet aliquis modis de bono iure Ecclesie, ac

etiam de relesione probationis, ibidem num. 6

Restitutio in integrum datur adversus prescriptionem ex capite probabilis ignorantia, dec. 7. num. 25. & dec. 50. n. 5

Item datur ignorantie in iudicio sententia, decil. 32. num. 1. & dec. 220. n. 33. & dec. 234. n. 38. & dec. 261. n. 1

Item datur locis pias adversus prescriptionem ab negligenciam ad ministrum, decilio 31. n. 31

Item datur successoribus adversus factum predecessoris, dec. 202. num. 15

Item datur etiam ex alio noviter decessit, dec. 219. n. 8

Item datur minori proredum ad concordiam, a qua fuerat receptus etiam si postea litem prosecutus fuerit, & succubuerit, dec. 670. n. 25

Limita non procedere quando concordia continet pactum resolutionis in casum non obtentis beneficii infra terminum preficim, tunc etiam si non admittitur purgatio morte etia nec restitutio in integrum favore minoris, ibid. n. 16

Restitutio in integrum non datur ex capite ignorantia, nisi aliunde probetur, quam ex generali presumptione, decilio 30. num. 21

Ignorantia ad hunc effectum, ex quibus excludatur ibidem num. 22

Ignorantia ne sit ex omni parte probabilis, ut requiritur ad effectum obtinendam restitutionem in integrum ex sola sanguinis consuetudine excludatur, ibid. num. 22

Restitutio in integrum non datur ex capite militia, quia militia non suffragatur, nisi quando est necessaria pro suo non autem pro alio Principe, ibid. num. 14

Item nec datur ex capite absentia voluntaria, ibid. n. 25

Item nec datur ubi scientia concurrat, & constat de ratificatione actus adversus quem restitutio petitur, decil. 84. num. 23. & 24

Item nec datur quoties constat de iustitia sententia, dec. 251. n. 4. & dec. 327. n. 4

Item nec datur, sine lesione, dec. 345. n. 10. & dec. 502. num. 1. & dec. 538. num. 1. & dec. 560. dec. 561. num. 36. & dec. 602. n. 48. & dec. 618. n. 19. & dec. 640. n. 16

Quod amplius actum favore minoris, dec. 204. n. 1

Item nec datur confuso de reudicata, dec. 612. n. 26

Item nec datur si res non est amplius integra, decilio 670. num. 27

Restitutio in integrum commissa cum clausula non retardata executione sententiarum operatur, ut non possit illarum executio retardari, nec principaliter, nec incidenter, dnc. 201. num. 8

Et vigore dicte clausula censetur Iudici, qui ultimam tulit sententiam, vel alteri in eius locum subrogato reservata facultas executionis ad sententiam, dec. 201. n. 9

Clausula siue prejudicio vltioris executionis adiecta in commissione restitutionis in integrum solum operatur, ut Iudex possit ad vltiorum executionem procedere absque vito attentatore, sed non efficit, quod causa dicti possit terminari per rem iudicalem, dec. 219. n. 9

Restitutio in integrum, quando est commissa in penitenti tantum, & non agitur de mantentione, sed de restitutione ad beneficium, tunc est servanda de premissis tradita ab Adde. ad dec. 7. n. 5. de restit. in integr. in nou. dec. 354. n. 17

Commisio restitutionis in integrum nonum instanciam inducit, dec. 263. n. 1

Declarata hoc procedere ad effectum competentis Iudicis scilicet est ad effectum restitutionis fructuum ratio dicitur est, quia percepta instantia perenni illa causa, que tendunt ad litem ordinariam, quod non petit nisi pariter, ibidem num. 22

Restitutio in integrum rem iudicatum suspendit, decil. 296. num. 5

Et omnia in prescriptum statum reponit, ibid. n. 7

Restitutio in integrum ex beneficio legis quomodo admodum competere ad capite ignorantia transmittitur si quere et ad rem, ut tempus ad delibendum, mediante restitutione possit datur, ut

conuenit

& Materialium.

competere possit transmissio, & ex mediante alio, dec. 310. num. 17.

Beneficium restitutionis in integrum ad effectum transmissio- nis transiit redim ad defunctum, sed etiam ad quoscumque heredes extraneos, cessat tamen quando ignorantia probabilis non continuat, ibid. num. 18. & 19.

Restitutio in integrum non impedit executionem fallam, nec nimis vetat dat a petam, dec. 217. n. 22.

Restitutio in integrum causam rei iudicatae sustinet, & omnia in pristinum reponit, dec. 219. n. 10.

Restitutio in integrum non tollitur per clausulam appellatio- nis remota, dec. 234. n. 37.

Per restitutionem in integrum iniustitia senel percepta non re- versu- sed nova producit, dec. 261. n. 13.

Restitutio in integrum proam litteris reuincit, ac omnia in pristinum statum reponit, ibid. n. 18.

Amplia quatuor restituio in integrum sit commissi, prout de iure, ibid. num. 19.

De natura restitutionis in integrum est, ut res cum fructibus perceptis restituatur, ibid. num. 20.

Restitutio in integrum obtinendam sufficit ignorantia probabilis, dec. 139. n. 15.

Pro restitutione in integrum obtinendam aduersus lapsum tem- poris ad admodum hereditatem non competit actio, sed solum imploratur officium Iudicis, dec. 358. n. 24.

Causa in gradu restitutionis in integrum est eadem non diuer- sa, dec. 263. n. 24.

Manuente pendente causa restitutionis conceditur antiquo possessori, dec. 196. n. 6. & 8.

Facilius conceditur quando suspicari potest de iniuria rei iu- dicatae, ibid. n. 9.

Datur etiam in gradu restitutionis in integrum, dec. 254. num. 15.

Item datur etiam in gradu restitutionis in integrum etiam post fallam executionem, quando illa est attentata, ibid. n. 22.

Retentio bonorum hereditarium datur possessori soluenti debita Testamenti, donec pecunia ex soluta restituatur, dec. 380. n. 8.

Retentio bonorum hereditarium viri non competit vidua pro eius credito dotali, si tanquam Titrix sit inter bona viri administravit, & donec de illis rationem reddat, vel presumatur satis facta, vel eius creditum remanet in liquidum, dec. 466. num. 26.

Declata exceptio nem administrationis ex particulari privile- gio dotis non excludere retentionem, nisi simul constet ad manus viduae tot bona peruenisse, ex quibus conuodit de integra dote potuerit satisfieri, ibid. n. 27.

Retentio bonorum viri competit vidua pro restitutione sua dote, quannus creditum dotali sit parua summa, ibidem nu- mero 30.

Retentio bonorum hereditarium non competit herede credi- toris defuncti, si Inuentarium non confecti, nec de bonis heredi- tariae rationem reddidit, quia vel presumitur satisfactus, vel tenetur de proprio, dec. 490. n. 2.

Retentio bonorum Testamentarij competit legatario pro consecra- tione legati si illa possidet, dec. 391. n. 18.

Retentio bonorum fideicommissi in prauidicium vocatorum non datur creditor pro debito heredi grauiat vltra eius vitam, dec. 161. n. 22.

Retentio datur emptori pro melioramento in re empti bona fide facti, donec ei reficiantur, dec. 179. n. 1.

Item datur emptori aduersus creditorem pro melioramento in re empti facti, quatenus vendit, postea declaratur nulla, dec. 294. num. 1.

Item retentio datur aduersus fideicommissarios si rem melio- ratam concurre tentent, ibid. n. 2.

Item datur possidenti aliquam rem, ad quam illi compete- re, nullam non possideret, dec. 260. num. 12.

Item datur possessori pro summa soluta creditoris anteriori, ta-

men si res qua retinetur est in maiori valore, quam summa soluta, tunc pro ea, quod superest datur posteriori creditoris in- missio pro sub iusto ex agitate, liqui t debitor, si qui potior in pignori. habetur, dec. 135. n. 27.

Item datur pro conueni- quantitate crediti, quod non red- ditur illiquidum pro fructibus percipiendum, datum eorum quan- titas a creditore repetitur, dec. 625. n. 12.

Item datur etiam in spolio iudiciali pro credito pro quo fuit spoliativae concessa immunitas, quando fuit processum paritatis, ibid. num. 13.

Praetertim quando competis facultas ingrediendi possessionem propria ambone, ibid. num. 14.

Retentio res meliorata datur possessori dimisso de meliora- mentis constet saltem in genere, cuius demum possit per agi terminus ad liquidandum in specie, dec. 179. n. 7. & 8.

Retentio non datur pro credito in dolo, & illigido, dec. 136. num. 78. & dec. 161. num. 29. & dec. 258. n. 23. & dec. 183. n. 16. & dec. 478. n. 31. & dec. 649. n. 4.

Item non datur pro supplemento legitima antequam liquide- tur status hereditatis, dec. 309. n. 24.

Item nec minus datur retentio, quia capi debet de manu here- di, ibid. n. 25.

Item nec datur retentio pro supplemento legitima pro diuiso, quando fuit relictus in quantitate sed p o inclusi proportionabi- liter ad ratam legitima ex quolibet corpore hereditario detra- hendam, ibid. n. 26.

Item nec datur pro vero credito aduersus spoliatum iudiciali sine consummata, dec. 468. n. 33.

Nunquam datur spoliatus in spolio iudiciali aduersus spolia- tum petentem reintegrari, dec. 547. n. 11.

Et haec est communis opinio, ibid. n. 22.

Retentio possidenti pro vno credito, an competat pro alio, dec. 591. n. 20.

Retentio facilius conceditur quam alio, dec. 658. n. 28.

Retentio res concessa donec lites inter partes terminentur illis terminatis tanquam temporalis expirat, dec. 156. n. 18.

Retentio non competit nisi pro credito vero, & liquido, dec. 349. n. 21.

Retentio ne sit concedenda sufficit creditum aliquo modo red- ditum, dec. 596. n. 20.

Retentio pro fructibus census decurrentis, quando datur dec. 332. n. 7. & 8.

Retentio pro vero credito debita est creditoris, quando res de- bitoris salto Iudex nulliter, & iniuste procedens peruenit ad eius manus ex causa eiusdem crediti, dec. 547. n. 16.

Retentio prohibita censetur etiam prohibita manentis, dec. 384. n. 5.

Ratio est quia manentio nihil aliud est, quam retentio, & conservatio in priuato statu, ibid. num. 6.

Retentio possessionis tolli potest a statuto, ibid. num. 8.

Et expresse prohibetur a statuto Bononiae lib. 2. tit. quod nul- lus occupet &c. ibid. nu. 13. & 17. & dec. 372. n. 8. & vide in verbo Statutum Bononiae.

Retrahitur. Bulla Gregoriana si per reuocatum annullat vendi- tionem fallam non seruat alicuius forma, dec. 39. n. 6. Declara- n. 15. & 16.

Vigore reuocatus si quis reuocandus, nec curant seruari formam Bulla Gregoriana sibi in 7. iure, ibid. nu. 17.

Retrahitur vigore Bulla Gregoriana tenetur depositare sum- mam, quam primus emptor soluit, ibid. n. 19.

Retractioni locus est in casu promissa in exigibilitatis, dec. 318. n. 1.

Et in exigibilitatis ex quibus probetur, ibidem numero 2. & seqq.

Retractionio quando fit ex voluntate remanentis ad dies reuocatoris, tunc Ius medio tempore quousque tercio retro- tractionem non impedit, dec. 321. n. 33.

Retractionio fit in prauidicium concurrentium, non autem retro, dec. 614. n. 8.

Index Rerum,

Retractio ad tempus contractus à quo fuit receptum fieri non valet, quoties medium imperpetuum eam impedit, dec. 660. num. 9

Prædictum in prædictis iuris ex dante receptione questum, ibid. n. 10

Retractio quoad dominium stante clausula. Ex nunc pro ut et tunc fit ad effectum, ut primus donatarius præstetur, quicquid sit quoad apud de retractatione dicitur ad effectum consequens fructus pendente conditione dec. 661, decisio 662. n. 15

Retractio operatur, ut dominium & possessio rei vendita revertat ab emptore, dec. 541. n. 16

Extractione an probetur dominium retractantis, vide in verbo Dominium.

Revelare non tenetur principali in causa in vim literarum Memorialium sub pena excommunicationis, decisio 202. num. 11

Reus, An & quo casu teneatur assumere Iudicium, vide in verbo Assuratio Iudici, & in verbo Cautio.

Reus ad impediendam executionem sententia si de novo exceptione opponit, potest actor ad illas elidendas nova iura producere etiam ad effectum obtinendi executionem sententia, dec. 258. n. 14

Reus allegare potest, quatenus opus est exceptiones diversas, & contrarias, dec. 259. n. 7

Reus ante factum ab auctore probationis non tenetur suscipere ea ratione, quia vincere potest per non Ius actoris, dec. 573. n. 11. & 12

Reus contentus potest exceptiones contrarias opponere nempe pecuniam non fuisse numeratam ac fuisse solutam, decisio 50. num. 14

Declarata quoad donec reus secundam exceptionem probet velget contra ipsam præsumptio oriens ex allegatione prima exceptionis, ibid. n. 15

Reus contentus quod habuerit sententiam crediti hypothecarij ex quibus deducatur, dec. 356. n. 10

Reus contentus dicitur constitutus in mala fide propter inhibitionem specialem ne aliquid lute pendente faciat, decisio 374. num. 9

Reus excipiens de solutione eam probare tenetur, decisio 50. numero 16

Reus etiam mortuo auctore potest litem proseguere in beneficiabilibus si ipsi expedit, dec. 276. n. 6

Et potest litem proseguere per audientiam contradictarum contra omnes interesse putantes, ibid. n. 7

Reus mortuo auctore non incipit esse titularis possessor, nisi per aliquem alium confesit ipsum expressè, vel tacite cessisse illi iudicio, ibidem num. 8

Lis per mortuum rei extinguitur cum adhuc vigeat petitio actoris, ibid. num. 12

Et potest Autor ad ulteriora procedere per audientiam contradictarum contra omnes, quorum interest ad effectum obtinendi sententiam ad iudiciorum, & fructus decursos, ibidem num. 13

Reus excipiendo non potest cumulare novam actionem intentionem per alteram, dec. 401. n. 13

Reus & possessor ex non iure alterius ab solui debet, dec. 286. num. 13

Reus & possessor non relevatur ab onere probandi propositam exceptionem postquam actor sua intentionem fundamentum probavit, dec. 304. n. 8. & dec. 360. n. 9

Reus & possessor non cogitur dicere titulum sue possessionis a d. instrumentum intentionis actoris, sed solum ad fuit relevationem, & probationis adversary exclusionem, ibid. num. 9

Reus & possessor sufficit ad obtinendam absolutoriam vincere ex non iure actoris, dec. 360. n. 17

Quicquid sit si ipse reus petat sua gratia canonizationem, ibid. n. 18

Reus & possessor, cum Ius suum canonizationem petat sufficit

vincere per non Ius actoris, decisio 436. n. 1

Reus & possessor sufficit vincere per non Ius actoris ac contra est absolutoriam reputare, dec. 473. num. 27. & dec. 573. num. 11

Reus & possessor non est necessaria discussio iuris ad obtinendam absolutoriam ab impetitu ab auctore, secus est si petat Ius suum tantum, dec. 573. n. 14

Reus & possessor sufficit vincere per non Ius actoris, decisio 241. num. 28. & dec. 263. n. 19. & dec. 301. num. 16. & dec. 360. num. 27

Reus incongruus non est, quod fateatur dominium quoad unum corpus, illudque neget quo ad alia primitus distincta, dec. 239. num. 6

Reus mediante exceptione generalia contra potest quandoque generalitatem deducere ad speciem, dec. 301. n. 3

Non tamen operatur, ut interim deducatur in iudicium exceptiones particulares, & iura competentia excipientis, ibid. n. 4

Reus potest quandoque excipere de Iure Superueniens pendente Iudicio, ibid. num. 10

Reus tenetur suam exceptionem probare postquam actor suam intentionem fundavit cum in ea sit actor, dec. 366. n. 6

Reus non gravatur onere probationis, nisi postquam actor suam fundamentum intentionem, ibid. n. 7

Reus in alternatiis habet electionem præstandi alteram ex alternatiis, quando utraque principaliter est in actione, & obligatione, dec. 468. n. 17

Reus non potest uno eademque tempore exceptiones contrarias contrarium proponere, dec. 528. n. 8

Reus quo casu efficiatur actor natus respectu probationis, sed etiam instantia, dec. 656. n. 7

Reus non eget paribus probationibus, quando tendit non ad elidendam intentionem actoris, sed ad effuscandam illius probationem, dec. 8. n. 5

Et satis est reo dubiam reddere probationem actoris, ibidem num. 6

Reus quando non negat simpliciter narrata, prout narratur, sed vitio Ius sibi debuit deduci dicitur excipiendo potest, & exceptio est loco libelli, dec. 83. n. 4

Quicquid sit ubi formalis petitio requiritur, ibid. n. 5

Reus in iudicio reinvestitione dum habet testium de facultatem potest præcise cogi rem ipsam restituere, decisio 149. num. 7

Amplia etiam capis pignoriibus, ut sit contra non parentes sententia Iudicis aliquid fieri præcipiens, ibid. n. 8

Reus non debet ex propria mora, & culpa melior fieri conditionis, ibid. n. 11

Reus non potest mediante alienatione rei litigiosa deteriorem facere actoris conditionem quoad Iudicij ordinem, decisio 153. num. 11

Reus sufficit effuscare probationes actoris, ut non concludant per necesse, dec. 152. n. 29. & dec. 198. n. 46. & dec. 218. n. 31. & dec. 400. n. 25

Itaut ei incumbat onus probandi pleni, & concludenter suam intentionem ad elidendam exceptionem rei, dec. 425. n. 16. & 17. & dec. 625. n. 10

Reus non profert præsumptiones adversus actorem qui pleni suam intentionem probavit, dec. 431. n. 35

Rip. in l. 1. §. si qui quadraginta num. 9. ff. ad Trebell. in quibus terminis loquitur, dec. 94. n. 10

Ritus Magonæ Curie Vicaria tribuit contra conductorem viam executionem, dec. 526. n. 28

Ritus Magna Curia Vicaria tamquam laicalis litem non habet contra personam Ecclesiasticam, ibid. n. 29

Et cum privilegium sit concessum toti ordini Ecclesiastico non potest conductor si est persona Ecclesiastica illi se submittendo remanere, ibid. num. 30

Obligatio in forma Reus præfertur in ventura executionem, dec. 537. n. 1

Et

& Materiarum.

Et pactum appofitum immediate poft formam Ritus, quod fuit executio in perfona, & bonis, an fiet confequenter ad Ritus, vel independenter, & de per fe ibi. n. 1. & lccq. ubi proponitur parte contraria. offeruntur opinionem.

Rogatus Infrumentum in folio vltimo fi fuit deperditum, hoc partium non nocet, decil. 243. n. 13.

Rogatus Notarius fidei facit abfque illius fubfcriptione dummodo inter alias fcripturas authenticas reportum fuerit, decil. 513. num. 10.

Rogatus Notary probat nedum confignationem fchedula teftamentum, fed etiam illius identitatem, ibid. n. 11.

Rogatus Notary ad excluendam probabilitatem indubitate identitatis fchedulae, neceffe efi quod adfu in dorfo eiusdem fchedulae, non in folio feparato, ibid. num. 20. & 29. Ratio redditur, n. 21. Declaro n. 22. & 23.

Rota circa praefumptionem facti folutionem mulierie refultantis ex aduoftratione vtiela florum fiquitur doctrinam Neguzano. de pignori. 5. memb. 5. pat. nec talem praefumptionem admittit, nifi probetur ad manus mulieris tot bona perueniffe ex quibus potuerit facti fieri, dec. 131. n. 23.

Nulla habetur actio in mulier confecerit Inuentarium necne, quia fpecialit efi in dote, ut eius refitutio non retar deur, exceptioe adminiftrationis bonorum viri, ibid. num. 21. & 24. ubi declaratur doctrina Eftobai. ratiocin. cap. 9. num. 69.

Rota de ftylo Tribunalis negati fententiam ferre non procedente decifione, dec. 53. n. 4.

Nec minus fi praefiffi decifio contraria, nec ab ea fuit receptum cum in materia caufa cognouit, & particulari dubio de fuppropofito, ibid. num. 5.

Rota nunquam folet arbitrio interponere, nifi fubfiffente aliqua rationabili caufa, decifio 133. n. 7.

Rota in gradu appellationis vigore Clementinae Auditor de re fcripti. attentis iure praefentandi ad fe deuoluta iterum praefentare valet, decifio 284. n. 12.

Figura dicitur Clementinae Auditor potefi inflituere quosdam ordinarios in fuffitutionem denegavit, dec. 534. n. 16. & decil. 365. num. 10.

Rota non attendit mandata relaxata ab aliis Tribunalibus non guffato de inflatis, decifio 380. n. 12.

Nec attendit fententias aliorum tribunalium, nifi exaete iuffificetur, decil. 99. n. 14.

Item nec illas attendit fite attis etiam fi tranfmuti fuerint in iudicium, dec. 504. n. 20.

Rota executiuo procedit, quando in commiffione appellatiois fuerint communicata facultates A. C. decil. 495. num. 2.

Rota in reuocandis litigantium expenfis, & in iudicibus difputantibus dubiorum equitatem feruare folet, dec. 431. num. 12.

Et quandoque feruando equitatem recedit a ftylo & ordine procedendi, ibidem num. 15.

Rota in vltimis audientis quandoque ordinem feruari folitum non feruat, quando concurrat praedictum parie ibi. n. 17.

Practicum quando altera pars non inflat pro caufa repropofitione fuper iam decifis, ibid. n. 18.

Rota, cui commiffa reuocari caufa appellatiois cum claufula quid exequendum potefi etiam ex integro relaxare mandatum, quando de illius iuffitia conflaret, dec. 574. num. 14.

Rota loco reuocationis attentatum poftion mandatum de manutendo concedit, decifio. 604. num. 1.

Rota pro expenfis mercedis Sollicitatoris, Procura, & Aduocatorum folet taxare arbitrio fuo fuita decem pro qualibet inflantia, dec. 73. num. 3. & dec. 240. num. 34.

Rota femper condempnat vtilium in expenfis, non attente an tenere, vel iuffa caufa litigauerit, licet in aliis Tribunalibus iuffa caufa largiendo excuset, dec. 73. n. 4. & 5.

Rota feruat opinionem, quod pro fupplemento legitime non competat hypotheca, fed tantum condicere ex lege, decifio 24. num. 2.

Rota folet de valore narrato conprobare fextam partem ad euandam fubreptionem, dec. 325. n. 33.

Item folet plerumque vtiela fententia ratum negocium terminare & litigantes fuperfuis impenfis grauare, decil. 370. numero 8.

Item femper folet declarationes Sacra Congregationis reuenerit amplecti, dec. 439. n. 1. & dec. 525. n. 1.

Item folet vnice conuexu difputare duo dubia alterum in poffefforio, alterum in peticitorio, vt poft decretum mandatum de manutendo ad fententiam eius & minori partium difpendio procedatur, dec. 542. n. 2.

Rota fuccedi loco ordinarij, dec. 545. n. 11.

Rota in materia difficilis probationis admittit etiam fcripturas informes, dec. 611. n. 2.

Rota inueficientibus ftylum, vel peticium mercatoris attendit iudicium mercatorum fecus in dependantibus a difpofitione luris, dec. 646. n. 32.

Rota tenet opinionem, quod augmentum legitime cediti conuomodo filij, dec. 94. n. 15.

Rubrica generaliter loquens, & habens orationem perfeftam allegari potefi ad decifionem caufarum, dec. 123. n. 15.

Rubrica denominatae taxam concepta non attenditur, fed nig. non in defpofite loquens, dec. 494. n. 13.

Rubrum. Fumus rubra quae detrahenda funt pro centenario fi meufuratio fit cum mefura leui, vel cum battuta, & vbi bialit dec. 580. n. 17.

Rota in hac materia medium viam eligendo alias taxat ad rationem elfo pro centenario fequendo mefuram antiquam, ibid. n. 38.

S.

Sacerdos in concurfu non facer dotis preferendus efi in aduoficatione benefij, quauis agatur de beneficio non facer dotali, dec. 171. n. 15.

Sacerdos extraneus praefentari potefi, quando in ipfa fundatione non efi exprefse prohibutum, dec. 553. n. 15.

Sacerdos antiquior in aduoficatione benefij preferendus efi, dec. 659. n. 3.

Sacerdos etate feniore & approbatus ad audiendas confiffiones in concurfu femper efi preferendus in aduoficatione benefij, dec. 651. n. 1.

Onus praefentandi facer dotem fi extat fin minus Clericum de defcendentia impofitionis patrem fupra a Teftatore notum, atque non egreditur illum non perfonam, dec. 513. n. 9.

Et tunc non fufficit quod quis alleget fe fimplicem Clericum, fed oportet probare fe effe de defcendentia, ibid. num. 10.

In defcendum facer dotis, vel Clerici de defcendentia fi Teftator praefentari mandatum attu facer dotem de alia familia intellegitur de familia tempore fundationis tanquam praedilecta, ibid. num. 11.

Item quod praefentetur attu facer dos debeat effe talis tempore praefentationis, & tunc non fufficit facer dotium fuperueniens, ibid. n. 12.

Sacerdotium probatur ex literis patentibus Ordinarij, dec. 371. n. 14.

Ad facer dotium vt quis promoueri poffit etate 25. annorum requiritur iuxta difpofitionem Sac. Con. Trident. feff. 23. de reform. cap. 12. dec. 371. n. 16. & dec. 615. n. 6.

Sacramentum Confirmationis nequit ab alio quam ab Epifcopo aduoftrari, dec. 459. n. 25.

Seniuita ad effellam feparatum ibori, vide in verbo Thoti feparatio.

Seniuita non probatur per vnicum attum, quando efi laici & nullius momenti, fed plures requiruntur, dec. 425. n. 5.

Seniuita vtri orga uxorem ex fubferta inter eos cohabitatioe ac concubitu nedum excluditur, fed indiffa dicitur reconclitatio, quia omnem antium amirandinem delet, ac praecedentem caufam feparationis tollit, ibid. num. 6.

Solutium Capellani taxari debet iuxta folitum Ecclefiae cui inferuit, nec attendi debet folitum aliarum Ecclefiarum, dec. 86. num. 17.

Index Rerum,

Salarium etiam non conuenctum debetur statim soluo condandis, & locandis operas, dec. 67. n. 1

Solutum locandis operas, ut indicatur requiritur quod quis hic operas locauerit, ibid. n. 2

Solutum tamen quod semel locauit, quando antea non erat aptus ad locandum, ibid. n. 3

Solutum locandi ad effectum consequendi salarium non est probandum ab eo, qui non potuit, aut non conuenctus operas locare, dec. 67. n. 4

Salicet. Theoric. in l. Dudum num. 7. C. de contrah. emptio. in quibus terminis procedat, dec. 165. n. 13

Saluanum competit uxori pro alimentis contra tertium possessorem vtri, dec. 150. n. 43

Et hac opinio est versor, & commissor, nec ab ea in iudicando recedendum est, ibid. n. 44

Item competit emptori census non solum super re confusa, sed etiam super re subrogata in locum re confusa, dec. 310. n. 15

Saluanum datur donatori pro consecutione rei donata, dec. 136. n. 15

Item datur probatus solutio extremis, dec. 310. n. 13. & dec. 311. n. 4. & dec. 315. n. 1. & dec. 321. n. 1. & dec. 356. n. 1. & dec. 415. n. 5. & dec. 504. n. 1. & dec. 511. n. 25

Item datur emptori census super fundo censito ratione hypothecae sibi competentis, dec. 311. n. 6

Item datur emptori qui euersionem passus est etiam pro datione passus, dec. 315. n. 6

Saluanum interdictum non datur creditori posteriori aduersus anteriorem, dec. 10. num. 1. & dec. 144. n. 15. & dec. 504. num. 2

Item non datur possidenti, quia est remedium adspiciendum, dec. 136. n. 13

Item non datur sine hypotheca, dec. 311. n. 16. & dec. 571. num. 1

Item denegatur non probata possessione debitoris de tempore hypothecae, dec. 356. n. 16

Item non datur super officio Praefecti Curforum ex defectu hypothecae resistente natura officij illius creationi sine licentia Regis, dec. 571. n. 1

Item non competit nisi creditum alterius sit liquidum in aliqua quantitate ad effectum, ut res conuenctus per obligationem dictae quantitate sententiam euitare possit, dec. 497. n. 14

Saluanum non admittit exceptiones requirentes alteram indaginem, dec. 415. n. 8

Saluanum intentatum à creditore anteriori impeditur itaque à creditore posteriori, dec. 497. n. 11

Iudicium saluanum requiritur creditum clarum, & liquidum, dec. 504. n. 4

Saluanum & hypothecaria possunt alternatiue intentari in eodem libere, dec. 150. n. 47

Et parte non opponente vtrumque remedium cumulari potest non secus ac pretorium quod importat hypothecariam, & possessorium quod importat saluanum, ibid. n. 48

Saluanum, & alius hypothecarius non sunt inter se contraria, sed diuersa, ibid. n. 50

Saluanum si est intentatum contra emptorem potest ipse emptor pro liberatione à molestis agere simul saluanum possessores bonorum venditoris, dec. 531. n. 1. & 2

Et statim lata contra eum sententia agere vtriusque contextu valet, ut ad sui fauorem feratur alia pro liberatione à molestis, ibid. n. 3

In solutio commissa causa, censetur etiam commissa super iure offerendi absque nouo libello, dec. 45. num. 42. Declaratio num. 43

In saluanum sententia lata non retardatur exceptio fideicommissi nisi sit vocatus probata, dec. 186. n. 19

In saluanum non datur commissa ex probatione crediti in genere, sed constare debet de illius specificis, ac determinata quantitate, dec. 181. n. 4

In saluanum non datur immisso, nisi ad effectum satis faciendi

ex fructibus, dec. 150. num. 45

In saluanum executione sententiae retardari requiritur per exceptio nem crediti illiquidis, & requirentis alteram indaginem, dec. 118. n. 17

Saluanum interdicto agi potest contra bona debitorum debitorum, dec. 321. n. 14

Saluanum creator agens repellitur oblatione solutis, ibid. num. 21

Intellige conclusionem procedere si pecunia oblata liberè exigi possunt, alias secus ibid. num. 22. & reddidit ratio, num. 25. & 26

In iudicio saluanum sufficit actori docere de solo possessore debitoris reuera exceptione de iure domini inconueniens non probata, dec. 364. n. 14

In iudicio saluanum sat est quod possessio debitoris probata remaneat tempore contracta hypotheca, vel postea, dec. 124. num. 7

In iudicio saluanum possessio debitoris tempore contracta hypotheca est concludenter probanda, dec. 379. n. 18

In iudicio saluanum exceptio fideicommissi reuocatur quoties vltimus status stat pro libertate bonorum, dec. 496. n. 15

Extrema iudicij saluanum quantum fuit dec. 497. n. 4

In iudicio saluanum possessio rei conuencti probatur ex substantiatione litis, aliusque ad mensuram, ibid. num. 10

Sanatio Census, vide in verbo census

Sanchez respon. moral. lib. 2. cap. 1. dub. 30. n. 4. quo casu loquitur, dec. 198. n. 16

Sanen in regul. de subrogand. q. 8. quo casu loquitur, dec. 198. num. 9

Declaratur à Mandos super regul. de subrogand. q. 4. n. 7. dec. 455. n. 18

Satisfactio probanda est ab allegante, dec. 468. n. 18

Scartafaccium completa feria probat, dec. 537. n. 19

Schedula Testamenti quod fuerit consignata Notario coram seipsum Testibus probatur ex ipsius Notarij rogatu, dec. 513. n. 9

Et talis rogatus probat nedum consignationem schedulae testamenti, sed etiam vltimam identitatem, ibid. num. 11

Schedula Testamenti postquam dimissa fuit in manibus Notarij rogatus pro verificanda vltima identitate sufficit fides ipsius Notarij, ibid. n. 12

Item ad probandum identitatem schedulae dimissa pone ritam personam puta Guardianam S. Francis sufficit vltima iramentum, ibid. num. 13

Ad identitatem schedulae probandam plurimum confert bona fama Notarij rogatus, ibid. num. 14

Item identis schedulae probatur ex comeluris nemp quantum schedula continet dispositionem perfectam ac dignam sapientis viri, ibid. num. 15

Item quando constat manu Testatoris exarata, ibid. num. 16

Item si Testator ante vltimam configurationem Notario scilicet alicui vtro religio sibi inuicem aliqua ex dispositione communicauit, ibid. num. 18

Item si continet legata, que heredes sane omisisset si aliam scripturam supposuisset, ibid. num. 19

Schedula testamenti identitatem, ut ex rogatus Notarij excludatur necesse est quod rogatus adsum in dorso eiusdem schedulae non in folio separato, ibid. num. 20. Contra n. 29

Ratio est, quia rogatus non colligat schedulae probat quidem Testatorem deinde quando scripturam Notario coram seipsum rebus, sed non probat vltimam identitatem, dec. 513. num. 2. Declata n. 22. & 23

Schedulae testamenti identitatem, quando agitur in iudicio possessorio, & ad impediendum immissionem heredis ab extraneo sufficit probata emanet ex pluribus simul nullis, ibidem num. 14

Quinimo sufficit sola exhibitio testamenti non vitiosum non sola probatur immisio alterius schedulae ex contrariis circumstantiis debitorum non necesse ibid. n. 25

& Materialium.

Schedula testamenti identita probata remane. ex solo ro-
gato Notarij etiam non sit exceptio in eius dicto, sed in sub-
scripto insculente, ibid. n. 29.

Et Notarij publica fides & legalitas pluribus testibus compro-
bata probat exceptio suspitionis alterius schedula testa-
menti, ibid. n. 30.

Scholaris. Pro scholaris haberi debet, si Rector studij in-
scriptis Notario in aliquo in matricula scholarum descriptus,
decil. 211. n. 31.

Scientia alius ratiocandi eiusque qualitatem requiritur
ad hoc, ut ratiocatio inducatur, alias non presumitur,
dec. 6. n. 15.

Scientia ad effectum ratiocandi etiam coniecturis probari
potest, ibid. n. 16.

Sufficit tamen coniectura percutere notitiam tenoris instru-
menti, quod debet ratiocari, quamvis oculis corporeis instru-
mentum ex hoc homin non fuerit, ibid. n. 17.

Scientia ad effectum poena debet esse certa, & non presump-
ta, decil. 195. n. 7.

Scientia alicuius concessionis probatur ex retentione scrip-
torum penes se, dec. 236. n. 9.

Scientia crediti hypothecarij, quod ad notitiam reiconcetti
deducta fuerit, ex quibus resultat, dec. 336. n. 10.

Scientia crediturum in herede, ex quibus desumatur, dec.
469. num. 2.

Scientia crediturum in uno ex fratribus censetur alius fra-
tribus simul cohabitantibus communicata, ibid. n. 3.

Scientia crediti in herede si necessarium induci citandi
creditorum in consuetudine Invenitur nec credulitas excusat,
quod creditum sit extinctum, dec. 482. n. 6.

Scientia Comparatio de presentatione privativa alterius
patroni presumitur ex diuturnitate temporis, & prescriptio-
num multiplicitate, dec. 361. n. 20.

Scientia contentorum in Instrumento probatur in eo, qui
ipsum celebrationi praesens fuit, dec. 607. n. 6.

Item resultat ex illius approbatione, dec. 644. n. 10.

Scientia certa dicitur quae resultat ex relatione ad aliud se-
cundum vero quando simpliciter enunciatur, dec. 644. n. 2. & 3.

Scientia etiam per coniecturas probari potest, dec. 18. n. 4.

Consequenter ad hoc effectum resultat ex coniunctione
sequitur, ibid. n. 5.

Scientia eorum qua sunt extra Civitatem non presumitur
in commorante in Civitate, dec. 169. n. 12.

Scientia etiam vbi agitur de re gravis prauidity probatur
ex vehementibus coniecturis, dec. 174. n. 5.

Scientia & patientia Episcoporum resultat ex iteratis visitatio-
nibus ab Abbate factis, dec. 194. n. 7.

Scientia & patientia resultat ex multiplicitate alium, dec.
dec. 267. n. 13.

Scientia & patientia adversarij non est necessaria, quando
confitetur de titulo possidentis, ibid. n. 24. & dec. 458. n. 6.

Scientia & patientia requiritur, quando agitur de indu-
cenda prescriptione contra aliquem, dec. 474. n. 4.

Scientia & patientia presumitur ex diuturnitate temporis,
dec. 474. num. 5.

Scientia & patientia probanda non est in summarissimo
processu, dum de quibus possessione, vel dominio adversarij
non constat, quamvis bonum has habere pretendat, nec minus
de titulo, decil. 436. n. 7. & 8.

Scientia & patientia possessoris necessaria est, ut per actus
contrarios ei prauidetur, decil. 621. n. 25.

Scientia emittoris quod non tota res vendita spectet ad ven-
ditorem ex quibus resultat, decil. 607. n. 15. & 16.

Scientia emptoris quod tota res empti non spectet ad ven-
ditorem, sed tantum pro parte, & pro ea parte quod ipse emere
intendit, ex quibus conuenitur, decil. 644. n. 1. & 9.

Scientia fideicommissi in renouatione probatur per Testes
singulares, quinque, & per vicinorum testimonium concluditur de po-
tente, dec. 18. n. 2. & 5.

Item probatur ex illius morte que facta in principio Instu-
mentum renouationis, ibid. n. 6.

Item ex locutione per latam Legi temporis ex quo non
presumitur quod ius ex fideicommissi sibi delatum renouet
tempore renouationis, ibid. n. 7.

Item probatur ex eo ipso, quod non est questio de actu
renouationis, & multo magis conuentionibus nominatis fa-
uore Antis, dec. 11. n. 11. n. 13. & 14.

Scientia fideicommissi non probatur ex sola enunciatione re-
sponsionis, si alia coniectura concurrat, dec. 119. n. 6.

Et hoc opinio est verior, reiecta contraria, ibid. n. 7.

Opinio contraria declaratur, ibid. n. 8.

Scientia fideicommissi minus presumitur in sententia prefer-
tisi si est minor quam in testamento, ibid. n. 10.

Scientia fideicommissi in diuidentibus resultat si sit soluta
legata in eodem testamento, & illa, in qua heredes fue-
runt instituti, nam quoniam modum videtur in testamento, &
heredes institutos necesse est quod etiam viderint fideicommissi
suis ipsi institutioni annexum, decil. 134. n. 5.

Scientia fideicommissi acquiritur ex uocatione testamento iuxta
etiam executione legatorum in eo contentorum, ibid. n. 9.

Scientia fideicommissi si sit perfecta & visio saltem intellectualis
verborum testamenti, licet requiratur ex dispositione Text. in
l. de his, ff. de transact. nihilominus etiam scientia ex conie-
cturis, ac visio probatur, ibid. n. 13.

Scientia fideicommissi in diuidentibus clare resultat si longe
ante diuisionem soluerunt legata a fideicommissione relicta, qua
non soluit nisi in ipse verbi testamenti, decil. 158. n. 15.

Item scientia fideicommissi probatur ex pluribus simul in-
finitis, ac etiam ex alibus iudicialibus occasione solutionis leg-
atorum, idid. n. 36.

Scientia in filio, vide in verbo filios.

Scientia in fratre de donatione facta a patre alteri fratri pre-
sumitur ex possessione inaequalis portionis cum adquisiscentia,
decil. 6. num. 24.

Scientia iuris presumitur in viris ingenio & doctrina con-
spicitur, dec. 256. n. 11.

Scientia in filiis presumitur contra disposita per patrem
stante publica voce & fama, dec. 337. n. 41.

Scientia in actibus iudicialibus facilius presumitur, decil. 82.
num. 12.

Scientia intimationis mandati Rotalis resultat si contumax
a dicto mandato appellauit, & procuratorem constituit, qua suf-
ficit etiam ad effectum de procedi posse ad censuras, decil. 642.
num. 5.

Scientia presumitur ex coniunctione sanguinis, & ex coha-
bitatione, dec. 6. n. 19. & dec. 372. n. 3.

Item presumitur attenda rei qualitate, temporis lapsu, ac
alium multiplicitate, dec. 183. n. 4.

Scientia presumpta non sufficit in prauidicialibus, dec. 500.
cum. 47.

Scientia presumpta ex pluribus simul iunctis resultat, dec.
134. num. 11.

Scientia presumpta oritur ex immissione facta demidmissa
copia, dec. 417. n. 19.

Scientia presumpta non aufert facultatem contradicendi a
die vera notitia, dec. 437. n. 20.

Scientia presumpta ex sola adquisiscentia non sufficit, sed re-
quiritur vera & inuincibilis, ut quis non contradicendo sibi
prauidet, ibid. n. 21.

Ampla praesertim quando agitur de magno prauidio, ibid.
num. 22.

Scientia patris de exactione pecuniarum facta a filio, red-
ditur clara ex cohabitacione cum ipso filio, dec. 155. n. 16.

Maxime quando agitur de regecio totum, & de
pluribus ex alibus passim factis tempore successione, ibid. n. 17.

Item scientia eadem ex inuersione manne non intelligenda,
a quo redduntur expectentur quod e ignorauerit id de qui de-
bitur esse, & licet ratione proprio esse, ibid. n. 18.

Index Rerum,

Scientia procuratoris non afficit dominium nec dominus presumitur scire, quia nonis procurator, decil. 139. n. 14

Ex scientia Procuratoris non inferatur ad scientiam principalem, decil. 46. n. 24

Scientia protestationis facta contra aliquem ex quibus deformatur, dec. 82. nu. 10. & 11

Scientia recurfus ad Iudices Laicos, vide in verbo Recur-
sus ad Iudices laicos.

Ex scientia rei aliena malafides inducitur, dec. 256. n. 10

Scientia rei emphiteutice requiritur in herede emphiteutae,
ut contra eum possit a domino directo intentari caducitas, dec.
485. num. 22

Et talis scientia debet esse certa & clara nec sufficit presump-
ta, ibid. n. 26

Et ex quibus scientia in herede excludatur, ibi. n. 23. Se seq.

Scientia sine tacurnitate, quando agitur ad obligandum non
habetur pro confesso, decil. 611. n. 5

Scientia solutionis indebiti ex quibus conuincatur in eo,
pro quo solutio facta fuit, dec. 672. n. 8

Scientia sola sufficit etiam in casibus, in quibus intimatio
requiritur, decil. 82. n. 9

Scientia successoris quoad contenta in Instrumento locatio-
nis facta a praedictore non probatur ex sola scientia Instru-
menti, decil. 437. n. 17

Intellege quoad contenta in ipso Instrumento, scilicet quoad
contenta in diverso, & separato instrumento, ibid. n. 18

Scientia sine ratificatione inducitur ex pluribus simul iunctis,
quamuis de maximo prauidio agatur, decil. 30. n. 30

Ex scientia Testamenti non inferatur ad scientiam fideicom-
missi in testamento contenti, decil. 7. n. 21

Item nec minus ad scientiam iuris ex eadem fideicommissio
competens, nam ad effectum renunciationis requiritur ocula-
ris inspectio sine intellectuali certa cognoscio iuris ex eo com-
petentis, ibid. n. 22

Scientia testamenti paterni licet arguatur in filijs si tempore
mortis patris erant infantes, argui tamen potest si tempore di-
uisionis quod attendi debet erant adulti, dec. 134. n. 12

Scientia testamenti praesumptum vsque ab initio ex perseue-
rantia & continuatione possessionis rei hereditariae, dec. 372. n. 4

A sola scientia donationis praesumitur illius acceptatio alteri-
us, dec. 136. n. 6

Ex sola scientia donationis praesumitur illius acceptatio in fa-
uorabilibus, dec. 135. n. 12

Scriptura confici solet de assu Iudicariis, dec. 142. n. 5

Scriptura in forma sumi robur ad obseruantiam, dec. 29. n.
16. & dec. 138. n. 4. & dec. 460. n. 9

Scriptura in forma non est attendenda, dec. 33. n. 31

Scriptura inserta in aliquo Instrumento, ut fidei mereatur
requiritur quod illa fuerit inserta cum decreto Iudicis alias
enim semper urget suspicio anti data, dec. 130. num. 5. & decil.
131. num. 7

Scriptura priuata dicitur sufficienter recognita a testibus
deponentibus eam vidisse scribi, & subscribi, qui est verus mo-
dus recognoscendi scripturas, dec. 20. n. 3

Ex sufficit etiam quod recognoscit fiat a testibus habentibus nota-
tam manum feribentis, ibid. n. 4. & dec. 501. n. 1

Scriptura priuata vera in parte praesumitur vera in totum,
decil. 10. num. 5

Scriptura priuata non probat contra tertium, dec. 214. n. 17

Scriptura priuata non probat praesertim in prauidicio, Ec-
clesiae, dec. 443. n. 4

Scriptura priuata, si vera appareat, vim habet publici In-
strumenti, decil. 481. n. 9

Scriptura priuata aduoluntis fultiva idem operatur ac pu-
blicum Instrumentum, ibid. n. 20

Scriptura producta contra pro ha. entem plena probat, dec.
443. num. 2

Scripturam producentis fatetur omnia in ea contenta, & de
iure, decil. 556. num. 4. & dec. 583. num. 2

Scripturam producentem eam approbat eo modo quo concepta
est, nec productio diuersimode ab illa operatur, dec. 141. n. 14

Ex productione scripturae oriuntur implicitae confessio contentu-
rum in scriptura producta, dec. 102. n. 7

Scriptura, quam quis impugnat, postea non negat, decil.
208. numer. 5

Scriptura non est necessaria in donatione Iurii patrum, nu.
decil. 270. numer. 12

Scriptura habetur pro recognita si Iudex talem pronuncia-
uit in confirmatione non comparuit ad recognoscendum, dec.
501. num. 2

Scriptura non recognita parte citata stante speciali protesta-
tione fidei non meretur, decil. 580. n. 12

Scriptura requiritur in cambio nundinario ex constitutione
plena, decil. 74. n. 41

Scriptura non est de essentia cambij, dec. 74. n. 44

Scriptura qua alias non probaret concurrentibus admini-
culis fidei non meretur, dec. 140. n. 18

Scriptura ubi requiritur, tunc illius negatiua probatur per
solum allegationem, & ad illam qui affirmatiua allegat spe-
cialis probare scripturam, dec. 74. n. 42. & 43

Scriptura exhibitio si exigitur a successore mediato in Epi-
scopatu illius Episcopi, qui vultuere conspectus fuit ad hoc, ut
teneatur, quantum requiritur, dec. 160. n. 15

Scriptura laceratio facta ab Episcopo antecessore non ope-
ratur probationem concurrentibus prauidicium successoris, alia
enim tementis antecessoris nocere Ecclesia, ibid. n. 15

Scriptura occultatio in fine non operatur occultatio.

Scriptura existentia si per aliquem probetur, tunc allega-
tioni desit habere probare tenetur, dec. 127. n. 8

Et non probat a ex se ista, tunc satis est quod factis diligen-
tibus allegat per se non reperiri, ibid. n. 13

Scriptura existentia in Archivo probatur ex illius extra-
ctione facta a Notario, dec. 409. n. 3

Ad exhibitionem alienum scripturae cuius cognoscitur, non
probatur existentia, decil. 127. n. 2

In vna eademque scriptura discretum loquendi modum de-
monstrat discretum dispositionum, dec. 114. n. 3

Scripturae Curia Episcopalis non sunt ab Episcopo custo-
dienda, sed a Notario Archivario, decil. 160. n. 11

Scripturae existentes in Archivo praesumuntur combusta
probata combustione Archij, decil. 270. n. 11

Scriptura nulliter compulsata probans concurrentibus admini-
culis, decil. 290. n. 41

Praesertim, quando in sui facie apparente diuina, & origi-
nales, ibid. n. 42

Scriptura in alio producta, & a Notario accommodata de-
betur recuperari de hac materia vide in verbo Notarius.

Scriptura compulsata si extrahi valeat meridianibus com-
pulsari alibus generalibus, concedenda non est compulsoria spe-
cialis praesertim si suspicari conuenit, quod illa petitor ad dif-
ferendam causa expeditionem, dec. 475. n. 7

Scripturis in consensu potius standum est quam testibus, dec.
199. n. 2. & dec. 233. n. 9. & dec. 289. n. 10. & dec. 312. n. 28. &
dec. 518. n. 18. & dec. 532. n. 2

Scripturarum custodia vide in verbo Custodia.

Scripturarum extractio ex Archivo in vultu, qui requir-
ratur, & quando scriptura extracta dicatur in forma proban-
tis, vide in verbo Compulsiua, in verbo Extractio, &
in verbo Iura.

Scutus aureus de camera valatur ad rationem in forma
13, cuius dimidio iunctis etiam alio iure, dec. 40. n. 14

Scutus aureus Provinciae Romanae est solid. 34. dec. 192. n. 9

Scutus aureus quando est in obligatione an solutio facienda
sint specie, vel aucta illius est mutatio seu valorum, vide
in verbo in verbo Moneta.

Secretario a Notario quando agitur de re seclauae ad
eius iuramentum deferitur, dec. 20. n. 7

Seculari Beneficium vide in verbo Beneficium seculari.

Secula

& Materialiarum.

Secularizatio simplex statum regularem delet, decif. 431. num. 21

Et quando etiam continet amplissimam suppressionem extinguit etiam iura, & privilegia qua in subrogatum loco Prae-
lati Ecclesie suppressae non transeunt, ibid. n. 22

Dilinctio inter simpliciter secularizationem, & eam qua fit cum suppressione referat, ibid. n. 24

Secundogenitus attento ordine natura dicitur negat qui natus est post obitum primogeniti, quia non vidit alium sibi primogenitum, & qui praecessit habetur pro non nato, dec. 602. n. 1

Secundogenitus natus post obitum primogeniti non potest confegni secundogenituram, quia tempore delatae successiois, quod debet attendi talis non est, ibid. n. 2

Et opinio contraria Z. 151. conf. 20. num. 12 lib. 2. est contra communem, & receptam DD. sententiam, ibid. n. 3

Secundogenitus dupliciter accipitur, uno modo naturaliter, quia secundo loco genitus est alio civiliter ad effectum successiois, ibid. n. 4

Secundogenitus ad effectum successiois per obitum primogeniti desinit esse secundogenitus, & primus euadit, cum nemo eum antecedit, ibid. n. 5

Nec secundogenitus dici potest proprius, & verè de tempore delatae secundogenitura, quando ad illud testator respexit, scilicet si ad solum tempus natiuitatis, ibid. n. 6

Et regulariter praesumitur Testatorem respexisse ad tempus successiois, ibid. n. 7

Secundogenitus si factus à Testatore vocatus, & sic persona incerta de certis, non tam persona contemplata dicitur, quam quatuor existens tempore delatae successiois, ibid. n. 8

Praesertim quando ad idem tempus verba Testatoris sunt relata, ibid. n. 9

Et allegati in contrarium quo casu loquuntur, ibid. n. 10

Et ex quibus dispositio Testatoris collata dicatur in tempus successiois, ibid. n. 11

Secundogenitus non dicitur simpliciter vocatus qui secundo loco natus est, sed qui habet quando secundogenituram assequitur alium fratrem primo natum superiorem sibi à Testatore ad tempus successiois respexit, ibid. n. 13

In secundogenito si non concurrunt qualitates à Testatore requisitae dici negat in eo verificari voluntatem Testatoris, ibid. n. 16. & 34

Secundogenitus quo casu dici nequeat, quamvis alios fratres non habeat, ibid. n. 17. & 18

Secundogenitus etiam civiliter dicitur filius, qui tempore delatae secundogenitura adhuc vivit eius pater, qui ex precepto Testatoris est primogenitus cui ipso vivente primogenitura sua nec civiliter delata est, ibid. numer. 19

Secundogenitus nullo modo dici potest primogenitus, qui ob superuenientiam patris nondum in primogenitura successit, ibid. num. 21. Declara. num. 30. 31. & 33

Et filius ante mortem patris incertum est an sit in primogenitura successurus, cum possit patri praesentari, ibid. n. 22

Secundogenitus si Testator prohibuit ne possit aliquid pretendere ratione legitime, vel eius supplementari, sed tamen cedere debeat alio fratribus satis declarasse videtur esse secundogenituram in recompensam reliquisse, ibid. n. 27

Itaque cum ante mortem patris in eius bonis, quid pretendere non cedere possit secundogenitus primam locum ingressus non habeat, ibid. n. 28

Et sicuti nihil cedere potest, ita neque carere habet secundogenitura ei relicta correfpiciente ad hereditatem paternam eiusque successioem, ibid. n. 29

Primo vel secundogenitus et filius dicitur inficci non debet an pater vivas, sed quis inter primogenitum, vel secundum locum obitum tempore delatae secundogeniturae ad quod quibus primogenitus obitum etiam secundo natus fuerit non sit secundogenitus, ibid. n. 33

Secundogenitus si non habet qualitatem à Testatore requisitam non est testator ad secundogenituram vocatus, ibid. n. 34

Secundogenitus licet nondum bona primogenitura nactus fuerit, ea tamen habuit, & potentia habet à principio, ibidem num. 35

Secundogenitus eo ipso quod primogenitus euadit statim eundem cum iure primogeniturae spes quoadam certa succedendi in habuit ad maioratum suo loco, & tempore acquiritur, ibid. num. 36

Secundogenitura possessor statim quod illam amittit si primus euadit, nec illam acquirat si primus acceperit cum tunc non habeat qualitatem secundogeniti, qua semper requiritur in ingressu, ibid. n. 40

Secundogenitus qualitas semper requiritur in ingressu, nec necessaria est in progressu nisi Testator ita expresse disposuerit, ibid. num. 41

Secundogenitus qui primus euadit, & in eius locum tertio genitus est ingressus, licet iste moriatur non tamen talis dici potest, ibid. n. 46

Segetes in Vrbe ob impensu Vecturae, & Gabellarum, & maiorem populi sustentiam carius venduntur quam in forensibus, decif. 478. n. 1

Senectus non aequiparatur morbo ante annum 70. decif. 198. num. 13

Sententia afficit tertium ad causam admissam in statu, & terminis, dec. 8. n. 9

Sententia attendi debet in parte dispositiva, dec. 141. n. 1

Sententia appellacionem suspensivam reuocatur in iudicio immisionis à parte immoissiva, illam tamen admittit in parte condemnatoria ad fructus sine sit concepta per capitula separata, siue contexta, dec. 39. n. 20. & de ratione num. 21

Sententia antiqua probat etiam sine alio, dec. 105. num. 5. & dec. 312. n. 12

Et contra tertium non citatum maximam facit praesumptionem bonis iuris, ibid. n. 13

Sententia an retrahatur, dec. 238. n. 20

Sententia ad effectum executionis debet iustificari ex iisdem actis non ex postea sequenti, dec. 281. n. 49

Si sententia ad effectum sit locus Egidiana iustificari debet ex iisdem actis non aliter ex nouiter deductis, decisio 238. num. 2

Sententia ante executionem potest confirmari, & reformari in summa verè debita praesertim, quando excessus est intodictus decif. 512. n. 23

Sententia, à qua non fuit appellatum potest executioni demandari post decem dies absque vitio attentatorum, decif. 440. numer. 11

Praesertim quando sententia suae Decretum de sui natura non recipit appellacionem, ibid. n. 12

Sententia absolutoria lata ad favorem diffamati de simonia vide in verbo simonia.

Sententia conuictens mandatum de immitendo, & amouendo respiciente continet etiam relaxationem mandati praerestitiois rei, quia restitutio venit ex natura reuendicacionis, decif. 149. num. 4

Contingens capita separata potest in aliquibus approbari, & in aliis per appellacionem redargui, dec. 218. n. 7

Contingens alternatiam propter incertitudinem redditur nulla quando est postea inter alia contraria, dec. 250. n. 46

Contingens aliquam praesertim quam illius executionem respicit potest confirmari prout iacet cum sufficit de praesertim rationem haberi, quando tractatur de illius executione, decif. 298

Sententia criminalis condemnatoria si ex actis non constat de pretensio homicidio praesumitur lata in comunacia, dec. 395. n. 6

Amplia etiam si iudex in sententia dicit consistere de delicto per evidentes probationes, ibid. n. 7

Sententia condemnatoria ad irremotes lata in contumaciam non probat delictum praesertim, quando successus suae rei, causa, dec. 408. n. 7

Sententia criminalis non potest dici lata in contumaciam si

Index Rerum,

contra rem, non fuit transmissum honorarium, ibid. n. 13

Sententia contra se sententia, et non reuocata, valet quoties fuit pronunciata, et in prima vigore clausula Quam, & quas in commisso ad illa, dec. 468. n. 6

Vel si a se sententiam non fuit oppositum, ut requiritur, ibid. numer. 7

Sententia condemnans ad certam summam, si est excessiua, tunc ex officio non excluditur ex clausula Saluo iure appositum in libello, quia ad hanc effectum debet attendi sententia licet libellus aliter conceperit, dec. 547. n. 8

Sententia concedens immisionem coheredi in portione bonorum hareditariorum sibi tangens, et in simul cum condemnans ad dimittendam possessionem bonorum hareditariorum, nec non rationem de bonis administratis favore aliorum coheredum, nequit executioni demandari, nisi eo tempore adimpleatur, dec. 630. n. 2

Concedens immisionem per caput separatim, si ob non interpositam appellacionem transiit in iudicium mouetur executionem, etiamsi super aliis capitalis causa est ad alios Iudices deuoluta, ibid. n. 17

Sententia declaracionem accipit ex actis, & commissio ex profectis, dec. 340. n. 1

Sententia declaratoria super resolutione renunciacionis requiritur antequam renunciacione agere possit iudicio possessorio ad bona renunciata, dec. 51. n. 46. Limita n. 48

Sententia declaratoria in notitia non requiritur, et absque ea potest ad executionem deueniri, ibid. n. 49

Sententia declaratoria quando non requiritur in Iudicio regressus super lapsa temporis, seu mora debitoris decil. 52. num. 35. & 16

Sententia declaratoria procedere debet in penalibus, ibid. numer. 14

Sententia declaratoria excommunicationis, vide in verbo Declaratoria.

Sententia etiam non conformis libello subsistet in Iudicio Saluatis, in quo non attenditur quid fuerit petitum, sed quid in professione Iudicij probatum, dec. 533. n. 18

Sententia erronea, et non effectiua non meretur attendi, nec potest dici, quod in iudicium transferat, dec. 162. n. 13

Sententia excommunicationis antequam feratur citatio personalis procedere debet, decil. 189. nu. 8. sententia excommunicationis ob non paritionem mandati de manutendo ferri nequit contra non citatos in relaxatione eiusdem mandati, dec. 289. num. 9

Sententia, et laudum differunt inter se, nam sententia potest in parte, et partibus acceptari, laudum vero scruo, decil. 218. n. 9. & de ratione diuersitatis, n. 10. Amplia nu. 11

Sententia excessiua ratione individuitatis corrigit in totum, dec. 29. nu. 24

Excessiua si fuit executioni demandata non est locus illius reformationis, sed parte in parte in totum reuocari debet, ut spoliis, quod casum purgetur, dec. 44. n. 21

Sententia excessiua non presumitur, sed plene, et concludenter probandum est, decil. 114. n. 17

Preteritum si de tali excessu nequam fuit oppositum durante lite spatij plurium annorum, ibid. n. 18

Sententia excessiua resiliat ex petitione facta à Procuratore in iudicio ultra summam debitam, etiam Principalis executioni demandando sententiam super ea petitione latam, eandem petitionem iustificat, et censetur, decil. 109. n. 1

Nec potest de illam petitionem amplius impugnat, non docto de illius errore, ibid. n. 2

Excessus Sententia probatur, si post petitam certam summam in Iudicio soluta fuit aliqua summa, qua summam in Iudicio facta fuit aliqua summa, que summam petitam minus habet, nec poterat reus ad totam summam petitam condemnari, ibid. n. 3

Excessus sententia executioni demandata illam iniuriam non reddat, ibid. n. 4. & dec. 510. nu. 2. Et ex quibus excessus resoluitur ibid. n. 3. & seq.

Sententia exprimit certam quantitatem excedentem contractum in totum etiam si continet explicacionem relationem ad instrumenta, dec. 509. numer. 2

Sententia excessiua est iniuria, decil. 510. n. 2

Sententia lata pro tota summa ab initio petita licet pendente Iudicio rata pari fuerit soluta ratione excessus est euidenter iniuria, maxime quando fuit executioni demandata, decil. 547. n. 3

Secus vero si non fuit executioni demandata, & excessus est modicus, ibid. n. 4

Sententia ab excessu saluator, quando est relativa ad libellum, ibid. n. 10. Declara. nu. 11. & 12

Sententia ab excessu non saluator ex clausula Saluo iure in libello, quando creditor pendente iudicio partem crediti exegit, sed tenebatur in profectis causa petere residuum, non secus si fuisset detecta aliqua solutio ante libellum, ibid. n. 11

Item sententia non saluator ab excessu, etiamsi creditor cum protestacione exegit partem crediti, quod non intendebat sibi predicare in iuribus suis quin referri debet ad iura competentia pro residuo crediti, ibid. n. 12

Sententia excessiua non dicitur si non loquatur de certa quantitate, sed simpliciter de credito, que tamen intelligi debet de credito in summa, & quantitate vere debita fortis, vel fructuum, decil. 532. n. 16

Sententia excessiua non est reuocanda quoties excessus est modicus, sed debet reformari, & confirmari in summa vere debita, ibid. n. 19. & 20

Sententia excessus deduci nequit, quoties verba executionis contrarium demonstrant, dec. 630. n. 22

Sententia, et acta, seu probationes à pari procedunt, dec. 79. numer. 3

Non officium non citatos, dec. 550. n. 1

Sententia executioni quando mitis non potest super re petita tunc potest fieri executio super illa quam petita praeiis summam cognitione, dec. 149. n. 5

Saltim donec fiat restitutio rei petita, ibid. nu. 6

Et tunc executio Sententia super alia re quam petita si fieri pratenditur, non est necessaria noua litis contestatio, sed solum qualis qualis petitio, que satis est, quando petitur executio sententia coram eodem Iudice, vel quando proceditur summam, ibid. n. 15. & 16

Causa exequendi sententiam super alia re, quam petita est, se reperitur in loco ubi difficile est faciendi executionem, ibid. n. 15

Sententia executio facta parte aduersa acquiescente, operatur, ut non possit amplius adiri, dec. 248. n. 14

Sententia executio retardari nequit in saluam per exceptionem crediti illiquidis, & requirentis aliorum indaginem, dec. 218. n. 27

Sententia executioni non demandata, non prius possessionem eius possessione, dec. 274. n. 2

Et quamuis sit executioni demandata adhuc non prius possessionem eius possessione, si executio est attentata, et ipse non habuit se pro soluto, ibid. n. 5

Sententia super executione literarum Apostolicarum est appellabilis, quando ordinarij sui processum, seruatis terminis substantialibus, dec. 275. n. 23. quod tamen declarata nu. 5 à Sententia executoris mixti datur appellatio, ibid. nu. 23. Declara. numer. 26

à Sententia mixti executoris datur appellatio, secus à sententia executoris meri, qui potest se extrajudicialiter iustificare, dec. 391. n. 8. & 10

Sententia executio quando sufficiens nequeat dec. 630. n. 20

Sententia executio suspenditur per appellacionem, dec. 635. n. 10. & dec. 653. n. 20

Sententia executioni demandata pendente termino ad appellandum non prius possessionem sua possessione, dec. 219. n. 2

Sententia est nulla ex defectu legitimis citacionibus, ibid. n. 8

Sententia habens relationem ad acta per eam dicitur pronunciata super omni eo, quod in actis deductum fuit, decil. 370. numer. 3

& Materialium.

Sententia iniustitia probanda est ex iisdem actis, non autem ex novis probationibus, ibid. n. 25

Sententia iniusta dicitur, non probato primo extremo in Indicio reintegratio, dec. 64. n. 5

Sententia iniustitia probatur ex decisionibus in causa emanata, dec. 92. num. 2. & decil. 298. nu. 1. & dec. 170. num. 21. & dec. 487. nu. 1

Sententia iniusta nunquam transit in iudicatum, decil. 112. nu. 27. & decil. 123. n. 12. & decil. 234. n. 35. & decil. 240. n. 2. & decil. 291. n. 1

Sententia iniusta de iure non est executioni demandanda, dec. 186. nu. 2

Sententia iniustitia probatur ex decisionibus postea editis, necnon ex actis prioris instantie, que faciunt reinveteratam, dec. 254. numero 4. & 6

Sententia iniustitia debet ex actis, dec. 254. n. 7. Declara ut in dec. 258. n. 2. & 3

Sententia iniustitia in vno capite subsistitur quoad reliqua quando capita sunt separata, dec. 451. n. 10

Sententia in iudicatum transacta habet executionem paratam, dec. 149. num. 1. & dec. 240. nu. 29. & dec. 345. num. 18. Amplia num. 19. & 21

Ac parit affectionem personalem iudicati, vel in factum, quia consensus litigantium in iudicium importat quasi contractum. & obligationem parendi iudicati, ibid. n. 2. Amplia nu. 3

Sententia in iudicatum transacta præsumentur boni iuris iudicium, decil. 160. n. 22

Amplia quamvis adverteretur rem iudicatum sit concessa restituendo in integrum. ibid. n. 23

Sententia in iudicatum transacta ob non interpositam appellationem in tempore suspensa dicitur per commissionem restituendo in integrum, dec. 296. n. 5

Sententia in iudicatum transacta, ut retractetur in gradu restitutionis in integrum probationes debent esse luce clariore, dec. 308. n. 10

Sententia iniustitia resultat ex decisionibus in causa editis, dec. 273. n. 5. & decil. 298. n. 1

Sententia iudicis ad quem in iudicatum transacta pendendam appellationis perimit, & extinguit, dec. 184. n. 25

Sententia etiam in iudicatum transacta quoties est executioni demandata adhuc respondent lute reliquit, dec. 461. n. 7

Sententia in iudicatum transacta, si fuit executioni demandata non potest reuocari vti attentata, dec. 118. n. 27

Sententia in iudicatum transacta, quia cessat vitium litigiosis potest executioni demandari, dec. 217. n. 5

Sententia in iudicatum transacta non dolo de illius iniustitia per transportationem alterum seruanda est, decil. 250. num. 35

Sententia transit in iudicatum ob non interpositam appellationem, dec. 112. n. 5. & dec. 118. n. 26. & dec. 250. n. 1. & decil. 217. n. 2. & dec. 220. n. 34. & dec. 240. n. 35. & dec. 290. n. 43. & dec. 472. n. 3. & dec. 527. n. 3. & decil. 511. n. 4. & dec. 544. n. 3. & dec. 612. n. 25. & decil. 661. n. 49

Sententia transit in iudicatum quoties appellatur infra 30. dies non videri pro apostolis quando datum fuit terminus lute vide materiam in verbo Appellans, & in verbo Apostoli.
Sententia transit in iudicatum ob non executam, & reprobam infra annuum citationem ad dicen. contra commissionem, & causam præsio b' emy non prosecutam, & nusquam pro legitimitate habet, decil. 250. n. 2

Sententia ob non interpositam appellationem transit in iudicatum, presertim quando non constat de causis restitutionis in integrum, decil. 290. n. 41. & 44

Sententia transit in iudicatum ob lapsum biennij abque prerogatione fatalium, dec. 345. n. 1. Amplia nu. 1. & dec. 430. n. 4. Et causa remanet deserta, decil. 640. n. 15

Sententia transit in iudicatum ob non interpositam appellationem presertim quando illius iniustitia resultat ex decisionibus iustis, dec. 544. n. 2

Sententia transit in iudicatum, si appellatur intra terminus iuris non videri pro apostolis, dec. 561. n. 1

Nec citatur infra annum ad dicen. contra Commissionem ad evitandam appellationis interposita deservitionem, ibidem numer. 2

Sententia lata extra diem cadentis citationis est nulla, nec potest retrahi vigore termini habiti pro seruato, quando sub alia die publicata appareat, dec. 63. nu. 4

Sententia lata extra diem cadentis citationis subsistitur, non potest lute ex equitate differre sententiam ad diem sequentem, quando in die, & hora citationis cadentis alior accusatus consummationem rei conuenit, dec. 72. n. 1

Sententia lata in causa status probat iudicium contra omnes, dec. 79. nu. 2

Sententia lata super titulo beneficii comprehendit etiam eius fructus tanquam accessorios ad titulatum, decil. 107. n. 1. & dec. 116. num. 6

Itaque pendente appellatione a dicta sententia non potest citari vitium attentatorum inchoari novum iudicium super dictis fructibus coram eodem Iudice, dec. 107. n. 2

Sententia lata contra primarium vocatum ad fideicommissum afficit etiam successorem in eodem fideicommissio, decil. 112. num. 6

Sententia lata contra antecessorem post purificationem fidei commissum ad favorem alicuius tunc ipso non citato eum non afficit, ibid. n. 18

Quicquid iudicium esset si nondum eius vocatio purificata sit, ac processerit citatio pro proclama, & sententia non apparet iniusta, & per negligentiam, & forsitan per collusionem antecessoris, ibid. n. 29

Sententia lata super spolio non inficit probationem Iurisperitronatus, aut effectuationem presentationis, dec. 118. n. 7

Sententia lata super beneficio cap. Odoardus de iur. an probet inopiam res committit vide in verbo Inopia, & in verbo Beneficium cap. Odoardus.

Sententia lata contra mortuum valida est in prephanis, nisi probetur, quod mors deuenierit ad notitiam Iudicis, vel partis, dec. 157. num. 10

Et subsistitur saltem quoad vitium liti consortem, ibid. n. 11 & dec. 544. nu. 6

Sententia lata contra mortuum non subsistitur, d. dec. 544. nu. 1. Declara nu. 4. & 5

Sententia lata super primorialitate alicuius tanquam super statu persona facti sui quoad omnes, dec. 284. n. 4

Amplia quamvis citator, dec. 550. n. 5

Limita primo non procedere, quando non citati habent interesse coequale cum citatis, cum de natura parium sit, quod alteri per alterum incommodum inferri non valeat, ibid. nu. 4

Et quando creditor non citatus habere dicitur interesse coequale cum citatis, ibid. n. 7

Item limita non procedere quando contradictores citati non comparuerunt in Iudicio, ac legitimas probationes adduxerunt, ibid. n. 7

Sententia lata in causa status ut ius faciat quoad omnes oportet sit lata in contraditorio Iudicio cum legitimo defensore, qui suas defensiones faciat, ibid. n. 6

Sententia lata in causa status suffragatur omnibus descendentibus ab eo, ad cuius favorem lata est, dec. 574. n. 8

Sententia lata seu concepta sub conditione tanquam nulla venit reuocanda, dec. 298. n. 5

Presertim quando agitur de illius confirmatione, & conditio nondum purificata appareat, ibid. n. 6

Sententia lata sub conditione non est nulla quando conditio non est aucta in parte substantiali, sed tantum in parte respectiva modorum, & executionem ibid. n. 9. Erato redditur n. 10

Sententia lata non procedente formalis bello, liti contestatione, ac se uatione terminorum substantialium nulla est, quia omnia practica necessaria in Iudicio ordinario, dec. 272. n. 2

Index Rerum,

Sententia lata contra minorem aduultum carentem Curatore est nulla, ibid. n. 18

Amplia procedere quamuis processus fuerit fabricatus contra Procuratorem constitutum à Minore sine Auctoritate Curatoris, ibid. n. 19

Sententia lata contra minorem indefensum est nulla, ibid. num. 28

Sententia lata non seruatis terminis substantialibus nulla est, dec. 274. num. 12

Sententia lata infra breuem terminum est nulla, ibid. n. 13

Sententia lata à Iudice laico contra locum pium est nulla ex defectu iurisdictionis, dec. 343. n. 23

Et sibi impuget Si possit esse contra se talem sententiam executioni demandari, decil. 143. n. 14

Sententia lata in Iudicio Summario adipiscenda, vel in Iudicio Subiuncto licet non sit conformis libello subsistenti, quia non attenditur quid petitur, sed quid in prosecutione Iudicij probatum, dec. 345. numer. 4

Sententia lata contra presentatum, & patronum vim habet diffinitiuam, & est appellabilis, decil. 351. n. 5

Et potest patronus appellare à Sententia super Beneficio Iurispatronatus, praesertim quando contra ipsum nominatim lata apparet, ibid. n. 6

Sententia lata contra heredem grauatum non nocet fideicommissario non citato, decil. 361. n. 14

Sententia lata contra defunctum nocet heredi, ibid. n. 25

Sententia lata in contumaciam delictum non probat, decil. 393. num. 8

Sententia lata in contumaciam licet non probet delictum, res tamen non comparate iura animum probat priuationem, decil. 408. num. 10. Amplia num. 11. & 12

Sententia lata in contumaciam, & non probato formiter delictis non est iusta, & exequibilis ad effectum inducendi vacationem, dec. 472. n. 6. Declara. n. 7

Sententia lata non citato possessore nullum non efficit, dec. 428. numero 6

Sententia lata premissi probationibus pro informatione Curiae, si est diffinitiuam priuationem inducit, dec. 472. n. 8

Et probat res intra annum non comparate, itant interim possit alio de beneficio prouideri resubstituit tamen, quatenus res intra annum comparat, ibid. n. 9

Sententia lata contra plures per inuicem possidentes, si omnes non fuerint citati est nulla ratione connexionis etiam quoad citatum, ibid. n. 8

Sententia lata ad instantiam uxoris super vergentia viri ad inopiam, non nocet creditoribus, dec. 496. n. 9

Sententia lata super vergentia viri ad inopiam cominus afficit creditores non citatos, si alij citati non comparuerunt, nec exceptiones contra eorum dotali uxoris, nec aliquid ad excludendum vergentiam viri ad inopiam opposuerunt, decil. 550. n. 9. & 10. Limita, vi n. 11. Declara. n. 12

Sententia lata post decem dies citationis edita ad sententiam est nulla, etiam si citatio sit concepta ad primam diem eum contumaciam iuxta stylum de partibus, quia stylus huiusmodi subsistit sententiam triadas sequenti, & non ultra, decil. 511. numero 1

Sententia lata ad fauorem presentati non nocet parente, decil. 512. n. 10

Præcipue quando ex alio non iustificatur, ibid. n. 11

Sententia lata ad fauorem presentati à vero Patrono ne reuelat contra presentatum ab existente in possessione presentandi sufficit aliquid contra eam posse opponi, ibid. n. 12

Sententia lata contra cognatorum afficit eodem modo et ad cognatorum fuerunt intinatas nullas, & ipse non comparuit, nec à sententia appellatus, decil. 518. n. 3

Quinimo eodem iniquari debet, si post intinatas molestias à cognatorio ipsum defendit, ibid. n. 4

Sententia lata quando completere dicitur patiturum, & possessarium, decil. 510. n. 6

à Sententia lata in vim relationis Peritorum datur appellatio, dec. 564. n. 4

Intellige conclusionem procedere, quando Periti fuerunt Iudicialiter electi à Iudice, seu vero à partibus, ibidem num. 5

Sententia lata fauore possessoris, si ab adversario fuit paritum talis parito inducit nequam scientiam & patientiam sententia lata, sed vitio immortis agnitionem possessionis legitimam, penes possessorem, dec. 621. n. 12

Sententia lata praeiudicialibus per diligentias, & contraditas reputatur valida, quando processus citatio personalis, dec. 2. n. 3

Sententia lata à Iudice laico contra locum pium est nulla ex defectu iurisdictionis, dec. 343. n. 23

Sententia mandati fieri per Creditorem diligentias contra principaliter obligatum intelligendum est de diligentias secundum qualitatem, & naturam obligationis, decil. 464. n. 13

Sententia non afficit, non citatos, decil. 15. n. 26

Sententia nec actionem, nec exceptionem parit contra Iudicis voluntatem sed ab ipsa regulatur, decil. 38. n. 10

Sententia nulla parte opponente venit reuocanda, dec. 44. num. 1

Sententia nullitas refutat ex defectu legitima citationis, ibid. n. 2

Sententia nulla non potest confirmari parte opponente, sed Index debet super nullitate in primis pronuntiare, decil. 172. numero 1

Sententia de nullitate argui nequit ex defectu mandati procura in eo, qui illam obtinuit si concurrat mandatum praesumptum refutatum ex productis processibus prime Instantiae, ibid. num. 29

Et de huiusmodi defectu mandati procura protestatio in quolibet actu necessaria est, ibid. n. 30

Sententia nulla est defectu citationis, dec. 296. n. 1. & dec. 448. num. 1

Item nulla est ex defectu iurisdictionis si lata est postquam prima sententia à qua fuit appellatum spatio plurium annorum transiitum fecit in iudicium, decil. 466. num. 3. Limita vt num. 4

Sententia prime nullitas opponi debet coram secundo Iudice ante frustrationem terminorum substantialium alius si sententia est iusta potest à secundo Iudice confirmari, dec. 511. n. 2

Item nulla est vigore Commissionis subrepticia, dec. 370. n. 14

Sententia non effluata non meretur attendi, decil. 318. numero 18

Sententia non iustificata ex alio non meretur attendi, dec. 375. num. 27

Sententia non conformis libello quo causa subsistatur dec. 345. num. 4

Sententia non prinat possessorem eius possessione, nisi probatur executioni demandata, dec. 379. n. 12

Præscriptum quando effinitiuum, & possessor non habetur se pro spoliato, ibid. n. 13

Sententia non afficit non citatum, dec. 431. n. 17

Sententia prouisionalit facit numerum si fuit tanquam diffinitiuum, & reuocabilis, dec. 28. n. 5. Limita, vt n. 8

Sententia prouisionalit habet vim diffinitiuam si decidit articulum principalem, ibid. n. 6

à Sententia prouisionalit non datur appellatio, ibid. n. 7

Sententia prouisionalit facit numerum si fuit tanquam diffinitiuum successum ab alio sententia confirmata, ibid. n. 8

Sententia prouisionalit nullam firmat statum, nec etiam in possessore, decil. 323. n. 20

Et illico emanat per subsecutam sententiam diffinitiuam, ibid. n. 21

Sententia per appellationem suspensa, nec dominium, nec possessionem transferit, dec. 145. n. 8

Sententia prima reuocanda est per secundam contrariam, dec. 150. n. 2

Limita

& Materiarum.

Limita non procedere quando secundus Iudex pronuncians
et in prima, ibid. num. 3

Item limita non procedere quando coram secundo Iudice non
fuit oppositum de prima sententia, ibid. num. 4

Item limita, nec minus procedere quousque causa appellacionis à
prima fuit conclusa in prima, & secunda sententia la-
ta fuit super novo processu, & probationibus deinde factis, ibid.
num. 5

Sententia prima revocanda est per secundam contrariam ut
datur sententia contra sententiam, decisio 370. n. 18

Fallit primo quando prima sententia est notoria nulla, ibidem
num. 19

Fallit secundo quando non fuit in alio oppositum de prima
sententia, ibid. nu. 20

Sententia privationis beneficii nisi fuerit executioni deman-
data possessionem ab antiquo possessore non auferit, decisio 399.
num. 10

Sententia qua ex alio non iustificatur non transiit in iudica-
tionem, dec. 292. n. 11

Sententia quamvis ratione materiae sit diuidua efficitur in-
diuidua ex voluntate partis, vel iudicis, dec. 274. n. 7

Sententia reuocatoria habetur pro non sententia, decif. 408.
num. 14

Sententia respectu vniuersi ex colligantibus ferri potest, & re-
spectu alteri non deferri, decisio 480. n. 5

Sententia si in aliqua parte est appellabilis, talis non redditur
in alio partibus separatis, dec. 258. n. 24

Sententia sine decretum interpretationem passivam recipit à
Iure communi, decisio 407. n. 10

Sententia sine decretum absque executione non privat posses-
sorem esse possessione, dec. 655. n. 6

Sententia super negotio principali parit exceptionem rei iudic-
atae in causa connexa, & ex quibus connexio vtriusque Iudi-
cij demonstratur: decisio 462. n. 4

Sententia subsistit ex clausula salutaribus contentis in li-
bello, decisio 345. n. 5

Sententia super Iurisdictione si non probatur effectiua atten-
denda non est, decisio 318. n. 19

Sententia si non declarat nullum non extare fideicommissum talis
declaratio suffragatur nedum contra tunc citatos sed coequales
habentes, sed etiam contra alias substitutos quamvis per proclama-
tionem fuerint citati, dec. 616. n. 2

Possunt tamen substituti à dicta sententia appellare, & iniur-
tiam ostendere, ibid. n. 3

Sententia valida, & iusta confirmanda est, decif. 273. n. 1. &
dec. 298. n. 3, & dec. 509. n. 7

Et validitas ex quibus resultat: vide in verbo Validitas.

Sententia valida, & iusta venit exequenda, dec. 659. n. 1. &
dec. 666. n. 1

Sententia valida, & iusta transiit in iudicatum ob non profes-
sionem appellacionis, & prorogationem fatalium, dec. 662. n.
18. & mereatur executionem, ibid. n. 9

Sententia valida praesumitur, decif. 472. n. 12

Sententia vi afficit capitulum sufficit quod legitimus procur-
ator appellatur, quia appellando suam fecit sententiam, &
omnia acta per prout gesta, dec. 340. n. 3

Sententia vniuersa an possit plures articulos terminari: dec. 370.
num. 11

Sententia Ordinarij canonizatoriae Iurisdictionis pluri-
modum est deferendum, quia Ordinarius non solet de facili promou-
eretur pro patronatu cum praedictis eius collationi, dec. 118.
num. 6

Sententia verba sunt interpretanda prout de Iure, decif. 201.
num. 21. & dec. 451. num. 7. & decif. 334. num. 13. & decif. 511.
num. 12. & dec. 85. nu. 9. & dec. 374. num. 21. & decifio 634.
num. 45

Sententia verba semper interpretanda sunt ut continentiam ex-
cessum, dec. 345. n. 16

Sententia verba impropria sunt, ut illa subsistatur,

ibidem numero 17

Sententia verba interpretationem recipiunt à decisioibus
causae, d. c. 370. n. 4

Item à libello, & petitione actoris, dec. 407. n. 7. & 9

Sententia contrarietas, ut emittitur quilibet possibilibus intel-
lectibus accipiendus est, dec. 298. n. 12

Sententia indiuersa non consideratur ratione materiae, sed
ratione formae, quae de sui natura est indiuersa, decisio 258.
num. 9

Sententia tenor attenditur an locus sui Egidiana, ibid. nu. 11

Tenor attendi debet ad discernendum contra quem principa-
liter iudicatum fuit directum, dec. 474. n. 1

Sententia expeditio potest in relictibus causarum deman-
datoriam super dotibus, & fructibus quando processus disputa-
tio negocij principalis, dec. 468. n. 10

Clausula Saluo, & relictato Beneficentiae, contenta in se-
cunda parte sententiae non censetur restringere, & limitare dispo-
sitionem, & expressa in prima parte, dec. 258. n. 8

Sententiam acceptasse dicitur qui ab ea non appellauit, dec.
621. n. 8

Condemnatio insententia, vide in verbo Condemnatio.

Sententia, ut dicantur conformes sufficit, quod contentus in
substantia, licet in verbis non conveniant, quia non verbalis, sed
effluualis conformitas attenditur, dec. 28. n. 1

Sententia tres conformes constituit rem iudicatam, ibidem
num. 2

Sententia dicuntur conformes non obstante quod una condem-
net in maiori summa quam altera, non in maiori summa vestij
minor, ibid. n. 4

Sententia quando non continent capita separata, sunt exequen-
da in ius, in quibus sunt conformes licet in aliis sint disformes,
ibid. n. 9

Sententia duae vigore Statuti Vrbis faciunt rem iudicatam,
dec. 364. n. 2

Sententia duae conformes faciunt rem iudicatam attento pri-
uilegio Archiepiscopatus Sancti Petri concessio, quod locum ha-
bet in sententia lata fuerit pro Ecclesia, suis contra, ibid. n. 3

Sententiae iniuste non computantur in numerum, decisio 466.
num. 31

Sententiarum executionem non est retardanda saltem in ea parte
in qua sunt conformes, dec. 28. n. 13

Separabile. Rerum separabilitatem separabile est dominium,
dec. 105. n. 4

Separabilitas à subiecto vinculo aequae militat in unione,
seu accessione subiecti rei fideicommissariae, ibid. num. 7

Separabilitas quando adest à subiecto vinculo operatur, ut
res vniuersa bonis fideicommissariis non cadat sub fideicommissis,
sed tanquam liber transeat ad heredes acquiritores, ibid. n. 8

Separabilitas corporum ex Iudicis communicatione eorum
idem qualitatum à parte rei, dec. 205. n. 10

Separatio Thori, vide in verbo Thori separatio.

Separatio partis à reo non datur in indiuersis, decisio 617.
num. 4

Sepultura. Ius sepulturae est quid diuersum à Iurisdictione
patronatus, quod principaliter non potest competere in sepulchro, ut nec
accessorie ad Ius patronatus quod in huius parte Ius restitit, dec.
162. n. 17. 18. & 19

Sequestrer deputatus in bonis debitoris si in administratione
turbetur competens creditoribus remedia possessoria, decisio 135.
num. 6

Sequestrer possidet creditoribus, ibid. n. 7

Et percipere debet fructus bonorum hereditarium debitoris
ad effectum satisfaciendi creditoribus, non autem illos percipere
potest heres debitoris, ibidem num. 13

Sequestratarius. Mandatum datur sequestratario si de
tempore separationis possessio Ecclesiae erat vacans, decisio 114.
num. 3

Sequestrum apponi solet, quando possessio est attentata, dec.
39. n. 1. dec. 148. n. 8. & dec. 338. n. 11. & d. c. 45. n. 20

Index Rerum,

Item apponitur etiam in proprio quando neutra pars possidet, vel saltem turbata est illarum possessio, donec de bono iure cognoscatur, decilio 51.n.13

Item apponitur quoties possessio est vacans ne fructus dilapidentur, decil. 237.n.1. & dec. 338.n.11. & decil. 453. num. 20. & dec. 413. n. 20

Vel si sine sit apprehensa pendente termino ad appellandum, vel post interpositam appellacionem, dec. 237. n. 2

Item apponitur etiam initio Iudicij, quando possessio est vacans dec. 377. n. 1

Item apponitur aliquando si militat periculum animarum, & concurrens publica Ecclesie utilitas, ibid. n. 19

Item apponitur quoties possessio beneficij est attentata ne in beneficialebus detur visus ingressus, & attentans fruatur commode vitiosa possessione, decil. 422. n. 21

Sequestrum appositum à Iudice de partibus post presentatam inhibitionem Rotalem est attentatum, decil. 478. n. 7

Sequestrum apponit nequit non citato possessore, etiamsi sit intrusus dum intrusus non est notoria, decil. 577. n. 14

Item apponendum non est nisi ad ius timor dilapidationis fructuum, vel quod ob inopiam adversarij erunt difficultas recuperationis, dec. 443. n. 10

Item apponendum non est siue pendente maxime in causis beneficialebus, ibid. n. 11

Sequestrum super beneficio litigioso decretum contra resignantem potest executioni demandari contra resignarium, ac si resignatio non emanasset, ne aperiat via fraudibus quibus occurrere voluit Constitutio Gregoriana edita contra Resignantes beneficia litigiosa, dec. 182. n. 3. *Amplia* n. 4

Sequestrum novum nequit Iudex appellacionis à sententia revocata nisi sequenti pendente appellacione deterrere ad instantiam appellantis absque visio attentatum, decil. 438. n. 2

Limita non procedere quando fructus ad adversario dilapidantur, ibid. nu. 3

Debet tamen ab allegante timor dilapidationis, & dissipacionis prebati, ibid. num. 4

Est timor dilapidacionis cessat si altera pars cautionem prestitit de restituendo fructus ad omne mandatum Domini, ibidem num. 5

Sequestrum in causis beneficialebus durat vsque ad finem litis, decil. 545. n. 11

Sequestrum factum ad instantiam creditoris pro vna summa cum clausula Salvo iure, & sine preiudicio maioris, & veterioris summa non excludit quin maior summa debeat, dec. 562. n. 13

Sequestrum vigore Clementine vnicæ de sequestr. possel. & fruct. venit apponendum sine sententia lata si in Curia contra possessorem in iudicio peioriori sine possessore plenario, dec. 510. num. 4

Item venit apponendum sine agatur de beneficio simplici, sine de habente curam animarum, ibid. n. 5

Sequestrum vigore Clementina vnicæ obtineri potest tam à Iudice qui sententiam tulit, quam à Iudice appellacionis absque alia Commisione, ibid. num. 9

Sequestrum creditori tribuitur securitatem rei sequestrate, non aspen dominium, dec. 541. n. 1

Sequestrum impeditur nequit sub pretextu appellacionis à sententia super executione literarum Apostolicarum cuius vigore apponitur, dec. 510. n. 8

Sequestrum renovari potest non expellato sine litis, quando constat transisse per Iudicem fuisse processum, & ab eisdem decreto appellatum, dec. 355. n. 11

Sequestrum intimatio ex quibus proceditur? dec. 446. n. 3

Sequestrum relaxatio parti debet in Rota à subrogato hie pendente, dec. 545. n. 7 & sub n. 8 traditur distinctio an actor tempore decreti sequestrum possideret necne ad effectum an sit locus relaxacioni sequestrum, vel an actor capiendos possessionem sequestrum v. olet, vel attentans.

à Sequestro incipientium non est, dec. 355. n. 1

Limita in casibus timoris, & scandali, ibid. num. 2. *Declarat* num. 6

Amplia procedere quantum nulla ex partibus sequestrum petat, ibi. n. 1. *Declarat* n. 4. & 5

Sequitur v. i. locus sum casum timoris, & scandali procedere debet cognoscere seu iustificatio timoris in iurum, & scandali parte citata, vel presente, vel sine hoc preterea parum prauidendum fiat, ibid. n. 6

Nec statuit assertioni Iudicij, cui de hoc non creditur, ibidem num. 9

Sequitur in re propria non datur, dec. 344. n. 9

Seruus non possidet sibi, sed Domino, dec. 81. n. 6

Sigillum probat absque recognitione subscriptionis, qua necessaria non est, dec. 400. n. 1

Signatura Iustitiae simpliciter causam appellacionis commisit tunc reddidit omnia deinde gesta attentata, vide in verbo Attentata.

Signatura referens quoad aliqua tantum, censetur quoad reliqua in commissione contenta rescriptum denegasse, dec. 352. num. 12

Signatura simpliciter committens causam appellacionis intelligitur ad utrumque effectum, dec. 381. n. 38

Signatura postquam rescriptum potest iterum atque iterum novis audientis concedere, dec. 384. n. 27

Signatura Iustitiae representat ipsam Principem, ac de eius mandato rescribi, ibid. n. 28

Signatura Iustitiae non solet appellacionem admittere à decreto interlocutorio nisi presentia discussione grauanis, ac veriorum, dec. 453. n. 15. & dec. 559. n. 10

Signatura simpliciter appellacionem admittens à decreto interlocutorio declarat implicite decretum fuisse ab initio appellabile, etiam ad effectum suspensivum, dec. 453. n. 17

Signatura referens cum clausula suspensivis non intelligitur renovare executionem factam, sed impedire faciendam, dec. 382. num. 14

ad Signaturam recurrentem absque superfluis non impedit appellacionem, qui solum ab executione se abstinere debet tribus ultimis diebus nempe in die informativis, in vigilia, & in ipsa die Signaturæ, dec. 476. n. 11

Rescriptum Signaturæ simpliciter admittentis appellacionem retrotrahitur ad diem sententiae, & interposita appellacionis, dec. 351. n. 4

Gesta post Signaturam rescriptum, & visum commissum attentata redduntur in retrotrahitione ad diem interpositae appellacionis, ac grauanis, dec. 384. n. 31

Signum Notarij positum in subsequenti Instrumento referatur etiam ad antecedens existens in eodem protocollo, decil. 164. numero 5

Simonia absque procedenti pallione non committitur, decil. 653. num. 9

Et testes absque procedenti pallione deponentes illam non probant, dec. 653. n. 8

Simonia ex quibus exclusa remanet? dec. 472. n. 20

Simonia non committitur si ad redimendum vexaciones aliquis detur quicquid sit in aliis casibus in quibus periculosum est sub pretextu redimendum vexaciones curare simoniam absque benedictione Apostolicæ, ibid. nu. 21. & 22

Simonia non probatur per Testes vigore memorialium, vel in iudicio criminali firmiter non repetit in civilis, decilio 653. num. 2

Item, nec per testes de publica voce, & fama quæ ortum habuit à iudicio civilis inter alias personas, ibid. nu. 7

Item, nec probatur non probato precedenti iuramento sine commensatione, dec. 472. n. 18

Item, nec probatur ex fide extrajudiciali, & ex testibus de auditu, ibid. num. 19

Item, nec probatur ex depositione testis pro informacione Curia exanimati deponentis de auditu, dec. 663. n. 9

Item, nec probatur si testis non deponit ad commensatione cum

& Materiarum.

ipso Beneficio n. sed cum alio tercio, ibid. num. 10
Item, nec probatur iustus de iure publico auduisse, nisi dicatur a quibus audierit cum audire potuerit a personis interessatis, & sic quod habeat intuitum iustum, ibid. num. 11. & 12.
Item, nec probatur ex vno teste, ibid. num. 13.

Simonia quando arguitur ad effectum primatuum requiritur conclusiva probatio, sed effectum vero afflictionis non requiritur plena probatio, sed conuictura sufficient, decil. 633. n. 12. & de hoc sic 669. num. 1.

Quinimo sola diffamatio resultat ex denunciatione, seu atentione, ibid. n. 13. & ratio redditur n. 14.

Sententia absolutoria lata ad fauorem diffamati de simonia non suffragatur quoties emanauit non ex capite innocenti, sed non probati delicti, quia non peruenit iudicis iudicio potest quando cumque vexari, de cilio 613. num. 15. Amplia num. 16.

Limina num. 17. & 18. & vide decil. 669. n. 13. & 14.

Sententia absolutoria condemnans inquisitum de simonia in expensis arguit magnam simoniae suffocationem, alias Index accufatorem eodem iure, ibid. n. 19.

Simonia ad effectum excludens ab afflictione beneficii saltem semper probari debet, dec. 663. n. 3.

Diffamatio de simonia ex quibus resoluatur? decil. 669. num. 11. & 12.

Simulatio allegari nequit absque labe perituri si contrahentes iuramentum omnia in Instrumento contenta esse vera, decil. 437. num. 72.

Item allegari nequit quando adest Iuramentum super veritate contentorum in Instrumento, dec. 452. n. 45.

Simulatio arguitur si debitor continuans percipere fructum etiam post assignationem reuocis creditoris, dec. 49. n. 21.

Item arguitur ex modicis pretij, ibid. num. 26. & ubi alia conuictura simulationis concurrunt sufficit pretium esse iniustum licet non ita modicum, ibid. n. 27.

Ut arguatur ex modicis pretij illa debet esse de tempore contractus, dec. 69. n. 8.

Et arbitrio Iudicis remittitur quanta esse debeat modicitas pretij ad effectum presumendi simulationem, ibid. n. 19.

Modicitas pretij ex qua deducitur simulatio probanda est ab allegante, dec. 83. n. 15.

Simulatio non arguitur ex continuatione in possessione, quando actus possessionis possit referri ad titulum familiaritatis, dec. 69. num. 15.

Item non arguitur ex coniunctione sanguinis de per se quia etiam inter consanguineos legitime contrahitur, ibid. num. 20. & dec. 83. n. 8.

Item non arguitur ex possessione, quando constat de vera causa obligationis, ibid. n. 10.

Simulatio apoca debet presumi si non sunt confirmata credituri, dec. 49. n. 20.

Simulatio apoca non probatur ex testibus, quorum depositiones repugnant depositionibus testium in apoca subscriptorum contrarium deponentium, dec. 83. n. 7.

Simulatio apoca non arguitur ex subsequenti possessione, quando apoca ex qua simulatio deducitur suum habuit effectum, ibid. num. 11.

Simulatio apoca vel excludatur sufficit, quod praesentia erediti in ea contenti alimunde insinuetur, vel quod aliqua possibilia concurrat, dec. 166. n. 5.

Simulatio contractus, quando non probatur, vel saltem est turbida remanet respiciens posteriora mantententiam non retardat, dec. 69. n. 21.

Simulatio confessionis ex contrariis conuicturis eliditur, dec. 497. n. 11.

Simulatio probatur ex confessione extrajudiciali, & parte presente emissis, dec. 49. n. 4.

Simulatio non tenet in causa simulandi probatur per testes, decil. 49. n. 2.

Simulatio non probatur, nisi per testes fide dignos, decilio 83. num. 5.

Simulatio sufficit quod non sit omnino clara, ut executio obligationis Cameralis reuocetur, dec. 166. n. 15.

Simulatio cessans insinuat in confessionem illius vixisse factam, dec. 17. n. 9.

Simulatio reddit contractum nullum ipso iure, decil. 394. num. 17.

Simulatio quia occulte committitur conuicturis probatur, dec. 410. n. 16.

Simulatio confessionis ex contrariis conuicturis eliditur, dec. 497. n. 11.

Simulatio solutionis non probatur per apocam privatam, quando in contrarium concurrat publicum Instrumentum effectus solutionis, dec. 556. n. 13.

Simulatio in impositione census ex quibus excludatur? vide in vobis Censuum.

Simulatio quando est in persona & veritas in acta In quatuor persona vere, & non ficta, dec. 65. n. 9.

Simulationis exceptio momentis probata impedit executionem obligationis Cam. dec. 49. n. 1.

Exceptio turbida non retardat executionem obligationis Cameralis, dec. 85. n. 19.

Simulationis conuictura vehementius urget inter fratres germanos propter fiduciam, qua inter personas conuictas intercedit, dec. 49. n. 18.

Simulationis conuictura sunt confirmatio possessionis, ut prius penes venditorem etiam si in Instrumento sit appositum constitutum, dec. 69. n. 8.

Item incertitas emptoris per spatium temporis, item notabilis modicitas pretij, ibid. num. 9. & 10.

Simulationis conuictura cessant legitima subsistente causa, ibid. num. 13. & dec. 166. n. 7. & dec. 113. n. 11.

Et reputatur irrelevantes non docto de causa probabilis simulationis, dec. 166. n. 8.

Et causa simulandi & fraudandi creditores ex quibus resultare non dicitur? ibid. n. 10. & 11.

Simulationis conuictura esse certi, & concludentes requiruntur, dec. 584. n. 21.

Simulationis presumptio dicitur si scriptura obligationis non existit penes creditorem, sed penes tertium, dec. 49. n. 19.

Simulationis suspicio cessat persistente legitima causa, dec. 69. num. 13. & dec. 166. n. 1.

Ita ut conuictura que alias ad probandam simulationem sufficerent euanescent, dec. 83. n. 2. & 3.

De simulatione excipere nequit qui simulare contraxit, ne alleget propriam turpitudinem, decilio 49. num. 29. Contra num. 30.

Simulatum presumitur nomen emptoris in Instrumento emptoribus si aliunde constat ipsum contemplatione alterius emptoriam fuisse, dec. 65. n. 6.

Ita ut omnes actus ab eo gesti stante simulatione simulati presumantur, ibid. n. 7.

Simulandi nomen emptoris in Instrumento emptoribus desumatur? dec. 65. n. 10.

Simulatione contractus stante evanescent vendita nunquam deservit esse de iure prius venditoris, tunc fieri potest super ea executio etiam si emptor non fuerit condemnatus in sententia, dec. 69. n. 5.

Venditio simulata presumitur ad evitandam executionem, ibid. n. 6.

Simulatio venditionis ex quibus conuicturis probatur? ibid. num. 7. 8. 9. 10. & 12.

Simulatio nunquam dicitur venditio quoties praesentis causa vendendi concurrat, dec. 113. n. 8.

Ad simulationem donationis inferri non potest ex Instrumentis denotantibus continuationem possessionis post donationem nisi vltro probetur causa simulandi, dec. 6. n. 37. & 38.

Simulatione contractus stante legitima subsistente tanquam aeterna nihil operatur, dec. 69. n. 4.

De simulatione Testes deponentes non attendantur in

& Materiarum.

Fruitus societatis officij pro secundo fenestris si creditor recipi non sufficiunt, sed cum praesertim tenet praedictio della sicurtà, an per dictam praesertim tenet conferatur voluisse adimplendum fideiussori remittere? decil. 34. num. 13. 14. 16. 17. & 19.

Societas officij fructus separari sunt à forte, ideoque in cessante officio eiusdem societatis non veniunt decur si ante cessamentum, decil. 562. num. 5.

In societate officij contractibus paltum praesertim fideiussorem ad officio apponi solet ne eueniente casu fiat locus lucro pecuniarum illorum recipiendo cum praesertim sine praedictio fideiussoris, dec. 341. n. 12.

Socius communicare non tenetur alteri fortio, quae extra causam Societatis acquirit, dec. 186. n. 12.

Socius confutendo debui non praedictio confeso, dec. 224. num. 9.

Declara conclusum procedere in confessione gratuita, non autem in confessione promittente ex acta necessario, ibidem num. 10.

Socius exhibere libros sociales si recusat resultat contra ipsam praesumptio veritatis solidationis sùlla per alium confectum, ibid. nu. 11.

Et ad exhibitionem librorum socialium negocia Societatis ea durante tangentes tenentur, ibid. num. 12.

Socius ad exhibendum libros sociales cogere potest confectum, ibid. nu. 16.

Socius ad exhibendum libros sociales cogi nequit à confeso non probata penes ipsum illorum existentia, decil. 197. num. 16.

Socius etiam uniuo confeso potest rem communem pro ministerio possessum locare, dec. 452. n. 23. Intelligi n. 14.

Socius promittens implicare pecunias sociales in emptione mercium si illas non implicauit, nec promissionem adimplem succedat obligatio ad interesse, dec. 177. n. 3.

Socius habens pecunias destinatas ad aliquam causam, si postea apparet illam fuisse impletam, praesertim impleuisse eam pecunias destinatus, ibid. n. 6.

Praesumptio tamen cessat, quando constat causam fuisse adimpletam ex alio pecunio, quam destinatus, ibid. nu. 17.

Socius nouus non debet participare de capitali aliorum sociorum, ibid. nu. 27.

Societationem non reddens alteri confeso de pecunio socialibus penes ipsum existent. relle ad eorum restitutionem condemnari potest, dec. 197. n. 5.

Socius nouus potest post dissolutionem societatem expendere nomen confeso, dec. 369. n. 8.

Socii plures rem communem habentes solent controversias inter eos oriri de bono, & aequo communiter terminare, dec. 167. num. 11.

Seorsim quando promittens negocia Societatis administrans ex factis, vel contractibus uniuo aliter quoque obligatur ea ratione, quia omnes videntur praepositi societati tenus, decil. 224. nu. 3. & 4.

Inter socios si solidatio generaliter intercessit praua annulatione continui scripturarum negotiorum sociale coherenentium emprehendit quicquid inter eos actum fuit, dec. 177. n. 4.

Praesertim si solidatio liquatur in plurali, quo casu restrictio non recipit, ibid. num. 5.

Inter socios nouus calculus ex integro omnium datorum, & acceptorum, quo casu fieri debet? ibid. n. 11.

Inter socios prima solidatio non confertur per secundam quantum verbis numeratibus conceptam nonata, vel sublati, si utraque diuersum, ac separatim negotiorum respicit, ibid. n. 12. 13. & 14. & dec. 197. n. 6. 7. & 8.

Inter socios prima solidatio non dicitur noua per secundam, nec in eorum casu, si in secunda solidatione fuerunt specialiter praesertim compnia prima solidationis, dec. 197. n. 10.

Inter socios solet post dissolutionem societatem manere communio super effectibus non diuisis, dec. 224. n. 8.

Inter socios diuersa negotia, ex quibus resultat? dec. 197. n. 8.

ad Soc. si pro mediocritate spectant pecunias sociales praesertim tenentur, decil. 177. n. 28.

Pecunias sociales ex prima solidatione inter socios praesertim tenentur si erogari debent in rationem communem, nec proficuum erogata condici possunt prima alitione ex factis, dec. 197. n. 11.

Geita ab uno ex sociis post dissolutionem in societatem alium non obligantur, decil. 224. n. 5.

Nomen omnis ex sociis si fuit in aliquo actu specialiter expressum ob praesertim tenentur, de alio vero socio facta non tenentur sub eorum collectione, ille qui nominatur censetur egisse tanquam unus ex sociis, decil. 224. n. 14.

Solemnitates status requisita tempore non fuitati relaxantur, decil. 518. n. 10.

Solemnitates requisitionis Instrumenti adhibenda post contractum per se factum non est essentialis, aut formalis, sed effectualis, decil. 223. n. 9.

Eius tamen omnia parte apponere operatur nullitatem Instrumenti, ibid. n. 10.

Solemnitates à stylo indelta subrogantur in locum solemnitatum de iure canonum, decil. 477. n. 8.

Solemnitates iuris communis possunt a consuetudine tolli, & abrogari, ibid. n. 9.

Prouoc etiam solemnitates pariculari status, ibid. n. 10.

Solemnitates adhibenda sunt in impositione census facta ab Ecclesia cum sit species alienationis, decil. 502. num. 4. & seqq.

Solemnitates in contractu pupillis sunt necessariae, à Statuto Urbis lib. 1. cap. 151. n. 10.

Solemnitates à Statuto Urbis, & constitutione Marchiae requiruntur in obligatione minoris alius non tenentur, decil. 502. num. 1.

Solemnitates Constitutionis & Aegidiana requiruntur in contractu minoris Frensis in Vrbe contractibus, alius contractibus remanet nullus, dec. 229. n. 25.

Solemnitates Constitutionis & Aegidiana seruantur in contractibus Minorum cum mulieribus, & aliis personis privilegiatis, dec. 229. n. 27.

Solemnitates requisita in donatione non habent locum in donatione praesumpta, dec. 109. n. 6.

Solemnitates requiruntur in inscriptione non facta, ac in ipso contractu principali, dec. 157. n. 6.

Item requiruntur in contractu minoris 25. annorum, tam ad testis dissolutione iuris communis, quam Constitutionis & Aegidiana, dec. 220. n. 12.

Circa solemnitates requisita in contractu minoris Constitutionis & Aegidiana ius commune non corrigi, quomodo illius solemnitates auget, ac praesertim prouidet, ibidem num. 3.

Solemnitates requisita in contractibus minorum aequae requiruntur in obligatione ex causa dotis, cum in hoc casu non reperitur specialiter privilegiata, dec. 219. n. 26.

Solemnitates requisita in contractibus minorum adhibenda sunt à Curatore alienante bona minoris, dec. 349. n. 15.

Solemnitates iuris communis non requiruntur si in contractu interuenit iuramentum, dec. 200. n. 9. & dec. 229. n. 3.

Solemnitates iuris communis non requiruntur in contractibus interato, siens verò in terminis Constitutionis & Aegidiana, qua vires iuramentis tollit, dec. 200. n. 23.

Solemnitates non sunt necessariae ubi Principis ignorantiis auhoritas, dec. 223. n. 13.

Actum non sunt necessariae in obligatione minoris sanore mulieris, quia tunc privilegia conquisantur, dec. 229. n. 4.

Et in concursu praesertim causa mulieris, quae pecunias dotales dedit minoris, & sic in damno dicitur possessi ibidem nu. 5. Declara num. 31.

Solemnitates Statuti non requiruntur in contractu celebrato inter mulieres super re dotali aequae privilegiate, & aequae inter se habente ad damnum, & lucrum, dec. 220. n. 16.

Solemnitates Statuti non sunt necessariae in obligatione minoris ex causa dotis, quae est aequae, dec. 388. n. 17.

Index Rerum,

Solemnitates statutarie necessariae sunt in contractibus multorum. dec. 638. n. 19.

Solemnitates in contracta minoris fuisse formatas probatur ex inspectioe Instrumenti. dec. 568. n. 13.

Solemnitates omnes ex lapsu temporis interveniunt presumuntur. dec. 118. n. 4.

Circa solemnitates statutarum loci contractus attendi debet. dec. 220. n. 11.

Solidatio facta inter socios debet executioni demandari donec contrarium probetur. dec. 197. n. 12.

Reliqui circa hanc materiam solidationis inter socios vide in verbo Socij.

Solidatio computorum facit plenam probationem inter partes. dec. 224. n. 11. & dec. 257. n. 4.

Solidatio computorum cum subsecutis partibus omnes anni praecedentis adequat. ibid. d. dec. 257. n. 1.

Solidatio creditum probat inter ipsos solidantes. dec. 319. num. 1.

Solidatis subscripta ab uno ex sociis communi nomine affixit confocium. dec. 102. n. 2.

Solidatio vltima, ex quibus arguatur ab alia antecedenti distincta, ac separata. dec. 373. n. 17.

Post solidationem factam solet inter mercatores admitti illius renatio, ut appareat an errorum fuerit nec ne? dec. 197. n. 14. & declar. n. 15.

Solutum, & consuetum in materia liquidationis, ex quibus probetur? dec. 102. n. 13.

Solutum Ecclesiae, cui Capellanus inferius attendi debet in taxatione salarij, non autem aliarum Ecclesiarum. dec. 102. n. 17.

Solutum interessendi divinis ad effectum lucrandi distributiones, vide in verbo. Distributiones quotidianae.

Solutum locandis operis ad effectum consequendi salarium vide in verbo salarium.

Solutum locari, ut indudum dicitur quoniam requiruntur. dec. 484. n. 52.

Testes deponentes circa solutum, & consuetum plerique probant firmitatem reddunt terras laborasse, & in illis expertas, ac veratos esse. dec. 465. n. 14.

Solutum anteriori creditori reportata iurium cessante succedit in illius hypotheca. dec. 184. n. 7.

Solutum anteriori creditori cum pacto acquirendi hypothecam in ea nectitur prior, sed etiam posterior dicitur. ibidem numero 8.

Solutum de mandato Iudicis potest deinde repetere solutum tanquam indubitatum si in eo iudicio eius iura non potuerunt examinari. dec. 306. n. 6.

Solutum de pecunia aliena exinguit proprium debitum, quamvis obligatus remaneat domino pecuniae. ibid. num. 34.

Solutum creditori in eius iuribus succedit etiam absque alia cessante. dec. 102. n. 12.

Solutum absque protestatione sponte solvere dicitur etiam si iussu Iudicis praestiterit. dec. 102. numero 10. amplia num. 11.

Solutum in vim atcollationis partem debiti totum debitum agnoscit videtur. dec. 319. n. 11.

Et potest contra eum recta via agi. ibid. n. 12.

Solutum liberis, & absque ulla protestatione confertur a praecedentibus protestationibus receptis. dec. 306. n. 13.

Et protestationes eius post solutionem spontaneam non relevant, nec valent liberum consensum antea praestitum evocare. ibid. num. 16.

Solutum praesumitur habere mandatum si frater est debitoris, & agitur de summa non modica. dec. 216. n. 14.

Solutum sponte dicitur probare plene, & concedere in debito solus effectus vero fiscalis, tunc enim ut quis exigi probare debet. dec. 102. n. 9.

Solutum tunc est alienum contractum si iura efficiantur, & personarum tunc est confertur. dec. 616. n. 9.

Solvere sibi inter quos potest. dec. 77. n. 6. & hoc ex innumerato stylo mercatorum. dec. 481. n. 4.

Solutio alienationum non est retractanda sub praetextu probationis faciendae super paupertate quia venter non patitur dilationem. dec. 14. n. 16.

Solutio an, & quando probetur ex confessione de recepto vide in verbo Confessio.

Solutio censetur facta pro debito antiquiori. dec. 262. n. 13. & dec. 306. n. 30. Et hoc ex praesumpta voluntate debitoris. dec. 413. n. 34. I. clara. n. 36. 37. & 38.

Et debitum antiquius non consideratur habito respectu ad diem solutionis faciendae. dec. 262. n. 16.

Item cedit in debitum, quod est gratuitum, & dicitur gratuitum, si illius occasione imminet periculum resolutionis contractus. ibid. num. 17.

Solutio censetur facta potius pro debito maiore quam maiore. ibid. n. 18.

Solutio cedit in dubio in causam gravioerem, & causa reputatur gravior, quae parit resolutionem contractus. dec. 181. num. 33.

Solutio continens causam expressam illa attendenda est, nec est ad comitatus recurrendum. ibid. n. 34.

Et creditor recipiens solutionem in causam expressam non potest deinde ab ea recedere absque novo consensu debitoris. ibid. num. 35.

Solutio, in quam causam cedit attendi debet contrapositione partium. dec. 306. n. 31.

Solutio non debet cedere in computum debiti iam expiratis, vel resoluti. ibid. n. 31.

Solutio quod est, irriti potius in satisfactorem fructuum, quam foris, ex quibus probetur. dec. 333. n. 12. & 14.

Solutio vera non dicitur, sed ficta si solvens pecuniam ipso momento absque nova causa rebus. dec. 19. n. 18.

Et hoc casus non dicitur soluisse, nec pecuniarum dominium, seu possessionem aliquo tempore transfuisse. ibidem num. 19. & dec. 114.

Solutio vera probatur ex confessionibus de recepto, quando sunt plures, & commutate. dec. 379. n. 22.

Solutio vera, & realis ad effectum repetendi a debitore non probatur ex confessione creditoris, quia referri potest ad gratiam remissionem, vel ad aliam causam, ob quam absque pecunia numeratione creditor se pro satisfacto vocare potuit, siue ad numerationem factam ab alio, quam illo, cum quo confessio emanavit. ibidem num. 21. Limita num. 23. & admissa referuntur, num. 24.

Solutio momentanea liberationem parit, etiam si sequatur restitutio pecuniarum, cum illa fieri possit ex liberalitate, nisi probetur pactam restitutionis praestitisse. dec. 19. num. 20. Declar. num. 22.

Et pactum huiusmodi restitutionis praesumitur inter personas suspectas. ibid. n. 21.

Solutio momentanea est inefficax quando non sufficit confessio de recepto, & lex habet talem confessionem pro suspecta. ibid. num. 22.

Solutio momentanea considerabilis est si pro ducit effectum liberationis. dec. 214. n. 21. Limita n. 22.

Solutio obligationem exinguit. dec. 20. n. 1.

Solutio unico sufficit ad acquirendam quasi possessionem exigendam. dec. 37. n. 1. & dec. 210. n. 4.

Et acquiritur contra defunctum suffragatur contra illum heredem, quia uti iure iuratur a persona aitoris, quod ex mutatione personarum non mutatur, nulla habita distinctione inter heredem simpliciter, & beneficiatum. dec. 47. n. 2.

Solutio denegari potest ab herede beneficiario existenti in quasi possessione excedens contra defunctum si est creditor auctoris sui defuncti. ibi. num. 4. declar. n. 7. & loc. 9.

Solutio non praesumitur anticipata. dec. 30. num. 7.

Solutio ubi est destinata potius iuram locum ubi negotium est, nisi attendi debet. dec. 30. n. 20.

& Materialium.

Solutio usurarum computatur directo in sortem, ac si pro sorte solutio esset facta, quantum sortis occasione facta solutio, decil. 74. n. 2. & decil. 130. n. 8. & decil. 191. n. 21

Solutio usurarum facta à debitore presumitur coacta, ne scilicet vexaretur circa restitutionem sortis, decil. 74. n. 17

Solutio usurarum non parit eosdem effectus, quos caetera solutiones, ibid. n. 18

Solutio usurarum non transfert dominium pecuniarum recipientem, ibid. n. 19

Solutum nominatum per debitorem in causam sortis, vel interpretatione legis idem est, ibid. n. 35

Solutio facta presumitur positum in causam, pro qua quis solvens, quous situm, pro qua non tenebatur, decilio 77. numero 2

Item facta presumitur ab obligato ex pluribus causis in causam debiti prius maturati, licet tempore solutionis maturasset deorsum obligati, ibid. n. 7

Item presumitur facta de ea re, de qua actum fuit in Instrumento, ibid. n. 9

Solutio relicta sit ei, cum quo contractus celebratus fuit, licet dominium spectet ad alterum, decil. 151. n. 6

Solutio in causam fructuum ultra summam arbitramini ipso iure creditum sortis ministerio legum, qua sic solutum impuratur in sortem absque alio facto hominis, ibid. n. 21

Et solutum pro usuria ultra id quod sortis principalis importabat in eam computatur, ibid. n. 23

Et fit imputatio in excessu singulis annis ipso iure ita ut quilibet anno pro rata excessus sortis decreascit, ibid. n. 24

Solutio debiti indubitanter confertur eo ipso quod debitor aliquam summam postea debitoris persoluit quamvis hoc sola coniectura non sufficiat, decil. 77. n. 23

Præteritum si constet solutionem emanasse ex nova, & diversa causa, puta pro pretio alienius cessum reportata à debitore, ibid. n. 26

Solutio referitur ad debitum maturatum potius quam maturandum, decil. 50. n. 6

Item referitur in dubio ad causam antiquiorem, decilio 177. num. 7

Limita non procedere, quando adest contraria partium declaratio, qua debet attendi, ibid. n. 18. & 19

Solutio an sit potius referenda ad unam, quam ad aliam causam opinio, & intentio solventis principaliter attendi debet, decil. 201. n. 12

Solutio quando continet causam expressam ad aliam referri neguit, decil. 261. n. 14. & decil. 331. n. 3

Solutio spontanea, ex quibus dicitur: decilio 306. nu. 10. & seqq.

Solutio dicitur spontanea nullo precedente iussu Iudicis, seu mandati relaxatione, ibid. num. 12

Solutio facta absque presentatione dicitur spontanea quamvis iussu Iudicis præcesserit, decil. 514. n. 10. Amplia n. 11

Solutio in coacta dicitur necessaria est presentia in actu solventis quamvis mandatum Iudicis præcesserit, ibid. n. 13. Declaratio num. 33

Solutio geminata esse dicitur neguit, ibid. num. 14

Post solutionem spontaneam presentationis emissio non relevat, nec valet revocare et liberum confessum antea præstitum, ibid. num. 16

Solutio ex quibus coacta probatur: ibid. nu. 18. & seqq.

Solutio coacta dicitur si tempore solutionis, adhuc coactionis causa sine iussu metus durabat, ibid. n. 20

Præteritum concurrentibus iuratis presentationibus antea emissis, quæ repetita confertur in sequentibus solutionibus, ibidem num. 21

Item, & alii subsequenter, ac contemporaneè ad ipsam solutionem, ibid. n. 22

Solutio dicitur coacta quamvis in actu solutionis presentatum non fuerit, quando præcesserit presentationes de coacta solutione, ibid. num. 23

Solutio presumitur coacta, & per metum quasi de solvente dubitari potest in executione molesto subire, ibid. n. 6

Solutio facta ab heredibus filius testatoris ultra quantum acri à patre legatum credit in causam supplementi legitima non obstantis iuris prohibitionem, decil. 317. n. 39

Solutio fructuum trium et dimidiorum annorum probationem in se non etiam de præteritis fructibus fuisse solutos, decil. 319. n. 4. & decil. 373. n. 1

Declaratio hoc procedit in præiudicium creditoris, qui recipit non contra eum viget presumptio, quod non receperit profutura solutiones nisi alius annorum præcedentium consecutus fuisset, d. decil. 373. n. 2

Sensus vero in præiudicium tertii contra quem agitur pro repetitione solutionum præcedentium annorum, tunc enim non sufficit talis presumptio sed solutiones aliunde probanda sunt, ibid. num. 3

Solutio pro residuo presumptionem inducit reliquum fuisse solutum, ibid. n. 5. Declaratio n. 6

Solutio presumptionibus & coniecturis plene probatur, ibid. num. 8

Solutio presumitur facta à principali debitore, ibid. d. n. 8

De solutione quæ non dubitatur debitor principali, qui partem solvit presumitur, & reliquam de suo soluisse, ibidem num. 9

Solutio probanda est ab eo qui solvere promissus, ibidem numero 13

Solutio eorum spectat ad possessorem, decil. 379. n. 21

Solutio presumitur facta ab eo qui illam facere promissus, decil. 406. n. 25

Solutio Canonum facta ab aliquo pro secudo probatur ex libris publicis absque admixtione, præsertim quando non constat de eo tempore neominem alium illos soluisse, decil. 416. n. 13

Solutio Canonis non probatur ex libro fiscalis sarrarij in præiudicium tertij non habentis, causam à solvente, decilio 356. num. 14

Solutio in dubio facta presumitur nomine debitoris, decil. 423. n. 44. & 45

Solutio literarum cambij facta de ordine sine mandato alicuius pro certo negotio probatur ex subiecta approbatione mandatis, decil. 501. n. 7. necnon ex alio de quibus, n. 10

Præteritum quando non constat aliud inter partes tempore solutionis extingui negotium, ibid. num. 8

Solutio Nauti probat quantum frumenti quantitas fuerit asportata, decil. 503. n. 6

Solutio Nauti pro tanta quantitate si apparet facta non potest deinde à solvente impugnari, quod tanta quantitas non fuerit delata, ibid. n. 7

Solutio impugnari nequit ab eo qui illam alias approbavit, decil. 519. n. 7

Solutio rata debiti facta pendente Iudicio extinguitur pro concurrenti quantitate creditum petiti, decil. 547. n. 2

Solutio extinguitur ipso iure obligationem, & actionem: ibidem num. 14

Solutio facta ab administratore, vel ab habente potestatem solvendi constituitur creditoris in possessione exigendi, decil. 589. num. 16

Solutio facta per manus alicuius denotat solventem non fuisse nisi nudum ministrum, decil. 618. n. 12

Solutio debiti liquidæ retardanda non est per exceptionem dubiam, ibid. nu. 13

Solutio facta à procuratore presumitur de mandato stante notabili summa ac præcedenti Instrumento obligationis principalis, decil. 652. n. 1. & 2

Solutio facta marito suffragatur quando agitur de re dotali sine paraphrenali, quantum habet mandatum à lege, ibid. nu. 3. & Amplia num. 4

Solutio facta marito confertur ab uxore ratificata stante eisdem iacuritate longissimi temporis detenti creditum, ibid. n. 5

Solutio presumitur in causam fructuum non sortis si tempore

Index Rerum,

soluendi iam erant decusi, dec. 134. n. 7

Solutio tenetur facta in causam fructuum decursum, dec. 552. n. 5

Solutio in qua species tenetur sit facienda, & quoad illius estimationem vide materiam in verbo moneta.

Solutio promissa alternative talis, vel tali die quamvis dicitur: dec. 106. n. 21

Solutionis tempus quatuor vel tribus antecedentibus terminis, non tamen non contrahitur in ultima die, ibidem num. 24

Solutio quando est relatua ad aliquod Instrumentum, in quo plures causas continentur cedit primum in primam deinde in secundam, dec. 128. n. 36

Solutio si fiat promissa ante nundinas, tunc ante principium nundinarum dicitur contrahi a mora, ibidem num. 37

Solutio si fiat promissa in seculo Nativitate Domini, nisi aliud sit adiectum intelligitur per unum solvendum, & quid si deinde sequantur verba, & per quoddecim dies ante, non censetur adiecta ad exclusionem illam: ibidem n. 38. 39. & 43

Solutio facta a debitoribus habentibus plures fideiussores non presumitur in causam antiquiorem, presertim quando pro alia causa adest particularis conventio, dec. 423. n. 36. & 37

Et concurrens voluntas debitoris, qua etiam ex conciliariis elicitur contrariam presumptionem tollit, ibidem n. 38

Solutio in materia Cambiorum de usus sui facta vide materiam in verbo Cambia, & verbo Vltuz.

Solutio personam vide in verbo pensio.

Solutio Decimarum vide in verbo Decimæ.

Solutio Cambiorum vide in verbo Cambia.

Solutio nem allegans sicam non probatur invari nequit presertim in causam antiquiorem, presertim quando pro alia causa adest particularis conventio, dec. 423. n. 36. & 37

De solutio excipiens eam probare tenetur, ibidem n. 16

Solutio excipiens eam sententiam licet non fuerit apposta non relevat si solutio facta nota actori, & sufficit ad hunc effectum, quod sit nota Iudici, dec. 547. n. 35

Solutio simulatio non probatur per apocam priuatum, quando in contrarium concurrens publicum Instrumentum esse sine solutio, dec. 556. n. 13

Solutio conestura non relevat ex iurisdictione creditoris in petenda suam creditum per decennium, decisio 562. n. 14

Solutio excipiens requirens altiorem indaginem si non probatur per necessarias probationes allegari nequit contra creditum liquidum ex publico Instrumento, ibidem n. 19

Solutio in terminis status quo casu fecisset, & quid in barde debitoris: dec. 603. n. 23. & 24

Verba saluo iure in solutione non important preferentiam iurium parium, sed maioris summa a creditore presentia quantum de ea imposterum doceatur, dec. 652. n. 6

Causa expressa in actu solutionis semper attendenda venit, & qui per errorem expressam allegat tenetur plene, & concludenter probare errorem, dec. 134. n. 9. & 10

Solutio in vim rei iudicatae repeti nequit, nam iudicatum quantum opus sit facit de indebito debitum, dec. 306. n. 2

Solutio de mandatis Iudicis potest deinde tanquam indebitum repeti si suo eo Iudicio iura non potuerunt examinari, ibidem num. 6

Solutiones in parte vera, in reliqua vera presumuntur, dec. 85. n. 1

Solutiones facta intelliguntur in vim tituli precedentis, dec. 133. n. 10

Solutiones probantur ex quietantia, dec. 210. n. 2

Solutiones in materia suspensa de Vltuz licet de per se non probent, nonnulli adnotantibus plene probant in precedentibus sententiis, dec. 552. n. 12. & 14

Solutiones facta nonnulli aliquid probari debent quod facta fuerint de proprio pecunia solventis, dec. 618. n. 11

Solutio germana non succedit fratri defuncto si amplissimam remissionem antea fecerit, ob quam habetur ac si non verum iura non esset, dec. 138. num. 2

Soror pauper in subsidium aliena est a fratre, dec. 67. n. 13

Soror presidens eum parte bona patris pro iudicio, & cui dos iam fuit assignata censetur absque nota apprehensione continuasse possessionem ex titulo dicitur, dec. 196. n. 4

Soror quatuor sit a status exilio propter fratrem tamen bona materna ad patrem delata ex successione filij, & fratris respectibus, & quoad proprietatem illorum, parte ad secundam nuptias transiit, dec. 350. n. 38. & 1099

Soror ex exilio dicitur a parte vigore status ab hereditate fratris repugnetur, quod si defuncti hereditatem ademerit alias fecerit, ibidem n. 45

Soror non dicitur agnata, & propterea sub status exilio suo femininarum propter agnatos non comprehenditur, ibidem n. 45

Soror succedit foris defunctæ ab intestato, dec. 259. n. 10. & dec. 388. n. 22

Soror vii proximior presertur patrio in successione fratris ab intestato defuncti, dec. 625. n. 15

Sorori si sui a fratre Dos assignata in bonis stabilibus cum patris illa existimandi tempore nuptiarum, seu monachatus, tale patulum expirasse dicitur per obitum fororis ante nuptias seu monachatum, dec. 196. n. 1

Sorori a successione hereditatis fratris viuentis, nullum ius competit nec re, nec se probabili, dec. 625. n. 17

Sorores succedunt patri equaliter cum fratre, decisio 46. num. 1

Sorores si sunt plures, & omnes favore fratrum bonis maternis renunciantur, tunc accipiuntur portiones fratrum pro ratiis cuiuslibet, ac si suscipiantur, dec. 588. n. 27

Inter forores equalitas seruanda est, dec. 610. n. 41

Speculator in tit. de Testib. in principio sub num. 9. post Ambr. in summa Cod. eod. explicat opinionem Gloss. in cap. Testes verbo audiuntur procedere in confessione debiti facta in scriptis, dec. 59. n. 13

Spes non conseruit nisi in obiectum de futuro, decisio 114. num. 14

Spoliator ad fructus qui percipi potuerunt non tenetur, quando spolium non est violentum, & attentatum, sed tantum ad fructus perceptos, dec. 45. n. 2

Spoliator purgato spolio agere potest pro suo iure, dec. 316. num. 21

Spoliator restitueret tenetur quicquid occasione spoliij percepit, dec. 580. n. 1

Et quando percepta non extant, & agitur de fructibus ex certo pradio recollatis cum non recipiantur in genere suo probata consuetudine vtriusque condemnatio ad estimationem, ibi num. 2

Spoliator tenetur ad fructuum estimationem si illi non extant, & fuerint ab eo consumpti, ibidem n. 5 ubi redditur ratio.

Spoliator si nomina debitorum vendidit, & pretium recepit ad illius restitutionem spoliato tenetur, ibidem n. 44

Spoliator non tenetur restituere spoliato non exalium nec etiam quod ad eius manus peruenit, dec. 628. n. 1

Spoliator nomina debitorum distrahit, & ad spoliatum spectantia eidem restituere tenetur, ibidem n. 3

Vel aliorum pretium, quia perinde est ac si spoliator ad ipsius debitoribus exisset, ibidem num. 4

Spoliator ideo tenetur pretium receptum ex nominibus debitorum distrahitis restituere ex quo fuit effectus locupletior, ibi num. 5

Et tunc est in potestate spoliati agere contra nomina debitorum distrahita, quatenus extant, vel ad pretium receptum, ibidem n. 6

Amplius n. 7 & ratio redditur n. 8

Spoliatori non datur in Iudicio spoliij retentio aduersus spoliatum remeigrari patenti, dec. 547. n. 11

Et licet est conuictus apud, ibidem n. 21

Spoliator restituendus est in eo statu quo erat in tempore commissi spoliij, vnde ad vltimum quadrantes, ac etiam ad expectat, & data, dec. 300. n. 19 & 30. & 31

Spoliato

& Materiarum.

Spoliato competit reintegratio non obstante exceptione boni iuris spoliatus, nisi de eo constet per confessionem partis, vel per rem iudicatum, dec. 179. n. 17

Spoliato rei ar datur nequis in integrum sub pretextu crediti illiquidum, dec. 547. n. 17

Et creditum remaneat illiquidum donec valor fructuum à credito in specie percipiatur liquidetur, ibid. n. 19

Debet tamen ad effectum vendendi reintegratio esse constare de credito, vel per rem iudicatum, vel per confessionem partis, dec. 547. n. 20

Spoliato debetur valor fructuum de tempore quo verisimiliter illos vendidisset nam semper inficitur quod creditor verisimiliter erat facturus, dec. 580. n. 28

Nec post fructuum confessionem crescit estimatio, ibidem num. 29

Pro spoliato habetur, qui petit ad possessionem reintegrari, dec. 428. n. 5

Spolium circa taxationem experiarum non est privilegium, nam non taxantur nisi doctores, dec. 75. n. 13

Spolium, quando non est violentum aut attentatum, tunc fructum debentur à die mota litis si veniant accessorii ad rem petitam, dec. 163. n. 2

Secus vero si petitur non ut accessorius, sed principaliter, ac independentier, quia veniunt ratione dotis debentur enim ante litem motam, ibid. n. 4

Spolium dei negat violentum aut attentatum, si provenit ex decreto iudicis, nec sine commissum cum vi expulsi, & presentia iudicis aut iuratum, ibid. n. 5

Spolium, quando non est violentum sine attentatum tunc fructum debentur à die mota litis, dec. 468. n. 1

Spolium, quando non est violentum aut attentatum, sed iudiciale, tunc spoliator non tenetur ad fructum, qui percepti poterant, sed tantum ad perceptos, dec. 145. num. 2. & decilio 76. num. 5

Adversus spolium iudiciale nec minus pro vero credito competit retentio sine continuatione, dec. 468. n. 33

Spolium iudiciale est purgandum, quamvis spoliator possit ex alia causa retinere, dec. 179. n. 19

In spolio iudicali nunquam datur retentio spoliatori adversus spoliatum reintegrari presententem, dec. 547. n. 21

Et hoc est communis opinio, ibid. n. 22

In spolio iudicali datur etiam retentio pro credito pro quo fuit spoliatio concessa immensis, quando fuit processum parte citata, dec. 628. n. 33

Praesertim, quando competit facultas ingrediendi possessionem propria auctoritate, ibid. n. 14

Spolium non dicitur purgatum, nisi actualiter fuerint restituta expensa vsque ad minimum quadratum, ad quas regulariter solent Rei vultum condonare, itant neque sufficiat depositum vniui iulianum obligatore solvendi residuum, decisione 75. num. 15

Spolium purgatum dicitur per reintegratioem ad pristinum statum, dec. 316. n. 26

Spolium non committit locator si propria auctoritate vendit bona conductoria ob parvam non solvendi assensum ex facultate sibi in instrumento locationis tributa, ibid. n. 27

Spolium restituitur propter excessum sententia, ideoque reus contentus venit reintegrandus, dec. 109. n. 6

Iudicium spoli non est adeo privilegium, quam iudicium reuocatiois attentatorum, dec. 514. n. 10

In iudicio spoli sine reintegratioem primum extremum requirit exactissimas probationes, dec. 72. n. 3. praesertim de stylo Pote, ibid. n. 4

In iudicio spoli locum non habet regula dolo petis, quod statim restituitur et, dec. 179. n. 18

In iudicio spoli necessaria est condemnatio in sententia ad damna, & expensas, dec. 534. n. 9

In iudicio spoli fieri non debet condemnatio ad estimationem rei, sed possessionis, hoc est quanti iure ei possidere si res restituitur, dec. 180. num. 1. Declara. num. 4

Spolio agere nequit debitor sicut facultate creditori concessa ingrediendi possessionem propria auctoritate, decisio 316. numero 18

Spolij privilegium conficitur circa illius purgationem, dec. 711. num. 14

Sputus est etiam capax confessionis, dec. 74. n. 28

Stabilia, vnde in verbo bona stabilia.

Status Beneficij regulari non dicitur mutatus ex promissionibus Apostolicis, nisi constet Papam habuisse animam illi mutandam, ac scientiam anteriori status regularis, alias in dubio non praesumitur, dec. 59. n. 15. & 16

Status beneficij regulari non dicitur constitutus nisi quadragenaria praescriptio, dec. 433. n. 22

Status beneficij secularis declaratur ex promissionibus factis secularibus, ibid. num. 25

Status antiquus simulatae collationis in mensibus ordinariis non censetur mutatus, nec constitutus novum ex collationibus ab Episcopo factis in mensibus reservatis vigore alternantia, decilio 467. n. 14

Status anterior beneficij probatus publicis Instrumentis potius attendi debet, quam novus per absolum introductionem, decilio 409. n. 8

Status novus in beneficio non imprimatur nisi cum lapsu temporis legitimi ad praescribendum, dec. 59. n. 18

Status novus, ut beneficio imprimatur requiritur praescriptio 40. annorum, dec. 118. n. 21

Status beneficij per ordinarium mutari nequit, decisione 59. num. 19

Status Beneficij censetur mutatus donec in petitorio deservatur merito possessor est utarctendendus, ibid. num. 20

Status beneficij si mutatus praetendatur mediante praescriptione tunc probanda sunt promissioe tanquam de libero facte à legitimo collatore cum scientia Iurisperitonenis, & voluntate ei praesudicandi, dec. 118. n. 17

Status beneficij non praesumitur à Papa mutatus mediante promissionibus Apostolicis, nisi illius scientiam habuerit, & mutare voluerit, dec. 316. n. 14. & dec. 405. n. 16

Status beneficij probatur ex testibus in una causa examinatis etiam in alia, ac in diverso iudicio, dec. 168. n. 21

Status collatus tamen repugnat, dec. 146. n. 10

Status vltimus attenditur sine agatur de includenda, sine de excludenda reservatione, dec. 144. n. 38

Status vltimus in beneficalibus semper attenditur quando per probationes perfectas non constat de anteriori contrario, dec. 300. n. 24

Status vltimus in beneficalibus attenditur pro cognoscenda qualitate beneficij ad effectum includende, vel excludende reservationis, dec. 312. n. 18

Praesertim, quando vltimus loco promissus beneficium per 40. annos pacifice possedit, nam ex huiusmodi actu, quamvis unica habebat successorem, ac temporis requisitis consummationem sufficiens induitur praesumptus status beneficij, ibid. num. 19. & 20

Status vltimus attendi debet inter plures praesentatos de institutione contententes, dec. 287. n. 6

Item attendi debet ad effectum institutionis tributa in praedictum patronorum, qui alios ad compromittendum admiserint, dec. 396. n. 8

Item attenditur pro obtinenda executione litterarum Apostolicarum non dolo de anteriori statu contrario legitime praescripto, dec. 405. n. 21

Item semper attendi debet ad distinguendum an beneficium sit seculare, vel regulare, dec. 433. n. 28. Amplia num. 29. Declara. num. 30

Item semper attenditur in collatione beneficiorum dum non constat de anteriori contrario, dec. 436. num. 6. & dec. 655. num. 13

Status vltimus regulariter attenditur inter duos praesentatos, dec. 467. n. 15

Index Rerum,

Statu volumus pro libertate beneficii, qui contrarius est unius attendi debet, tam ad inducendum reformationem per obitum praedecessoris in mensis Apostolica, quam ad excludendam iustificationem gratia adversarii unius narrata, decisio 457. num. 9

Priorem, quando non agitur principaliter inter collatores, sed incidenter inter beneficiarios, ibid. num. 10

Statu volumus in beneficiis non attenditur ubi constat de anteriori contrario, dec. 312. n. 21. & dec. 316. n. 12. & dec. 377. num. 6

Declaro conclusionem procedere, quando constat de anteriori statu contrario per probationes perfectas seu si imperfectas, dec. 312. n. 23

Statu volumus non attenditur si dedis causam liti, decisio 368. num. 9

Item non attenditur, quando status anterior contrarius probatur publico Instrumento, dec. 467. n. 18

Statu volumus collatorum consilio de statu anteriori unius non attenditur, nec status contrarium constitui, decisio 620. num. 11

Statu volumus sufficit ad effectum iustificationis gratia, dec. 244. n. 39

Statu volumus beneficii mutari nequit ab ordinario ex defectu potestatis, dec. 336. n. 13

Statu volumus quasi possessionem praesentandi sufficit, ut praesentatio ad iudicandum beneficium quantum etiam status antecedens esset differtus, & varius, dec. 361. n. 26

Statu volumus non relevat si non est legitime prescriptus, dec. 396. n. 18

Statu volumus probandum est in casu individuo, de quo agitur, dec. 467. n. 16

Ad statu praeteritum non potest presumi status praesens, quando aliquis effector praesentationis militat in contrarium, decisione 11. num. 10

Statuentes. Mens statuentium spectari debet, dec. 80. n. 10 Statuentium mens, seu voluntas etiam ex consuetudine deprehenditur, dec. 88. n. 14

Statuentium voluntas arguitur ex exclusione derogatoria obliuatarum, dec. 377. n. 19

Statutum conditum ad publicam utilitatem a Populo subleto sine consensu Principis, non potest sine licentia Principis abrogari, dec. 165. n. 23. & 4

Statutum conditum a laico non ligat personas Ecclesiasticas ex defectu voluntatis statuentium, qui non censentur voluisse disponere contra personas Ecclesiasticas, dec. 288. n. 36

Amplia quomodo statutum sit rationale, ibi. num. 37

Statutum conditum a communitate super usu alcuius siluae cum auctoritate Domini loci arguit silvam non ad communitatem spectare aliam auctoritatem Domini non esse necessariam, dec. 621. n. 22

Statutum confirmatum ex certa scientia valet etiam si contra Ius, dec. 181. n. 23

Statutum confirmatum a Sede Apostolica reuocari nequit a Legato de latere, quantum sit Iuri communi contrarium si in confirmatione Apostolica adesset decretum irritans, & praecipuum de observando, quia tunc cessat favor reditus ad Ius commune, ibi. n. 34

Statutum confirmatum a Sede Apostolica efficit omnes successores, dec. 474. n. 9

Statutum continens possessionem defuncti in heredem operatur in substantia mortis defuncti, non in detur momentum temporis, in quo possessio sit vacans, dec. 331. n. 6

Statutum continens possessionem defuncti in heredem non operatur in substantia mortis defuncti, quia non prodessit nisi vero heredi, & sic antequam cognoscatur de veribus instrumentis et non suffragatur, ibi. num. 16

Et intentionem danda est manentio heredi ab intestato possidentis aliam enim si contra instrumentum nulla afferretur exceptio danda est manentio heredi scripto, ibi. num. 17. & 18

Statutum correlativum Iuri communi non extenditur de causa ad casum, sed forte interpretandum, dec. 627. n. 9 Quando vero agitur de non extensione, sed de literalis comprehensione, valet etiam in statutis correlativis est attendenda, ibi. n. 10

Statutum correlativum Iuri communi interpretari debet iuxta Ius commune, et ab eorum cedunt minus, quam fieri potest, dec. 634. n. 4

Et latius est, quod Ius commune corrigat in uno casu, ibidem num. 5

Statutum exclusivum femininarum loquens in casu intestati non porrigitur ad casum testati, dec. 137. n. 6

Statu exclusivum femininarum non obstantem potest pater inherendo Iuri communi filiam in successione non excludere, quia illud patrem non cogit, sed eius voluntatem famulatur, ibidem num. 11

Et patris voluntas inherens Iuri communi, ac recedendi a statu exclusivum femininarum clara resultat ex eo, quod filiam heredem uniuersalem instituit, ibi. num. 12

Statutum exclusivum femininarum non habet locum ubi filia fuit instituta heres uniuersalis, ibi. n. 15

Statutum exclusivum femininarum procedit, tam ab intestato, quam ex testamento quodque etiam ubi filia fuit instituta heres uniuersalis sicuti militat ratio conservandi bona paterna in agnatione, et voluitate debet dispositio statuti, ibi. num. 16. Declara n. 17. & 18

Statutum exclusivum femininarum, ut locum habeat sufficit, quod quid minimum iuris sit datum pro dote a matre, dec. 137. n. 23. Declara num. 24

Statutum exclusivum femininarum intelligitur de masculis descendentiis, non autem de transuersalibus, decisione 320. num. 4

Statutum exclusivum femininarum habet tacitam conditionem quatenus masculi velint esse heredes, ibidem num. 32

Statutum exclusivum femininarum, ab hereditate matris propter agnatos locum non habet patre ad secundas nuptias transiit, quia statutum intelligitur de agnatis ad succedendum habilibus de Iure communi qualis non est pater secundas nuptias contrahens, ibi. n. 39

Statutum exclusivum femininarum propter agnatos non intrat nisi agnati per quos femina excludantur adeant hereditatem, ibi. n. 44

Statutum exclusivum femininarum propter agnatos locum non habet in sorore, quae est agnata, ibi. n. 45

Statutum excludens a successione parentum fratres propter fratres intelligendum est de fratribus vringue consuetudinis non autem vicinis, dec. 415. n. 20

Statutum excludens certas probationes intelligitur, nisi ille sint adinueniata alio probationum genere, decisione 438. num. 27

Statutum exclusivum femininarum non habet locum in hereditate Clerici ob defectum subiectionis Bonorum Insuperstitiois statutum, quae ratio sola sufficit, non attendi an agatur de bonis quae sit ante, vel post Clericatum, dec. 511. n. 5

Statu exclusivum femininarum effectus confertur ad tempus mortis, quod solus attenditur, ibi. n. 7

Statutum exclusivum femininarum dicitur favorabile, dec. 625. n. 16

Statu statuto exclusivum femininarum hereditas non desertur Iure communi, sed Iure municipali, quod intelligi quoad personas laicas, qui statuentes excludere possunt, ibidem num. 18. & 19

Statutum exclusivum femininarum dicitur intestati mulieri vincendum exclusivum ante matrimonium in familiarium, quod per reflexum non dissoluitur, dec. 625. n. 22. Declara n. 24. & red dicitur ratio, n. 26

Statutum exclusivum femininarum non comprimitur Monachalem si verba diriguntur in tempus delatae successione ex defectu potestatis, ibi. n. 32

& Materiarum.

Dispositio Sollicit in autent. Cassa de Sacros. Eccles. inter
ibide, Jam ante vel post delatam hereditatem referat, ibid. n. 33.
Quid mater remissione num. 44. 35. & 104.

Statutum exclusivum femininarum nullum inferre dicitur
providentibus Ecclesie eo quod femina nisi Alentis esset ad huc
ad hereditatem venire statim excluderetur, ibid. num. 48. Decla-
ra. num. 49.

Statutum exclusivum femininarum in capite exclusivum latis
Ecclesiis, in capite vero in finibus masculinis quoad etiam per-
sonale est, Ecclesiasticis sunt, velle est, ibid. n. 50.

Statutum exclusivum femininarum locum habet tantum ab
institutoribus auctoritate, & patris facultatem ad libitum dispo-
nendi, ibid. n. 57.

Statutum loquens de minori intellectus secundum terminos
alterius loquens de minori, decil. 198. n. 28.

Statutum loci contractus respectu solemnitatis attendi debet,
dec. 200. n. 11.

Statutum locale servandum est in eo Ecclesiasticis con-
tra Clericum, idque ex desidia potestatis ac voluntatis statutio-
num, dec. 272. n. 6.

Statutum locale concedens viam executioni non habet lo-
cum contra Clericum, ibid. nu. 7.

Amplia quantum statutum alias sit anomalia, dec. 272. n. 8.

Statutum locale quantum sit a Sede Apostolica confirmatum
si in eo nulla sit mentio Clericorum, vel ad huc verba apta illis
comprehendere nullatenus comprehendit, si confirmata regre-
duntur ad terminos confirmatis, ibid. nu. 9.

Statutum loquens generaliter recipit interpretationem possi-
nam ac restrictivam in eum communem, dec. 350. n. 41.

Statutum loquens generaliter, & vixit verbum vniuersalibus
haberi debet pro fauorabili, dec. 381. n. 13.

Statutum latorum generaliter prohibens alienationem in fa-
vorem non comprehendit Clericos, nam aliter lederetur Ecclesie
libertas nec cuique licitum esse in personis Ecclesiasticis per
viam vltima voluntatis alienare, decil. 466. n. 20. & 21.

Non attento an statutum loquatur in personam, vel rem, vel
an simpliciter prohibeat, vel cum certa solemnitate, nam semper
vincitur Ecclesie libertas, & immunitas Clericis concessa tam
circa acquisita quam acquiritenda, ibid. n. 22.

Et hanc distinctionem ad effectum vi statutum comprehendat
Clericos rececit Rota Romana, ibid. n. 23.

Statutum loquens de pena communitatis casum mixtum non
comprehendit, dec. 470. n. 17.

Statutum locale quantum de contractu iurato disponere non
valeat directe potest indirecte presumendo delictum, & admittendo
fidem Instrumento, ac si de iuramento non constaret, nisi aliunde
proberet, dec. 519. n. 24.

Statutum latorum vi officii personis Ecclesiasticis non suffi-
ciat quod sit honestum, & emanaverit ad publicam utilitatem
cum semper desinat potestas statutivum in Ecclesiasticis, decil.
61. n. 16. & 17.

Statutum mandans feminas dotari, & deinde eas excludit,
hic casu de successu loco legitima, quia finientes videtur ha-
bere respectum ad legitimam, qua sine dicitur, dec. 88. n. 2.

Statutum mandans quod de certis articulis filij masculi suc-
cedant redditu conditionalem successione masculinam eamque
suis prodi dotee fundam dotee, ibid. n. 4.

Statutum mandans feminam non dotari dotari, non tamen
excludit eam velle excludere, nisi postquam erit dotata, & sub
condicione precedentis dotacionis, ibid. nu. 6.

Statutum mandans quod feminis dotes assignentur, huiusmodi
verba non sunt referenda ad masculos, qui ante assignationem
dotam non possunt succedere, sed ad Iudicem, vel bonum
virum hoc est quid dotes assignentur a viris bonis viris, ibid. nu.
7.

Statutum mandans assignari dotes concedentes, tunc dotes con-
cedens dicitur, quia conuenitur legitima, ibidem num. 9.
8. n.

Statutum mandans ne filia dotata plus petat videtur habere

respectum ad legitimam quam filia petere possit probando ne
duplicem legitimam consequatur, ibid. num. 11.

Et statum verba prohibentia ne femina dotata aliquid petat
quousque finit, seu casu excludit opposita ad auerendum
prohibitionem extensio, vt videlicet dotata ultra decem nil
aliud petat titulo legitime, vt quousque alia causa, ibid. n. 13.

Statutum mandans quod filia contenta sit dote velle, & debet
de dote tradita secundum formam statuti, & sic de dote libera
ad instar legitima, cui non censetur per dictam prohibitionem ad
statuentium derogatum, ibidem num. 16. & 17.

Statutum requirens consensum proximorum in Testamento
mulieris est contrarium, quia contrariet huiusmodi iure liber-
tatem testandi, decil. 161. num. 5.

Et ex hac ratione tale statutum non valet tenent quam plures
D. D. quantum eorum opinionem circa invaliditatem statuti Rota
adimpleta non fuerit, ibid. n. 6.

Statutum particulari similibi diffinit circa contractum ma-
ioris 20. annorum, & minoris 25. iure iuris contractus veniens
sub desidine generalis Provincie ac latus communis, & decil. 10.
n. 13.

Statutum, vritans contractum minoris 20. annorum sine so-
lemnitatibus censetur habitare maiorem 20. ducti arguere, & a
contrario sensu, quod tamen intelligi videlicet, vt solemnitates
non requirantur in eo qui non est maior 20. non tamen statutum
extenditur ad casum in sensu directo non dispositio, & per legem
compositum, seu generale desido, ibid. num. 15.

Limita non procedere solummodo in hoc, ibid. n. 16.

Statutum prohibens ne minor 20. annis sine certis solemnita-
tibus contrahat, cum limitatio temporis non derogatur ad facul-
tatem contrahendi, sed solum ad solemnitates ex parte referat
quod post ad illud tempus cessat prohibitio statuti, sed adhuc durat
prohibito legis & constitutionis, quatenus impeditur ratio
temporalis non tollit, ibid. n. 20.

Statutum quod fructus dotales ad certam quantitatem taxa-
re, decil. 201. n. 7.

Statutum permittens vicino vi facta deposito retrahere possit
rem venditam intelligitur de deposito iuxta dispositionem iuris
communis statum depositum præcedere debet oblatio, decil. 183.
num. 10.

Statutum ad pactum licet arguere, ibid. n. 11.

Statutum generaliter prohibens, vel permittens appellacionem
intelligitur tam ad effectum devolutivum quam suspensivum,
dec. 188. num. 7.

Statutum præcedens loquens in fine declaratur ac modi-
ficatur per statutum posterius loquens eam distinctione, ibidem
num. 9.

Statutum sine constituto datus viam executioni Instrumenti
recipi debet ab eo, qui illo vii vult cum suo declarationibus,
& modificationibus, ibid. n. 12.

Statutum quando præferat contractum præferat etiam
obligationem & actionem ex eo resultantem, que est ipsi obligationi
conuenient, decil. 311. n. 26.

Es per consequens pro affirmatum censetur pactum ibi appositum
pro quo eadem actio competat, ibid. n. 27.

Statutum non censetur iuri communi derogare nisi inter
verumque ad ius inueniatur repugnancia, statum alius statuti de-
positio locum habere non possit, decil. 350. n. 42.

Statutum abrogatorium in casu inestati non se extendit in
casu testati, decil. 217. u. 9.

Statutum quod iuris officio efficere potest quod possessio de
facto capta habeatur pro non capta, decil. 364. n. 9.

Statutum prius possessionem effectuum iuris remedium man-
tentia tollere videtur, ibid. n. 11.

Statutum permittens appellacionem habetur pro fauorabili,
& est consuetudo istam prohibens, dec. 381. n. 14.

Statuti dispositio quando est conformis equitati iuris Canoni-
cis seruanda est etiam in contractibus iuratis, dec. 470. n. 5.

Statutum non recipit interpretationem a iure communi, quan-
do contra, vel præter illud dispositio, decil. 460. n. 35.

Index Rerum,

Statutum Iurii communis derogatorium restringi debet ad id de quo specialiter loquitur, dec. 354. n. 2

Statutum proferens primogenitum locum habet etiam si secundogenitus postea Clericus efficiatur, decil. 625. n. 25

Statutus Verbi in hereditate est quatuor corrigat Ius commune, dec. 634. n. 11

Statutum per Verba universalia defrensus maritus lucrum dotum locum habet siue filii exenti sine non, ibid. n. 14

Statuta Verba universalia ac geminata maioram vim habent, & comprehendunt etiam ea, quae alias non comprehenderentur, ibid. num. 16

Statuta Verba universalia non debent esse otiosa etiam si verificentur in statu otiosis, ibid. n. 20

Statutum quando est odiosum odio irrationabile tunc non sufficit illius confirmatio in forma communi, sed quando habet motum rationis, ibid. n. 21. & 24

Statutum defrensus viro fructus bonorum uxoris habet motum rationis scilicet ad subleuandos viros ab oneribus matrimonij, & in re compensari alioquin, & sic respectu publicam utilitatem, ibid. num. 22. & 24

Et quid si uxor aliquam fructuum quantitatem sibi reseruat, ibid. num. 26. & 31

Statutum non comprehendit actus praeteritos, dec. 646. n. 16

Statutum loci ubi est factum solutio non autem loci contra-ctus attendi debet praesertim in his, quae oriuntur post contractum propter moram, vel negligentiam, dec. 50. n. 17

Statutum Ecclesiae, vide in verbo Ecclesia.

Statutus laicalis bona Ecclesiastica non ligatur, dec. 288. n. 41. & 44

Statuta sine ordinatione Academiae Craconiensis, vide materiam in verbo Academia Craconiensis.

Statuta laicorum non afficiunt Clericos ex defectu potestatis, dec. 466. n. 19

Statuta laicalia ideo non comprehendunt Clericos: quia non possunt laici in specie de personis Ecclesiasticis neque de bonis directis nec indirectis disponente, dec. 521. n. 4

Statuta & ordinationes Regni Poloniae tribuntur Episcopo Craconiensis potestatem examinandi scholares quoad ad officium Cancellarii primae, dec. 474. n. 23

Statuta defrensus marito fructus bonorum paraphrenalium validasunt ad causam subleuandi ab oneribus matrimonij, dec. 634. n. 25

Statuta resistentia certis probationes non procedunt quando ille sunt adimiculae, dec. 664. n. 7

Statuta diversorum locorum.

Statutum Agriculturaz Verbi cap. 77. quid in specie disponat super cultura facta à conductore post finitum locationem? dec. 470. n. 15

Statutum praedictum specialiter disponens potius attendi debet quam generale Verbu de personis conventionalibus, ibidem num. 16

Statutum auenionem. taxat inter se ad rationem septem pro centenis, dec. 16. n. 18

Dispositio quid contra emptorem fiat sententia super re, emptoria possit alia viuo contextu ferri suare emptoria contra venditorem pro liberatone à molestiis, decil. 497. n. 11. & decil. 531. n. 10

Et tale statutum seruandum est ne dum in prima instantia, sed etiam in gratia appellantis, quia appellatio est de appendicis prima instantiae, decil. 497. n. 2. & dec. 311. n. 11

Statutum auenionem apparet de re hereditatem maritis ab intestato defuncti etiam in masculis, quam sanamus, decilio 583. num. 11

Statutum Avinionis defrensus maritus omnes usus fructus bonorum uxoris tam paraphrenalium, quam dotalium prohibet, nec uxor tenente viro aliquo ad eos potest, vel eo uotum contra eius heredes, decil. 614. n. 1

Statutum Avinionis defrensus maritus omnes usus fructus bonorum uxoris tenentis debet de fructibus paraphrenalium à ma-

rito perceptis uxore sciente & tacente, secus ipsa contradicente, ibi n. 6. Contra n. 10

Nec dictum statutum extendi potest ad casum quo fructus non fuerant à viro consumpti, sed etiam post eius obitum extant, ibi. n. 7. & de ratione dictum. 8

Statutum praedictum generaliter & indistincte defrensus viro omnes usus fructus, ac prohiere mulieri ne illa viro tenente potest, vel eo mortuo ab eius heredibus, ibid. num. 10

Loquens per Verbu prohibita ut mulier fructus à viro, vel eius heredes potest comprehendere tam extantes, quam consumptos, ibid. num. 13. & 15

Dum excepti ab universalis dispositione duo tantum casus urgentes, & male tractationis uxoris omnes alios non excepti omnes censetur excludere, ibid. n. 19

Obligat omnia bona mulieris suare eius creditoribus, ita ut possint de usufructu ad bonorum fructus, ibid. num. 32

Statutum Bononiae lib. 4. sub Rubr. de dot. restit. §. praeterea de bonis voluntatem uxoris suare & mariti semper praesens nisi contraria voluntas legitime probetur, dec. 220. n. 15

Et an coniectura sufficiat ad probandum contrariam uxoris voluntatem? ibid. n. 7. & 8

Dispositio appellations bonorum paraphrenalium venire quocumque bona quae non sunt dotis, vel de dote mulieris, vel augmento dote, nisi aliunde sit actum, ibid. num. 6

Statutum Beronae sub Rubr. de restit. dot. taxat fructus dotales post solutionem matrimonij ad rationem lib. 7. pro centenis, decil. 250. n. 28

Et statutum loquitur de muliere non habente in bono tantum quoad ex fructibus se uelere possit, ibid. n. 9

Et an locum habeat in casu vergentis viro ad inopiam? ibid. num. 32

Dictum statutum non procedit constante matrimonio, ibidem num. 33

Statutum Bononiae sub Rubr. de dot. restit. an virtualiter abrogat dispositionem l. hac edictali? dec. 357. n. 6. & decil. 460. num. 1

Et abrogare videtur dum in §. si vero il primo, mandat dispositionem dote fieri inter plures filios primo matrimonio, & viciniam in stirpes nulla de dote legitima, cuius contrarium statuit de Iure communi ibid. n. 7. & dec. 460. n. 12

Statutum tamen loquitur in muliere ab intestato decedente, non tamen procedit in casu testati, ibid. n. 8

Statutum Bononiae lib. 4. sub Rubr. de dot. restit. §. Item dicimus il secundo, permittit uxori ut possit de dote testari, ibid. num. 10

Et in terminis d. §. Item dicimus, an uxor valeat inaequaliter testari erga filios primo matrimonio, & viciniam duas affines contrariae Rotae resolutione de quibus, ibid. num. 11. & 13

Statutum Bononiae lib. 4. Rubr. de dot. restit. §. Item dicimus concedit mulieri binas facultates testandi, non obstante quoad liberos habeat ex quocumque matrimonio, dummodo ipsa legitima reseruetur, ibid. n. 13

Et dicta facultas testandi excepta legitima censetur simpliciter, & absolute concessa, ex quo verba statuti nullum habent restrictionem, & indistincte prolata aequivalent uniuersalibus, ibid. n. 14. & 15

Statutum praesens d. §. Item dicimus, dant facultatem mulieri binas libere testandi excepta legitima filiorum virtualiter derogat l. hac edictali contrarium disponens, ibid. n. 16

De re in casu intestati faciendo viro lucrum cum derogatione l. hac edictali, dimittit bona mulieris binas ab ipse v. l. de dote legitima ibid. n. 23

Et hae dispositiones locuto habet etiam in casu testati attenditatem praesentiam huiusmodi tam relationis ad praecedentem partem eius statuti, tam praesentiam mente statutum quae praesentatur de re lucrum apud in casu testati quomodo intestati, ibid. num. 24. & 25. & reddi uerum n. 26

Statutum Avinionis facultatem mulieri testandi de dote non obstante quod liberos habeat ex quocumque matrimonio eius sit conceptum

& Materiarum.

conceptum per verba unius salis comprehendit etiam casum existens filiorum primi matrimonii, ibid. n. 18

Cum hoc tamen quod fuerit heres in iustitiam referatur filius legitima, & contra si instituitur filij referretur legitima, ibid. n. 31

Non desit viro lucrum bonorum extradotalium, ibidem num. 14

Expressit dispo. ens quod secundum vir loqueretur certam partem dotis etiam extradotalis filijs primi matrimonij cessatur hoc casu voluisse derogare a dispositione l. hac edictali, & iustitiam filijs, quod sit salua legitima, ibid. n. 19

Dat. lucrum secundo viro admodum, si de eadem augmen. quod intelligitur iam de augmento factis in eodem primo matrimonio, quam etiam in secundo, vel ulteriori, ibid. n. 40

Non prohibet augeri dotes extradotalibus libris primi matrimonij, sed solum fieri partem de maiori parte lucrandi ultra modum aem, ibid. n. 41

Item etiam disponit quod in secundo matrimonio cessatur existens dote data in primo, nisi de alia dote constaret, quo casu mandat servari quod concessum fuit, & sic virtualiter permittit augmentum dotis, ibid. n. 42

Statutum Bononiæ de dot. restit. disponit in causa testam. ut indicentur verba illa, & de eis testari possit, dec. 460. n. 4

In dubio non cessat legi hac edictali derogari, ibid. num. 5. & 6

Dum præservat marito lucrum dotale supponit alium quam maritum fuisse heredem institutum, ibid. n. 7

Tribuit facultatem testandi generatim omnibus libris etiam in potestate patris ex servibus, ibid. n. 15

Cum præservat legitimam ascendentium, ibid. n. 17

Dum præservat filium legitimam supponit eos non esse heredem institutos in testamento mariti, ibid. n. 19

Etiam est si maritus lucrum præservat, ibid. n. 20

Statutum Bononiæ de dot. restituit, germanus sensu, ibid. numer. 21

Verba statuti Bononiæ de dot. restituit, non obstantia filiorum perpenduntur super derogatione consuetudinis Martini, ibid. n. 22. & seqq.

Tribuens facultatem mulieri binibus testandi favore secundi viri non obstante quod existant filij ex quocunque precedenti matrimonio non servata forma l. hac edictali cessat ei derogare, ibid. n. 27

Statutum prædictum emanavit favore secundi viri, & tanquam indefinito concedens facultatem testandi mulieri binibus indefinito intelligi debet, ibid. n. 18

Dispauit hæc licentiam mulieri binibus dividi inter filios primi matrimonij in stirpes contra a dispositionem l. hac edictali mandantis divisionem fieri per capita ex hac incompatibilitate resultat derogatio d. l. legi, ibid. n. 33

Quomodo sit correlativum iuris communitatis, quia conditum est ad bonum Reipublice, vel facultatem mulieris secundo nubere possit, & legitimam filiorum non minus ad hoc favorabile dici potest, ibid. n. 34

Statutum Bononiæ de dot. restituit permittit augeri dotes in secundo, vel ulteriori matrimonio, ac etiam augeri in secundum desit, ibid. n. 42

Extra tamen terminos statuti augeri dotes non posse cum pacto lucrandi firmata allegari per Molon. lib. 3. qu. 9. n. 6. & seqq. Contra. tamen firmata Surd. con. 125. n. 3. ibid. n. 43

Et vitioque opinionem facere dist. Bononiæ concebit Modet. Neapolit. in d. hac edictali quest. 5. num. 32. ibidem numero 44

Statutum Bononiæ de dot. restituit. Item dicimus tribuit mulieri binibus facultatem testandi, autem cum talis facultas habeat ditiones relativas ad dotes, cuiusque augmen. non tribuit ad bona extradotalia, quia asserunt a dotalibus, dec. 354. n. 2

Concedit mulieri binibus facultatem testandi dummodo re fructus filijs legitima tunc datis, siusque augmentis, aliorum

que bonorum per que verba videtur concessa facultas testandi de bonis extradotalibus, ibid. n. 11

Declarat d. l. verba aliorum bonorum, ut n. 67. & 9

Concedens mulieri binibus facultatem testandi intelligitur secundum iuris communitatis dispositionem, ibid. n. 10

Concedens facultatem testandi dummodo referatur filijs legitima etiam in bonis extradotalibus, quomodo talis facultas est legitima? ibid. n. 11

Et facultas testandi quod ad bona extradotalia non est libera sita statim, sed interpretativa resultat, ex verbis aliorum bonorum, reservationem legitimam respicientibus, unde satis est, quod in hoc casu facultas præstatur circa derogationem l. hac edictali, ibid. num. 12. & 11

Derogatio, l. hæc dicitur à statuto Bononiæ in bonis dotalibus etiam inter cetera facultate testandi, & reservationem legitimam filiorum, & iuris dotis viri declaratur qua ratione fit indultus, que non militat in extradotalibus, ibid. num. 16. 17. & num. 18

Quod ubi militat diversitas natura utriusque bonorum præterea non eodem iure censenda sunt, quomodo aliqua intercedat consuetudo

Statutum Bononiæ derogat, l. hæc edictali quoad dotalia tamen, non autem quoad extradotalia, dec. 395. n. 1

Et licetum dotali viro debitum ex dispositione d. l. Statuti ascendit ad medietatem dotis, ibid. num. 2

Statutum Bononiæ loquens de dote porrigitur ad bona extradotalia, & restituentibus est, ut minus deroget iuri communitatis, & dispositioni leg. hac edictali. dec. 395. n. 17

Statutum Bononiæ deservit viro lucrum dotis, quod est derivandum ex bonis dotalibus, non autem extradotalibus, ibid. num. 19

Statutum Bononiæ sub Rubric. nullus occupet possessionem rei hereditariæ s. Statutum, expresse prohibet, quod nemo alius minus possessor bona hereditaria occupet sub quocunque colore etiam autoritate iudicis, dec. 309. n. 7

Et possessio capta contra formam d. l. Statuti dicitur iniqua occupatio, non autem possessio, & proinde inamovibilis non est, ibidem num. 8

Dictum statutum non comprehendit ingredientem tanquam heredem ex testamento, vel ab intestato, ibid. num. 14. Declarat. num. 15. & 17

Statutum prædictum derogat in verbis possessionem ingresse non servata forma statuti retentionem etiam ex causa legitime, ibid. n. 22

Secus verò dicendum videtur si peratur retentio possessionis acquisita in vita prædecessoris, quo casu statutum locum non habet, ibi. n. 23

Statutum Bononiæ lib. 2. quo nullus occupet possessionem, & c. prius contravenientem forme in eo prescripta omni iure, & generando possessionis, dec. 364. n. 2

Et tunc possessio non est inamovibilis concurrente resistentia statuti, ibid. n. 5

Prius possessorem, qui contra formam statuti possessionem capit commodo possessionis eum quoque excludit a maintenance, ibid. num. 4

Prohibet in verbis retentionem, & declarat possessorem cadere ab omni iure, & commodo possessionis, & de se eundem loquendo videtur appellatio iuris fuisse de possessione prout habet iuris effectum, & appellatio commodi de ipsa possessione, ut facti est, ibi. n. 15

Item prohibet retentionem ex quocunque colore, ibidem num. 17

Obstat etiam heredi ab intestato, quando desunt alium heredem scriptis in testamento de cuius validitate dubitari non potest, dec. 17. n. 1. Intellige num. 2. & seqq.

Excolit heredem ab intestato contravenientem ab incursum patris si illa non tamen suffragatur quod possessio contra formam statuti capta suffragatur ad effectum maintenance, ibi. num. 5

Index Rerum,

Clevisi iurisdictione possessionis contenta in dicto statuto, licet
etiam ignorantes respectu nullitate actus, ibid. n. 6
Præsertim, quando ignorans fecit, nec ab alio de iure,
ibid. n. 7
Impedit etiam restitutionem ex causa legimus, ibi. n. 8
Statutum Bononiae lib. 2. sub Rubric. quod nullus occurrat
possessionem, dec. 9. varimus, prohibet ne alius quam
hæres ultimi defuncti possessionem ingrediatur nisi prævisi legi-
timis citationibus, d. cil. 612. n. 2
Item, quod non obstante possessione ab alio sic apprehensa
hæres in possessione immutatur, ibi. n. 3
Statutum prædictum non prodest heredi legitimo, quando
concurrit hæres certus testamentarius eiusdem defuncti, ibid.
num. 4
An idem procedat in concursu allegantis fideicommissum
maiorum, adhuc ponderantur verba statuti in tantis præmissis,
quam in parte prohibita, & limitata ibi. n. 6. 7. & 8.
Item, quod statum prohibere voluerit ingressum etiam ex
fideicommissi maiorum colligitur ex eo datur legitur de bonis
possessis, vel detentis, & sic non curat an ultimus defunctus sit
Dominus, vel possessor bonorum, ibid. n. 9
Dicitur hoc casu verificatur in bonis ab herede prævato re-
lictis, & etiam abque titulo profus retentis, ibi. n. 10
Et hæredi ultimi defuncti vigore dicti statuti sufficit verifi-
care existentiam de factis: ita prætextu fideicommissi antero-
rionem possit ab alio capi possessis, ibid. n. 12
& Statutum mandans heredem iamentis non obstante quocum-
que iure conquiret. ei qui possessum fuisse ingressus compræ-
hendit etiam iura antiquioris fideicommissi, ibid. n. 14
Statutum Bononiae sub Rubric. de Rogitib. Notor. Motu-
torum §. Ordinamus, tribuit heredi Notario demortui sacul-
tatem extraliteis Instrumenta rogata à Notario defuncti,
dec. 220. n. 12. & dec. 243. n. 4
Statutum Bononia mandans probocollari Instrumenta non
est amplius in usus, dec. 220. n. 17. & dec. 243. n. 6
Et si statum simpliciter dat facultatem publicandi, seu ac-
tendi Instrumenta reperia in foliis, & carenia subscriptio-
ne, ne sigis Notarii quo casu requiritur specialis commissio,
dec. 200. n. 17
Statutum Bononia sub Rubric. de appell. §. præterea, per-
mittit in sententia sub quolibet possessore lata semel appellare
procedit etiam in summarissimo possessore propter vniuersali-
tatem verbi Quocumque, habentis vim specialis expressio-
nis, dec. 281. n. 3
Excipiens duntaxat casum advocatæ possessionis exinde elici-
tur sententia in aliis casibus voluit etiam summarissimum
comprehendere, ibid. n. 6
Permittens appellationem à qualibet sententia lata in posses-
sorio comprehendit sub termino vniuersali, qualiter sententia,
etiam decretum, ibid. n. 10
Et tale statum prohibens appellationem in causa possessoria,
quia idem est dispositum de iure communis comprehendit etiam
casus iuris, in quibus ius commune appellationem prohibet, tunc
enim aliquid iuri communi addere confectur, ibid. num. 11
Præsertim, quando Rubric. generaliter loquitur, ibidem
num. 12
Semel statum appellationem concedit in possessorio, ibidem
num. 20
Permittens appellationem in possessorio non recipit interpreta-
tionem à iure communis, ibid. n. 21
Appellatio, ut dicitur dicti statuti in possessorio nihil interest
an per se sententiam sine decreto pronunciatum sit, cum non si-
quetur, & forma verborum, sed natura, & substantia iudicij
esset à statuto appellabile sit attendenda, ibid. n. 22
Statutum Bononia sub Rubric. de appellat. non fuit Car-
dinalis Instrumenta edicta tempore Lequioris in Curia Booni-
ensi prohibet ne appellatio a deceto iure in possessorio, ibid.
num. 26
Statutum Bononiae de appell. recipiens. editum favore,

omnino Civium veri populi & fance abili, ibid. n. 27
Statutum prædictum admittit appellationem infra scriptum à
mandato de mandatum, dec. 621. n. 1
Statutum Bononia lib. 3. Rubric. de donat. mandata de donat.
nis Instrumentum rogari à duobus Notariis coram sepe-
testibus, dec. 426. n. 1. & dec. 433. n. 1
Dicitur statum statum non comprehendit donationes, ob
causam dotis iuramento vallatas, dec. 426. n. 2. & dec. 433. n.
4. Declara. n. 4
Statutum Bononia lib. 4. tit. de Testam. §. Si velis in qua-
drato, & §. Si aliqua, & §. Item quod non testes, & quoniam qui testam-
entum scribit cognoscit testatorem, aliis ultima voluntas
pro non legitima habetur, dec. 418. n. 22
Hæc tamen forma statutoria quantum sit substantialis respici-
cit certum effectum scilicet obtinendi fructibus, & potest adim-
pleri per aquipollem, si certum est aliquid personam testato-
ris esse notam testibus, & scribitis testamentum, decil. 418.
nu. 27. & 24
Statutum Bononia lib. 2. de probat. solut. §. Præterea,
in illo, §. Salvo, reuocis probationem testamenti per reses nisi
de causa fuerit publica scriptura ad cuius corroborationem
testes producantur, ibid. n. 24. Declara. n. 26
Statutum prædictum locum non habet quoties scriptura pri-
uata testamenti est redacta in publicam formam, & admini-
catur ex testibus totorem testamenti referentibus, ibidem
num. 28
Reuocit scripturam priuata nullam fidem facientem de per-
se seu in causa contraria, ibid. n. 29
Nec procedit contra expientem, ibid. n. 31
Statutum Bononia lib. 4. de probat. §. Exaduerso, disponit,
quod debitor excedens libras centum probari nequeat per
Testes, item statum exipit in verbis casum, in quo per Testes
condannatur scriptura. dec. 664. n. 26
Statutum Bononia lib. 4. de succell. ascendit. & Collate-
ral. §. Dicitur vero fratres, præsertim fratrem forori in successio-
ne communis fratris defuncti cum sit à Laicis conditum non
comprehendit hereditatem Clerici, dec. 521. n. 3
Tale statum est exclusivum feminarum, dec. 52. n. 1
Et loquens de filiis masculis legitimis locum habet etiam in
legitimatis, quia per ipsum quoque conservatur agnatio à sta-
tutibus contemplata, ibidem num. 2. & vide decisio. 625.
num. 1
Statutum Bononia fori Mercatorum mandat, ut omnes
creditori eborography concurrant cum hypothecariis in bonis
cessantibus per as, & libram, dec. 435. n. 8
Et tale statum emanat non favore debitoris, sed creditorum,
quibus offerre nequit iuramentum debitoris in contrarium
vnius ex creditoribus à debitore præstitum, ibid. n. 9
Statutum Bononia fori Mercatorum cap. 66. eiusque
Reformatio anno 1609. mandant Bona Mercatoris decet
esse dividenda inter eius Creditores per as, & libram, decil.
627. num. 1
Et talis diuisio affectus indistincte etiam creditores habentes
hypothecam siue generalem, siue specialis nota digni sunt, &
quocumque modo concepta, ibid. n. 2
Comprehendit contractus etiam iuratos, ibid. n. 11
Exipit à concursu per as, & libram creditores habentes pig-
num, ibid. n. 12
Statutum Bononia Fori Mercatorum cap. 68. excipiens cre-
ditores habentes pignum se extendit ad creditores habentes
hypothecam, & quare ibid. n. 30
Tale statum præfert in concursu creditores habentes pignum
dec. 629. n. 3
Loquens de pigore intelligitur de pigore rei mobilis, super
quo creditores concurrunt, ibid. n. 5. & 10
Dicit prælatum creditores ex causa dotis, intelligit ta-
men quando agitur cum debitor dotis, & quando quis Arbitrari-
dotis dicitur quare, quantum pecunie per tam solutunde in con-
sam dotis est et extendit ibid. n. 31

& Materiarum.

Et privilegium pralationis conceditur hypobeca, que inest
allioni de dote, ibid. n. 32.

Tale statum quantum Apostolica auctoritate confirmatum,
non comprehendit Clericum ex defectu voluntatis statuentium,
ibid. n. 33.

Præteritum, quando de Clerico, an Ecclesiasticis personis
statutum nullatenus inveniatur fecit, nec inquit verbis universali-
tibus apostolicis comprehendit, hoc enim est, sensus statuen-
ter nullum illos comprehendere contra libertatem Ecclesie,
ibid. n. 34.

Statuta Bononia fuerunt à Sede Apostolica confirmata in
forma specificata, & ex certa scientia, dec. 381. num. 2. & dec.
382. num. 8.

Statuta Bononia etiam fuerunt à Papa generaliter confir-
mata, sed etiam mandatum ea inviolabiliter observari, que
verba non inducunt simpliciter confirmationem, sed nonne legum
aditionem, dec. 381. n. 25.

Statutum Bononia à Papa confirmatum ex vi confirmatio-
nis est effectum papale, ibid. n. 27.

Statuta Bononia confirmata à Gregorio XV. pravia revo-
catione omnino, que Legati pro tempore contra dicta statuta
decreverunt, ibid. n. 35.

Et dicta confirmatio legitur etiam de statutis editis fa-
vore Civitatis, sed etiam de favorabilibus populo, ibid. n. 36.

Statuta Bononia confirmata à Sede Apostolica ex certa
scientia comprehendunt iuramentum, dec. 435. num. 6. Contra
n. 10. ubi quod adhuc non est à Rota determinatum.

Statuta Bononia confirmata à Sede Apostolica an compre-
hendant contractus iuratos ambiguntur est inter scribentes, quo-
rum aliqui negativam opinionem amplectuntur, quos Rota se-
quuta est, ibid. n. 7.

In confirmatione statutorum Bononiae Julius II. adiecit
clausulam dummodo, contra libertatem Ecclesiasticam non
tendant, dec. 615. n. 45.

Statutum Bononiae exclusivum seminarum verba dirigit in
tempus delata successione ibi si quis intestatus decedat,
dec. ibid. n. 15.

dictum Statutum non comprehendit Moniales si verba
dirigit in tempus delata successione, & quare: ibid. numer.
31. & 33.

Contenta dictum statutum excipit nequit defectum voluntatis
statuentium dum in verbis legitur de sociis Religionem, nec
minus potestate, dum amplissimis manent confirmationibus
Apostolicis, ibid. n. 44.

dictum Statutum si Moniales excluderet, à successione
sibi à iure communis competentes contra libertatem Ec-
clesie, ibid. n. 46.

Item potestatem exerceret in personam Monialis de tempore
quo monialis est, ibid. n. 47.

Declaratio Gregorio XIII. quod à statuto exclusivum semina-
rum deletur clausula sine præiudicio locorum priorum,
cum emanaverit super statuto Perusino, non se extendit ad sta-
tutum Bononiense, ibid. n. 52.

Præteritum, quando in confirmatione statuti adest clausula
dummodo contra libertatem Ecclesie non tendant, n. 53.

Statutum Eugubinum De prolebit, alienat, in forensi,
prohibet translationem bonorum in forenses absque licentia
Principis quocumque titulo inter vivos, vel in ultima voluntate,
decil. 466. n. 14.

Non tamen statutum comprehendit Clericos, ibid. n. 15.

Prohibens alienationem bonorum immobilium in forenses
non comprehendit alienationem, que fit titulo universali in te-
stamento, hoc tamen opinio dubitabilis est, ibid. n. 16.

Statutum præteritum, quia est conceptum in rem afficit etiam
forenses quantum Clerici sunt, ibid. num. 17. Contra num. 20.
& 1899.

Præteritum, quia non prohibet absolute alienationem sine li-
centia Principis, ibid. n. 18.

Statutum intertamine de continentia possessione in heredi-

dem non suffragatur, si possessio naturalis post mortem posses-
sarii sit ab alio medio tempore occupata, & apprehensa, decil.
476. num. 5.

Item locum non habet quando dubitatur de verbis testa-
menti, que sola dubitent, donec plerumque discutatur peritus
beneficium statui continuatur in iudicio possessore, ibidem
numero 4.

Statutum Montis Vlni præteritum certam formam
servandam in subrogationibus & deliberationibus, decilio
479. num. 5.

Statutum Melitæ Del Consiglio, e de' Giudici tit. 7.
præteritum formam procedendi in causis civilibus inter Fratres
Religionis, dec. 126. n. 14.

Statutum Melitæ de Comuni arario, quid in specie dis-
ponat, ibid. n. 16.

Statutum Melitæ sub Rubric. del Consiglio, e de' Giu-
dici, tit. 7. cum sit confirmatum à Sede Apostolica etiam execu-
tivam in iudicio menziaribus posse ambigendum non est, decil.
587. num. 11.

Et viam executivam sui à statuto tributam ex quibus ver-
bis refertur: ibid. n. 16.

Via executiva tributa dicitur à Statuto, quævis illius vigore,
orâ iudicialium à iure indultus veniunt, ibidem num. 13.
Amplia n. 15.

Loquens de causis inter Fratres Religionis Hierosolymita-
ne non suffragatur alius ibid. n. 17.

Comprehendit tamen Fratres Capellani, qui ex disposi-
tione stabilimentorum Religionis veniens appellatione Fratrum,
ibid. n. 15.

Statutum Perusitæ annullat contractum minoris 20. anno-
rum sine certis solemnitatibus, decil. 200. n. 7.

Et dictum Statutum non habilitat simpliciter maiorem vigi-
nti annis ad contrahendum sed tantum solum disponsit, quod
contractus minoris 20. annorum sine certis solemnitatibus non
teneat, non tamen ex hoc educi potest, quod maior 20. possit
contrahere absque solemnitatibus Constitutionis Maritima, de
Iuris communis, ibid. n. 12.

Statuta, & Ordinationes Sacre Religionis Hierosolymita-
ne.

Statutum 24. S. Religionis Hierosolymitana, quod compre-
hendat etiam Præceptores communis arary sanctum fuit in
Ordinatione 77. eod. tit. que ulterius procedit ad privationem
Commende, quam Præceptor Religionis debitor possidet,
dec. 212. n. 17.

Et dicta Ordinatio multo magis demonstrat incapacitatem
debitoris ad commendam communis nam si solus ius in re, quod
est potentius, multo fortius tollit ius ad rem, quod est debilius,
ibid. n. 18.

Statuta 43. & 44. S. Religionis Hierosolymitana contra
negligentes transmutare computa singulis annis ad Capitulum
Provinciale non impediunt panam incapacitatis, vel privationis,
dec. 238. nu. 1.

Statutum 38. & Ordinatio 51. præsumunt terminum seu
mensuram finita receptoris in reddendis rationibus, ibidem
numero 4.

Et mora hoc casu non committitur termino ad reddendam
rationem durante, ibid. n. 5.

Statutum 50. S. Religionis vult Receptores negligentes in-
exigendo à debitoribus communis arary teneri de proprio, nisi
doceant debitae scilicet diligentias, ibid. n. 3.

Non tamen dictum Statutum Receptoribus irrogat panam
incapacitatis, ibid. n. 9.

Statutum 38. mandat infra mensem finita Receptoris res-
titui pecunias penes Receptorem existens, quando clarum est
ex ille e, quando verò dubitatur de excellentia indulget tem-
pus se mensuram ad reddendam rationem, & post eam reddi-
tam incapacitatis panam si sit, ibid. n. 30.

Statuta, & ordinationes incapacitatem inducente contra
debitorum assunt, dumtaxat debitorum liquidos, non autem

Index Rerum,

comprehendunt debita tempore suspensionis controuersa, ibid. num. 11

Statutum S. Religionis prebent Receptoribus facultatem constituendi procuratores ad exigentiam non dispositi, quod ipsi Receptores teneantur de excois a Procuratore, maxime sub pena incapacitatis, decil. 257. n. 17

Statutum 51. de Commun. arar. mandans adhiberi fidem libris Receptorum, & calculis eorum manus subscriptis loquitur, quoad probationem crediti Religionis contra debitorum, ut si quis tanquam debitor adnotatus reperitur postea condemnari, ibid. n. 14

Non tamen Statutum disponit, quod eisdem libris credatur quoad exceptiones allegatas a debitore contra ipsum ararium, quibus propterea standum est, ibid. n. 15

Statutum 38. de Commun. arar. disponit circa incapacitatem, quod illa incipit post mensem a die sequente condemnationis, ibid. n. 20

Statutum Sermoneta lib. 4. cap. 21. & lib. 5. cap. 10. tribuitur immunitas eiusdem loci nisi pascendi, dec. 611. n. 1

Dilectum Statutum fuit a Populo conditum de voluntate Ducis, cuius voluntas, & auctoritas efficit, ut ab ipso Duce conditum conferatur, ibid. n. 21 & 23

Statutum Terra centi lib. 3. Rubr. 15. disponit, quod dos data pro primo matrimonio cedat ipsi uire in dotem secundi viri & in quem transfertur absque alia cessione omnes actiones competentes pro recuperatione dotis, decil. 151. n. 4

Secundum viri cui vigore doli Statuti competis actio pro recuperatione dotis ab heredibus primi viri ita succedere dicitur in dominio bonorum, que a debitoribus dotis tradita fuerunt, ibid. n. 5

Statutum Terra Centi taxat fructus dotales ad rationem septem pro centenariis, decil. 201. n. 7

Statutum Tyburis requirens in testamento mulieris consensum proximorum non est vere Statutum, sed quantum reformatio edita a Civibus absque beneplacito Apostolico, & fuit abrogata de anno 1587. ab eisdem Civibus, & abrogari potuit, dec. 165. n. 1

Regitur in donatione mulieris consensum consanguineorum, decretum Iudicis, ac consensum Capitis Militie, & Priorum in descensum Consanguineorum, ibid. n. 7. & seqq.

Etli consanguines interueniant, & dissentiant, si dissentius est rationalis non potest ad stipulationem Instrumendi deuenerit, si vero irrationalis requiritur consensus aliorum consanguineorum in gradu remotiorum, ibid. n. 8. & 9

Nec decretum Iudicis potest supplere consensum Consanguineorum requisitum in contractu, si illud copulatiue a Statuto requiritur, ibid. n. 10

Statutum Tyburis requirens in contractu mulieris consensum Capitis militie, ac Priorum in descensum consanguineorum, talis consensum adhiberi nequit donec extant consanguines, & desistentia ad hunc effectum probanda est, nec sufficit illorum dissentius, quia aliud est, quod recusat consentire, aliud quod non ad se, ibid. n. 11

Quicquid dicendum sit si Statutum requirit simpliciter consensum proximorum, & decretum Iudicis, & Priores habeant de se iurisdiuicem auctoritatis contractum, quo casu requisitus consanguineis consensu aliusque non existentibus potest Iudex eorum consensum supplere per interuenientem Priorem, ibid. n. 12

Statutum Tyburis requirens in donatione mulieris interuenientium consanguineorum validam reddit donationem, non obstante contradiuisione consanguineorum si Iudex decretum in se ipsos, non illud imponendo, eorum sumit super irrationalitate contractus, & non interlocutum, ibid. n. 14

Statutum Tyburis mandans in descensum consanguineorum adhiberi in donatione mulieris consensum Capitis militie, & Priorum illius forma adimplet adhiberi, quatenus ex tribus Prioribus duo tantum interuenierint, ibid. n. 21

Verum vnicamente positum in dicto Statuto non refertur

ad Priores, ita ut omnes consentire debeant contractui mulieris sed ad decretum Iudicis, ut sufficit requiratur consensus cum decreto Iudicis, ibid. n. 25

Statutum Vrbis non preiudicat infirmationem nisi ex causa 39. amonem, decil. 519. n. 21

Presumit obligatorum in nouis dolo extortam, ibid. n. 22

Et locum habere etiam in contractu iurato, ibid. n. 23

Statutum Vrbis lib. 1. cap. 34. quod d'ipana circa recognitionem scripturarum, decil. 501. n. 3

Lib. 1. cap. 42. mandans seruari in casibus non dispositis a Statuto Vrbis, dec. 229. n. 1. & dec. 240. n. 6

Limita Statutum locum non habere ubi agitur de officio iuramenti, quia tunc attenditur Ius Canonicum, non Ius Civile, dec. 240. n. 18

Item limita locum non habere in personis Ecclesiasticis, dec. 500. num. 23

Statuta Vrbis cum non disponant de solemnitatibus adhibendis in contractibus minorum forensium maiorum 20. & minorum 25. in Vrbe contrahentium seruandam est Ius civile, non Constitutio Egidiana, dec. 229. n. 2

Contra nu. 10. 11. & 1099.

Lib. 1. cap. 42. loquens inter Cives, Incolas, & districuales non habet locum in contractu celebrato inter Cuiam, & Forenses, ibid. n. 6

Mandans seruari Ius Civile in casu, ubi Statuta non disponunt, sufficit non inire recusus ad Ius Civile in casu deficientie Statutorum, quod Constitutio Egidiana disponit, ibid. n. 12. & ratio redditur, numer. 13

Lib. 1. cap. 47. habilitat ad contrahendum maiorem 20. annis licet minorem 25. decil. 200. n. 6

Dictum Statutum habilitans maiorem 20. annis ad contrahendum tanquam directum in personis subditis non comprehendit forenses, ibid. n. 10

Lib. 1. cap. 85. quamuis tribunas viani executum Instrumentis dotalibus illa locum non habet, quando a decreto de excoquendo suis appellatur, & appellatur infra triiduum a die representationis appellatiouis curauit rem mobilem desponi, & immobilem sequerari, sic disponente alio Statuto 169. dec. 288. n. 3. & 5

Tribuens indistincte viam executionum Instrumentis dotalibus declarat a Statuto 169. disponente quomodo, & quando si fuit appellatum procedendum sit ad executionem Instrumenti dotalis, ibid. n. 3

Intelligendum est cum distinctione Statuti 169. eodem lib. 1. ibid. n. 10

Et qui vititur dicto Statuto 85. illo casu debet cum declarationibus, & modificationibus contentis in Statuto, 169. ibid. num. 11. & 14

Non debet dictum Statutum 85. in alio foro latius extendi, quam in foro Capitolsino, ibid. n. 15

Et itricte in dubio debet interpretari, ibid. n. 16

Tribuens viam executionum contra tertium procedit quatenus decretum Iudicis sit validum, & iustum, ibid. n. 24

Cum non faciat mentionem de personis Ecclesiasticis nec utatur verbis vniuersalibus aptis illis comprehendere eos non afficit ex defectu potestatis, cum sit conditum a Papa deputatis, sed voluntatis, ibid. n. 35

Non exprimit in verbis quod ferretur inter Cives, & incolas, & in omnibus Curias, ibid. n. 38

Lib. 1. cap. 111. quo casu loquitur, decil. 588. n. 14

Lib. 2. cap. 134. conuictis mulieri facultatem testandi pro animo de decima parte dotis tantum loquitur vbiunque morte mulieris maritus dotem lucratur existensibus filiis, dec. 56. num. 5

Ita tamen concessio decime partis, & tacita denegatio inter reliqua censetur retracta ad terminos lucris favore mariti, & ad eandem precidationem circa lucrum si uxor ultra de decima parte testaretur, non autem filio, nam quatenus favore iurantes nihil d'agere uoluerunt, ibid. n. 4

Declara

& Materialium.

De lata statuta non habere locum, quando maritus prae-
cessit uxori, & sic cessavit praedictum ratione iuri, nam tunc
pari exoritur ab libitum de bonis suis dissonare relicta filii le-
gitima, ibid. n. 5

Lib. 1. cap. 137. taxat fructus dotales ad rationem septima-
eum dimidio, decil. 99. num. 1. folia numero 3. & vide
num. 4. 5. & 6

Permittens solutionem fructuum favore mulieris vidua pre-
cedente interpellatione locum non habet in viro uxore priorum,
decil. 487. n. 19

Lib. 1. cap. 141. disponit, quod filia dotata acquiritur testa-
mento paterno, dec. 610. n. 40

Lib. 1. cap. 142. de filio in condicione positus non requiritur au-
sily sint vocati per vulgarem, seu si legitimus sit, sed hoc
relinquitur dispositioni iuris communi, quo filij contempciose sub-
stitui succedunt per vulgarem, decil. 17. n. 17

Lib. 1. cap. 144. prohibet patri ne filio legitimo existente,
filio legitimo, & naturali ultra medietatem bonorum relin-
quat, decil. 54. n. 16

Ve dictum statutum locum habet requiritur utraque subie-
cto persona, & bonorum, ibi. n. 17

Lib. 1. cap. 145. excludit ab hereditate matris filiam a pa-
tre datam, decil. 80. numer. 3. & quando dicitur dotata
vide in verbo filia.

Exclusio femininarum respicit fauorem agnationis, decil.
80. n. 6. & 9

Procedit tam in casu intestati, quam conditio testamenti, ibid.
num. 11

Excludit ab hereditate matris feminas exclusas ab heredi-
tate patris, dec. 137. n. 2

Dictum statutum postquam distinxit casu exclusionis ab her-
editate patris transiit communitate ad hereditatem matris,
ibid. n. 3

Relativa, quae & supradicta contenta in verbi dicti statu-
ti exclusio ab hereditate matris restringit dispositiones ad
casu precedentes exclusionis ab hereditate patris, ibid. n. 4

Dictum statutum filiam excludit si pater in ultima volunta-
te ei dotem constituit, sicut certum quid in quantitate, seu
in corpore relinquendo, ex parte nec in titulo dotis, ibi. n. 7

Secus vero si filiam instituit haedem universalem cum masculi
ratio diversitatis est, nam primo casu relicti succedunt
loco dotis, cum qua testator praefertit voluisse compensari,
etiam si titulo institutionis relinquitur.

Secundo vero casu institutio universalis habet in ventura
dotacionem, formaliter vero inopari representationem Testa-
toris ab persona filiae instituta, ibid. num. 8. & 9. & ratio reddi-
tur numero 10

Et potest Pater non obstante dicto statuto filiam a successione
non excludere, quia illud patrem non cogit, sed eius voluntati
sanctatur, ibid. num. 11

Lib. 1. cap. 145. excludit filias non maritatas, nec dotatas,
quibus non fuit constituta dos per patrem in sua ultima
voluntate, quamvis pater sit paratus dotare, ibidem num. 19.
intellige nu. 10

Et dictum statutum non loquitur de dotata a matre, sed a
patre, vel auro, nec filiam excludit ab hereditate matris, nisi
exclusas ab hereditate patris, ibid. n. 16

Nec ad causam donationis de bonis maternis erga filiam in-
stitutam haedem a patre porrigi potest citra extensionem de
persona ad personam dotantis, qua non admittitur, ibidem
num. 17

Excludit filiam quamvis a patre non datam, quatenus frater
peratus est eam dotare, dec. 80. n. 14

Loquens de muliere non maritata, nec dotata comprehen-
dendum videtur, quae maritata non est eaque excludit, ibid.
num. 15. & 16

Excludens filiam non datam a patre dummodo frater sit
peratus dotare si dos alunde, quam a patre presentat non
retinetur, ibid. n. 17. declarata nu. 18

Iniungit mafculo onus dotandi forem indotatam, decil. 88.
numero 3

Lib. 1. cap. 147. contrarium possessio de fili in hae-
dem loquitur de haede suo cum taxatione tantum, decil. 81.
numero 10

Nec locum habet in haede sua matris, quibus deest filias,
ibid. nu. 11

Lib. 1. cap. 149. locum habet etiam in reuocantibus donati-
onem importantibus, ac etiam inter patrem, & filiam, decil.
491. num. 3

Lib. 1. cap. 150. requirit in donatione inscriptionem, ac alia
solemnitates, dec. 207. n. 25

Limita non procedere in donatione ob causam, qua ressi-
e commodatam donantur, ibid. n. 27

Lib. 1. cap. 151. praesentium tantum interpositum in contra-
ctibus mulierum, & minorum dolo exortum, nisi concurrat
causa legitima, & a Iudice cognita, dec. 240. n. 7

Requirit solemnitates in contractibus papali, dec. 491. n. 30

Lib. 1. cap. 152. irritans contractus filiarum familiaris, quas
limitationes continet in vobis, dec. 508. n. 3 & 4

Lib. 1. cap. 158. de praescriptione inducit praescriptionem solu-
tionis per lapsum temporis, dec. 311. n. 11

Excipit in verbis contractus censuales, ibid. n. 23

Et sub dicta exceptione censetur etiam comprehensum pactum
dandi fideiussorem in contractu censu appositum, siue illud
consideratur tanquam informatum a contractu, & tanquam
accessorium accidentale contractui, ibid. n. 24. & 28

Et tale pactum censetur praesertatum quousque durat ipse
contractus, ibid. n. 25

Inducens praescriptionem etiam si creditor habeat hypothe-
cam generalem, & specialem, nisi ienaris, & hypotheca pos-
sionem adeopus fuerit videtur tollere actionem hypotheca-
riam, ibid. n. 32. Intellige nu. 33. & 36

Non inducit praescriptionem ex negligentia creditoris, sed
praescriptionem solutionis, quae renouare potest ex die, qua
creditor iterum negligens est, dec. 449. n. 24

Lib. 1. cap. 169. mandat post appellationem interpositam fieri
sequens nisi sit triduum pones personas parae citatae per Iu-
dicem appellationis obligandam, dec. 288. n. 17

Et verba dicti Statuti infra triduum a die representationis
appellationis computatum intelligenda sunt de representatione,
ex qua Iudici, ad quem trinitur exercitum, ibid. n. 18

Item sunt intelligenda, ut suppositum electionis segregatae
per Iudicem parae citatae faciendae verificari possit, ibid. n. 19

Mandans infra triduum a die representationis appellationis
computari fieri sequens, tunc triduum in sero Capitulo in-
cipi a die, qua Instrumentum appellationis traditur Notario,
qui illius praesentationem in alibi adnotat, ibid. n. 20

Lib. 1. cap. 180. de duob. conformi. feruntur inter Ceter,
& Incolas etiam si agatur cum Ecclesiasticis personis, decil.
564. num. 2

Lib. 1. cap. 114. mandans renouationem in embiensem fieri
ad fauorem proximorum ultimi iuristis non comprehensum Ec-
clesiasticis, neque personis Ecclesiasticis, dec. 402. n. 12

Statutum Urbis de iuramento feruntur in omnibus Curii,
decil. 288. n. 19

Statutis Urbis locum habent in locis existentibus intra dis-
trictum Urbis non habentibus particulare statutum, decil.
17. num. 2

Confirmatio statutorum Urbis per Gregorium XIII. in
Bull. tom. 2. Contit. 61. emanauit post Const. 1. Egidianam,
eiusque extensionem ad Vrbem, dec. 229. n. 15

Confirmatio statutorum Urbis non extendere dispo-
sitionem Statuti Urbis ad, quae feruntur in curia etiam in
Urbe ad hunc particularem consuetudine Apostolica, ibid. n. 16

Confirmatio statutorum Urbis continet derogationem sta-
tutorum, & Reformationem factam a Statutibus in non
voluntate statutorum non informatum, nisi autem Constitutionem
praeferat de iuris de iuris, ibid. nu. 19

& Materialiarum.

de iudicibus scriptis non fit, decil. 511. num. 6

Stylus Tribunalis in quo litigator attendi debet in citatione expressam, dec. 73. n. 7

De stylo Rota non fertur sententia absque decimo presentis, dec. 511. numer. 4. & 5

Statuz de cenfor. d. 11. q. 2. que casu loquatur decil. 587. num. 10

Subcollector Annatarum deputatur ad naturam amovibilis à Collegio Scriptorum ex facultate tri tributa à Jan. no. Pro V. dec. 210. n. 1. & 12

Subcollector annatarum licet deputari debeat à Collegio Scriptorum ad naturam amovibilis, si tamen suis deputatus ad vitam non potest ea durante amoveri, ibid. n. 11. & 15

Vel per talem deputationem ad vitam consensit facultati sibi competenti renunciasse, ibid. n. 17

Et quid si deputatus fuit iuxta facultatem à Pio V. concessam? ibid. n. 18

Subcollector dicitur vnicui etiam si alius adsit in loco subcollector, si tamen officia utriusque sunt distincta, & circa diversa quilibet vnicui est in suo officio, decil. 121. n. 6

Subcollector quis dicitur ex sola deputatione etiam antequam subcollectionem accipiat, decil. 114. num. 10. Doctrina num. 11

Subcollectoris deputatio non aliter probatur quam per litteras deputationis eius committenda iurisdictione, utant quilibet alia probatio absque dicta qualitate uti aequivoca non sit attendenda, decil. 121. n. 23

Subcollectoris deputatio an sit probanda per litteras patentes Cardinalis Camerarii à Notario & Testibus subscripatis, an vero sufficiat licere committenti cum eius sigillo absque manu Notarij ac Testium subscriptione? dec. 199. n. 4. 5. & 6

Subcollectoris deputatio quando non est clara, sed turbida ita redditur reservata ex ea reseretur, dec. 121. n. 35

Subcollectoris quod non fuerit à Cardinali Camerario demandata iurisdictione resultat ex ipso quod illius epistola non est ipsi directa, sed à alteri cum facultate deputandi, dec. 199. n. 14

Subcollectoris deputatio cum iurisdictione resultat ex communicatione facultatum à Cardinali Camerario cum intelligi possit de facultate vni necessaria pro exaltatione, ut videlicet subcollector exigat decimas, & quietare soluentes, ibid. n. 16

Subcollector quod fuerit deputatus cum iurisdictione non resultat ex inferentia alium iurisdictionalem ab eo gestorum, nisi de his actus gestu probentur cum scientia & patientia Cardinalis Camerarii, ibi. n. 10. & redditur ratio n. 31

Subcollectoris deputatio ad officium reservationis probanda est pleni, & concludenti cum iurisdictione presertim contra presens Apostolicum, ibi. n. 12

Pro subcollectione in qui habeatur an sufficiat fides Secretarij decimarum & nota subcollectionum per Cardinalem, & camerarium data Notario Camera ad officium expediendi litteras patentes dec. 121. n. 30. & late ibi. 35. & 34

Subcollectores duobus modis deputantur uno cum iurisdictione, altero ad naturam ministerium exigendi, decil. 199. num. 8. & 9

Subcollectionum deputationes furi solent per illa Notarij Camera Apostolica, ibid. n. 10

Subcollectorum Beneficia fura reservata per Regulam 5. Cancellaria, que comprehendit etiam subcollectores deputatos à Cardinali Camerario ad exigendum decimas pro servitio Imperatoris impeditas, decil. 121. n. 4

Declarata ad effectum reservationis requiri quod deputatio facta sit cum omnia iurisdictione, non autem ad simplicem ministerium cum exigendi, decil. 199. n. 6. & 8

Et circa hanc deputationem cum iurisdictione, vel ad simplex ministerium attenditur solum Cardinalis Camerarij quod probatur ex attestacione Notarij Camera, nec non Secretarij eiusdem Cardinalis Camerarij, ibid. n. 11. & 12

Subcollectionum pro servitio Camera Apostolica appellatio

de veniunt etiam subcollectores deputati ad exigendum decimas pro servitio Imperatoris, decil. 121. n. 4

Subcollectoris probanda est per litteras deputationis cum omnimoda iurisdictione quoad quod sit etiam subcollectione, & solvere delictum, sive vero ad effectum reservationis probari potest per litteras, & Testes, dec. 121. n. 25

Intelligit dandum Testes fuerit presertim de iurisdictione, ibid. n. 16

Subcollectoris non probatur per Testes de publica voce, & fama, quia ex tali deputatione resultat presumpcio, non provasio veritatis, ibid. n. 17

Item non probatur ex suo exercitio in exigendo cura ad procedere possit ex mandato nudi ministerij absque iurisdictione omnino necessaria ad effectum reservationis, ibid. n. 19

Subcollectoris officium conferitur etiam in iurisdictione, dec. 114. num. 11

Subhastatio bonorum in executione em capto uno quod sequi non valuit ex quo post Bannimentum facta non fuerunt reperiuntur probatur ex assertione Executionum, quibus uti de re ad eorum officium spectantibus plena fides est adhibenda, dec. 184. n. 3

Subhastatio facta de bonis in executione non comprehendit est nulla, & excessiva, dec. 12. n. 3

Et ratione excessiva propter individualitatem decreti iudicis coram in totum, ibid. n. 4

Subhastatio nulla est ex defectu citationis debitoris ad videndum subhastari & deliberare etiam decreti iudicis, decil. 95. n. 26. & dec. 477. n. 1

Item nulla est si apparet facta presente pecunia, quia est forma in ipso acta deliberationis, ibid. n. 2. Limita num. 6

Nec sufficit depositum ex intervallo non in iudice neque habeat dilacionem ad deponendum concedere, ibid. n. 2

Item nulla est non servata forma statutorum loci, in quibus prescribitur modus faciendi subhastationem, ibid. n. 5

Subhastatio ut valeat tres oblatas ad minus requiruntur dec. 95. n. 25. & dec. 142. n. 4. & dec. 477. n. 4

Subhastatio rei emphyteutice facta ad satisfactionem creditorum cum sit alienatio necessaria non inducit dissolutionem sine caducitatem, dec. 483. n. 4

Subhastatio quando agitur de de strabendis bonis primatum intra quod tempus fieri debeat non est à iure decretum, seu arbitrio iudicis relinquuntur, decil. 184. n. 4

Subhastatio quod sequi non valuit ob defectum emptorum probatur si post facta tria Bannimenta per missum & ultra bona in executionem capta steterint subhastata, nec aliquis comparuit Oblator, ibid. n. 5

Item si post lapsum terminis Bannimentorum, nec quisquam ebitur ut poterat, ibid. n. 6

Subhastatio si apparet lapsa veniit revocanda dec. 609. n. 3

Dominium rei subhastata, & deliberata transiit in licitorem, decil. 109. n. 1

In subhastatione etiam locum habet Ius offerendi stante illius nullitate, dec. 142. n. 2

In subhastationibus, & deliberationibus statuta Manu Ultima prescribitur certam formam servandam, dec. 477. n. 6

In subhastationibus facta dicta stylis seu consuetudo loci servanda est, ibid. n. 7

Et talis consuetudo probatur testimonijs, ibid. n. 8

Circa modum faciendi subhastationem quod datur remissio ad probandum per Testes, vide in re Remissio.

Subceptio vnicuius quies in pro se per Papa nulla nisi facta sententia existentia confasacionem eorumque vocatio etiam contenta in iurisdictione quia si Papa hoc sensit, vel gratiam concessisset, vel diffidisset, dec. 129. n. 7

Amplia quancumque de tempore promissionis non esset probata existentia confasacionum, ibid. n. 8

Subceptio in quibus vnicuius facta, dec. 302. n. 4

Subceptio resultat quies per narrata non fuerunt quibus scilicet, vel non concessisset, vel a factis, ibid. n. 5

Index Rerum,

An autem quid fuit taciturnitas retraxisset Papam à concedendo infici debet ex versimilitudine, & consuetudine, decil. 302. num. 6

Item infici debet an gratia alicui praeiudicium inferat, ibid. n. 7

Subreptio inducitur ex sola taciturnitate Iuris alicui competentis, ibid. n. 14

Subreptio eo magis gratiam nullam reddit, quando dolus impetratio concurrens, dec. 325. n. 10

Subreptio ex taciturnitate eorum qua de Iure communi sunt exprimensa redditur inexcusable, secus qua de stylo qui variabilis est, & omnibus est notus tunc enim intrat excusatio ex capite ignorantiae, ibid. n. 12

Subreptio facilius excusatur cessante dolo, ibid. n. 24

Subreptio ut evitetur Rosa solet detrabere sextam partem valoris, ibid. n. 33

Non tamen subreptio evitatur quando citum detracta sexta parte & valore narrato ambobus remanet excessus, ibid. n. 34

Subreptio qualibus in beneficiis totam gratiam vitiat, dec. 435. nu. 22

Subreptio est plene & concludenter probanda ab allegante, & sufficit ne noceat quod reddatur dubia, dec. 645. n. 25

Subreptio cessat quoties gratia non est nova, decilio 658 num. 42

Subreptionis, vel obreptionis exceptio non attenditur in possessore, sed relictore ad petitorium, decil. 236. n. 15

Subreptionis exceptio non valet retardare executionem subrogationis, decil. 435. n. 57

Subreptionem opponens tenetur illam probare, decil. 525. num. 14

Subrepticia dicitur promissa Apostolica derogationis medietate omnium patronorum ob non factam expressionem quod Clericus presentandus debet esse consanguineus fundatoris, decil. 232. num. 3

Praesertim quando Impetrans tempore impetrationis non ignorabat dictam qualitatem à Titulatore requisitam, ibidem num. 4

Subrepticia dicitur impetratio, quae dolo praeiudicium inferat alteri, & nulla sit mentio alicuius qualitatis exprimensa, ibid. num. 5

Subrepticia an sit gratia aliud est, & aliud an sit iustificata, dec. 244. n. 31

Subrepticia dicitur gratia restitutionis ad publicandam in refectionem licet pendente obtema nulla facta mentione litis, decil. 186. n. 11

Item dicitur gratia licet pendente obtema nulla facta de ea mentione, nam si Papa licet scivisset fore factam non concessisset eum non praesumat velle praeiudicare, & licet a iure alteri colligantur questio, ibid. n. 13

Subrepticia quoties est promissa Apostolica non mereatur attendi, decil. 302. n. 3

Subrepticia redditur gratia ob non expressionem qualitatum in impetratione, an beneficium sit simplex, nec ne, decil. 325. num. 9

Item subrepticia redduntur ob non factam mentionem quaedam beneficium cura Annuarum incumbentis, dec. 945. n. 37

Subrepticia dicitur requirit gratia rationi congruit si nomen & quoniam non continet, nec nisi non addit supplicationi signata, decil. 638. n. 43

Secus si continet aliquid plus quam prima supplicatio, ibid. n. 44

Subrogatio in prophanis Subrogatio requiritur expressa quando haec vendit rem fideicommissi, & ex eius precio aliam comparat, dec. 62. n. 8

Subrogatio bonorum permutatorum cum bonis fideicommissi permissa est quoties promissa est licita, vel ex causa necessitatis, vel utilitatis, & ex dicta permutative fideicommissarii leditur, ibid. n. 9

Subrogatio ultra causas requirit etiam licentiam principis,

ibidem numero 10

Subrogatio restituta exemptioni non operatur non confitit de exemptione rei in cuius locum sit subrogata, decilio 386. num. 15

Subrogatio expressa ubi non adest, qua sit ab homine non transferi in subrogatum privilegia principalis, ibid. n. 6

Subrogatio in Beneficialibus Privilegium subrogationis gratiae cessat quoties concurrens indultum conferendi beneficia litigiosa, decil. n. 1 & 2

Subrogatio gratiosa valida est, & suffragatur subrogatio, quamvis sit Papa narrata verificetur eo modo qua narrata fuit, non tamen ex hoc tollitur Ius medio tempore alteri quassum ex provisione Ordinarii, dec. 187. n. 16

Subrogatio gratiosa non conceditur statim licet calumniosa, ibid. n. 23

Subrogatio gratiosa non datur superflui qui licet maneat contra superfluum triennale possessorem, ibid. n. 15

Limita non procedere quando possessor triennis duo beneficia incompatibilia possedit, quatenus ex dispositione S. Concedi, T. riden, utriusque privationem incurrit, decil. 1034. & decil. 228. nu. 12. & 13

Subrogationis gratiosa vigore possessi capta non dicitur nova, sed potius continuatio antiquae, dec. 276. n. 14

Subrogatio gratiosa antequam subrogatus possessionem capiat importat facultatem eam apprehendendi, & operatur effectum continuationis quoad possessionem non facti sed iuris, decil. 300. n. 6

Subrogatio gratiosa equiparatur possessioni continuata vigore statuti, ibid. n. 8

Subrogatio gratiosa conceditur quoties beneficium est litigiosum vel reservatum, decil. 433. n. 45. & 46

Subrogationis gratiosa licet a possente etiam ab initio expediti cum hoc non repugnet unde ipsa permissio & facultas vim habet actualis dispositionis, & gratia, dec. 455. n. 55

Subrogatio gratiosa potest executioni demandari, etiam si non producantur litterae provisionis principalis, dec. 479. n. 10

Ratio est, quia gratia subrogationis licet deservatur ex clausula gratia principalis est tamen gratia de per se, ibid. n. 11

Subrogatio dicitur rigorosa non gratiosa quando in gratia est adiecta clausula, & committitur in forma dignum, & in litteris Apostolicis Papam subrogat, sed executori subrogati mandat, dec. 545. n. 16

Subrogatio rigorosa non praebet facultatem capiendi possessionem nisi praeiudicium executoris qui debet prius convalescere de idoneitate sibi concessa, & de iuribus defuncti, ibid. num. 17

Subrogatio Papam ligat manus inferiorum, sed qualitas litis quatenus videlicet sit super titulo, decil. 187. n. 18

Subrogatio concessa censetur sub conditione damnato non sit alteri ius questum, cui Papa non praesumitur velle praeiudicium inferre, ibid. n. 19

Subrogatio per obtinens colligantis intelligitur concessa cum clausula, sine praeiudicio iuris alteri quatenus non tamen iuris praeiudicium ab Ordinario, qui propter licentiam hanc fuit manus ne possit conferre, dec. 198. n. 7. & 8

Subrogatio ex dispositione Regulae de subrogandis non suffragatur si defunctus triennis ante mortem licet beneficium pacifice possedit, ibid. n. 16. & dec. 228. n. 9

Et a sufficienti possessore de facto absque aliquo titulo colorato, vel cum titulo ibid. n. 10. & 11

Subrogatio desumpta ex clausula gratia principalis auctore expressionem competens solum in petenda, eius vero usus incipit à die expeditionis, dec. 300. n. 31

Subrogatio de beneficio non litigioso, vel reservato cum tribuat vim cellationis subrogatus omnia narrata in litteris tenetur, dec. 405. n. 3

Subrogatio proposita dicitur illa qua superflui colligantem concedatur, alia vero qua sit tertio a qua non referuntur est potius quaedam praesumptio, & collatio inter gratiosa, ibid. n. 4

Subrogatio

& Materiarum.

Subrogatio denegari non debet ex capite intrusione, nisi ceteris et subrogationem fructus fuisse perceptos, dec. 435. n. 48

Subrogatio concessa sub conditione Dummodo intrusus non sit, casibus de intrusione non suffragatur, dec. 435. n. 41

Clausula Dummodo intrusus non sit, facta est, quod insufficienter tempore formae supplicationis, ibid. n. 39

Facultas expediendi subrogationem gratuita consistit sub clausula gratia principalis, tunc ante expeditionem subrogatio aliter solum in potentia qua est quid diversum ab ipsa dispositione, ibid. n. 42

Subrogatio censetur petita et concessa, quando expeditur, ibid. n. 43

Subrogatio nihil tribuit licetis expeditionis, ibid. n. 44

Subrogatio ad effectum institutionis clausula Dummodo intrusus non sit, ut petita, et concessa dicitur attendendam, et tempore gratia principalis, nam sub eadem licet subrogationem expeditur, et quod bis iter sub eadem data censetur sub eodem tempore concessum, dec. 435. n. 45

Amplia quamvis licet ex intervallo expeditur, ibid. n. 46

Facultas expediendi subrogationem cum clausula supplicationis gratia principalis contenta supponit necesse praerogativam gratia subrogationis cum expeditur non potest, nisi ab initio concessa fuisset, ibid. n. 49

In clausulis generalibus supplicationis non conditur facultas petendi, et obtinendi gratiam subrogationis, sed illam expediendi, ibid. n. 53

Facultas expediendi licet sit diversa à gratia subrogationis, que ab ipsa die signata supplicationis est perfecta etiam antequam expeditur, ibid. n. 54

Subrogatio quo tempore dicitur petita, et concessa? ibid. n. 56

Subrogationis executio retardari nequit exceptione subrogationis, ibid. n. 57

Subrogationis executio retardatur exceptione obreptionis, dec. 479. n. 3

Declaratio, quando exceptio est clara, secum si est turbida, ibid. n. 18

In subrogatione post narratam licet si fuerit addita conditio Dummodo ex praemissis resultet vera lis, et sit legitime introducta, ex quibus dicta conditio purificata remaneat, dec. 187. n. 15. & 20

Iudicium subrogationis expedita ad partes diversum est à primo iudicio super gratia principalis, dec. 300. n. 37

Lis, quando non est super ipsa gratia subrogationis non cessant subrogationis effectus, ibid. n. 38

Ad executionem subrogationis in beneficio litigioso, ac reservato eodem modo proceditur, dec. 405. n. 5

Subrogatio in operibus simpliciter inducitur cum non cadat subiectum aliquod spirituale, sed temporale spirituales annexum, dec. 672. n. 11

Subrogatio in lris, et possessionem defuncti est, quod defunctus esset manentibus, non tamen potest petere manentibus nisi decessit de actuali apprehensione, et subrogatio operatur, et quando defunctus competit manentibus subrogatio dicitur immixta, dec. 181. n. 1

Subrogatio in lris defuncti tenetur in Rota petere relaxationem sequitur appositae pendente lite, dec. 445. n. 7. & 8. ubi traditur distinctio an aliter tempore decreti possideret necne ad effectum an locus sit relaxationis sequitur, vel an aliter capiendo possessionem sequitur videtur, et attendit.

Subrogatio in quem Principis ministerio fuit lite pendente, translata possessio praedecessoris non dicitur attentata dummodo post subrogationem non fuerit inhibitus, dec. 276. n. 16

Subrogatio ante capiam possessionem si aditus iudicem non fuerit possessionem capere abique vitio attentatorum ibid. n. 8

Subrogatio statim ad possessionem naturalem apprehendit, talis apprehensio operatur, ut possessio cum lris communitata subrogationem videtur subrogationis gratia communitata subrogationis à statim communitata, dec. 300. n. 32

Subrogatus si possessionem capere de manu executoris non propria auctoritate non tenetur citare possessionem si attentata possidet, quia possessio attentata habetur pro non possessione, dec. 435. n. 15. & 16

Et talis possessio capta per subrogatum de manu executoris non dicitur violenta, nec ipso reparatur instrumentum ea specie intrusionis, quam Regula de subrogandis requirit, ibid. n. 17

Subrogatus in ore solius supplicationis potest capere possessionem abique vitio intrusionis, nisi Constitutio Iulij 111. obtineret, ibid. n. 50

Subrogatus lite pendente non potest abique vitio attentatorum possessionem capere, dec. 345. n. 1

Amplia quamvis pendencia lris fuerit narrata Papa, quia illa excludit quidem subreptionem, que alias resultaret ob illius taciturnitatem, sed non operatur, quod subrogatus an ipse pendencia lris possit capere possessionem, ibid. n. 2

Subrogatus lite pendente in Rota tenetur ab ea immixtionem petere, ibid. n. 50

Subrogatus attentat si post inhibitionem Rotalem possessionem capere, dec. 300. n. 30. & 31. Declara. n. 35

Item attentat si possessionem capere postquam subrogatio fuit iudicialiter producta, dec. 300. n. 31

Item attentat si possessionem capere postquam ab alio fuit apprehensa, dec. 300. n. 11

Subrogatus gratiose non attentat apprehendendo possessionem secum est in habente mandatum de subrogando, dec. 276. n. 17

Subrogatus in forma gratuita potest etiam lite pendente capere possessionem beneficii abique vitio attentatorum, secum vero subrogatus in forma rigorosa, dec. 300. n. 2. Declara. n. 5

Ratio diversitatis est, quia in subrogatione gratuita ipse Papa subrogat, et possessionem lris transfert: In subrogatione rigorosa Papa mandat, ut alius subroget, qui subrogare non potest, nisi discussis lris subrogandi, ibid. n. 3

Subrogatus gratiose potest propria auctoritate lite pendente possessionem capere abique vitio attentatorum quando possessio est vacans, secum vero fuit plena, ibid. n. 5

Subrogatus gratiose potest propria auctoritate possessionem capere, etiam si possessio sit plena si dicta possessio est notorie attentata, vel infesta à decreto irritans, quia habetur pro non possessione, ibidem, et idem est, quando possessio est improba, et infesta, ibid. n. 18

Subrogatus gratiose potest per supervenientem subrogationem possessionem captam in vim novi tituli mutare, et vitium purgare, ibid. n. 17

Et causa possidendi presumitur mutata ex superveniente subrogatione, et desine esse vitiosa, ibid. n. 20

Titulus novus ad effectum mutationis causae possidendi requiritur, quod superveniat post apprehensionem possessionem, ibid. n. 19

Subrogatus gratiose quemadmodum valet lite pendente possessionem capere, multo magis potest causam possessionis prius capere, etiam abique alia declaratione mutare, ut scilicet presumitur, ibid. n. 42

Subrogatus gratiose possessionem capere potest, abique vitio attentatorum, dec. 345. n. 15. Declara. n. 32. & seqq.

Subrogatus gratiose potest lite pendente possessionem apprehendere etiam non citato possessore, quia citatio non est necessaria, quando possessori obstat decretum irritans, dec. 300. n. 26

Subrogatio gratiose datur immixtio iustitiae tribus requisitis, nempe Clericali, obitu defuncti in possessione, ac lite super reservatone, si de reservato, siue litigioso facta sit subrogatio, scilicet quando beneficium non est litigiosum, vel reservatum, dec. 405. n. 1. Ratio diversitatis redditur, n. 2

Subrogatio gratiose, ut retardari valeat immixtio per exceptionem oppositam, illa debet probari continens, ibid. n. 15

Subrogatio gratiose concedi potest manentibus loco immixtionis ad confirmandum priorem possessionem à subrogato captam, dec. 479. n. 22